

NICOLAE MOLDOVEANU

CÂNTĂRILE HARULUI

1959 - 1964

(cântări din temniță)

1

1996

1. Bucuria păcii...*)

The image shows a musical score for a song titled 'Bucuria păcii' (The Joy of Peace). The tempo is marked 'Moderato'. The music is written in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are in Romanian. The score consists of four staves of music. The lyrics are: 'Bu - cu - ri - a pă - cii, Tu'mi a - duci, I - su - se, chiar când bat în ju - ru'mi groaz - ni - ce fur - tuni, Tu, Lu - mi - na vie - ții ce - lei ne - a - pu - se, mân - gă - ie - re'n su - flet pu - ru - rea mi'a - duni! pu - ru - rea mi'a - duni!'. There are some musical notations like '3' and '1' above notes, and a 'bis' marking at the end.

Bucuria păcii, Tu mi-aduci, Isuse,
chiar când bat în juru-mi groaznice furtuni,
Tu, Lumina vieții celei neapuse,
mângâiere-n suflet pururea mi-aduni! **bis**

Binecuvântarea sfântă și aleasă,
de la Tronul milei se revarsă-n plin,
și-o adâncă pace-n inimă se lasă,
peste suferința-mi toarn-al ei alin!...

La plinirea vremii va-nceta durerea,
căci hotar la toate, Doamne, Tu ai pus,
după suferință vine mângâierea,
după chinul morții, viața fără-apus!

*) Prima cântare primită din partea Domnului (melodia a fost întâi), în ce-
lula nr. 9 (trei metri sub pământ) la securitatea din Cluj, anul 1959, luna iulie.

2. Sfânt Cuptor...*)

"...Vădpatru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați...!" (Daniel 3, 25).

Andantino

Sfânt cup - tor al su - fe - rin - ței ce mă arzi fă -
ră să pier, a - ripi noi dai tu cre - din - ței
să mă nal - țe că - tre cer! să mă nal - țe că - tre cer!

Sfânt cuptor al suferinței,
ce mă arzi, fără să pier,
aripi noi dai tu credinței,
să mă nalte către Cer! } bis

Iar din lutul ce-nfășoară
viața sufletului meu,
Tu faci zilnic să răsară
Chipul sfânt din Dumnezeu!

Îmi teși haine din lumina
veșnicei neprihăniri,
curățindu-mi toată tina,
omeneștei mele firi.

Sfânt cuptor de suferință
tu de Domnu-ai fost sfințit,
când pe cruce-a Lui Ființă,
pentru mine S-a jertfit!...

Mă sfințește totdeauna,
o, cerescule cuptor,
ca să pot primi cununa
la sfârșit, biruitor!

*) A doua cântare primită din partea Domnului, în celula 151a securitatea din Cluj, în luna august 1959. În dimineața aceea am rreditat la cap.3 din car-tea lui Daniel.

3. Tu, Soarele nădejdi...

Maestoso

Tu, Soa - re - le nă - dej - dii sfin - te, Tu sfânt A -
lin în su - fe - rinți, I - SUS - în - vi - e din mor - min - te,
Nă - dej - dea'a - le - sei bi - ru - inți! I - SUS - în - vi - e
din mor - min - te, Nă - dej - dea'a - le - sei bi - ru - inți!

Tu, Soarele nădejdi sfinte,
Tu, sfânt Alin în suferinți,
ISUS - învie din morminte,
Nădejdea-alesei biruinți! } bis

Căci nu cei doborâți, Isuse,
nici morți nu Te-or lăuda,
și nici nădejtile apuse,
nu-Ți vor cânta mărirea Ta.

Ne-a obosit a noastră viață,
sub greul munte de nevoi,
o, vino astăzi și dezgheață,
nădejdea amorțită-n noi!

Ci numai cei cu viață plină
pot lăuda Numele-Ți sfânt,
ei au privirea-n veci senină,
căci se hrănesc cu-al Tău Cuvânt.

Înviorează-ne credința,
trezește iar un sfânt avânt,
să nu ne-nghită suferința,
să nu ne culce le pământ!

Ridică-ne deasupra noastră,
învie iar nădejdea-n noi,
și spre Tăria cea albastră,
privirea să ne-o Ții apoi!

Osana!...Numele Tău mare,
cu-ntreagă gura-L vom cânta,
iar viața fi-va sărbătoare,
acum și-n veci spre slava Ta!..

4. Slavă Domnului..

Maestoso

Sla - vă Dom - nu - lui, sla - vă Dom - nu - lui, sla - vă și mă - ri - re Lui,
 sla - vă și mă - ri - re Lui! Căci El ne'a pri - mit, și ne'a mân - tu - it, cât de mult El
Ref.
 ne'a iu - bit, ne'a iu - bit! Sla - vă, sla - vă, pu - ruri sla - vă, Dom - nu - lui I -
 sus să'l dăm, și cu i - ni - ma sfin - ți - tă, Nu - me - le Lui să'L cân -
 tăm! și cu i - ni - ma sfin - ți - tă, Nu - me - le Lui să'L cân - tăm!

Slavă Domnului,
 slavă Domnului,
 slavă și mărire Lui! (bis)
 căci El ne-a primit,
 și ne-a mântuit,
 cât de mult El ne-a iubit!...(ne-a iubit!)

Sfântu-I Legământ,
 astăzi pe pământ,
 să-l cântăm în dulce cânt. (bis)
 și cu duhu-n zbor
 spunem tuturor,
 calea Sa de Bun Păstor! (Bun Păstor!)

p.j: Slavă, slavă, pururi slavă,
 Domnului Isus să-l dăm,
 și cu inima sfințită,
 Numele Lui să-L cântăm! j

În iubirea Sa,
 Ne păstreze-așa,
 Să-l putem mereu cânta, (bis)
 Și în bucurii,
 Noi ai Săi copii,
 Vom trăi, în veșnicii! (veșnicii!)

5. O, Doamne, Domnul meu!...*)

Andantino

O, Doam-ne, Dom-nul meu slă - vit, de o - mul rău mă
 sca - pă, căci mă - na'i cru - dă m'a lo - vit, și
 u - ra'i mă a - da - pă! căci da - pă!

O, Doamne, Domnul meu slăvit,
 de omul rău mă scapă,
 căci mâna-i crudă m-a lovit, i r ^
 și ura-i mă adapă! J

Nu-ngădui să fiu lăsat
 în mâna lui tirană,
 că-i fără milă și-n păcat,
 își caută el hrană!...

Să cad mai bine-n mâna Ta
 că-i plină de-ndurare,
 și-n încercarea cea mai grea,
 mi-aduce alinare!

Scurtează timpul rânduit,
 să-ncerce slaba-mi viață,
 căci știi cât sunt de mărginit,
 și chinul greu mă-ngheață.

Ascultă rugăciunea mea
 adu-mi a Ta scăpare,
 și Numele-Ți voi înălța
 prin viață și cântare!

*) O cântare - rugăciune, primită din partea Domnului, în celula 13 la închisoarea din Gherla, anul 1959, luna noiembrie. A fost gândită în timp ce toți deținuții ne aflam pe burtă sub pat, ca pedeapsă din partea gardienilor. Eu mă aflam lângă Richard Wurmbrand, și pentru că nu încăpeam bine sub pat, gardienii s-au suit cu cizmele pe noi.

6. Dumnezeuul meu..

Andante

Dum - ne - ze - ul meu cât do - resc, ca'n ne - ca - zul greu să pri - mesc,
 cu - get li - niș - tit și cu - rat, pu - ru - rea pă - zit de pă - cat!
 cu - get li - niș - tit și cu - rat, pu - ru - rea pă - zit de pă - cat!

Dumnezeul meu
 cât doresc,
 ca-n necazul greu
 să primesc,
 cuget liniștit
 și curat,
 pururea păzit
 de păcat! **>bis**

Blând și bun mereu
 să rămân,
 căci Tu ești al meu
 drag Stăpân,
 iar Cuvântu-Ți sfânt
 plin de har,
 fie-mi pe pământ
 steag și far!

Vreau lucrarea Ta
 s-o-mplinesc,
 pururi pentru ea
 să trăiesc!
 Și-n frumos veșmânt
 alb de crin,
 să trec pe pământ
 ca străin.

Adevărul Tău
 să-nțeleg,
 nestrucatură de rău
 și întreg,
 ca în Tine eu
 să rămân,
 căci Tu ești al meu
 drag Stăpân!

7. Când pe-a lumii drumuri...

"...Isus, ostenit de călătorie, ședea lângă fântână."
 (Ioan 4,6)

Andantino

Când pe'a lu-mii dru-muri gre-le, o - bo - sit ești și se - tos, vi - no'n
 ca - sa vie - ții me - le, Dom - nul meu I - sus Hris - tos! Pre - gă -
 ti - tu - Ț'am că - ma - ra i - ni - mii în alb veș - mânt, un - de Ți
 poți lă - sa po - va - ra gre - u - lui de pe pă - mânt!

Când pe-a lumii drumuri gi le lără setea Ta cea mare
 obosit ești și setos, potolește-o ne-ncetat,
 vino-n casa vieții mele, în iubirea-mi arzătoare,
 Domnul meu Isus Hristos! în izvorul ei curat.

Pregătitu-Țam cămara
 inimii în alb veșmânt,
 unde-Ți poți lăsa povara
 greului de pe pământ!...

Tu mi-ai dat întâi iubire,
 Tu întâi m-ai odihnit,
 și deplină izbăvire
 eu în Tine mi-am găsit!

Odihnește-a Ta Ființă,
 în acest smerit lăcaș,
 care pururi prin credință,
 pregătit Ți-e ca sălaș.

Astăzi, ca recunoștință,
 vreau, Isuse, să primești,
 ca-n a vieții-mi locuință
 pe deplin să Te-odihnești.

8. Din Cerul sfânt...

Canon: 2 voci
Moderato

(DeCrăciun)

1 2

Din Ce - rul sfânt, mă - reț și lu mi nos, azi a ve -

nit la noi I - sus Hris tos mân - tu - i - re a - du-când,

El, - Mân - tu - i - to - rul blând, Dom - nul bun și blând...

Din Cerul sfânt, măreț și luminos,
azi a venit la noi Isus Hristos;
mântuire aducând,
El Mântuitorul blând,
Domnul bun și blând!...

Căci un Copil frumos azi ni s-a dat,
cu Nume sfânt, plăcut și minunat.
Numele Emanuel,
este Numele Acel,
care-L poartă El.

Voi care cântul nostru ascultați,
a voastră viață-ntreagă s-o predați,
Domnului Cel Preamărit,
care Ceru-a părăsit
și ne-a mântuit.

9. Nu numai să vorbesc...*)

Andantino

Nu nu-mai să vor-besc de Ti-ne, I-su-se și de'al Tău Cu-vânt,

ci via-ța Ta să fi-e'n mi-ne, cum ai tră - it Tu pe pă-mânt.

Ref.

I-sus, I - sus do-resc să fi - e vi - a - ța Ta - în via - ța mea,

în to-tul tot să-Ți sea-măn Ți - e, și chi-pul Tău să'l vezi în ea!...

Nu numai să vorbesc de Tine,
Isuse și de-al Tău Cuvânt,
ci viața Ta să fie-n mine,
cum ai trăit Tu pe pământ.

Isus, Isus, doresc să fie
viața Ta în viața mea,
* în totul tot să-Ți seamăn Ție
și chipul Tău să-L vezi în ea!.

Nu doar să spun despre credință,
ci credincios să fiu oricând,
a Ta blândețe și-umilință ,
și gândul Tău să-l am în gând.

Nu doar să spun despre nădejde,
ci s-o trăiesc din plin, mereu,
să-mi dea încredere-n primejdie,
și pace sufletului meu!...

Nu doar să spun despre iubire,
ci mult mai mult vreau să iubesc,
și nici de-a Ta orânduire
numai să știu - ci s-o trăiesc.

Nu doar să spun despre lumină,
ci pretutindeni să lumin,
să am viața-n veci senină,
așa cum Tu ești de senin.

Nu numai ceruri viitoare,
să fie-n vorba-mi zr de zi,
un Cer și-o sfântă sărbătoare,
să am în viață chiar aci

*) Primită din partea Domnului în celula 13 din Gherla, în luna decembrie 1959, în timpul cât am stat pe burtă pe ciment, lângă Richard Wurmbrand. După un timp îndelungat, gardienii ne-au ordonat să ne ridicăm. Eu i-am recitat lui Richard cântarea, iar el a zis: "Nicule, să ne mai punăăștia pe burtă, ca să mai compui asemenea cântări."

10. De ziua - aceasta îți doresc.

Andantino

De zi-ua'a-ceas-ta îți do-resc, un har bo - gat în toa - te,
iar o - mu - lui du-hov - ni-cesc, de - pli - nă să - nă - ta - te!
iar o - mu - lui du-hov - ni-cesc, de - pli - nă să - nă - ta - te!

De ziua aceasta îți doresc,
un har bogat în toate,
iar omului duhovnicesc,
deplină sănătate! *
 \bis

Din biruinți în biruinți
să mergi pe sfânta cale,
și pacea fie-n suferinți,
cununa frunții tale!

Blândețea Blândului Isus
să-ți lumineze fața,
și viața Cerului de Sus
mereu să-ți umple viața.

Parfum divin să răspândești,
oriunde te vei duce,
prin toate să mărturisești,
iubirea de pe cruce!

Hristos să fie-n viața ta
întreg fără schimbare;
ca-n El deplin să poți avea,
Eternă Sărbătoare!...

11. Doresc a-Tale daruri..

Moderato

Do-resc a Ta-le da-ruri scump I - su - se, do-resc a ha - ru -
lui Tău bu - cu-rii, dar mult mai mult ca da - ru - ri-le'a-du-se,
pe Ti - ne Te do - resc al meu să fii! 1 2
resc al meu să fii!

Doresc a-Tale daruri scump Isuse,
doresc a-Harului Tău bucurii,
dar mult mai mult ca darurile-aduse,
pe Tine Te doresc al meu să Fii! bis

Căci fără Tine, darurile Tale,
sunt seci și moarte, fără nici un preț,
cu Tine Ceru-i plin de osanale,
prin Tine El devine-un cer măreț...

Acolo unde este a Ta Ființă
chiar iadul se preface-n loc divin,
din întuneric gros, din nemiință,
Tu faci, lumină, viață, cer senin.

Un cer și-o mântuire fără Tine
eu niciodată, Doamne, nu doresc,
căci nu e Cer acolo pentru mine,
când ochii mei cu-ai Tăi nu se-nțâlnesc!.

În Tine am pe veci deplin Isuse,
și Cer și-a mântuirii bucurii,
chiar azi când trec prin suferinți nespuse,
îți simt dulceața sfintei părtașii!

12. Cer senin...*)

Andantino

Cer se-nin, Cer se-nin, plin ești de lu-mi-nă, plin, ra-za ta, ra-za ta, în-căl-zeș-te via-ța mea. Cer se-nin, Cer se-nin, de lu-mi-nă ești plin, vin în via-ța mea, vin, du-pă ti-ne sus-pin, Cer se-nin, Cer se-nin!...

Cer senin, cer senin,
plin ești de lumină, plin,
raza ta, raza ta,
încălzește viața mea.

Cer senin,
cer senin,
de lumină ești plin,
Ref. vin în viața mea, vin,
după tine suspin,
cer senin,
cer senin!

Cer slăvit, cer slăvit,
de Isus ești pregătit,
ca să-mi fii, ca să-mi fii,
loc de-odihnă pe vecii.

Cer divin, cer divin,
vino-n viața mea, o vin,
chiar acum, chiar acum,
când suspin pe-al vieții drum!

Cer sublim, cer sublim,
tu ești Nou Ierusalim,
și doresc, și doresc,
slava Ta s-o moștenesc!

Cer frumos, cer frumos,
loc al Domnului Hristos,
voi fi dus, voi fi dus,
în curând în tine Sus!...

*) 30 ianuarie 1960, o zi geroasă, când din celula întunecoasă cu nr. 13, priveam printre scândurile din geam cerul senin.

13. Doamne, mai nainte...*)

Andantino

Doam-ne, mai na in-te de-a fi rău și bi-ne; mai na-in-te de-a-le lu-mii te-me-lii, a-le me-le zi-le toa-te-au fost în Ti-ne, cu'a-le lor du-ri și sfin-te bu-cu-rii... a-le me-le zi-le toa-te-au fost în Ti-ne, cu'a-le lor du-ri și sfin-te bu-cu-rii!...

1/

Doamne, mai nainte de-a fi rău și bine;
mai nainte de-ale lumii temelii,
ale mele zile toate-au fost în Tine, bis
cu-ale lor dureri și sfinte bucurii!...

Tot ce-ai rânduit Tu-n viața mea să vină,
după planul Tău cel sfânt e cântărit,
ca s-aducă-n mine veșnica lumină,
cum e-n Tine veșnic, Domnul meu slăvit.

Sfântă și-ndurată este-a Ta Lucrare,
mintea s-o-nțeleagă, nu e pe pământ,
căci din întuneric pururea răsare
soarele nădejzii mai frumos și sfânt.

Întărește-mi astăzi pacea și credința,
să rămân statornic în durerea grea,
că-ncercări și chinuri ce-mi străpung ființa
trec întâi prin Tine, prin Ființa Ta!

*) 3 februarie 1960, ziua mea de naștere, dar și ziua în care mi s-a comunicat sentința: 12 ani muncă silnică, confiscarea totală a averii și 10 ani degradare civică.

14. O, Adevărul..

Moderato

O, A-de - vă - ru - le fru - mos, ești în - suși Dum - ne - zeu, ești în - suși
Dom - nul meu Hris - tos, ești El, ești El me - reu. O, A - de -
văr, o, Dum - ne zeu, în Ti - ne vreau să fiu me - reu, să nu mai
fiu și Tu și eu, ci nu - mai Tu, Tū Dom - nul meu!

O, Adevărul frumos,
ești însuși Dumnezeu,
ești însuși Domnul meu Hristos,
ești El, esti El mereu.

O, Adevăr, o, Dumnezeu,
Ref. "Tine vreau să fiu mereu
să nu mai fiu și Tu și eu
ci numai Tu, Tu Domnul meu!

Prin El deplin Tu mi Te-ai dat
și astăzi ești al meu,
în El întreg ești întrupat
ești El, ești El mereu!

Și Adevăr Tu mă dorești,
să fiu deplin și eu,
căci Adevăr de-a pururi ești,
doat Tu, doar Tu mereu.

Cât timp în lume noi vom fi
un Tu și-un eu, mereu,
Tu Adevăr vei străluci
minciună voi fi eu...

O, Adevăr, atâta-mi cei:
să nu fim Tu și eu,
ci-o singură ființă vrei:
Tu-eu, eu-Tu, mereu!

15. Stăpâne, Tată.

Moderato

Stă - pă - ne, Ta - tă! Ti dă - ru - iesc din nou vi - a - ta mea, din nou ca jert - fă
mă gă - tesc, din nou spre sla - va Ta! Din nou, din nou la Ti - ne vin, din
nou azi n'am ve - gheat, din nou prin sân - ge - le! Ti di - vin, din nou să fiu spă - lat!

Stăpâne, Tată-Ți dăruiesc
din nou viața mea,
din nou ca jertfă mă gâtesc,
din nou spre slava Ta!

Din nou, din nou la Tine vin,
p. f din nou azi n-am vegheat,
din nou prin Sângele-Ți divin,
din nou să fiu spălat!

Din nou închei nou legământ,
din nou spun: "Te iubesc!"
Din nou mă smulg de pe pământ,
din nou vreau să-Ți slujesc!

Din nou sub brazda de hotar,
din nou ca bob să mor,
din nou să fiu umplut cu har,
și să rodesc cu spor!

Din nou să fiu înveșmântat,
din nou în alb veșmânt,
din nou să fiu eu luminat,
din nou de-al Tău Cuvânt!

Din nou, din nou cu Duhul Sfânt,
să fiu din nou sfințit,
din nou să fiu pe-acest pământ,
un credincios smerit.

16. Isus, Te iubesc!

Andante

I - sus, Te iu - besc, su - pus, Îți slu - jesc, me - reu Te do -
 resc, căci eu Te iu - besc! O, vin Tu me - reu, de -
 plin Dum - ne - zeu, să'm - braci via - ța mea, s'o faci ca a Ta!

Isus,
 Te iubesc,
 supus,
 îți slujesc,
 mereu
 Te doresc,
 căci eu
 Te iubesc!

Cuvânt
 întrupat,
 un sfânt
 încercat,
 și-un fiu
 luminat,
 să fiu
 nencetat.

R
e
f
e
n
 O, vin
 Tu mereu,
 deplin
 Dumnezeu
 să-mbraci
 viața mea,
 s-o faci
 ca a Ta!

în cort
 de pământ,
 sincerelyă port
 chipul sfânt,
 senin,
 luminos,
 deplin
 pe Hristos!

17. Lumina Ta..

Moderato

Lu-mi-na Ta cea mi-nu-na-tă, Lu-mi-na sfân-tu-lui Cu- vânt, I- su- se,
 Doam-ne, via-ța toa-tă, mi'o fa- ce sfân- tă și cu- ra- tă, în- ti- pă -
 rin-du'i chi-pu-Ți sfânt! I- su se,
 rin- du'i chi- pu-Ți sfânt!

Lumina Ta cea minunată,
 lumina sfântului Cuvânt,
 Isuse, Doamne, viața toată,
 mi-o face sfântă și curată,
 întipărindu-i Chipu-Ți sfânt!

bis

Străfulgerări din altă lume
 prin slava-i sfântă Tu îmi dai,
 în ea-mi descoperi Sfântu-Ți Nume,
 și-a Duhului Sfânt liimbă cum e
 în sfântul Cer, în sfântul Rai!

Mi-e scut și sabie și hrană,
 mi-e alinare în dureri,
 El vindecă a vieții rană,
 mi-o face fără de prihană,
 și-mi dă cereștile-i puteri.

E Adevărul ce sfințește,
 e singurul curat și sfânt,
 prin El viața nouă-mi crește,
 El singur mă călăuzește,
 spre ceruri de pe-acest pământ!

să fiu o candelă curată,
 să port mai viu, mai luminos,
 Cuvântul Domnului ce-arată
 o mântuire fără plată,
 o mântuire prin Hristos!

18. Preaslăvite Creator

Maestoso

Prea-slă-vi-te Cre-a-tor, pes-te vea-curi Îm-pă-rat, 'na-in-tezi Bi-
ru-i-tor, de Lu-mi-nă'n-con-ju-rat. Ma-re es-te sla-va Ta,
cân-tă Ne-cu-prin-sul tot, Nu-me-le a-Ți lă-u-da, Sfin-te Doam-ne Sa-va-ot!

Preaslăvite Creator,
peste veacuri împărat,
naintezi biruitor,
de lumină-nconjurat.
Mare este slava Ta,
cântă necuprinsul tot,
Numele a-Ți lăuda,
Sfinte Doamne Savaot!

Soare, lună și pământ,
și-al veciei nesfârșit,
Le-ai creat cu-al Tău Cuvânt,
Dumnezeule slăvit.
Și-mpreună cântă-n cor:
"Slavă Ție, Dumnezeu!"
Tu, Părinte-al tuturor,
slavă, slavă-Ți cânt și eu!

Armonii cerești răzbat,
milioanele de sori,
din mărețul Tău Palat,
cu lumine și splendori.
Toate-Ți cântă slava Ta,
toate pururi Te măresc,
toate-n veci Te-or lăuda,
Dumnezeule ceresc!

19. Lumina sfântă..

Moderato

Lu-mi-na sfân-t'a can-de-lei cre-din-ței, s'o stin-gă
azi, mi-șei s'au nă-pus-tit, de-mo-nii de'n-do-ia-lă'ai su-fe-
rin-ței, ce'n su-flet pe fu-riș s'au cui-bă-rit! - de-mo-nii
de'n-do-ia-lă'ai su-fe-rin-ței, ce'n su-flet pe fu-riș s'au cui-bă-rit!

Lumina sfânt-a candeliei credinței
s-o stingă azi, mișei s-au năpustit,
demonii de-ndoială-ai suferinței, v..
ce-n suflet pe furiș s-au cuibărit! / '

Cu-a lor suflare plină de otravă,
să-nghete și să-ntunece ar vrea,
viața-mi crunt lovită și bolnavă,
de-atât amar în suferința-mi grea!

Puternic a dezlănțuit furtuna,
vrăjmașul împotriva mea acum,
mai furios, mai rău ca totdeauna,
ar vrea să-ntunece-al credinței drum!

Dar, o, Isus, eu mă încred în Tine,
chiar și atunci când nu mai văd nimic,
știu că de-a pururi Tu ești lângă mine,
nu stingi fitilu-oricât ar fi de mic!...

Adu seninul sfânt de sărbătoare,
c-o clipă mai devreme-n noaptea grea,
mi-aprinde Tu și fă-mi mai arzătoare
credința, o, Isus, credința mea!

20. Sunt lungi a-mele zile..

Andante

Sunt lun-gi'a me - le zi - le'n greu și în du - reri, mă
co - ple-șesc po - veri pes - te po - veri. Brăz - dat e'al meu o - braz, de'a -
mar și de ne - caz, I - sus, o, vi - no
az', o, vi - no az', s'a - duci în via - ța mea, pu -
teri să pot răb - da și har, să pot ve - ghea, să pot ve - ghea!

Sunt lungi a-mele zile-n greu și în dureri
mă copleșesc poveri peste poveri.
Brăzdat e-al meu obraz,
de-amar și de necaz
Isus, o, vino az'
o, vino, az*
s-aduci în viața mea
puteri să pot răbda
și har să pot veghea,
și har să pot veghea!

Să ardă-n mine al păcatului venin,
cuptorul suferinței pe deplin.
O, Doamne-ndurător,
dă-mi har întăritor,
când trec azi prin cuptor,
azi prin cuptor!
Căci focul cel cumplit
de Tine-i rânduit,
ca eu să fiu sfințit,
să fiu sfințit!!

Și-n trupul meu să vezi mai viu mai luminat,
splendoarea Cerului Tău minunat.
Un cer Tu mă dorești,
ca-n el să locuiești,
din el să strălucești,
să strălucești.
Isuse, viața mea,
toți câți mi-o vor vedea,
să vadă Fața Ta,
lucind în ea!...

21. Har și binecuvântări..

Andantino

Har și bi - ne - cu - vân - țări, bo - gă - ți - e
de'n - du - rări, Dum - ne - zeu ne'a pre - gă - tit, căci din veac El
ne'a iu - bit, prin I - sus cel răs - tig - nit, ne'a pri - mit!

Har și binecuvântări
bogăție de-ndurări,
Dumnezeu ne-a pregătit,
căci din veac El ne-a iubit,
prin Isus cel răstignit bis
ne-a primit!

Fericiți în Casa Sa,
prin Isus putem intra,
prin Isus suntem primiți,
prin El suntem fericiți,
în Isus să fim găsiți,
mântuiți.

Tatăl nostru preaiubit,
pentru veci ne-a pregătit,
harul sfintei părtașii,
ne-auzite armonii
mii și multe mii de mii
bucurii!

Mare e iubirea Sa,
cât vecia ține ea.
să cântăm neîncetat,
Numele Său minunat,
care ne-a răscumpărat,
din păcat!

22. Cântă, o, suflete

Moderato

Cân-tă, o, su-fle-te'n hai-na cre-din-ței, cân-tă, o, cân - tă și
 fii fe - ri - cit, cân-tă mai viu, mai cu foc bi - ru - in - ți
 jert - fei a - du - să de Dom-nul iu - bit!... - Dom-nul iu - bit!...

Cântă, o, suflete-n haina credinței,
 cântă, o cântă și fii fericit,
 cântă mai viu, mai cu foc biruinței,
 jertfei aduse de Domnul iubit!... j

Cântă, o, suflete-n haina nădejdi,
 cântă și pace să ai pe deplin,
 cântă, căci Domnul în ceas de primejdii,
 mâna ți-o-ntinde și-ți face senin!

Cântă, o, suflete-n haina iubirii,
 cântă, o, cântă, iubește mereu,
 cântă pe-Acel ce-i Izvor mântuirii,
 cântă-L pe Domnul Preasfânt Dumnezeu!

Cântă, o, suflete-n haina luminii,
 cântă-mbrăcat cu putere de Sus,
 cântă, nu-ți pese ce-or spune străinii,
 cântă, o, cântă cu drag lui Isus!...

Cână în alba lumină-a iertării,
 fii o lumină și fii credincios,
 cântă, o, cântă-L pe Domnu-ndurării,
 cântă smerit și arzând lui Hristos!

23 Iubire, iubire..

Allegretto

lu - bi - re, lu - bi - re, a - dânc Te do - resc, a - dânc ca Ta
 fi - re, a - dânc s'o pri - mesc! lu - bi - re, lu - bi - re, Slă -
 vit Dum-ne-zeu, do-resc con-to-pi-re, cu Ti-ne me-reu!

Iubire, iubire,
 adânc Te doresc,
 adânc Ta fire,
 adânc s-o primesc!

Iubire, iubire,
 slăvit Dumnezeu,
 doresc contopire
 cu Tine mereu!

Iubire, iubire,
 cu flacăra Ta
 să iei zămislire
 și-n inima mea.

iubire, iubire,
 de Tine tânjesc,
 a mea fericire-i
 să pot să iubesc!

Iubire, iubire,
 lumină de rai,
 să-mi dai strălucire
 și viață să-mi dai.

Schimbat în simțire,
 să-mpart tot mai viu,
 belșug de iubire,
 pe-al lumii pustiu!

24. Trec încercările...

Moderato

Trec în - cer - că - ri - le, vin mân - gă - ie - ri - le,
 trec pus - ti - i - ri - le, vin fe - ri - ci - ri - le. -
Ref.
 Sla - vă, o, sla - vă dăm, sla - vă în veci cân - tăm,
 sla - vă I - sus iu - bit, sla - vă, o, fii slă - vit!

Trec încercările,
 vin mângâierile,
 trec pustiirile,
 vin fericirile.

Trec suferințele,
 vin biruințele,
 vin să-nucune az*
 fruntea din greu necaz!

Ref. Slavă, o, slavă dăm,
 slavă în veci cântăm, bi,
 slavă Isus iubit,
 slavă, o fii slăvit!

îngeri cu miile
 dau bucuriile,
 raze de soare plin,
 vin în viață.vin!

Doamne, spre slava Ta,
 cântă azi inima,
 cântă, smerit, frumos,
 slavă, Isus Hristos!

25. Un glas divin...

Moderato

Un glas di - vin ră - su - nă lin, che - mând du - ios, pe pă - că - tos
 să vi - nă az' cu'al lui ne - caz, din lo - cul greu la Dum - ne - zeu.
Ref.
 I - sus, I - sus, Te chea - m'a - cum, să vii su - pus, pe'al vie - ții drum -
 Po - va - ra grea, din via - ța ta, I - sus, I - sus, ți-o va lu - a!

Un glas divin
 răsună lin,
 chemând duios,
 pe păcătos
 să vină az'
 cu-al lui necaz,
 din locul greu
 la Dumnezeu.

Un glas de Sus,
 al lui Isus,
 te cheamă blând,
 să vii curând,
 nu amâna,
 căci viața ta
 oricât-ar fi,
 se va sfârși!

Refren

Un glas ceresc
 Dumnezeiesc,
 te cheam-acum,
 din vâl de fum,
 din chin amar
 ca să-ți dea har,
 din greu păcat
 să fii scăpat!

Isus, Isus,
 te cheam-acum,
 să vii supus,
 pe-al vieții drum,
 povara grea
 din viața ta,
 Isus, Isus,
 ți-o va lua!

Glas iubitor,
 glas sfmțitor,
 mântuitor,
 te cheamă-n dor,
 ca tu să vii
 și-n veci să fii,
 un mântuit
 și fericit!

26. Prin încercări..

Moderato

Prin în - cer - cări și prin a - mar, o, Doam - ne, Doam - ne
dă-mi Tu har, să pot răb - da, să pot ve - ghea, să nu câr - tesc în
con - tra Ta, ci li - niș - tit, și u - mi - lit să merg pe dru - mul Tău slă - vit!

Prin încercări și prin amar,
o, Doamne, Doamne, dă-mi Tu har,
să pot răbda,
să pot veghea,
să nu cârtesc în contra Ta,
ci liniștit
și umilit
să merg pe drumul Tău slăvit!

Prin valuri mari, prin ploi și frig,
o, Doamne, Doamne, eu Te strig,
să mă-ntărești,
să mă păzești,
prin Duhul Sfânt să mă-ncălzești,
ca viața mea
să poată avea
frumsețe din frumsețea Ta!

Prin întuneric, prin dureri,
o, Doamne, dă-mi puteri,
lumina Ta
s-o pot purta,
să biruiesc în lupta grea,
și-n lungul chin,
să nălț senin,
Isuse steagul Tău divin!

27. Credința mea..

Moderato

Cre - din - ța mea în - trea - gă vreau ca s'o zi - desc, I - sus, pe
sfân - tul Tău Cu - vânt dum - ne - ze - iesc. Cre - din - ța mea, cre - din - ța mea, din A - de -
văr tră - ias - că ea, să-și ai - be via - ța'n via - ța Ta, cre - din - ța mea!

Credința mea întreagă vreau s-o zidesc
Isus, pe sfântul Tău Cuvânt dumnezeiesc.
Credința mea,
credința mea,
din Adevăr trăiască ea,
să-și aibă viața-n viața Ta,
credința mea!...

Nădejdea mea întreagă-n har mi-o odihnesc,
prin ea lucrez și cânt și lupt și biruiesc;
nădejdea mea,
nădejdea mea,
e Jertfa Ta,
e Golgota,
Ești Tu Isuse-ntreg în ea,
nădejdea mea!

Iubirea mea , Isuse-ntreagă-Ți dăruiesc,
în Tine eu apoi întreg să mă topesc;
iubirea mea,
iubirea mea,
să fie-aprinsă din a Ta,
și să rămână-n veci așa,
iubirea mea!

28. Hristos a înviat!..

Maestoso

Hris-tos, Hris-tos a în-vi-at, Hris-tos, Hris-tos a în-vi-at,
 Lu-mi-na or-bi-toa-re, pă-mân-tu'n-treg a'n-fă-su-rat, și ce-rul tot e'n-veș-mân-tat, în al-bă Săr-bă-toa-re, Hris-tos a în-vi-at! Hris-tos a în-vi-at!

Hristos, Hristos a înviat, (bis)
 Lumina orbitoare,
 pământu-ntreg a-nfășurat,
 și cerul tot e-nveșmântat,
 în alba sărbătoare,
 Hristos a înviat! (bis)

Hristos, Hristos a înviat!
 E cântul biruinții,
 căci boldul morții-a fost călcat,
 zdrobită-i stâncă de păcat,
 și jugul suferinții,
 Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat!
 E cântul bucuriei.
 Pământul cântă-n lung și-n lat,
 și cântă cerul luminat,
 cântarea veșniciei:
 Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat!
 E cântecul credinței
 poporului răscumpărat,
 prin moartea Mielului junghiat,
 din groapa umilinței,
 Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat!
 E cântec de speranță;
 al nostru suflet zbuciumat
 în El găsește nencetat
 deplină siguranță,
 Hristos a înviat.

Hristos, Hristos a înviat!
 E cântecul iubirii,
 cântat cum nu s-a mai cântat,
 pe culmea harului bogat,
 cântarea nemuririi:
 Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat,
 în veșnică lumină,
 o fie veșnic lăudat,
 căci El e veșnic împărat,
 vecia I se-nchină:
 Hristos a înviat!

29. Hristos a înviat din morți...

Hristos a înviat din morți,
Hristos a înviat!
Căzute-s ale morții porți,
Hristos a înviat! } bis

Pământu-ntreg s-a zguduit,
Hristos a înviat!
Când El mormântu-a biruit,
Hristos a înviat!

Cântăm slăvitei învieri,
Hristos a înviat!
Izvorul unic de puteri,
Hristos a înviat!

Hristos, Hristos Biruitor,
Hristos a înviat!
E Singurul Mântuitor,
Hristos a înviat!

30. Să fiu adevăr în credință.

Să fiu adevăr în credință,
aceasta Isuse doresc,
și-Ți cer ca să-mi dai stăruință,
în viață așa să trăiesc! } bis

Să fiu adevăr în speranță,
adânc și fierbinte doresc,
ca-n Tine să am siguranță,
în Tine sperând, să trăiesc!

Să fiu adevăr în iubire
ca focul din soare, doresc,
să-mi dai Tu un duh de jertfire,
ca Tine, așa să trăiesc!

Să fiu adevăr în umblare,
și-n toate -adevăr mă doresc,
lumină să fiu în purtare,
ca Tine, așa să trăiesc!

A-Tale-adevăruri divine
în mine, Isus, le doresc, '
mai limpezi, mai albe, mai pline,
și-n veci doar așa să trăiesc!

31. Scrisoare

Iubitule, scriu să-nțelegi,
mărturisindu-mi gândul,
c-a lui povară zile-ntregi
m-apasă greu, de-a rândul.

Cu arcul lui țintește drept
a vieții rădăcină,
a inimi-mi bătaie-n piept,
și-a ochilor lumină.

Săgețile vrăjmașe dor,
adânc se-nfig în viață,
și focul lor ucigător
mă arde și mă-ngheață.

Căci taina sufletului, el
mi-o știe și mă doare,
când văd că vrea în chip mișel
viața să-mi doboare!

Dar cel mai veninos venin
ce inima-mi străbate,
nu vine de la cel străin,
ci din săgeți de frate.

Unitu-s-a cu cel vrăjmaș,
durerea să-mi mărească,
cu glas hain, cu ochi trufaș,
mai crud să mă lovească!

Cuvântul mi-i prea slab să pot
cuprinde-n el simțirea,
ce-mi scurmă sufletul meu tot
și-ntunecă privirea.

O, Doamne, Doamne Tu mă știi,
știi tot ce mă frământă,
știi starea inimii pustii...
- Vreau pacea Ta preasfântă!

Iubirea Ta vreau a primi,
în inima mea toată,
că-adânc doresc să pot iubi,
pe cel ce mă săgeată!

Vreau inima-mi să i-o descui
să simtă-a ei văpaie,
ce arde-n slujba Domnului,
cu fiecă bătaie!

Că nu ascunde gând străin,
nu are altă țință,
decât, Isus, s-arate plin,
Ființa Ta Preasfântă.

Și liberat de-acest pământ,
legat doar de iubire,
mereu, mereu spre Cer m-avânt
cu-ntreaga mea simțire!

Iubitule, iubitul meu,
mă doare-a ta rănire,
dar oricât m-ar durea de greu,
nu vreau o despărțire.

Și planuri și păreri și legi,
și orice ne-ar desparte,
să le-aruncăm pe toate-ntregi,
în fundul mării moarte.

În Domnul - numa-n El uniți,
și-n dragostea Lui mare,
iubite-așa să fim găsiți,
în sfânta Lui Lucrare!

32. Dumnezeu ne veghează..

Moderato

Dum-ne-zeu ne ve-gha-ză ne-cur-mat, mi-nu-nat El lu-crea-ză,
 mi-nu-nat. Mi-nu-nat ne con-du-ce pe pă-mânt, ca s'a-
 jun-gem, prin cru-ce, Ce-rul sfânt! Mi-nu-nat ne con-du-ce
 pe pă-mânt, ca s'a-jun-gem, prin cru-ce Ce-rul sfânt!

Dumnezeu ne veghează
 necurmat,
 minunat El lucrează,
 minunat.
 Minunat ne conduce
 pe pământ,
 ca s-ajungem, prin cruce, bis
 cerul sfânt!

Deși trupu-i epavă,
 chinuit,
 greutate de slavă
 ne-a gătit.
 A răbdării-ncercare
 va-nceta,
 și-a izbânzii cântare
 vom cânta!

Jertfa Ta, o, Isuse,
 ne-a deschis,
 mii de haruri nespuse,
 cum e scris!
 Fericiți pe vecie
 vom trăi,
 căci a Ta-mpărăție
 vom primi!

Vom avea frumusețe
 ca de rai,
 pentru veci tinerețe
 Tu ne dai.
 Ne-nchinăm numai Ție
 necurmat,
 căci Tu ești pe vecie
 împărat!

33. Luminat de-Adevăr..

Moderato

Lu-mi-nat de'A-de-văr și-iu-bi-re-lu-mi-
 nat de prea-sfân-tul Cu-vânt, vreau, I-su-se, cu'n-trea-ga'mi sim-
 ți-re, vreau a-șa să-Ți slu-jesc pe-pă-mânt! vreau I-mânt!

Luminat de-Adevăr și iubire,
 luminat de preasfântul Cuvânt,
 vreau Isuse, cu-ntreaga-mi simțire,
 vreau, așa să-Ți slujesc pe pământ!

Dezlegat de-omenească părere,
 și-alipit doar de Sfântul Cuvânt,
 vreau Isuse, cu-ntreaga-mi putere,
 vreau așa să-Ți slujesc pe pământ!

De-a minciunii turbată furie,
 eu m-acund în preasfântul Cuvânt,
 căci, Isus, vreau întreg numai Ție,
 vreau așa să-Ți slujesc pe pământ!

Vreau aprins de iubirea Ta mare,
 vreau să nalt al vieții Cuvânt,
 vreau să ard în preasfânta-Ți Lucrare,
 vreau așa să-Ți slujesc pe pământ!

Până când Tu veni-vei, Isuse,
 să-mplinești tot ce-ai spus prin Cuvânt,
 în a-Tale-adevăruri nespuse,
 să trăiesc, să-Ți slujesc pe pământ!

34. Pentru Tine Domnul meu

Moderato

Pen - tru Ti - ne, Dom - nul meu, cân - tă i - ni - ma me - reu, c'am gă -
 sit în jert - fa Ta, toa - tă mân - tu - i - rea mea. Cân - tă i - ni - ma'mi me -
 reu, cân - tă pen - tru Dum - ne - zeu, cân - tă, cân - tă nen - ce - tat, cân - tă
 Ha - rul Lui bo - gat! Cân - tă, cân - tă'n alb veș - mânt, cân - tă pen - tru Dom - nul
 Sfânt, cân - tă, cân - tă i - ni - ma, cân - tă în - du - ra - rea Sa!

Pentru Tine, Domnul meu,
 cântă inima mereu,
 c-am găsit în jertfa Ta,
 toată mântuirea mea.

Cântă inima-mi mereu,
 cântă pentru Dumnezeu,
 cântă, cântă nencetat,
 cântă Harul Lui bogat!

Ref. Cântă, cântă-n alb veșmânt,
 cântă pentru Domnul Sfânt,
 cântă, cântă inima,
 cântă îndurarea Sa!

Pentru Tine, Scump Isus,
 cântă sufletul supus,
 c-am găsit în Harul Tău,
 adăpost de orice rău!

Pentru Tine Domn Ceresc,
 cânt și plâng și mă jertfesc,
 s-am găsit în viața Ta,
 veșnic fericirea mea.

Tu-mi ești, Domn, Tu-mi ești iubit,
 și de Tine alipit
 vreau de-apururi să rămân,
 scumpul meu, o, Scump stăpân!

35. Smerenia

Moderato

Sme - re - ni - e, poar - tă de Sus, să in - tru prin
 ti - ne do - resc, să sea - măn mai mult cu I - sus, să
 am chi - pu'l blând și ce - resc. să resc.

Smerenie, poartă de Sus,
 să intru prin Tine doresc,
 să seamăn mai mult cu Isus,
 să am chipu-l blând și ceresc! bis

Smerenie, poartă de Rai,
 deschisă de Domnul Hristos,
 cu cât mă dezbrac, Tu îmi dai,
 veșmânt mai divin, mai frumos!

Smerenie, poartă de Har,
 prin Tine primesc pe deplin,
 belșug din al Cerului dar,
 cu cât mă golesc voi fi plin!

Smerenie, poartă de Cer,
 mormânt al tiranului eu,
 primi-voi putere de fier,
 de urc coborând tot mereu!

Isus, voi primi slava Ta,
 în veci voi trăi fericit,
 și Har și-Adevăr voi avea,
 cu cât voi umbla mai smerit!...

36. Cuvântul Tău..

Andantino

Cu - vân - tul Tău I - su - se, Cu - vân - tul Tău cel sfânt, mi'e
 sin - gu - ra lu - mi - nă și pa - ză pe pă - mânt. Prin el pri - mesc cre - din - ța și
 dra - gos - tea de Sus, prin el am a - de - vă - rul, căci el ești Tu, I - sus!

Cuvântul Tău Isuse
 Cuvântul Tău cel sfânt,
 mi-e singura lumină
 și pază pe pământ.
 Prin el primesc credința
 și dragostea de Sus,
 prin el am adevărul,
 căci el ești Tu, Isus!

Cuvântul Tău Isuse,
 Cuvântul Tău ceresc,
 mi-e hrană și putere,
 și har dumnezeiesc!
 Prin el primesc viață
 și-avânt spre ceruri, Sus,
 de-ascult de el întruna,
 de Tine-ascult Isus!

Cuvântul Tău Isuse,
 Cuvântul Tău de har,
 mi-e haină și podoabă
 și sfânt mărgăritar.
 Căci îmbrăcat întrânsul,
 când Te urmez supus,
 eu pururea cu Tine,
 voi semăna Isus!...

Cuvântul Tău Isuse,
 Cuvântul Tău divin,
 mi-e armă de-apărare,
 și sabie și-alin.
 Căci înarmat cu dânsul
 eu nu pot fi răpus,
 ci fi-voi ca și Tine,
 biruitor, Isus!

37. Doresc în Tine să rămân!

Moderato

Do - resc în Ti - ne să ră - măn, ô, Dom - nul meu iu - bit I - sus, Tu
 nu - mai Tu să - mi fii Stă - pân, iar eu să fiu un rob - su - pus! Do -
Ref.
 resc a - dânc să - ți pot slu - ji, sfin - ți în gân - duri și'n sim - ți, zdro -
 beș - te'n mi - ne zi de zi, pu - te - rea ve - chei me - le firi!

Doresc în Tine să rămân,
 o, Domnul meu iubit Isus,
 Tu, numai Tu să-mi fii Stăpân,
 iar eu să-ți fiu un rob supus!

Doresc adânc să-Ji pot sluji,
 sfințit în gânduri și-n simțiri,
 zdrobește-n mine zi de zi,
 puterea vechii mele firi.

Doresc Cuvântul Tău divin
 în mine să rămân-oricând,
 ca-n orice-mprejurări, deplin,
 să-l am în inimă și-n gând!

Doresc în pacea Ta mereu
 ființa să mi-o odihnesc,
 ca liniștit, în orice greu,
 Isus să Te mărturisesc!

Doresc să pot dori, Isus,
 cu-n dor mereu mai arzător,
 s-am viața Cerului de Sus,
 și s-o trăiesc ascultător!

38. În mâna Ta...

Andantino

În mâ - na Ta îmi pun, I - sus, eu mâ - na mea,
 și a - poi vreau să ră - mân, pân' la sfâr - șit a - sa.
Ref.
 Vreau i - ni - ma de-a Ta pe veci să mi'a - li - pesc, -
 să pot a - jun - ge'a - șa un om du - hov - ni - cesc!

În mâna Ta îmi pun,
 Isus, eu mâna mea,
 și-apoi vreau să rămân,
 pân-la sfârșit așa.

Vreau inima de-a Ta
 Ref. P^o vreau să mi-alipesc,
 să pot ajunge-așa
 un om duhovnicesc!

Picioarele să-mi țin,
 oricând pe urma Ta,
 de-i nor ori de-i senin,
 să nu m-abat din ea.

Să-mi reazim capul meu,
 smerit și-ascultător,
 de pieptul Tău mereu,
 iubit Mântuitor!

Și ochii-n ochii Tăi
 să-i țin pân-la sfârșit
 s-ajung pe-a Tale căi
 în Cerul fericit!

39. Din Cuvântul luminos...

(pentru copii)

Moderato

Din Cu-vân-tul lu - mi-nos, car - tea Dom-nu - lui Hris-tos,
 dragi co - pii hai să'n - vă - țăm, tot ce'i bi - ne s'as - cul - țăm.
 să'n - vă - țăm, să'n - vă - țăm, cum pe Dom-nul să'L ur - măm!

Din Cuvântul luminos,
 cartea Domnului Hristos,
 dragi copii hai să-nvățăm,
 tot ce-i bine s-ascultăm,
 să-nvățăm, să-nvățăm,
 cum pe Domnul să-L urmăm!

Din Cuvântul cel de Sus,
 cartea Domnului Isus,
 să-nvățăm dragi copilași,
 cum sunt blânzii îngerași,
 îngerași, îngerași,
 ei sunt blânzi și dragălași!

Din Cuvântul cel sfințit,
 cartea Domnului iubit,
 zi de zi să ne silim,
 să-nvățăm cum să trăim.
 Cât trăim, cât trăim,
 blânzi și credincioși să fim!

Să-nvățăm copii mereu,
 s-ascultăm de Dumnezeu,
 s-avem sufletul frumos,
 cum îi place lui Hristos.
 Mai frumos, mai frumos,
 să fim fiii ai lui Hristos!

40. Pace adâncă...

Andantino

Pa-ce a-dân-că e'n su-fle-tu'a-cel ca-re'n a-dânc a pri-
mit pe Hris-tos, chi-pul blân-de-ții Ce-res-cu-lui Miel, lu-
ci-va pe fa-ță mai viu, mai fru-mos! viu, mai fru-mos!
Ref. Chi-pul Tău blând, sfânt și fru-mos, fă să-L pur-tăm, I-sus Hris-tos!

Pace adâncă e-n sufletu-acei
care-n adânc a primit pe Hristos,
chipul blândeții Cerescului MieO
luci-va pe față mai viu, mai frumos!

bis

Chipul Tău blând, sfânt și frumos,
fă să-L purtăm, Isus Hristos!

Roadă iubirii-ncunună din plin
pașnic și dulce pe-al dragostei fiu,
chipul evlaviei sfânt și senin,
luci-va pe față mereu tot mai viu!

Cântec de slavă și har strălucit
umple viața trăită-n (sus,
chipul luminii frumos și slăvit
luci-va pe față în veci, fără-apus!

41. Să am credință tare...

Moderato

Să am cre-din-ță ta-re în a-de-vă-rul -
sfânt, des-co-pe-rit I-su-se în vi-ul Tău Cu-
vânt. Și cu-ge-tul să-mi fi-e se-nin și cu-ră-
țit, să-mi pot pă-s-tra cre-din-ța, a-șa pân-la sfâr-șit

Să am credință tare în adevărul sfânt,
descoperit Isuse în viul Tău Cuvânt.
Și cugetul să-mi fie senin și curățit,
să-mi pot păstra credința, așa până la sfârșit.

Să am nădejde vie în tot ce Tu ai spus,
să pot s-auscult Cuvântul mai sfânt și mai supus,
și sufletul să-mi fie de pace copleșit,
să-mi pot păstra nădejdea așa până la sfârșit.

S-am dragostea aprinsă de focul Tău ceresc,
să-Ți pot trăi Cuvântul și-ntreg să Ți-L vestesc,
și-n inimă curată să port un duh smerit,
să-mi pot păstra iubirea așa, fără sfârșit.

42. Voi știți..

Isus a zis: "Vacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți," (Ioan 13,17).

Moderato

Co-pi-i Mei, voi știți Cu - vân-tul cên lu-me Eu vi l'am lă -
sat; fe-ri-ce da-că'n as-cul - ta - re îl veți tră - i cu'a-de-vă-
rat! fe-ri-ce da-că'n as-cul - ta - re îl veți tră - i cu'a-de-vă - rat

Copiii Mei, voi știți Cuvântul
ce-n lume Eu vi l-am lăsat;
ferice dacă-n ascultare
îl veți trăi cu-adevărat!

Voi știți ce taină e credința
păstrată-n cuget curățit,
ferice dacă neschimbată
o veți ținea pân-la sfârșit!

Voi știți ce dragoste fierbinte
v-am poruncit în voi s-aveți,
ferice dac-aceasta fi-va
comoara voastră mai de preț!

Voi știți că pacea mea cerească
dă harul sfintei mângâieri,
ferice dacă-n ea rămâneți,
când vin ispite și dureri!

Voi știți ce dulce-i părtășia
cu Dumnezeu cel slăvit
ferice de veți fi-n lumină,
și credincioși de neclintit!

Voi știți!... Voi știți ce este bine
cunoașteți toată voia Mea,
ferice dacă totdeauna
Veți fi găsiți deplin în ea!...

43. Din vecii nepătrunși...

El este Același ieri, azi și în veci. "(Evrei 13,8)

Moderato

Din ve - cii ne - pă - trunși, na - in - te când tim - pul
nu a - vea ho - tar, lu - cra - rea Ta a fost Pă - rin - te,
în - trea - gă nu - mai har și har lu - cra - rea Ta a fost Pă -
rin - te, în - trea - gă nu - mai har și har

Din vecii nepătrunși, nainte,
când timpul nu avea hotar,
Lucrarea Ta a fost, Părinte, v
întreagă numai har și har!... j

Azi toat-a lumii frământare
cu bucurii și cu amar,
e nențeleasa Ta lucrare,
întreagă numai har și har.

Iar mâine, fericitu/ **Măine**,
primind al slavei veșnic Dar,
vom înțelege toți, Stăpâne,
că-n veci ești numai har și har!...

44. Azi, ziua dăruită ție

(Binecuvântare: 25 dec. 1960, ziua de naștere a fr. T. Dorz).

Andantino

Azi zi - ua dă - ru - i - tă ți - e, de Dum - ne - ze - ul
 nos - tru Sfânt, e'un nou pri - lej de bu - cu - ri - e, un nou po - pas și'un
 le - gă - mânt! e'un nou pri - lej de bu - cu - ri - e, un nou po - pas și'un le - gă -
Ref. mânt! Dum - ne - zeu, Dum - ne - zeu să te creas - că'n har me - reu, ca să'l fii, ca să'l
 fii, slu - ji - tor pen - tru ve - cii, vo - ia Sa, vo - ia Sa, fi - e'n via - ța ta!

Azi, ziua dăruită ție,
 de Dumnezeu nostru Sfânt,
 e-un nou prilej de bucurie,
 un nou popas și-un legământ!

Dumnezeu, Dumnezeu
 să te crească-n har mereu,
Ref. ca să-l fii, ca să-l fii,
 slujitor pentru vecii,
 voia Sa, voia Sa,
 fie-n viața ta!...

Plecăm întreaga-ne ființă
 spre Cerul pururi îndurat,
 și ne rugăm cu stăruință,
 să fii tu binecuvântat.

Lumina alb-a curăției
 să-ți învesmânte viața ta,
 să-mparți mireasma veșniciei,
 oriunde pașii-ți vor călca.

S-arunci **QU** mână iubitoare,
 sămânță de-adevăr curat,
 pe nesfârșitele ogoare,
 destelenite din păcat!

Iar rodul muncii fericite
 să crească-n urma ta cu spor,
 și planurile împlinite
 să-ți fie-acum și-n viitor!

Izvoarele vieții tale
 de-apururi fie în Hristos,
 și strălucirea Feței Sale
 să-ți facă chipul mii frumoș.

Senină, albă sărbetoare,
 oricând să ai în viața ta;
 Hristos Slăvitul veșnic Soare,
 te binecuvinteze-așa!...

45. Prin Har..

"...Prin har ați fost mântuiți, prin credință."
 (Efeseni 2,8).

Andante

Prin Har, prin cre - din - ță sun - tem mân - tu - iți, a - sa'i rân - du - i - rea di -
 vi - nă, căci Ha - rul e ca - sa în ca - re - no - iți prin
 Du - hul am fost spre lu - mi - nă. căci Ha - rul e ca - sa în
 ca - re - no - iți prin Du - hul am fost spre lu - mi - nă.

Prin Har, prin credință suntem mântuiți,
 așa-i rânduirea divină,
 căci Harul e casa în care-noiți
 în Duhul am fost spre lumină. / 18

Prin Har, prin credință primim luminos
 îndemn și voință-n trăire,
 căci Har e viața ascunsă-n Hristos,
 iubire - adevăr și sfințire!

Prin Har, prin credință, cu suflet supus,
 purtăm greutatea durerii,
 căci Har e să suferi tăcând ca Isus,
 și Har e răsplata-nvierii.

Prin Har, prin credință cântăm și iubim,
 mereu ostenind pe ogoare,
 căci Har este munca - voioși să-mpărțim,
 lumina Divinului Soare!

Prin Har, prin credință Isuse-așteptăm
 să vină a Ta-mpărăție,
 căci Har va fi locul în care-o să stăm,
 cu Tine pe veci de vecie!

46. Adevăr...

Andantino

A - de - văr, o, fru - mos A - de - văr, ești Cu - vân - tul Ce - res - cu - lui
Ta - tă; A - de - văr, fe - ri - cit A - de - văr, nu - mai Tu mi faci vi - a - ța cu -
ra - tă. A - de - văr, fe - ri - cit A - de - văr, nu - mai Tu mi faci vi - a - ța cu - ra - tă.

Adevăr, o frumos Adevăr,
ești **Cuvântul** Cerescului Tată;
Adevăr, fericit Adevăr,
numai Tu-mi faci viața curată.

Adevăr, luminos Adevăr,
ești **Viață, Căldură, Lumină;**
Adevăr, prețios Adevăr,
numai Tu-mi dai trăire divină.

Adevăr, neînfrânt Adevăr,
ești **Izvor nesecat** de putere;
Adevăr, strălucit Adevăr,
numai Tu mă păzești de cădere.

Adevăr, preaslăvit Adevăr,
ești **Biserica** vie curată,
doar în Tine curat Adevăr,
eu nu pot rătăci niciodată!

Adevăr, preasfințit Adevăr,
Tu ești **Duhul**, ești Ca/ea-nțeleaptă,
Adevăr, minunat Adevăr,
numai Tu-mi dai credința cea dreaptă.

Adevăr, preamărit Adevăr,
ești **Hristos**, ești eterna **iubire**;
Adevăr, o etern Adevăr,
numai Tu poți să-mi dai mântuire.

Adevăr, preaînalt Adevăr,
Dumnezeu necuprins pe vecie;
te iubesc, o iubit Adevăr,
mă supun și mă-nchin numai Ție.

47. Ce har..

Moderato

Ce har, ce har să poți să crezi, ce har! Ce har! Ce
har pe Dom - nul să'L ur - mezi, ce har! Ce har! Ce har de - plin să te pre -
dai, ce har! Ce har! Ce har s'o rupi cu'al lu - mii trai, ce har! ce har!

Ce har, ce har să poți să crezi,
ce har! (bis)
Ce har pe Domnul să-L urmezi,
ce har! (bis)
Ce har deplin să te predai,
ce har! (bis)
Ce har s-o rupi cu-al lumii trai,
ce har!...(bis)

Ce har să poți să spui mereu,
ce har!
Isus Mântuitorul meu,
ce har.
Ce har să poți s-ascuți de El,
ce har,
să ai blândețea Lui de Miel,
ce har!...

Ce har, ce har să poți iubi,
ce har!
Cuvântul sfânt să-l poți trăi,
ce har!
Ce har să poți să fii smerit,
ce har!
Și-n suferință liniștit,
ce har!...

Ce har să mergi pe Calea Sa,
ce har!
Ce har curat să-l poți cânta,
ce har!
Cu har să fii umplut deplin,
cu har!
viața s-o trăiesc senin,
în Har!...

48. Iubire, Tu-mi ești mântuire

Moderato

Iu - bi - re, Tu-mi ești mân - tu - i - re, lu bi - re de Sus, lu - bi - re de Sus, prin
 Ti - ne pri - mesc fe - ri - ci - re, ești Dom - nul I - sus, ești Dom - nul I - sus! lu -
 bi - re ești via - ță se - ni - nă, ești soa - re fru - mos, ești soa - re fru - mos, prin
 Ti - ne tră - iesc în lu - mi - nă, ești Dom - nul Hris - tos, ești Dom - nul Hris - tos!

Iubire, Tu-mi ești mântuire,
 iubire de Sus, (bis)
 prin Tine primesc fericire,
 ești Domnul Isus! (bis)

Iubire, ești viață senină,
 ești soare frumos,
 prin Tine trăiesc în lumină,
 ești Domnul Hristos!

Iubire, Tu-mi ești sărbătoare,
 ești raial slăvit,
 ești pace și dulce cântare,
 ești Domnul iubit.

Iubire, Tu faci să rodească
 aici pe pământ,
 în mine trăirea cerească -
 ești Domnul Preasfânt!

Iubire, ești TOT pentru mine,
 ești Cerul în dar,
 nimic nu-i frumos ca și Tine,
 comoară de har!

Te vreau, Te iubesc, o, iubire,
 Slăvit Dumnezeu,
 să-mi schimbi Tu întreaga-mi simțire,
 prin Trne, mereu!

49. Harul și-Adevărul..

Moderato

Ha - rul și'a - de - vă - rul um - plu via - ța ca - re um - blă în lu - mi - na
 Veș - ni - cu - lui Soa - re, căci I - sus e veș - nic Soa - re - le Drep - tă - ții
 El e A - de - vă - rul și Lu - mi - na vie - ții. 1 și Lu - mi - na vie - ții. 2

Harul și-Adevărul umplu viața care
 umblă în lumina Veșnicului Soare,
 căci Isus e veșnic Soarele Dreptății,
 El e Adevărul și Lumina vieții. } bis

Harul și-Adevărul toarnă fericirea,
 sufletului care caută mântuirea,
 căci Isus e veșnic Fericirea toată,
 El e mântuirea celui care-L cată!

Harul și-Adevărul pururi liberează
 de-orice rătăcire, inima cea trează,
 căci Isus e Harul care izbăvește
 pe cel care-L cheamă și smerit dorește.

Harul și-Adevărul sunt în Cartea Sfântă,
 slova ei oriunde despre El cuvântă.
 Căci Cuvântul Cărții e Isus - Mesia,
 cel care-L ascultă-i simte părtășia!

Să trăiesc, Isuse, pe-a vieții cale,
 plin de Adevărul sfânt al voii Tale,
 să Te poți încrede pururea în mine,
 plin de Har oriunde să trăiesc ca Tine!

50. In Tine mă ascund, Isuse

"Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu." (Col. 2, 2).

Andantino

În Ti - ne mă as - cund, I - su - se, când du - huri ră - tă -
ci - te vin, căci nu - mai Ți - e Ți sunt su - pu - se,
și Tu le poți zdro - bi de - plin! căci nu - mai Ți - e Ți
sunt su - pu - se, și Tu le poți zdro - bi de - plin!

In Tine mă ascund, Isuse,
când duhuri rătăcite vin,
căci numai Ție-Ți sunt supuse,
și Tu le poți zdrobi deplin! *bis*

În Tine mă ascund, în Tine,
căci Tu ești Adevărul tot,
și duhul rătăcit când vine,
să-l biruiesc, prin Tine pot!

In Tine mă ascund întruna,
de viața Ta mă alipesc,
în Tine-s sigur totdeauna
că nu pot să mă rătăcesc!

În Tine mă ascund, Isuse,
și-atunci când taine nu-nțeleg,
în Tine tainele-s deschise,
căci Tu ești Adevăru-ntreg!

In Tine mă ascund - și-n clipa
când lupta mi-o voi termina,
să fiu găsit deplin în Tine,
și să rămân pe veci așa!

51. Lucrarea Harului...

"...Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi..." (Filipeni 1, 6).

Andantino

Lu - cra - rea Ha - ru - lui slă - vit e lim - pe - de lu - mi - nă, e
via - ța'n Dom - nul Prea - mă - rit, e pa - cea Lui di - vi - nă! Fe -
Ref. ri - ce da - că'n via - ța ta, Și-a în - ce - put Lu - cra - rea Dum - ne -
zeu, că'n Ha - rul și iu - bi - rea Sa, o va de - să - văr - și me - reu!

Lucrarea Harului slăvit
e limpede lumină,
e viața-n Domnul Preamărit,
e pacea lui divină!

Ref Ferice dacă-n viața ta,
și-a început Lucrarea Dumnezeu,
că-n Harul și iubirea Sa,
o va desăvârși mereu!

Lucrarea Harului nespus
e zilnică-noire,
e taina nașterii de Sus,
e creșterea-n sfințire!

Lucrarea Harului preasfânt
e pricina cântării,
e-ndemn, putere și avânt
spre Cerul îndurării!

Lucrarea Harului ceresc
e-adâncă umilință
prin ea virtuți, e-ntore sc
ea da biruință.

Lucrarea Harului curat
e sfântă curăție,
e Cerul binecuvântat,
e-ntreaga Veșnicie.

52. Tu ești Odihna mea!

Andantino

Tu ești O - di - na mea, o, Dom - nul meu,
 și'n fră - mân - ta - rea grea, mi'a - duci me - reu,
 Har să mă li - niș - tesc, Tă - ri - e să'n-drăz-nesc,
 căci în iu - bi - rea Ta, e'o - di - na mea!

Tu ești Odihna mea,
 o, Dumnezeu meu,
 și-n frământarea grea,
 mi-aduci mereu,
 har să mă liniștesc,
 tărie să-ndrăznesc,
 căci în iubirea Ta,
 e-odihna mea!

Tu-mi dai puteri și-avânt,
 spre Cerul drag,
 Cuvântul Tău cel sfânt
 mi-e scut și steag.
 Tu calea-mi luminezi,
 și pașii-mii îndreptezi,
 căci în iubirea Ta,
 e-odihna mea!

Tu-mi ești Mântuitor,
 Stăpân Ceresc,
 putere și-ajutor
 deplin primesc
 să fiu pân-la sfârșit
 de Tine alipit,
 căci în iubirea Ta
 e-odihna mea!

Când calea-mi voi sfârși,
 smerit aș vrea,
 să pot și-atunci primi
 odihna Ta!
 Și-apoi în veci, mereu,
 o, Doamne, Domnul meu,
 doresc să pot cânta
 iubirea Ta!

53. Har, numai Har...

Andante

Har, nu-mai Har, e Fi - in - ța Ta, Slă - vit Dum - ne - zeu, Slă -
 vit Dum-ne-zeu. To - tul e Har în vi - a - ța mea, și bi - ne și greu! și
Ref.
 bi - ne și greu! To - tul e Har, to - tul e Har, to - tul e Har, nu-mai Har!

Har, numai Har,
 e Ființa Ta,
 Slăvit Dumnezeu, (bis)
 Totul e Har
 în viața mea,
 și bine și greu! (bis)

Totul e Har,
 totul e Har,
Re! - totul e Har,
 numai Har!..

Har, numai Har
 este Ceru-ntreg,
 Stăpân Preamărit, (bis)
 totul e Har,
 chiar de nu-nțeleg,
 de Tine-s iubit! (bis)

Har, numai Har
 este-al Tău Cuvânt,
 Părinte Ceresc, (bis)
 totul e Har,
 căci prin Duhul Sfânt
 și mor și trăiesc! (bis)

Har, numai Har,
 e lucrarea Ta,
 Preasfânt împărat, (bis)
 totul e Har,
 să trăiesc așa
 cum Tu m-ai chemat! (bis)

Har, numai Har,
 e-azi și-n veșniciei
 - iubire și Dor (bis)
 totul e Har -
 lăudat să fii
 Măreț Creator! (bis)

54. Comoara Harului.

Andantino

Co-moa - ra Ha - ru - lui di - vin, ne'a - du - ce mân - tu - i - re,
 prin ea pri - mim ori - când, de - plin, cre - din - ță și iu - bi - re!
 prin ea pri - mim ori - când de - plin, cre - din - ță și iu - bi - re!

Comoara Harului divin,
 ne-aduce mântuire,
 prin ea primim oricînd, deplin,)
 credință și iubire! J

Comoara Harului frumos,
 ne dă o nouă viață,
 ne dă frumsețea lui Hristos,
 și-n adevăr ne-nvață!

Comoara Harului sublim,
 mereu ne-ndestulează,
 puteri cerești prin ea primim,
 și ea ne-nviorează!

Comoara Harului ceresc
 e taină și minune,
 toți cei ce cred prin,ea primesc
 comori de-nțelepciune!

Comoara Harului slăvit
 în veci e nesfîrșită,
 din ea trăim și vom trăi
 vecia fericită!

55. Cântarea Harului...

Moderato

Cân - ta - rea Ha - ru - lui a - prins e cea mai dul - ce
 din cân - țări, e ce - ru'n - treg în ea cu - prins cu veci de bi - ne -
 cu - vîn - țări! e ce - ru'n - treg în ea cu - prins cu veci de bi - ne - cu - vîn - țări!

Cântarea Harului aprins
 e cea mai dulce din cântări,
 e Ceru-ntreg în ea cuprins,
 cu veci dș binecuvîntări **bis**

Ferice-acel ce va cânta
 sublimele ei armonii,
 căci de-i aprins acum de ea,
 va arde-așa și-n veșnicii!...

56. O credință...

"Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu..." (Efes. 3, 5-6).

Andantino

O cre-din-ță Tu ne'ai dat, u-na, Doam-ne Sfânt, ca-re smul-ge
din pă-cat, su-fle-tul în-frânt! Nu-mai prin Hris-tos pri-mim,
al cre-din-ței har, când smeri-ți la El ve-nim, din al lu-mii-a-mar.
Cre-zuri mul-te's pe pă-mânt, dar cre-din-ța'i U-NA;
cei nă-s-cuți din Du-hul Sfânt o au tot-dea u-na!

O credință Tu ne-ai dat,
una, Doamne Sfânt,
care smulge din păcat,
sufletul înfrânt!

Numai prin Hristos primim,
al credinței har,
când smeriți la El venim,
din al lumii-amar.

Ref. Crezuri multe-s pe pământ,
dar credința-i **UNA**;
cei născuți din Duhul Sfânt

o au totdeauna!...
O credință ne-ai gătit
să umblăm în ea:
cum Tu, Doamne, ai trăit,
să trăim așa!

O credință să primim
cea din Duhul Sfânt,
doar în ea nu rătăcim,
astăzi pe pământ!

O credință să avem,
cea de la-nceput,
mântuiți prin ea suntem,
toți câți am crezut!

O credință-n Adevăr,
Tu ceri să păstrăm,
nici cât firul mic de păr,
noi să n-o schimbăm.

O credință cum ai zis,
în Scriptura Ta:
"Să nu trecem de ce-i scris,"
s-o ținem așa!

O credință: cea de Sus,
noi dorim mereu,
să fim pururi cu Isus,
sfinți în Dumnezeu!

57. Bucuria Ta..

Andantino

Bu-cu-ri-a Ta, I-sus, o do-resc, o do-resc, și cu su-fle-
tul su-pus, să-Ți slu-jesc, să-Ți slu-jesc. Căci în bu-cu-ri-a Ta,
sunt scă-pat sunt scă-pat, de-orice fră-mân-ta-re grea și pă-cat! și pă-cat!

Bucuria Ta, Isus,
o doresc, (bis)
și cu sufletul supus,
să-Ți slujesc. (bis)
căci în bucuria Ta
sunt scăpat, (bis)
de-orice frământare grea
și păcat! (bis)

Curăția Ta, mereu,
o doresc,
liniștit în orice greu
să-Ți slujesc.
Căci curat când eu urmez
Calea Ta,
luminată Tu-mi păstrezi
inima!

Umilința Ta oricând
o doresc,
și cu suflet bun și blând,
să-Ți slujesc.
Căci smerit de-Ți voi sluji
pe pământ,
slava Ta o voi primi-n
Cerul sfânt.

Adevărul Tău divin
Îl doresc,
și cu sufletul senin
să-Ți slujesc.
Căci în Adevărul Tău
cel sfințit,
de-orice rătăcirii și rău
sunt scutit.

Frumusețea Ta Hristos,
o doresc,
și cu sufletul frumos
să-Ți slujesc.
Căci frumos când Îți slujesc
și curat,
frumusețea Ta primesc
necurmat!

58. Pentru Adevăr!...

Andantino

Pen - tru A - de - văr, I - su - se, de voi fi lo - vit,
chiar de frați și de pri - e - teni, ră - mân li - niș - tit.
Pen-tru'a Ta cre - din - tă sfân - tă, u - na pe pă - mânt,
nu voi as - cul - ta de oa - meni, ci de'al Tău Cu - vânt!

Pentru Adevăr Isuse
de voi fi lovit,
chiar de frați și de prieteni,
rămân liniștit.

Pentru-a Ta credință sfântă,
una pe pământ,
nu voi asculta de oameni,
ci de-al Tău Cuvânt!

Pentru Calea Ta cea dreaptă
alungat de-aș fi,
mai statornic lângă Tine
mă voi alipi!

Pentru voia Ta curată
prigonit de-s eu,
vreau în pacea Ta adâncă
să rămân mereu!

Mai plăcută-i ascultarea
de-al Tău sfânt Cuvânt,
decât mii de jertfe-aduse
astăzi pe pământ!

Vreau s-ascult cu-ntregu-mi suflet
vreau s-ascult mereu,
Adevărul cărții Tale,
Doamne Domnul meu!

Pentru Adevăr de-aș pierde
tot ce am mai drag,
și-aș rămâne fără nimeni
străin și pribeag!

Mi-e de-ajuns să-mi știu Isuse
mâna-n mâna Ta,
Adevărul și iubirea-Ți
mă vor mângâia!

Pentru mine, Tu ești **TOTUL**;
Adevăr și Har,
viața mi-o jertfesc întreagă
pe-al Tău sfânt Altar!

Și cu inima sfințită,
vreau să naț mereu,
Adevărul pretutindeni,
El e Dumnezeu!

59. Adevăr și Har...

Andantino

A - de - văr și Har, A - de - văr și Har în Ti - ne sunt, I -
sus Hris - tos, Tu ești ce - ru'n dar, Tu ești ce - ru'n
dar și'al Tău Cu - vânt e'n veci fru - mos, A - de - văr și Har.

Adevăr și Har (bis)
în Tine sânt,
Isus Hristos,
Tu ești ceru-n dar (bis)
și-al Tău Cuvânt
e-n veci, frumos,
Adevăr și Har.

Adevăr și Har
pe-acest pământ
Tu ai adus,
de la Tine-n dar.
Al Tău Cuvânt
Hristos Isus
e-Adevăr și Har.

Adevăr și Har
prin Duhul Sfânt
de cred primesc.
E divin nectar
al Tău Cuvânt
Dumnezeiesc
- Adevăr și Har!...

60. Ce fericit mă simt isuse

Andantino

Ce fe - ri - cit mă simt, I - su - se, când
pa - şii-mi ur - ma Ta o țin, când
do - ru - ri-le-mi sunt su - pu - se, doar Ți - e,
Ți - e pe de - plin! Când Ți - e pe de - plin!

Ce fericit mă simt Isuse,
când pașii-mi urma Ta o țin,
când dorurile-mi sunt supuse, x
doar Ție, Ție pe deplin.

Ce fericit sunt în credință,
Cuvântul când Ți-l înțeleg,
când îl ascult în umilință,
și-L pot trăi așa, întreg.

Ce fericit sunt dimineața,
curat când mă trezesc din somn,
când liniștit pot să-ndrept fața,
spre Tine dulcele meu Domn!

Ce fericit sunt când senină,
mi-e ziua-n Tine necurmat,
când umblu-n pace și-n lumină,
când biruiesc orice păcat.

Ce fericit sunt când în Tine,
viața mi-o trăiesc așa,
ca-n toate să Te vezi în mine,
căci Tu ești Fericirea mea!

61. A mea iubire..

Moderato

A mea iu - bi - re Ți-o dau, I - sus, ce-reas-că fi-re să-mi dai de
Sus, în cu - ră - ți - e să mă păs - trezi, i - ni - ma
Ți - e Ți-o da - to - rez. Bi - ne - cu - vân - tă i - ni - ma
mea, o ca - să sfân - tă să-Ți faci din ea; cu'a Ta iu -
bi - re s'o-m-po - do-bești, ca'n ea de-a pu - ruri să lo - cu - iești!

A mea iubire
Ți-o dau, Isus,
cerească fire
să-mi dai de Sus,
în curăție
să mă păstrezi,
inima Ție
Ți-o datorez.

Binecuvânta
inima mea,
o casă sfântă
p.f. să-Ți faci din ea;
' cu-a Ta iubire
s-o-mpodobești,
ca-n ea de-a pururi
să locuiești!

Mă luminează
cu Fața Ta,
și mintea trează
s-o pot avea.

în umilință
să propășesc,
de-a Ta Ființă,
să m-alipesc!

Cu bunătate
Tu să mă-mbraci,
de-adânci păcate
să mă desfaci;
priviri senine,
mereu, mereu,
să-nalț spre Tine,
Stăpânul meu.

Cu dor fierbinte,
azi pe pământ,
s-alerg nainte,
spre Țelul sfânt,
vestind în lume
iubirea Ta,
slăvit-Ți Nume
să-L pot cânta!

62. Multe căi.

Moderato

Mul - te căi par bu - ne'n via - ță, toa - te'a tră - gă - toa - re sânt

în - să ca - lea vie - ți u - na: Tu ești, o, I - su - se Sfânt. Eu nu mă'n - cred în

mi - ne, în oa - meni nu mă'n - cred, mă'n - cred nu - mai în Ți - ne, Cu -

vân - tul Tău îl cred; și merg pe ca - lea Ți vi - e, ni - mic, ni - mic mai

mult, a - cum și'n veș - ni - ci - e, Cu - vân - tul Tău as - cult.

Multe căi par bune-n viață,
toate atrăgătoare sânt,
însă calea vieții-i una:
Tu ești, o, Isuse Sfânt.

Eu nu mă-ncred în mine,
în oameni nu mă-ncred,
mă-ncred numai în Tine,
Cuvântul Tău îl cred;
Ref. și merg pe calea-Ți vie,
nimic, nimic mai mult,
acum și-n veșnicie,
Cuvântul Tău ascult.

Multe-nvățăături în lume,
Adevărul par că sânt,
însă Adevăru-i unul:
Tu, Isus și-al Tău Cuvânt!

Multe crezuri par să deie
viață astăzi pe pământ,
dar viața și credința
Tu ești, o, Isuse Sfânt.

Eu în Tine cred și Ție,
mă predau cu tot ce sânt,
Tu-mi ești *Cale* și *Viață*
și-Adevăr - Isuse Sfânt!

63. Cu harul credinței...

Moderato

Cu ha - rul cre - din - ței de - pli - ne, um - plut vreau să fiu pe de -

plin, ca'n toa - te, I - sus, ca și Ți - ne, să fiu cre - din - cios și di -

vin. ca'n toa - te, I - sus ca și Ți - ne, să fiu cre - din - cios și di - vin.

Cu harul credinței depline,
umplut vreau să fiu pe deplin,
ca-n toate, Isus, ca și Tine,
să fiu credincios și divin. j 15

Cu harul nădejzii preasfinte,
umplut vreau să fiu - și supus,
spre Țintărs-alerg înainte,
statornic ca Tine, Isus!

Cu harul iubirii aprinse,
umplut vreau să fiu - și curat
să ardă în flăcări nestinse,
ca-n Tine Isus, necurmat!

Cu harul blândeții duioase,
umplut vreau să fiu orișicând,
ca-n haina trăirii frumoase,
să fiu ca și Tine de blând!

Cu harul luminii divine ,
umplut și-mbrăcat vreau să fiu,
Isuse, așa ca și Tine,
puternic, statornic și viu!...

64. Să mă tragi după Tine...

"Trage-mă după tine! Și haidem să alergăm."
(Cânt. Cânt. 1,4).

Andantino

Când nu mai am pu - te - re, să merg pe sfân - ta - Ți ca - le, Tu
să mă tragi I - su - se, pe ur - ma ur - mei Ta - le. Să mă
tragi, să mă tragi du - pă Ți - ne, să mă tragi, o, I - su - se me - reu, să mă
tragi, să mă tragi du - pă Ți - ne, să mă tragi, chiar și când nu vreau eu.

Când nu mai am putere,
să merg pe sfânta-Ți cale,
Tu să mă tragi Isuse,
pe urma urmei Tale.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
f să mă tragi, să mă tragi după Tine,
' să mă tragi, chiar și când nu vreau eu.

Când focul suferinței
îmi seacă-a mea răbdare,
Tu să mă tragi Isuse,
spre Tine cu-ndurare.

Când moartă mi-e dorința
de dulcea Ta povață,
Tu să mă tragi spre Tine,
și iar să-mi dai viață.

Când duhul îndoiiții
îmi macină ființa,
Tu să mă tragi spre Tine
și să-mi mărești credința.

să nu mă lași Stăpâne
în mlaștina căderii,
ci să mă tragi spre Tine,
Izvorul mângâierii...

Căci numai Tu-mi știi starea,
Tu mă cunoști mai bine,
chiar peste-a mea voință,
Tu să mă tragi spre Tine.

Și-n alipirea dulce,
la sânu-ți de iubire,
s-atrag pe toți, Isuse,
c-aici e mântuire

65. De ziua ta...

(6 iulie 1961, ziua de naștere a soției mele)

Moderato

De zi - ua ta, iu - bi - to, ți - a - duc ca sfânt pri -
nos, iu - bi - rea mea fier - bin - te și'a - dâncă în Hris -
tos! Căci nu'i ni - mic pe lu - me mai sfânt și mai cu -
rat, ca dra - gos - tea du - ioasă, ce via - ța ne'a le - gat!

De ziua ta iubito,
ți-aduc ca sfânt prinos,
iubirea mea fierbinte
și-adâncă în Hristos!

Căci nu-i nimic pe lume
mai sfânt și mai curat,
ca dragostea duiosă,
ce viața ne-a legat.

Și inimile noastre
topite-n foc divin,
să nu mai fie două,
ci una pe deplin!

Doresc ca-n drumul vieții
să calci cu pas supus,
și inimă smerită
pe urma lui Isus!

Să fii ca și Măria,
cu sufletu-n văpăi,
să-i sorbi cu drag Cuvântul
cu ochii-n ochii Săi!

Potirul de iubire,
cu mir de nard curat,
pe sfintele-I picioare,
să-l torni neîncetat!

Ca sfânta Lui mireasmă
și harul luminos,
s-atragă pe-orice suflet
deplin lângă Hristos!

Te binecuvinteze,
Isus cu sfântu-l dar,
să-ți fie viața plină
de adevăr și har!

În haine de lumină,
spălate-n Sânge sfânt,
să umbli totdeauna
pe-acest străin pământ.

Ca la sfârșitul vieții
să poți primi deplin,
cununa răsplătirii
cu cerul ei senin!

66. Pe marea vieții..

The image shows a musical score for the song 'Pe marea vieții..'. It is written for a single voice part on a treble clef staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Moderato'. The lyrics are in Romanian. The score consists of six lines of music. The first line starts with a common time signature 'C' and then changes to 2/4. The second line continues in 2/4. The third line continues in 2/4. The fourth line is marked 'Ref.' and continues in 2/4. The fifth line continues in 2/4. The sixth line ends with a double bar line. The lyrics are: 'Pe ma - rea vie - ții, pe de - plin, în har îmi a - flu li - niș - ti - re, căci ha - rul es - te un port di - vin un - de mi gă - ălesc a - dă - pos - ti - re. Har slă - vit, Har slă - vit, Har al lui Dum - ne - zeu, prin ti - ne azi sunt mân - tu - it, prin ti - ne n veci sunt fe - ri - cit, Har slă - vit, Har slă - vit, Har al lui Dum - ne - zeu!'. There are some faint, illegible markings at the bottom of the page, possibly from a watermark or scanning artifact.

Pe marea vieții, pe deplin,
în har îmi aflu liniștire,
căci harul este-un port divin
unde-mi găsesc adăpostire.

Har slăvit, har slăvit,
har al lui Dumnezeu,
• prin tine azi sunt mântuit,
• prin tine-n veci sunt fericit,
har slăvit, har slăvit,,
har al lui Dumnezeu!

Când trec pe-un drum întunecos,
în har îmi aflu siguranță,
căci haru-i soarele frumos,
ce-mi dă lumină și speranță.

De-s obosit, căzut și-nfrânt,
în har îmi aflu ridicare,
căci pernă-mi este harul sfânt,
de-odihnă și-alinare!

Pe calea unicei credinți,
prin har primesc statornicie,
căci el mi-e car în biruinți,
și el mă duce-n veșnicie!

O, Har etern și felurit,
Tu totul tot ești pentru mine,
căci Dumnezeu! Preamărit,
e-ntreg, Nemărginit, înTine!

67. Cu harul..

Moderato

Cu ha - rul și da - rul Lu - mi - nii de Sus, cre - din - ța, fi -
 in - ța îmi um - ple, I - sus! Lu - mi - nă di - vi - nă, de - pli - nă să'mi
 dai, iu - bi - re, sfin - ți - re și fi - re de rai. Pe mi - ne în
 Ti - ne mă ți - ne, I - sus, s'am li - nă și pli - nă Lu - mi - nă de Sus!

Cu harul
 și darul
 luminii de Sus,
 credința,
 ființa
 îmi umple, Isus!

R
e
f
r
e
n
 Lumină
 divină,
 deplină
 să-mi dai,
 iubire,
 sfințire,
 și fire
 de rai.
 Pe mine
 în Tine
 mă ține,
 Isus,
 s-am lină,
 și plină
 lumină
 de Sus!

Cu raza
 și paza
 luminii mereu,
 cuprinde,
 aprinde
 și sufletul meu!

Cu viața
 și fața
 luminii oricând,
 mă ține
 în Tine,
 și fă-mă mai blând!

Ca Ție-n
 vecie
 să pot să-Ți slujesc,
 Lumină
 Divină
 să-mpart, să vestesc!

68. Unire!.

"Mă rog ca toți să fie una, cum Tu Tată ești în
 Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi..."
 (ioan 17, 21).

Maestoso

U - ni - re, de - pli - nă u - ni - re, prin Dom - nul Hris - tos noi a -
 vem, un cu - get, un gând și-o sim - ți - re, pri - mim doar în El când sun -
 tem! Cei li - beri doar se pot u - ni, dar - ro - bii ni - cio - da - tă.
 Hris - tos ne poa - te iz - bă - vi, de tot ce'n via ță ne'ar - ro - bi,
 de vrem, prin El vom do - băn - di, u - ni - re'a - de - vă - ra - tă!

Unire, deplină unire,
 prin Domnul Hristos noi avem,
 un cuget, un gând și-o simțire,
 primim doar în El când suntem!

Cei liberi doar se pot uni,
 dar robii niciodată.
 Ref. Hristos ne poate izbăvi,
 * de tot ce-n viață ne-ar robi,
 de vrem prin El vom dobândi,
 unire-adevărată!

Unirea, preasfânta unire,
 doar sfântul Cuvânt ne-o va da,
 când El ni-e stăpân pe gândire,
 unire și rai vom avea!

Unire, cerească unire,
 din Cer prin Hristos ai venit,
 păcatu-a făcut despărțire,
 dar El pentru veci l-a zdrobit.

Unire, adâncă unire,
 prin Jertfa Golgotei primim,
 când jertfa ni-e Țel în trăire,
 în toate deplin ne unim!

Unire, divină unire,
 lumina Ție casa-n vecii,
 de stăm sub a ta stăpânire,
 unire-ntre noi tu rămâi!

Unire, frumoasă unire,
 dorința ce arde-n Hristos,
 ca toți cei ce cred - în sfințire,
 uniți să trăiască frumos.

Unire, o, dulce unire,
 fierbinte și-adânc te dorim,
 topește-ne-n sfânta-Ți iubire,
 Isuse, ca UNA să fim!

69. Azi, Daniela, fiica mea

(Binecuvântare: 15 iunie 1961, ziua de naștere a Danielei).

Moderato

Azi, Da-ni - e - la, fii - ca mea, tă - ti - cu-ți scri - e de de - par - te, și'L rog pe
 Dum-ne - zeu să-ți dea, tot ha - rul scris în sfân-ta'l Car-te. și'L rog pe
 Dum-ne-zeu să-ți dea, tot ha - rul scris în sfân-ta'l Car-te. Să-L poți cu -
 noaș-te pe de - plin și lui să-l dai pe veci vi - a - ța, să-ți fa - că
 su - fle-tul se - nin, și'ori-când stră - lu - ci-toa-re fa - ța!

Azi, Daniela, fiica mea,
 tăticu-ți scrie de departe,
 și-L rog pe Dumnezeu să-ți dea,
 tot harul scris în sfânta-l Carte.
 Să-L poți cunoaște pe deplin
 și Lui să-l dai pe veci viața,
 să-ți facă sufletul senin,
 și-oricând strălucitoare față.

S-ascuți de El, s-ascuți mereu,
 să-l fii de-a pururi mărturie,
 și pacea Lui în orice greu,
 să-ți fie-ocrotitoare ție.
 Să biruești orice păcat,
 ce calea pe furiș ți-aține,
 privind spre Cerul îndurat,
 mereu se va-ndura de tine!

Să-ți încunune fruntea ta
 cu-nțelepciune și-umilință,
 spre slava Lui să-l poți cânta,
 în curăție și-n credință!
 Frumsețea lui Hristos oricând,
 pe fața ta senină fie,
 așa cum El era de blând,
 așa să fii pe veșnicie!

Și inima să-ți fie jar,
 aprins în dragostea divină,
 să răspândești oriunde har,
 credincioșie și lumină.
 Așa-ți doresc!...Și Dumnezeu,
 în harul Lui nespun de mare,
 să-ți facă viața tot mereu
 izvor de binecuvântare!

70. Păstorul meu...

(după Psalmul 23).

Moderato

Păs - to - rul meu, Păs - to - rul meu, Păs - to - ru - le Di -
 vin, mă paști în verzi pă - șuni me-reu, și'o - dih-nă'mi dai de -
 plin! mă paști în verzi pă - șuni me-reu, și'o - dih-nă'mi dai de - plin!

Păstorul meu, Păstorul meu,
 Păstorule Divin,
 mă paști în verzi pășuni mereu,
 și-odihnă-mi dai deplin! ibis

Toiagul Tău, Toiagul Tău,
 mă mângâie oricând,
 El mă păzește de-orice rău,
 și mă-ndreptează blând!

Chemarea Ta, chemarea Ta,
 ajută-mi s-o-nțeleg,
 de Tine să pot asculta,
 cu sufletul întreg!

Și fericit, și fericit,
 apoi să locuiesc,
 în Templul Tău cel strălucit,
 și Ție să-Ți slujesc!

71. La nunta cea din Cana...

"Mama Lui(Isus) a zis slugilor: "Să faceți
orice vă va zice." (Ioan 2, 5).

Moderato

La nun - ta cea din Ca - na, Tu Mai - că'a lui Hris - tos, la
nun - ta cea din Ca - na, ne'ai în - vă - țat fru - mos: sme - re - ni - e'n pur -
ta - re, a - dăn - că de - vo - ta - re, de pli - nă - as - cul -
ta - re, de Fi - ul Tău Hris - tos! sme - Fi - ul Tău Hris - tos!

La nunta cea din Cana,
Tu Maică-a lui Hristos,
la nunta cea din Cana,
ne-ai învățat frumos:
smerenie-n purtare,
adâncă devotație,
deplină ascultare,
de Fiul Tău Hristos!

La nunta cea din Cana,
Tu Maică-a lui Isus,
la nunta cea din Cana,
cu sufletul supus,
ne-ai deșteptat dorința,
să ne-alipim ființa,
iubirea și credința,
întreagă de Isus!

La nunta cea din Cana,
Tu Maică chip smerit,
la nunta cea din Cana,
drept pildă ne-ai slujit,
ca noi așa ca Tine,
să ducem pe oricine,
durerea să-și aline,
la Fiul Tău iubit!

Să-i dăm doar Lui viața
și inima ca dar,
de-i ascultăm povața,
ne dă har după har.
Căci El e Mântuire,
eternă Fericire,
și Pace și Sfințire,
și Ceru-ntreg în dar!

72. Ai noștri noi nu mai suntem

"... Voi nu mai sunteți ai voștri, căci ați fost
cumpărați cu un preț." (1 Cor. 6, 19-20).

Andantino

Ai noș - tri noi nu mai sun - tem, ci'ai Tăi, I - su - se pe ve - cii,
că'n Ti - ne Ce - ru'n - treg a - vem, cu ha - ruri mii și mii de mii.
Ref.
Ni - mic, ni - mic n'a - vem pe lu - me, nici noi ai noș - trii nu sun -
tem, ne'n - cre - dem în preas - fân - tu'Ți Nu - me, ca'n veci, I - su - se, să Te'a - vem!

Ai noștri noi nu mai suntem,
ci-ai Tăi, Isuse, pe vecii,
că-n Tine Ceru-ntreg avem,
cu haruri mii și mii de mii.

Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noștri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ți Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!

Cu-n preț ales ne-ai cumpărat,
ca robi nicicând să nu mai fim,
de duhul lumii și păcat,
noi liberi, liberi să trăim!

În curăție să păstrăm,
al nostru vas neconținut,
ca-n Tine pururea să stăm,
cu-n duh supus și umilit!

O inimă și-un cuget vrei
să fim deplin cei mântuiți,
căci dragostea-n frumsețea ei,
e numai când suntem uniți!

Când nu-i rob al nostru dor,
când cerul vieții e senin,
când numai Tu ne ești Păstor,
atunci suntem uniți deplin!

73. Aprinde-mi Tu viața..

Allegretto

A - prin - de - mi Tu via - ța, iu - bi - te I - sus, cu
fo - cul di - vin al iu - bi - rii, ca fu - mul tă -
mă - iei să nal - te în sus, mi - reas - ma plă - cu - t'a sfin - ți -
ri. ca - sus, mi - reas - ma plă - cu - t'a sfin - ți - ri.

Aprinde-mi Tu viața, iubite Isus,
cu focul divin al iubirii,
ca fumul tămâiei să nalte în sus,
mireasma plăcut-a sfințirii. } bis

Aprinde-mi Tu viața și fă-o altar,
cu focul preasfânt al credinței,
ca zilnic să guste din cerul de har,
dulceața trăirii cu sfinții!

Aprinde-mi Tu viața, să ardă mereu,
în focul nădejzii curate,
ca-n pace deplină, în greul mai greu,
să aibă priviri luminate.

Aprinde-mi Tu viața cu focul ceresc,
topește-o Isuse în Tine,
ca pururi în Tine arzând să trăiesc,
și arzând să trăiești Tu în mine!

74. Puțin ulei.

"..N-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior... Așa vorbește Domnul: Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina."
(1 Regi 17, 12 și 14).

Andantino

Pu - țin u - lei e'n va - sul meu, dar ha - ru'i mult și
ma - re, din Cer, Pă - rin - te Sfânt, me - reu, dă - mi bi - ne - cu - vân -
ta - re! Căci bi - ne - cu - vân - ta - rea Ta pu - ți - nul în - mul -
țeș - te, dar mul - tul cel fă - ră de ea, mai mult se ri - si - peș - te!

Puțin ulei e-n vasul meu,
dar haru-i mult și mare,
din Cer, Părinte Sfânt, mereu,
dă-mi binecuvântare!
Căci binecuvântarea Ta
puținul înmulțește,
dar multul cel fără de ea,
mai mult se risipește.

Cinci pâin eu am și pești puțini,
dar harul mă veghează,
când pui Tu Doamne-a Tale mâini,
puținu-ndestulează!
Căci numai mâna Ta-i izvor
de binecuvântare,
și din puțin ea face spor,
că-i plină de-ndurare!

Făină am puțină-n sac,
dar toată Ți-o dau Ție,
că-n Tine toate se prefac,
în har și bogăție!
Puținul dat de mine-n dar,
e firul care leagă,
viața de comori de har,
pe veșnicia-ntreagă!

Fă Tu puținul meu oricând,
izvor de har oriunde,
în fiecare zi-mpărțind
cereașca Ta merinde!
Și gloata s-o pot sătura,
cu largă dărnicie,
trăind predat în slujba Ta
și-acum și-n veșnicie!

75. Când beznă..

Allegretto

Când bez - nă e'n ju - ru'ți cu cer fur - tu - nos, când tu nu mai
 ști ce-o să vi - nă, ră - mări în lu - mi - nă, ră - mări în Hris -
 tos, lu - mi - na a - du - ce Lu - mi - nă! ră - mări în lu -
 mi - nă, ră - mări în Hris - tos, lu - mi - na a - du - ce Lu - mi - nă!

Când beznă e-n juru-ți cu cer furtunos,
 când tu nu mai știi ce-o să vină,
 rămâi în lumină, rămâi în Hristos,
 Lumina aduce Lumină!

Când moartea, păcatul, mai mult și-a adus
 în juru-ți grămadă de gheață,
 rămâi în viață, rămâi în Isus,
 Viața aduce viață!

Când azi necredința mai crudă și-a scos,
 săgeți să-ți străpungă ființa,
 rămâi în credință, rămâi în Hristos,
 Credința aduce credință!

Cânt tot ce-i statornic îți pare răpus,
 și-n jur nu mai ai siguranța,
 rămâi în speranță, rămâi în Isus,
 Speranța aduce Speranță!

Când ura se-aruncă mușcând furios,
 în juru-ți făcând pustiire,
 rămâi în iubire, rămâi în Hristos,
 Iubirea aduce iubire!

76. Îndreaptă-mi privirea..

Andantino

În - dreap - tă mi pri - vi - rea spre Ti - ne, I - su - se s'o'n - drepți ne - cur -
 mat, și ce - rul vi - e - ții m'i l ți - ne, se - nin și fru - mos și cu -
 rat! Soa - re, Soa - re fru - mos, Soa - re, Tu mi ești Hris - tos,
 să fiu o ra - ză din via - ța Ta, și să ră - mări a - sa!

Îndreaptă-mi privirea spre Tine,
 Isuse s-o-ndreptăm necurmat,
 și cerul vieții mi-l ține,
 senin și frumos și curat!

Soare, Soare frumos,
 Soare Tu-mi ești Hristos,
 să fiu o rază din viața Ta,
 și să rămân așa!

Îndreaptă-mi privirea spre Tine,
 și-ntr-una spre Tine s-o țin,
 ca razele Tale divine,
 să-mi scalde ființa deplin!

Îndreaptă-mi privirea spre Tine,
 ca cerbul-nsetat de izvor,
 ca dorul din locuri străjne,
 spre inimi aprinse de dor!

Îndreaptă-mi privirea spre Tine,
 ca ochii curați să-mi păstrez,
 cu limpede apă, n lumine,
 să pot și mai treaz să veghez!

Îndreaptă-mi privirea spre Tine,
 și viața întreagă să-mi ții,
 în har și-adevăr să se-nchine,
 Isuse, doar Ție-n vecii!

77. Să nu stricăm adevărul

"Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim din inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos." (2 Cor 2, 17).

Să nu stricăm adevărul,
preasfintelor Scripturi,
să nu stricăm adevărul,
cu alte învățături!

Căci cine strică un cuvânt,
din sfânta Carte dată,
cădea-va-n mâna Celui Sfânt,
la dreapta judecată!

Să nu ncurcăm adevărul,
Cereștilor Puteri,
să nu ncurcăm adevărul
cu omenești păreri.

Căci cine ncurcă drumul viu,
și calea cea curată,
pieri-va-n veșnicul pustiu,
la dreapta judecată!

Să nu-ntinăm adevărul,
cel sfânt și minunat,
să nu-ntinăm adevărul,
prin poftă și păcat!

Căci cine-Ți va sluji, Isus,
cu inimă-ntinată,
cădea-va pentru veci răpus,
la dreapta judecată!

Să înălțăm adevărul,
mai sus și mai frumos,
să înălțăm adevărul,
- El e întreg Hristos!

Căci cine nălță-n viața sa,
Ființa minunată,
și Domnu-l va nălța așa,
la dreapta judecată!

78. Mă poartă-n carul Tău.

"Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos." (2 Cor. 2, 14).

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
Isuse zilnic să mă porți,
să biruiesc prin viață și credință,
puterea-n-tu-ne-ca-tei morți!

Să biruiesc, să biruiesc,
tot ce-i păcat, tot ce-i firesc,
de voia Ta tot ce-i străin,
Isus, să biruiesc deplin!

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
spre Ținta care Tu mi-ai pus,
să naintezi, luptând cu stăruință,
pășind pe urma Ta, Isus!

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
de rătăcirii să mă păzești,
și-umplut deplin de-o sfântă cunoștință,
prin Adevăr să mă-ntărești!

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
când vin dureri asupra mea,
să trec senin și blând prin suferință,
să biruiesc în lupta grea!

Mă poartă-n carul Tău de biruință,
pân-la sfârșit să biruiesc,
topește-mă-n Divina Ta Ființă,
biriitor ca să trăiesc!

79. Când spre mine năvălesc...

Andantino

Când spre mi - ne nă - vă - lesc, va - luri de du - reri,
eu mă rog și'a - tunci pri - mesc, - pa - ce și pu - teri!

Când spre mine năvălesc,
valuri de dureri,
eu mă rog și-atunci primesc,
pace și puteri!

Când vrăjmașu-n contra mea,
suflă nencetat,
eu mă rog - și-n pacea Ta,
Doamne-s îmbrăcat!

Când gonit pe-acest pământ,
pribegesc străin,
eu mă rog - și Duhul Sfânt,
pace-mi dă deplin!

Și oriunde și oricând,
eu mă rog supus,
ruga mi-o ascuți - și blând,
pace-mi dai, Isus!

80. Adu-Ți aminte..

(Psalm)

Andantino

A - du'Ți a - min - te, Doam - ne când Te chem,
căci sunt din țăr - nă și'n țăr - nă gem;
dar vreau spre Ti - ne să nalț via - ța mea,
lu - mi - na sfân - tă să stră - lu - ceas - că'n ea!

Adu-Ți aminte, Doamne când Te chem,
căci sunt din țărână și-n țărână gem,
dar vreau spre Tine să nalț viața mea,
Lumina sfântă să strălucească-n ea!

Adu-Ți aminte, Doamne când mi-ndrept,
spre Tine ruga, căci stau și-aștept,
s-aduci din ceruri în inima mea,
Lumina sfântă să strălucească-n ea!

Adu-Ți aminte, Doamne când Te strig,
căci întuneric e-n jur și frig,
dar raza-Ți vie cu focul din ea,
să-mi încălzească deplin ființa mea!

Adu-Ți aminte, că-s făptura Ta,
și-n Casa-Ți sfântă să stau aş vrea,
sfânt în purtare, mereu să mă ții,
să-mpart lumină și dragoste-n vecii!

81. Rămâi cu noi!...

"Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut..."
(Luca 24, 29).

Moderato

The image shows a musical score for a song. It consists of four staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a time signature of common time (C). The tempo marking 'Moderato' is written above the first staff. The lyrics are written below the staves. The first staff has the lyrics 'Ră-mâi cu noi I-sus, căci es - te sea - ră, s'a'n - tu - ne - cat al vie - ții noas - tre'. The second staff has 'cer; du - reri a - dânci a - cum ne'n - cear - că ia - ră, ră - mâi cu'. The third staff has 'noi I-sus, căci es - te sea - ră, e sea - ra când nă - dejdi a - le - se'. The fourth staff has 'pier! du - reri a sea - ră, e sea - ra când nă - dejdi a - le - se pier!'. There are first and second endings marked with '1' and '2' above the staves.

Ră-mâi cu noi I-sus, căci es - te sea - ră, s'a'n - tu - ne - cat al vie - ții noas - tre
cer; du - reri a - dânci a - cum ne'n - cear - că ia - ră, ră - mâi cu
noi I-sus, căci es - te sea - ră, e sea - ra când nă - dejdi a - le - se
pier! du - reri a sea - ră, e sea - ra când nă - dejdi a - le - se pier!

Rămâi cu noi Isus, căci este seară,
s-a-ntunecat al vieții noastre cer;
dureri adânci acum ne-ncearcă iară,
rămâi cu noi Isus, căci este seară, bis
e seara când nădejdi alese pier!

Rămâi cu noi Tărie minunată,
în seara încercărilor de-acum,
suntem prea slabi, să nu cădem vreodată,
rămâi cu noi Tărie minunată,
rămâi cu noi, oprește-Te din drum!

Rămâi cu noi adâncă Mângâiere,
căci seara urii peste noi s-a pus,
să nu cântim când trecem prin durere,
rămâi cu noi adâncă Mângâiere,
răbdare sfântă să ne dai, Isus!

Rămâi cu noi divină-nțelepciune,
în seara necunoașterii din noi,
să ne lumini și-n adevăr ne pune.
Rămâi cu noi divină-nțelepciune,
- e vremea rătăcirilor de-apoi!

Rămâi cu noi iubire-n veci nestinsă,
în jur când fărdelegi se înmulțesc,
Tu ne păstrează dragostea aprinsă,
rămâi cu noi iubire-n veci nestinsă,
prin Tine a noastre inimi se sfințesc!

Rămâi cu noi Lumina veșniciei,
căci seara plânsului ne-a copleșit,
adu-ne Dimineața bucuriei,
rămâi cu noi Lumina veșniciei,
când trecem prin pustiu nedorit!

Rămâi cu noi Eterna Sărbătoare,
căci Tu ne ești al vieții noastre Rai,
în noaptea-ntunecoasă ne ești Soare,
rămâi cu noi Eternă Sărbătoare,
odihna mântuirii să ne dai!

82. Să faci, o, Isuse...

"Gata îmi este inima să cânte, Dumnezeu!"
(Psalm. 108, 1.)

Andantino

Să faci, o, I - su - se, din i - ni - ma mea, o har - fă di - vi - nă - să
cânți Tu cu ea, și'n cor - zi - le'i sfin - te să su - ne mai plin, a -
cor - dul iu - bi - rii mă - reț și di - vin! și'n cor - zi - le'i sfin - te să
su - ne mai plin, a - cor - dul iu - bi - rii mă - reț și di - vin!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
o **harfă divină** - să cânți Tu cu ea,
și-n corzile-i sfinte să sune mai plin,
acordul iubirii măreț și divin! ibis

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
cădelniță sfântă - să ardă în ea,
tămâia iubirii, cu focu-i ceresc,
ca pururi prin lume iubind, să trăiesc!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
epistolă vie - să scrii Tu în ea,
Cuvântul iubirii plăcut și duios,
să-ndemne pe-oricine spre Cerul frumos!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
Biserica sfântă - să stai Tu în ea.
Podoaba iubirii cu duhul ei blând,
s-o facă frumoasă oriunde și-oricând!

Să fie Isuse, și inima mea,
să fie întruna ca inima Ta:
izvor de iubire, de milă, de har,
mereu tot mai plină, pe-al jertfei altar!

83. Ochii Tăi...

"Ochii Domnului privesc și pleoapele
Lui cercetează pe fiii oamenilor." (Ps. 11, 4).

Moderato

O - chii Tăi blânzi, Dom - nul meu, văd a - dânc pă - ca - tu' mi
greu, dar să nu fiu a - lun - gat me - reu, de'o - chii
Tăi blânzi, Dom - nul meu! dar să nu fiu a - lun -
gat me - reu, de'o - chii Tăi blânzi, Dom - nul meu!

Ochii Tăi blânzi, Domnul meu,
văd adânc păcatu-mi greu,
dar să nu fiu alungat mereu, w
de-ochii Tăi blânzi, Domnul meu! j 15

Ochii Tăi blânzi, necurmat,
osândesc al meu păcat;
- Am greșit, să nu fiu judecat,
de-ochii Tăi blânzi, necurmat!

Ochii Tăi blânzi, plini de har,
văd azi chinul meu amar,
pace și iertare-mi dau în dar,
ochii Tăi blânzi, plini de har!

84. Doamne-mi știi viața..

Moderato

Doam-ne'mi știi vi - a - ța și do - rin - ța mea,
 să-Ți as - cult po - va - ța, pe de - plin aș vrea.
 Dar sunt slab, I - su - se, greu pot as - cul - ta,
 nu - mai ha - rul ma - re mă va a - ju - ta!...

Doamne-mi știi viața,
 știi dorința mea,
 să-Ți ascult povața,
 pe deplin aș vrea.
 Dar sunt slab, Isuse, greu pot asculta,
 numai harul mare mă va ajuta!...

Vreau în curăție,
 să trăiesc și blând,
 Ție, numai Ție
 să-Ți slujesc oricând.
 Dar sunt slab, Isuse, greu pot sta curat,
 numai haru-mi ține duhul nentinat!

Adevărul tare,
 vreau să-l înțeleg,
 și în ascultare,
 să-l trăiesc întreg.
 Dar sunt slab, Isuse, înțeleg prea greu,
 numa-n har lumină pot primi mereu!

Doamne, dă-mi oriunde,
 Harul Tău Divin,
 ca să pot pătrunde,
 voia Ta deplin.
 Căci prin har, Isuse, totul pot avea,
 El întrece pururi slăbiciunea mea!

85. Sus voi copii..

Maestoso

Sus, voi co - pii ai jert - fei mari și sfin - te, co - pii ai Dom - nu - lui nă - scu - ți de
 Sus, cu stea - gul A - de - vă - ru - lui 'na - in - te, să a - pă - ra - ți drep - ta - tea lui I -
 sus! cu stea - gul A - de - vă - ru - lui 'na - in - te, să a - pă - ra - ți drep - ta - tea lui I -
 sus! I - sus, I - sus, să - a - pă - ra - ți drep - ta - tea lui I - sus!

Sus voi copii ai jertfei mari și sfinte,
 copii ai Domnului născuți de Sus,
 cu steagul Adevărului înainte,
 să apărați Dreptatea lui Isus!
 Isus, Isus,
 să apărați Dreptatea lui Isus!

Sus, voi copii viteji ai mântuirii,
 copii ai harului în veci frumos,
 înaintând spre Țara Fericirii,
 să apărați Cuvântul lui Hristos!
 Isus, Isus,
 să apărați Cuvântul lui Hristos!

Sus, voi copii ai zilei și-ai luminii,
 copii ai Soarelui fără apus,
 în noaptea neagră a urii și-a minciunii,
 să apărați lumina lui Isus!
 Isus, Isus,
 să apărați lumina lui Isus!

Sus, voi copii aleși ai Veșniciei,
 copii ai Cerului Prealuminos,
 purtând în voi virtutea curăției,
 să apărați frumsețea lui Hristos!
 Isus, Isus,
 să apărați frumsețea lui Hristos!

Sus, voi copii ai dragostei divine,
 copii ai Adevărului de Sus,
 când rătăcirea calea vă aține,
 s-o biruiți, nălțându-L pe Isus!
 Isus, Isus,
 s-o biruiți nălțându-L pe Isus!

86. Isus, Tu Singur!

Andantino

I-sus, Tu sin-gur ești Mân-tu-i-tor, Tu sin-gur,
 gur, Tu sin-gur, Tu ne-ai pur-tat pă-ca-tul tu tu --ror,
 Tu sin-gur, Tu sin-gur! Vi-a-ța
 sin-gur pen-tru noi Ți-ai dat, Tu sin-gur,
 Tu sin-gur, cu Dum-ne-zeu pe veci ne-ai îm-pă-cat,
 Tu sin-gur, Tu sin-gur, Tu sin-gur!

Isus, Tu singur ești Mântuitor,
 Tu singur, (bis)
 Tu ne-ai purtat păcatul tuturor,
 Tu singur! (bis)
 Viața singur pentru noi Ți-ai dat,
 Tu singur, (bis)
 cu Dumnezeu pe veci ne-ai împăcat,
 Tu singur! (bis)

Isus, Tu singur ești Mijlocitor,
 Tu singur,
 la Dumnezeu și Tatăl iubitor,
 Tu singur!
 Tu, numai Tu, pe noi ne înțelege,
 Tu singur,
 din orice stare grea Tu ne dezlege,
 Tu singur!

Isus, Tu singur Mare Preot ești,
 Tu singur,
 când ispitiți suntem Tu ne-ntărești,
 Tu singur.
 Tu, numai Tu, ne dai belșug de har,
 Tu singur,
 Tu singur pui durerilor hotar,
 Tu singur.

Isus, ești singur Cale înspre Cer,
 Tu singur,
 ești mântuirea celor care pier,
 Tu singur!
 Tu, numai Tu, ne scapi de rătăcirii,
 Tu singur,
 Tu singur pui lumină în priviri,
 Tu singur!

Tu singur Adevăr și Viață ești
 Tu singur,
 prin Duhul Sfânt mereu Tu ne sfințești,
 Tu singur!
 Dezleagă-ne de toate pe vecii,
 Tu singur,
 și-n viața noastră singur să rămâi,
 Tu singur!

87. Isuse - Adevărul..

Isuse - Adevărul vieții pline
de măreția Cerului divin,
te rog fă zilnic să rodească-n mine, ,
viața Adevărului deplin! Ibis

Isuse - Adevărul veșnic tare,
puterea celor care trec prin chin,
Te rog adânc dă-mi zilnic în purtare,
tăria Adevărului deplin!

Isuse - Adevărul ce-ndrăznește,
în lupta rătăcirilor ce vin,
Te rog, în mine, zilnic înnoiește,
curajul Adevărului deplin!

Isuse - Adevărul statornic
Tu care-n toate ești mereu Amin,
te rog fă-mi zilnic sufletul mai spornic,
și-n Adevăr statornic mai deplin!

Isuse - Adevărul - Lumină,
ce-n întuneric faci pe veci senin,
te rog, în viață, fă-mi mereu să vină,
Lumina Adevărului deplin!

Isuse - Adevăr frumos - ca Tine -
splendoarea albului curat de crin,
te rog fă zilnic să lucească-n mine,
frumsețea Adevărului deplin!

Isus, Ocean de har și fericire,
Tu Adevăr odihnitor și plin,
te rog smerit dă-mi zilnic în trăire,
odihna Adevărului deplin!

88. S-alergăm...

"...Aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre Țintă..."
(Filipeni 3, 13-14).

Maestoso

S'a-ler-găm, s'a-ler-găm î - na - in - te, pe'a vi - e ții că - ra - re ori -
când, căci vi - a - ța ce - reas - că, fier - bin - te, o pri - mim și'o păs - trăm na - in -
tând! căci vi - a - ța ce - reas - că fier - bin - te, o pri - mim și'o păs - trăm na - in - tând!

S-alergăm, s-alergăm înainte,
pe-a vieții cărare oricând,
căci viața cerească, fierbinte,)
o primim și-o păstrăm naintând! J

S-alergăm, s-alergăm înspre Țintă,
stăruind, s-alergăm ne-ncetat,
cine zilnic spre Cer nu se-avântă,
va cădea mai adânc în păcat.

S-alergăm, s-alergăm spre lumină,
luminați de preasfântul Cuvânt,
Adevărul și pacea divină,
le primim dezlegați de pământ!

S-alergăm, s-alergăm cu credință,
chiar și-atunci când dureri încercăm,
căci atunci vom avea biruință,
când spre Cer, credincioși, naintăm!

S-alergăm, s-alergăm spre vecie,
naintând pe cărarea de har,
de trăim zi de zi-n curăție,
vom păși al veciei hotar.

S-alergăm, s-alergăm cu speranță
naintând înspre Cerul frumos,
naintarea ne dă siguranță,
că suntem și trăim în Hristos!

89. Ce bogat este Harul...

Moderato

Ce bo - gat, ce bo - gat es - te ha - rul, nu-i cu - vânt să-l cu - prin - dă de -
plin, căci din ve - cii tre - cuți var - să da - rul, pes - te ve - cii fru - moși ca - re
vin! căci din ve - cii tre - cuți var - să da - rul, pes - te ve - cii fru - moși ca - re vin!

Ce bogat, ce bogat este harul,
nu-i cuvânt să-l cuprindă deplin,
căci din vecii trecuți varsă darul,
peste vecii frumoși care vin.

Ce frumos, ce frumos este harul,
mai frumos ca deplinul frumos,
cu iubire-și aprinde altarul,
în iubire-l vedem luminos!

Ce măreț, ce măreț este harul,
în Hristos când smerit S-a-ntrupat,
când senin a urcat El Calvarul,
și cu Tatăl din Cer ne-a-mpăcat!

Cât de larg, cât de larg este harul,
căci în el pentru veci s-au cuprins,
și dreptatea preasfântă și jarul
arzător al iubirii - nestins!

Ce deplin, ce deplin este harul,
e deplin Dumnezeu Preamărit,
să-i primim prin credință azi darul
mântuirii ce el ne-a gătit!

90. Acopere-mă-n har...

The image shows a musical score for the hymn 'Acopere-mă-n har...'. It consists of five staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked 'Moderato'. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with 'A - co - pe - re - mi i - ni - ma'n har, ne - cur - mat, I - su - se a -'. The second staff continues with 'co - pe - re - o'n Ti - ne, să nu mi-o stră - pun - gă vreun duh ne - cu -'. The third staff has 'rat cu'n - dem - nuri și gân - duri stră - i - ne! A - co - pe -'. The fourth staff, marked 'Ref.', has 're - mă'n har, a - co - pe - re - mă'n har, I - su - se'n'. The fifth staff concludes with 'ori - ce timp și loc, a - co - pe - re - mă'n har...'. The score ends with a double bar line.

Acopere-mi inima-n har, necurmat,
Isuse acopere-o-n Tine,
să nu mi-o străpungă vreun duh necurat
cu-ndemnuri și gânduri străine!

Acopere-mă-n har,
acopere-mă-n har,
Isuse-n orice timp și loc,
acopere-mă-n har!...

Acopere-mi gura în har nesfârșit,
ca pururea vorbirea să-mi fie,
îndemn nenfricat înspre Cerul slăvit,
și slavă să-Ți cânte doar Ție!

Acopere-mi ochii în har luminos,
spre Tine meru să privească,
și chipul de lut să mi-l facă frumos,
primind strălucire cerească!

Acopere-mi zilnic urechile-n har,
să n-aud ce-nvață pământul,
și jertfă curată s-aduc pe altar,
deplin ascultându-Ți Cuvântul!

Acopere-mi viața întreagă, Isus,
în har și-adevăr și iubire,
să-mpart pretutindeni, cu suflet supus,
mireasmă de Cer, în sfințire!

91. Isuse, când Tu ai murit.

"...El era străpuns pentru păcatele noastre...
Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El..." (Isaia 53, 5).

Andantino

I - su - se, când Tu ai mu - rit, pe
cru - ce'n chi - nuri gre - le, pă - ca - tul meu Te'a
răș - tig - nit, în cli - pe - le a - ce - le! pă ce - le!

Isuse, când Tu ai murit,
pe cruce-n chinuri grele,
păcatul meu Te-a răstignit,
în clipele acele!

Iubind, Tu mi-ai purtat, Isus,
întreaga mea povară,
prin suferință mi-ai adus,
a Cerului comoară!

Când Te scuipa și Te lovea,
cu ură, neagra gloată,
în ura ei era și-a mea,
Tu o simțeai pe toată!

Căci moartea Ta mi-a dăruit
deplină mântuire,
prin ea la Tatăl am găsit,
o veșnică primire!

Cu fiere când Te-au adăpat,
în setea-Ți arzătoare,
păcatul meu Tu l-ai gustat,
amar, adânc și mare!

De-aceea astăzi mă închin,
cu-adâncă umilință,
și Ție Ți predau deplin,
întreaga mea ființă.

S-o curățești și s-o sfințești,
să-Ți pot urma doar Ție,
ca-n cerul Tău să mă primești,
pe-ntreaga veșnicie!....

92. Izvorul meu..

"Toate izvoarele mele sunt în Ține."
(Psalm. 87, 7).

Moderato

Iz - vo - rul meu, Tu ești, I - su - se,
de a - de - văr, de Har de Cer,
stră - i - ne gla - suri fă - le'a - pu - se,
să nu măn - se - le, să nu pier!

Izvorul meu, Tu ești, Isuse,
de Adevăr, de Har, de Cer,
străine glasuri fă-le-apuse,)
să nu mă-nșele, să nu pier! j

t

Cărarea mea, Tu ești, Isuse,
pe care sigur merg spre Cer,
străine căi le fă apuse,
să nu mă-nșele - să nu pier!

Iubirea mea, Tu ești, Isuse,
și viață-mi ești și veșnic Cer,
iubiri străine fă-le-apuse,
să nu mă-nșele - să nu pier!

93. Singură credința.

Moderato

Sin-gu - ră cre - din - ța du - ce la I - sus, ea e dru-mul
vie - ții, al - te dru-muri nu's. ea e dru-mul vie - ții,
al - te dru muri nu's. Dom-nul prin cre - din - ță, ne pri-meș-te
blând, tai - na mân - tu - i - rii o pri-mim cre - zând! zând!

Singură credința
duce la Isus,
ea e drumul vieții, h j
alte drumuri nu-s. j 1
Domnul, prin credință,
ne primește blând,
taina mântuirii
o primim crezând! [bis]

Singură credința
luminează plin,
ea e farul vieții,
sigur și deplin.
Domnul, prin credință,
ne luminează blând,
taina-nțelepciunii
o primim crezând!

Singură credința
trece locul greu,
ea-i puterea vieții
celei noi, mereu.
Domnul, prin credință,
ne-ntărește blând,
taina biruinții
o primim crezând!

Singură credința
face roade noi,
ea e legea vieții
Duhului în noi.
Domnul, prin credință,
ne-noiește blând,
taina curăției
o primim crezând!

Singură credința
dată de Isus,
are adevărul
tainelor de Sus.
Ea ne dă odihnă
și comori de har,
tot prin ea vom trece-al
Cerului hotar!

94. Eu nu pot vorbi iscusit..

Andantino

Eu nu pot vor-bi is - cu - sit des-pre Ti - ne, căci lim - ba'i prea sla - bă. să
 pot să vor - besc, dar i - ni - ma ar - de, I - su - se în mi - ne, și
 pot doar a - tă - ta să spun: Te - iu - besc! dar i - ni - ma ar - de, I -
 su - se în mi - ne, și pot doar a - tă - ta să spun: Te iu - besc!

Eu nu pot vorbi iscusit despre Tine,
 căci limba-i prea slabă să pot să vorbesc,
 dar inima arde, Isuse în mine,
 și pot doar atât să spun: Te iubesc!

Să cânt, eu nu pot prea frumos despre Tine,
 căci graiul mi-e stins - și ușor obosesc -
 dar coarda iubirii aprinse, în mine,
 vibrează și spune mereu: Te iubesc!

Și mult să-nțeleg eu nu pot despre Tine,
 căci tainele Tale adânci copleșesc
 puterea gândirii și viața din mine,
 ce-n lacrimi îți spun: o, Isus, Te iubesc!

Primește, Isuse, iubirea din mine,
 mai mult eu nu am, doar atât dăruiesc,
 și-n inimă-aprinde într-una din Tine,
 iubirea să pot și mai mult să iubesc!

95. Înger alb..

Moderato

În - ger alb din Ce - rul sfânt, se co -
 boa - ră pe pă - mânt, ves - te ma - re
 a - du - când, des - pre Me - si - a cel blând!

Înger alb din Cerul sfânt,
 se coboară pe pământ,
 veste mare aducând,
 despre Mesia cel blând. } *bis*

Cum smerit S-a întrupat,
 să ne scape de păcat,
 și cum ceru-a părăsit,
 căci atâta ne-a iubit!...

Loc în lume n-a avut,
 Domnul Cel fără-de-nceput,
 ieslea boilor l-a fost,
 leagăn sfânt și adăpost!

Azi din nou, Isuse blând,
 vii la noi ca oarecând,
 ieslea inimii ne-o cei,
 ca să-i simți căldura ei.

Să-i aduci ca dar frumos,
 Cerul Tău prealuminos,
 s-o sfințești s-o faci un rai,
 ca în ea pe veci să stai!

96. Sfântă Sărbătoare...

Moderato

Sfân - tă Săr - bă - toa - re la noi ai ve - nit,
 Soa - re, veș - nic soa - re, Tu ne'ai dă - ru - it! -
 Căci Tu Săr - bă - toa - re, ești pe veci, I - sus,
 su - fle - tu - lui ca - re Ți - e s'a su - pus!

Sfântă Sărbătoare
 la noi ai venit.
 Soare, veșnic soare,
 tu ne-ai dăruit!

Căci Tu, Sărbătoare,
 ești pe veci, Isus,
 sufletului care
 Ție s-a supus!

Sfântă Bucurie,
 Mir plăcut de Nard,
 umpli pe vecie,
 inimi care ard.

Căci Tu, Bucurie,
 ești pe veci, Isus,
 pentru-acel ce Ție,
 viața și-a adus!

Sfântă Mângâiere,
 azi Te dăruiești,
 nouă în durere,
 să ne întărești!

Căci Tu, Mângâiere,
 ești pe veci, Isus,
 pentru-acel ce-Ți cere
 Harul Tău de Sus!

Pururea ne ține
 sufletul supus,
 ca s-avem prin Tine
 ceru-ntreg, Isus!

Sărbătoare dragă,
 Bucuria-n plin,
 Mângâierea-ntreagă
 Tu ești pe deplin!

97. Tatăl nostru!

(Matei 6, 9-13).

Andantino

O, Ta - tăl din Ce - rul Preas - fânt, a - ju - tă - mi să fiu, prin cre -
 din - tă, un fiu cre - din - cios pe pă - mânt, nă - scut din Ce - reas - ca - Ți Fi -
 in - tă! Sfin - teas - că - se Nu - me - le Tău, în fap - tă, în gând și'n sim -
 ți - re, pă - zes - te - mă Tu de cel rău, ca'n - treg să tră - iesc în sfin - ți - re!

O, Tată din Cerul Preasfânt,
 ajută-mi să fiu prin credință,
 un fiu credincios pe pământ,
 născut din Cereasca-Ți Ființă!

Sfințească-se Numele Tău,
 în faptă, în gând și-n simțire,
 păzește-mă Tu de cel rău,
 ca-ntreg să trăiesc în sfințire!

ATA-mpărăție de Sus,
 să-mi umple și inima-mi mică,
 ca trupul să-Ți fie supus,
 în orice-ncercări, fără frică!

Și voia preasfântă a Ta,
 precum este-n Ceruri să fie,
 deplină și-n inima mea,
 acumă și-n veci de vecie.

Dă-mi pâinea Cuvântului sfânt,
 ca viața cea nouă să-mi țină,
 și pâine să-mpart prin Cuvânt,
 la toți cei flămânzi de lumină!

O, iartă-mi greșelile-n veac,
 precum voi ierta pe oricine,
 și chipul de lut să-l prefac,
 prin har ca să seamăn cu Tine!

Să nu lași să fiu ispitit,
 căci duhul minciunii e mare,
 în Tine să fiu ocrotit,
 în turnu-Adevărului tare!

Oricând izbăvește-mi din rău,
 viața și fă-mi-o mai trează,
 și Duhul Cuvântului Tău,
 s-o umple cu sfânta lui rază!

C-a Ta este slava deplin,
 preasfântă e-a Ta-mpărăție
 Părinte, eu Ție mă-nchin
 și Fiului Tău, pe vecie!...

98. Biserică!..

Andantino

Bi - se - ri - că a - lea - să, le - ru - sa - lim iu - bit, ești
veș - ni - că Mi - rea - să, a Mie - lu - lui slă - vit. Cu
pre - țul jert - fei sfin - te, cu sân - ge - le'! cu rat, - c'o
dra - gos - te fier - bin - te, El Te'a răs - cum rat! rat! Cu
pre - țul jert - fei sfin - te, cu sân - ge - le'! cu - rat, c'o
dra - gos - te fier - bin - te, El Te'a răs - cum - pă - rat!

Biserică aleasă,
Ierusalim iubit,
ești veșnică Mireasă,
a Mielului slăvit.
Cu prețul jertfei sfinte,
cu sângele-l curat,
c-o dragoste fierbinte,
El Te-a răscumpărat!

bis

Biserică curată,
Crin alb și nepătat,
cu haină luminată,
Hristos Te-a-nveșmântat.
Ca viața Ta de soare,
s-atragă pe deplin,
pe toți aceia care
smeriți la viață vin!

Biserică sfințită,
prin adevăr și har,
ești Cale strălucită,
spre veci fără hotar.
Ca viața Ta senină,
și chipul Tău frumos,
pe toți, din fund de tină,
să-i tragă spre Hristos!

Biserică iubită,
ești **UNA** pe pământ,
din mulți alcătuită,
născuți din Duhul Sfânt.
Toți cei ce cu credință,
chemarea-Ți vor primi,
în dulcea Ta Ființă,
ființa-și vor topi!

Biserică străină,
prin lumea cea de az,
Tu n-ai aici hodină,
ci chinuri și necaz.
Dar spini suferinții,
din lupte și furtuni,
sunt semnul biruinții
cu albele-i cununi!

Biserică slăvită,
neam sfânt și-mpărătesc,
ești pururi fericită,
pe Scaunul ceresc!
- Câți au credință tare,
toți cei răscumpărați,
sunt nemul sfânt și mare
de preoți și-mpărați.

Biserică-nțeleaptă,
Tu Adevăr preasfânt,
cuvântul Tău îndreaptă
pe toți înspre Cuvânt!
Căci în Cuvânt e viața
și dragostea - oricând
El luminează fața
oricui, și-l face blând!

Biserică divină,
Tu soare-n veci nestins,
lumina din Lumină
în Tine s-a aprins.
Și-nțreaga veșnicie
vei străluci frumos,
pe Tronu-mpărăției,
alături de Hristos!

99. Învată-mă s-ascult Cuvântul...

"Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale și nu spre câștig."
(Psalm. 119, 36).

Moderato

În - va - tă - mă s'as-cult Cu - vân - tul, Stă - pă - nul
meu prea-bun, chiar de s'ar des - pi - ca pă - măn - tul, și fu - ri -
os ar ba - te vân - tul, în - va - tă - mă s'as-cult Cu -
vân - tul, și Lui să mă su - pun! și Lui să mă su - pun!

Învată-mă s-ascult Cuvântul,
Stăpânul meu preabun,
chiar de s-ar despica pământul,
și furios ar bate vântul,
Învată-mă s-ascult Cuvântul,
și Lui să mă supun! (bis)

Învată-mă să fiu statornic,
în rânduirea Ta,
fă-mi sufletul mereu mai dornic,
în ascultare tot mai spornic,
Învată-mă să fiu statornic,
și să rămân așa!

Învată-mă Lucrarea-Ți toată,
și-ntreg să fiu în ea,
dă-mi o cunoaștere curată,
de rătăcire dezlegată,
Învată-mă Lucrarea-Ți toată,
- să nu-mi fac voia mea!

Învată-mă deplin iubirea,
păzește-mă de rău,
să-mi înviești prin ea simțirea,
spre Tine să-mi îndrepți privirea.
Învată-mă deplin iubirea,
și Adevărul Tău!

În toate să mă-nveți pe mine,!
Stăpânul meu Ceresc,
căci numai învățat de Tine,
pricep ce-i rău și ce e bine,
pricep Scripturile divine,
și știu cum să trăiesc!

100. Biruitor sunt...

"În toate...suntem mai mult decât biruitori,
prin Acela care ne-a iubit." (Rom.8, 37).

Maestoso

Bi - ru - i - tor sunt prin cre - din - tă, când
ea mă bi - ru - ie me - reu, cu cât îmi um - ple'a mea fi -
Ref. in - tă, cu'a - tât voi bi - ru - i în greu. Să mă
las bi - ru - it de lu - mi-na și'a - de - vă - rul Cu-vân - tu - lui scris,căci a -
tunci bi - ru - in - tă de - pli - nă, voi a - vea, o, I - sus,-cum ai zis!

Biruitor sunt prin credință,
oând ea mă biruie mereu,
cu cât îmi umple-a mea ființă,
cu-atât voi birui în greu.

Ref. Să mă las biruit de lumina
și-adevărul Cuvântului scris,
căci atunci biruință deplină,
voi avea, o, Isus - cum ai zis!

Biruitor sunt prin iubire,
când ea mă biruie deplin,
cu cât îmi umple-a mea simțire,
cu-atât mă face mai divin!

Biruitor sunt prin răbdare,
când ea mă biruie oricând,
când Golgota mi-e scut și soare,
voi fi și răbdător și blând!

Biruitor e Adevărul
în mine, când m-a biruit,
când neschimbat nici cât e părul,
eu îl păstrez pân-la sfârșit!

Biruitor eu sunt prin Tine,
Mântuitorul meu Ceresc,
căci biruința Ta în mine,
îmi dă puteri să biruiesc!

101. Harul vieții...

Andantino

Ha - rul vi - e - ții ce - lei noi pri-mim, când prin cre-din-ță
la I - sus ve-nim, când vo - ia noas-tră toa - t'o le - pă-dăm,
ha - rul vi - e - ții zil - nic îm - bră-căm! când vo - ia noas-tră
toa - t'o le - pă-dăm, ha - rul vi - e - ții zil - nic îm - bră-căm!

Harul vieții celei noi primim,
când prin credință la Isus venim,
când voia noastră toată-o lepădăm, 1
harul vieții zilnic îmbrăcăm!) "

Harul luminii pururea primim,
când în lumina Domnului trăim,
când curăția inimii-o păstrăm,
harul luminii zilnic îmbrăcăm!

Harul puterii de la El primim,
când pretutindeni voia Lui plinim,
când Adevărul sfânt îl înălțăm,
harul puterii zilnic îmbrăcăm!

Har după har Isuse noi primim,
când în Ființa Ta ne contopim,
când viața noastră-ntreagă Ți-o predăm
har după har prin Tine îmbrăcăm!

102. Un singur Dumnezeu...

"Un singur Domn, o singură credință, un
singur botez, un singur Dumnezeu." (Ef.4, 5-6).

Andantino

Un sin-gur Dum-ne-zeu a-vem și Ta-tă pe ve-ci e, în El, de-plin și
noi sun-tem, o u - ni - ta - te vi - e. în El, de-plin și noi sun-tem, o
u - ni - ta - te vi - e. *Ref.* Toți a-cei ce cred cu-rat, frați sunt pe ve-ci - e,
cru-cea Gol-go-tei le-a dat, dul-ce păr - tă - și - e! Cei ce sunt năs-cuți de Sus,
via - ța li'e iu bi-rea, Du-hul Sfânt în ei a pus, pa-cea și u - ni-rea!...

Un singur Dumnezeu avem
și Tată pe vecie,
în El, deplin și noi suntem,
o unitate vie.

Toți acei ce cred curat,
frați sunt pe vecie,
crucea Golgotei le-a dat,
dulce părtășie!

Ref. Cei ce sunt născuți de Sus,
viața li-e iubirea,
Duhul Sfânt în ei a pus,
pacea și unirea!...

Un singur Domn avem, - Isus,
Mântuitor și Frate,
în El avem, fără apus,
o vie unitate!

Un singur Duh Sfânt ni s-a dat,
Mângâietorul vieții,
în El a-ve-m neîncetat,
învorul unității!

Căci **UNA** sunt Aceștia Trei,
în toate - pe vecie,
și noi, crezând, avem în Ei,
o unitate vie!

Credință-/ **UNA** pe pământ,
credința ce unește,
credința sfântului Cuvânt,
ce schimbă și-noiește!

Să rămânem pân-la sfârșit,
statornici în iubire,
căci Dumnezeul Preamărit,
-n pace și unire!

103. Oastea Domnului...

The image shows a musical score for the hymn 'Oastea Domnului...'. It is written on four staves in a 3/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The tempo marking 'Maestoso' is at the top. The lyrics are in Romanian and are written below the notes. The melody is simple and hymn-like, with a final cadence on the last staff.

Maestoso

Oas- tea Dom- nu - lui năs- cu - tă din Gol- go- ta, prin cre- din - tă,

Ca - lea Jert - fei ți'e me- ni - tă, ca s'a-jungi la bi - ru - in - tă!

Căci pe ea Stă - pă - nul vie - ții, a pă - sit cu as - cul - ta - re,

Jert - fa Lui, din bra - țul mor - ții, ți'a a - dus răs - cum - pă - ra - re!

Oastea Domnului născută
din Golgota, prin credință,
calea jertfei ți-e menită,
ca s-ajungi la biruință!
Căci pe ea Stăpânul vieții,
a pășit cu ascultare,
Jertfa Lui, din brațul morții,
ți-a adus răscumpărare!

Oastea Domnului străină,
pe-a pământului cărare,
tu aici nu ai hodină,
ci prigoană și-apăsare;
dar spre Cerul îndurării,
să-ți îndrepti a ta privire,
pe cărările răbdării,
vei ajunge la sfințire!

Oastea Domnului chemată
să duci vestea mântuirii,
la mulțimea-ntunecată
de pe căile pieirii.
Tu să fii lumină vie,
cu privirea cristalină,
viața ta de curăție,
va da altora lumină!

Oastea Domnului aleasă,
ca să naști mereu Cuvântul,
tu așa vei fi frumoasă,
de-ți vei ține legământul!
Să nu faci altă lucrare,
să nu porți altă vestire,
decât Jertfa Lui cea mare,
decât marea Lui iubire!

Oastea Domnului iubită,
de Hristos Cerescul Mire,
vei fi pururi fericită,
de trăiești a Lui iubire!
Căci iubirea este jarul
ce topește munți de gheață,
numai ea păstrează harul,
părtașiei sfinte-n viață!

Oastea Domnului cea vie,
turma mică ce pășește
pe-a pământului pustie,
- nu te teme! îndrăznește!...
Domnul pururi te veghează
și-ntărește-a ta lucrare;
de rămâi sub sfânta-l pază,
tu vei fi biruitoare!

Domnu-ți este Ajutorul,
- sigur și pe totdeauna -
El, Isus Biruitorul,
îți va dăruia cununa.
Și pe Tronul slavei Sale,
străluci-vei ca un soare,
căci sfârșitul luptei tale,
e Răsplata viitoare!...

104. Împărăția Ta divină...

"...Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc."
(1 Cor.2,9).

Moderato

The musical score is written on six staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The tempo marking 'Moderato' is written above the first staff. The lyrics are written below the notes. The score includes various time signatures: 3/4, 2/4, and 3/8. The lyrics are: 'Îm-pă-ră-ți-a Ta di-vi-nă, o, Dum-ne-ze-u-le slă-vit, e-o veș-ni-ci-e de lu-mi-nă, în ca-re toa-te Ți se'n-chi-nă, în veci de veci-fă-ră sfâr-șit! în veci de veci fă-ră sfâr-șit! Să fiu și eu lu-mi-nă vi-e, Stă-pă-nul meu, Stă-pân preas-fânt, ca dul-cea Ta Îm-pă-ră-ți-e, s'o pot pri-mi și nu-mai Ți-e, să mă în-chin cu tot ce sânt! să mă în-chin cu tot ce sânt!'

împărăția Ta divină,
o, Dumnezeuule slăvit,
e-o veșnicie de lumină,
în care toate Ți se-nchină,
în veci de veci - fără sfârșit!

Să fiu și eu lumină vie,
Stăpânul meu, Stăpân preasfânt,
ca dulcea Ta împărăție,
s-o pot primi și numai Ție,
să mă închin cu tot ce sânt!

împărăția Ta-i iubire,
o.Dumnezeule slăvit,
e-o veșnică neprihănire,
nebănuită fericire,
în veci de veci - fără sfârșit!

Să-mi dai iubire arzătoare,
Stăpânul meu, Stăpân preasfânt,
ca-mpărăția Ta de soare,
cu Ceru-ntreg în sărbătoare,
s-o pot primi cu tot ce sânt!

împărăția Ta-i putere
o, Dumnezeuule slăvit,
în ea nu-i plâns și nici durere,
ci liniștită mângâiere,
în veci de veci - fără sfârșit!

Să-mi dai putere și credință
Stăpânul meu, Stăpân preasfânt,
s-ascult de Tine-n umilință
din biruință-n biruință
să pot trăi azi pe pământ!

împărăția Ta-i frumsețe
e-al harurilor foc aprins,
e-o nesfârșită tinerețe,
cu veci de rânduri mărețe
ești Tu întreg în ea cuprins!

Să fiu frumos așa ca Tine,
Stăpânul meu, Stăpân Divin,
ca-n frumusețile senine,
a-mpărăției Tale pline,
să intru-n totul pe deplin!...

105. Înnoiește-mi credința

"...Omul nostru din lăuntru se înnoiește din zi în zi."
(2 Cor. 4, 16).

Moderato

În - no - ies-te mi cre - din-ța, prin ha - rul Tău me - reu, și'a - li

Ref.

peș-te mi - fi - in-ța, de Ti - ne Dom-nul meu! Zil-nic de sunt

În - no - it, - în - te - leg mai bi - ne, vo - ia Ta Stă - pân Slă - vit,

ca s'as-cult de Ti - ne! În - te - leg Lu - cra - rea Ta, Ha - rul Tău cel

ma-re, o, păș-trea - ză - mă a - sa, în - no - it și ta - re!

Înnoiește-mi credința,
prin harul Tău mereu,
și-alipește-mi ființa,
de Tine Domnul meu!

Zilnic de sunt înnoit,
înțeleg mai bine,
voia Ta Stăpân Slăvit,
ca s'ascult de Tine!
înțeleg Lucrarea Ta,
harul Tău cel mare,
o, păstrează-mă așa,
înnoit și tare!

Înnoiește-mi iubirea,
prin Duhul Sfânt oricând,
luminează-mi privirea,
cu chipul Tău cel blând!

Înnoiește-mi puterea,
prin harul Tău ceresc,
liniștește-mi durerea,
să pot să biruiesc!

Înnoiește-mi gândirea,
prin viul Tău Cuvânt,
curățește-mi simțirea,
prin Adevărul sfânt!

Înnoiește-mă-n toate,
Stăpânul meu iubit,
căci primesc libertate
cu cât sunt înnoit!

106. Să-Ți recunosc Isuse...

"Oile merg după El, pentru că îi cunosc
glasul." (Ioan 10, 1).

Moderato

Să-Ți re - cu - nosc, I - su - se gla - sul, din

mii de gla - suri pe pă - mânt, ni - mic să

nu mi'a - ba - tă pa - sul, din ca - lea sfân - tu -

lui Cu - vânt! ni - mic să nu mi'a - ba - tă

pa - sul, din ca - lea sfân - tu - lui Cu - vânt!

Să-Ți recunosc, Isuse glasul,
din mii de glasuri pe pământ,
nimic să nu-mi abată pasul, v.,
din calea sfântului Cuvânt!) 18

Și cât de neagră-ar fi furtuna,
ce marea vieții-ar frământa,
Tu dă-mi lumină totdeauna,
să recunosc Ființa Ta!...

Căci glasul Tău, Ființa-Ți dragă,
îmi e deajuns în orice greu,
acum și-n veșnicia-ntreagă,
Tu să-mi rămâi, doar Tu, al meu!

107. Isuse, să fiu după inima Ta...

"...Domnul Și-a ales om după inima Lui..."
(1 Sam. 13, 14).

Andantino

I - su-se, să fiu du - pă i - ni - ma Ta, ca Pe-tru'n-tă -
rit în cre - din - ță, cu - vân-tul cre - din-ței să'l pot î - năl - ța, prin
el voi pri - mi bi - ru - in - ță! cu - vân-tul cre - din-ței să'l
pot î - năl - ța, prin el voi pri - mi bi - ru - in - ță!

Isuse, să fiu după inima Ta,
ca **Petru-** ntărit în credință,
Cuvântul credinței să-l pot înălța,
prin el voi primi biruință!

Isuse, să fiu după inima Ta,
ca **Pavel** smerit și-n speranță,
Cuvântul speranței să-l pot semăna,
prin el să primesc siguranță!

Isuse, să fiu după inima Ta,
curat ca **Ioan** în iubire,
Cuvântul iubirii să-l pot asculta,
prin el să primesc mântuire.

Isuse, să fiu după inima Ta,
ca **David**, viteaz în Lucrare,
Cuvântul ca sabie vreau a-l purta,
în lupta Dreptății cea mare!

Isuse, să-mi dai, după inima Ta,
credință, speranță, iubire;
în Tine statornic să pot rămânea,
mai sfânt, mai frumos în trăire!

108. Doamne-n harul Tău...

"Să nu părăsim adunarea noastră"
(Evrei 10, 25).

Andante

Doam-ne'n ha - rul Tău bo - gat, azi din nou ne'am a - du - nat,
i - ni - ma să-Ți dăm ca dar, ca s'o um - pli Tu cu har,
și'm-pre - u - nă ne ple - căm, Ți - e'n Duh să ne'n - chi - năm!

Doamne-n harul Tău bogat,
azi din nou ne-am adunat,
inima să-Ți dăm ca dar, i
ca s-o umpli Tu cu har, L.
și-mpreună ne plecăm, I 15
Ție-n Duh să ne-nchinăm! '

Dă-ne Tu lumina Ta,
să purem toți asulta,
adevărul Tău frumos,
din Cuvântul luminos,
să-l primim și să-l păstrăm,
Ție-n Duh să ne-nchinăm!

Fă-ne sufletul senin,
ca să fim uniți deplin;
fă-ne inima altar,
plină cu-al iubirii jar;
Numele Tău să-L nălțăm,
și în Duh să ne-nchinăm!

109. Dacă Tu...

"... Vulpile au vizuini și păsările cerului au cui-buri; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul."

Moderato

Da-că Tu I - su - se'n lu-me ca-să n'ai a-vut, ci drum, cum să
am eu loc a - i - cea, cum, o, cum? cum, o, cum?

Ref.
Un-de'i A - de-vă-rul pri-go-nit, eu nu vreau, nu vreau să fiu iu-bit

Dacă Tu Isuse-n lume
casă n-ai avut, ci drum,
cum să am eu loc aicea,
cum, o, cum?... (bis)

Unde-i Adevărul prigonit,
eu nu vreau, nu vreau să fiu iubit!

Cum să pot avea odihnă,
unde Tu ai fost gonit,
unde cruce și piroane
Ți-au gătit?

Cum să fiu primit Isuse,
unde Tu ai fost respins,
unde ura și minciuna-s
foc aprins?...

Cum să fiu vorbit de bine
unde-ai fost batjocorit,
și pentru Cuvântu-Ți dulce,
Te-au lovit?

Cum să pot trăi în pace
unde pace nu Ți-au dat,
unde până și cămașa
! Ți-au luat?

Cum să fiu iubit în locul
unde Tu ai fost urât?...
- Fiere ai primit în lume,
doar atât!...

cum să pot avea viață,
de viața Ți-au luat,
pentru-Adevăr, Isuse,
Te-au scuipat?...

Nu! O, nu, Isuse dulce,
eu nu vreau să fiu iubit,
de Tu ai fost, cu ură,
răstignit!

Eu nu vreau să port cunună
împletită-n flori de crini,
de Tu-ai purtat ocară,
răni și spini!...

Vreau să fiu ca Tine-n totul,
vreau să am viața Ta,
vreau să-Ți pot deplin Cuvântul
asculta!...

110. Iubirea Ta..

"...Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt..." (Rom.5,5).

Moderato

lu - bi - rea Ta ne-măr - gi - ni - tă, să-mi um - ple i - ni - ma ră - ni -
tă să pot iu - bi a - şa ca Ti - ne, ori - când, ori - un - de pe ori -
ci - ne! A - prin - de dra - gos - tea în mi - ne, I - sus, să
pot iu - bi ca Ti - ne, I - sus, să pot iu - bi ca Ti - ne!

Iubirea Ta nemărginită,
să-mi umple inima rănită,
să pot iubi așa ca Tine,
oricând, oriunde pe oricine,
- aprinde dragostea în mine,
Isus, să pot iubi ca Tine!...(bis)

Iubirea Ta înflăcărată,
să ardă inima mea toată,
să pot iubi arzând, ca Tine,
chiar când mă-ncearc-adânci suspine,
- aprinde dragostea în mine,
Isus, să pot iubi ca Tine!

Iubirea Ta dumnezeiască,
ființa să mi-o copleșească,
să pot iubi divin ca Tine,
să trec de ce-i firesc în mine,
Cuvântul Tău să mă lumine,
Isus, să pot iubi ca Tine!

Căci numai prin a Ta iubire,
eu pot să cresc în noua-mi fire,
prin ea voi semăna cu Tine,
și-n Adevăr tot ea mă ține,
- o, crește dragostea în mine,
Isus, să pot iubi ca Tine!

111. Te chem...!

"Cheamă-Mă în ziua necazului..." (Psalm. 50, 15).

Andantino

Te chem ca să vii, Mân-tu - i - to - rul meu, scă - pa - re să-mi fii,
căci trec pe'un drum mai greu. Să fiu ne - ră - pus, când sunt vi - clean lo -
vit, 'năi-țând tot mai sus, al pă - cii steag slă - vit! Să 'nălț mai
sus, să 'nălț mai sus, me - reu mai sus, Cu - vân - tul Tău I - sus!

Te chem ca să vii,
Mântuitorul meu,
scăpare să-mi fii,
căci trec pe-un drum mai greu.
să fiu nerăpus,
când sunt viclean lovit,
nălțând tot mai sus,
al păcii steag slăvit!

Să nălț mai sus,
să nălț mai sus,
mereu mai sus,
Cuvântul Tău Isus!

Un duh luminat,
prin har să-mi dai oricând,
și-un trup îmbrăcat
cu cni pu | tau ce | lând!
Să-Ți pot înălța,
mai sfânt, mai luminos,
deplin voia Ta,
Stăpânul meu Hristos!

Cu Duhul cel Sfânt,
să mă Păzesc de rau,
să Pot Pă Pământ,
s-ascult Cuvântul Tău!
să nălț mai de pînă
întreg și neschimbat,
pășind mai senin,
pe drumul Tău curat!

112. Viața să-mi jertfesc...

"...Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă,
plăcută lui Dumnezeu." (Rom. 12, 1).

Viața să-mi jertfesc,
pe altarul sfânt,
să pot să trăiesc
cerul pe pământ.
Har dă-mi deplin să trăiesc mai frumos,
voia-Ți curată și sfântă, Hristos!

bis

Pe cărări de har,
să mă ții oricând,
ai iubirii jar,
să mă facă blând.
Har dă-mi deplin să trăiesc luminos,
- focul iubirii mW crește, Hristos!

Să-mplinesc smerit,
tot Cuvântul Tău,
pururea ferit,
de îndemnul rău!
Har dă-mi deplin să-Ți ascult mai supus,
glasul Cuvântului Tău scump Isus!

Biruința Ta
să mi-o dai mereu
ca să pot purta
lupta-n ceasul greu.
Har dă-mi deplin ca să nu fiu răpus,
ci-n biruință mă-mbracă, Isus

Căci în Har ascuns
totul am deplin,
prin el am pătruns,
Cerul Tău divin.
Har după Har numai Tu-mi dai Hristos,
Harul mă face în toate frumos!!

113. Adevărul înviază...

"...Eram morți în greșelile noastre... El ne-a înviat împreună
și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești..."
(Efeseni 2, 5-6).

Adevărul înviază
sufletul pentru Isus,
Duhul Sfânt prin El lucrează
taina nașterii de Sus!

Adevărul izbăvește
sufletul de rătăcirii,
îl îmbracă și-i gătește
sfintele orânduiri!

Ref. Cuvântul cel sfânt e-Adevărul curat,
El face schimbarea-n trăire,
vei fi fericit de-l primești neschimbat,
- așa vei primi mântuire!

Adevărul dă sfințire
sufletului de pământ,
îl preface în iubire,
după Chipul Celui Sfânt!

Adevărul liberează
sufletul din greu păcat,
îl aduce și-l păstrează
în Căminul minunat!

Adevărul dă lumină,
dă comori de har mereu,
sufletul prin El se-nchină,
pentru veci lui Dumnezeu!

114. O, Dumnezeule slăvit..

The image shows a musical score for the hymn 'O, Dumnezeule slăvit..'. It is written on four staves in a single system. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The tempo marking 'Andantino' is written above the first staff. The lyrics are written below the staves, with some words underlined. The lyrics are: 'O, Dum - ne - ze - u - le slă - vit, Iz - vor de bu - nă - ta - te, Tu ești Pă - rin - te - le iu - bit, a'n - tre - gu - lui ne - măr - gi - nit, căci prin Cu - vân - tu - Ți stră - lu - cit, o, Dum - ne - ze - u - le slă - vit, cre - a - tu - le'ai pe toa - te. cre - a - tu - le'ai pe toa - te.'

O, Dumnezeule slăvit,
izvor de bunătate,
Tu ești Părintele iubit,
a-ntregului nemărginit,
căci prin Cuvântu-Ți strălucit,
o, Dumnezeule slăvit,
creatu-le-ai pe toate, (bis)

Dar dacă Tu nu ești și-a! meu,
Părinte pe vecie,
- căci viața-mi rea și traiu-mi greu,
resping Cuvântul Tău mereu -
la toate poți fi Dumnezeu,
dar dacă Tu nu ești și-al meu,
ce-mi folosește mie?

Căci soare, lună și pământ,
nu-Ți ies din ascultare,
ci toate-arată cât de sfânt,
cât de puternic și nenfrânt,
și cât de viu e-al Tău Cuvânt,
căci soare, lună și pământ,
urmează-a Ta cărare!

Atunci Tu ești al meu deplin,
când voia Ta curată,
o caut și-o-implinesc senin,
când merg pe drumul Tău divin,
când ochii-n ochii Tăi mi-i țin,
atunci Tu ești al meu deplin,
când voia mea Ți-e dată!

Mântuitorule slăvit,
izvor de mântuire,
Tu pentru lume Te-ai jertfit,
păcatul ei ai ispășit,
și pentru veci i-ai pregătit,
Mântuitorule slăvit,
eternă fericire!...

Dar dacă Tu nu ești și-al meu,
Mântuitor și Frate,
cum voi scăpa de chinul greu,
ce-mi dă păcatul tot mereu,
cum voi intra la Dumnezeu,
- o, dacă Tu nu ești și-al meu,
la ce folos de toate?...

Căci celor care Te-au primit
în inimi prin credință,
comori de har le-ai dăruit,
o viață fără de sfârșit,
pe veci Tu ești al lor lubit,
acelor care Ți-au primit,
Divina Ta Ființă.

Ajută-mă să Te primesc,
adânc și-ntreg în mine,
să Te ascult, să Te iubesc,
Cuvântul Tău să-l împlinesc,
de viața Ta să m-alipesc,
ajută-mă să Te primesc,
și să trăiesc ca Tine!

115. Ce drag îmi ești!...

"...Dacă găsești pe Iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste." Cânt. Cânt. 8, 8).

Musical score for 'Ce drag îmi ești!...' in G major, 4/4 time, Moderato. The score consists of four staves with lyrics in Romanian. The lyrics are: 'Ce drag îmi ești, ce drag îmi ești, I - sus, lu - bi - tul vie - ții me - le, prin - tre Fi - in - țe - le ce-rești, Tu ești ca soa-re - le'n - tre ste - le. Te iu - besc, Te iu-besc, ar - ză - tor Te iu-besc, iu - bi - tul meu Mân - tu - i - tor, de dra - gos-te Îm - păr - ți - tor!'. There is a 'Ref.' marking above the third staff.

Ce drag îmi ești, ce drag îmi ești,
Isus, Iubitul vieții mele,
printre Ființele cerești,
Tu ești ca soarele-n tre stele!

Te iubesc, Te iubesc,
arzător Te iubesc,
Iubitul meu Mântuitor,
de dragoste împărțitor!

Tu m-ai primit, Tu m-ai primit,
la sânul Tău cu duioșie,
pe cine oare-aș fi iubit,
de n-ai fi Tu, pe veșnicie?

Vreau să Te-ascult, vreau să Te-ascult,
în totul totulul pe Tine,
Ființa Ta vreau și mai mult
să umple inima din mine!

116. Stăpânește-mă Isuse...

"...Dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu..." (Rom. 6, 13)

Musical score for 'Stăpânește-mă Isuse...' in B-flat major, 3/4 time, Maestoso. The score consists of five staves with lyrics in Romanian. The lyrics are: 'Stă-pă-neș-te-mă, I - suse, nu - mai Tu de-plin, ta-ie'mi ori-ce le - gă-tu-ră, ori - ce lanț stră - în. Și-n lu - mi-na Ta di - vi-nă, li - ber de pă - cat, să mă'n-chin în a - de - vă-rul Tău cel mi-nu - nat. Li-ber de tot ce'i fi - resc, li-ber de tot ce'i lu-mesc, li - ber de tot ce'i stră-in, li-ber să fiu pe de-plin. Li-ber, dar Ți - e su pus, li-ber în Ti-ne, I sus'. There is a 'Ref.' marking above the third staff.

Stăpânește-mă, Isuse,
numai Tu deplin,
taie-mi orice legătură,
orice lanț străin.
Și-n lumina Ta divină,
liber de păcat,
să mă-nchin în adevărul
Tău cel minunat.

Stăpânește-mi Tu voința,
ca să merg supus,
pe cărarea vieții, dreaptă,
care duce-n Sus!
Și-n voința Ta curată,
pururi să trăiesc,
omorând în mine zilnic,
tot ce-i pământesc!

R. f
Liber de tot ce-i firesc,
liber de tot ce-i lumesc,
liber de tot ce-i străin,
liber să fiu pe deplin.
Liber, dar Ție supus,
liber în Tine, Isus!

Stăpânește-mi Tu gândirea,
ca să-Ți înțeleg,
Adevărul Cărții sfinte,
să-l trăiesc întreg.
Și-n înțelepciune sfântă,
să-Ți slujesc iubind,
plin de Duhul Sfânt oriunde,
viața Ta trăind.

117. Credința Adevărului.

"...Ești credincios adevărului și că umbli în adevăr..."
(3 Ioan 3).

Moderato

Cre-din-ța a - de-vă - ru-lui să-mi dai, ca a - de - văr să fiu eu în cre -
din-ță, de - pli-nă stă-pă-ni-re Tu să ai, I - su-se scump, pe'n-trea-ga mea fi -
in-ță. A - de - văr vreau să fiu ne-cur-mat, căci e U-NU A-de-vă - rul cu -
rat: A - de - văr es - te Ta-tăl de Sus, A - de - văr es - te Dom-nul I -
sus, A - de - văr es - te Du - hul Preas-fânt, A - de - văr es - te vi - ul Cu -
vânt, A - de - văr e vi - a - ța în har, de'o tră-iești pe'al iu - bi-rii al-tar!

Credința Adevărului să-mi dai,
ca adevăr să fiu eu în credință,
deplină stăpânire Tu să ai,
Isuse scump, pe-ntreaga mea ființă.

Nădejdea Adevărului să-mi dai,
ca adevăr să fiu eu în nădejde,
Isuse scump, în viața mea să stai,
să nu vând Adevărul în primejde!

Adevăr vreau să fiu necurmat,
căci e **UNU** - Adevărul curat:

- Adevăr este Tatăl de Sus,
- Adevăr este Domnul Isus,
Ref. - Adevăr este Duhul Preasfânt,
- Adevăr este viul Cuvânt,
- Adevăr e viața de Har,
de-o trăiești pe-al iubirii altar!

liubirea adevărului să-mi dai,
ca adevăr să fiu eu în iubire,
lăuntrul meu gătește-! ca un rai,
să-Ți nalț slăvitul Nume în sfințire!

118. Să nalț adevărul.

"...Apără adevărul, blândețea și neprihănirea..."
(Psalm. 45, 4).

Moderato

Să nalț a - de - vă - ru'n blân - de - țe, I - su - se, ca Ti - ne, ori -
când, ves - ti - rea Lu - cră - rii mă - re - țe, o
pot îm - pli - ni când sunt blând. ves - ti - rea Lu - cră - rii mă -
re - țe, o pot îm - pli - ni când sunt blând.

Să nalț adevăru-n blândețe,
Isuse, ca Tine, oricând,
vestirea Lucrării mărețe
o pot împlini când sunt blând.

Să nalț adevărul ca Tine
Isuse, curat și smerit,
vestirea trăirii divine,
o pot doar când sunt umilit!

Să nalț adevărul în pace,
Isuse ca Tine, ceresc,
Lucrare divină pot face,
atunci când în pace trăiesc!

Să nalț adevăru-n credință,
Isuse ca Tine, frumos,
în luptă câștig biruință,
când eu îl înalț credincios!

Să nalț adevăru-n iubire,
Isuse cum Tu L-ai nălțat,
primindu-i cereasca trăire,
voi fi adevăr întrupat!

119. Cu răni și spini...

"El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn..."
(1 Petru 2, 24).

Andante

Cu răni și spini pe frun-te, lo - vit și a - pă - sat, tu mi-ai pur-tat I -
su - se, în - tre-gul meu pă - cat. Ai pă - ră - sit mă - ri - rea din
ce - rul stră - lu - cit, și chip de rob lu - a - t'ai, căci, Doam - ne, m'ai iu bit.

Cu răni și spini pe frunte,
lovit și apăsător,
Tu mi-ai purtat Isuse,
întregul meu păcat.
Ai părăsit mărirea,
din cerul strălucit,
și chip de rob luat-ai,
căci, Doamne, m-ai iubit.

Târât ai fost de oameni
la curtea lui Pilat,
Tu, Cel fără de vină,
Te-au dat ca vinovat.
Dar vina mea Isuse,
atunci Te-a osândit,
răbdător-ai pentru mine,
căci, Doamne, m-ai iubit!

Ai fost vândut de Iuda
pe trizeci de arginți,
și-ai fost supus Isuse
[a grele umilinți!
în haină de ocară,
ai fost batjocorit,
păcatul să-mi răscumperi,
căci, Doamne, m-ai iubit!

Pe crucea răstignirii,
pe Golgota supus,
ca jertfă Ți-ai dat viața
căci m-ai iubit Isus!
Și toate pentru mine,
tăcând ai suferit,
ca eu să fiu prin Tine,
iertat și mântuit!

Mă-nchin isuse Ție,
și Tatălui slăvit,
că-n harul sfânt și mare,
am fost și eu primit.
Ajută-mi cu credință,
să Te urmez supus,
pe calea ascultării,
ce duce-n Ceruri sus!

120. Prin Jertfa Ta..

"...Prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în
locul preasfânt"
(Evrei 10, 19).

Andantino

Prin Jert - fa Ta eu am in - trat în ha - rul mân - tu - i - ri, prin ea am
fost răs-cum-pă - rat, din mlaș - ti - na pie - i - ri. I - su - se, iu -
bi - te I - sus, doar Tu, nu - mai Tu m'ai a - dus, în
ha - rul din veci pre - gă - tit, de Ta - tăl preas - fânt și slă - vit. Prin
Ți - ne ră - mân ne - cur - mat, în ha - rul di - vin și bo - gat!

Prin Jertfa Ta eu am intrat
în harul mântuirii,
prin ea am fost răscumpărat,
din mlaștina pieirii.

Prin Jertfa Ta nădăjduiesc,
în harul biruinței,
prin Ea puterile-mi sporesc
pe calea suferinței.

Isuse, iubite Isus,
doar Tu, numai Tu m-ai adus,
în harul din veci pregătit,
de Tatăl preasfânt și slăvit.
Prin Tine rămân necurmat,
în harul divin și bogat!

Prin jertfa Ta eu voi intra
în harul nemuririi,
căci numai Ea îmi poate da,
vechia fericirii!

Prin jertfa Ta eu pot trăi,
în harul curăției,
prin Ea oriunde voi primi,
virtutea bucuriei!

O, slavă veșnicului har,
căci el e-ntreg în Tine,
prin Jertfa Ta vecia-n dar,
o voi primi în mine!

121. Ce adevărî...

"Iată ce plăcut și dulce este să locuiască frații împreună!" (Psalm. 133, 1).

Andantino

Ce a - de - văr su - blim fru - mos, e via - ța în u - ni - re, nu -
mai a - co - lo e Hris - tos, Lu - mi - nă și iu - bi - re! nu -
mai a - co - lo e Hris - tos, Lu - mi - nă și iu - bi - re!

Ce adevăr sublim, frumos,
e viața în unire,
numai acolo e Hristos, I. J.
lumină și iubire! J

Ce bucurii, ce dar ceresc,
ce haruri noi s-arată,
când cei răscumpărați trăiesc,
unirea cea curată!

Ce fericiri, ce mângâieri
Preasfântul Duh ne-aduce,
când lepădăm orice păneri,
și-uniți privim spre cruce.

Căci numai lepădați de noi,
zburăm uniți spre Tine,
puterea vieții celei noi,
topiți în har ne ține!...

Și-n dulcea dragoste de Sus,
ce inima ne-o leagă,
îți vom cânta uniți Isus,
o veșnicie-ntreagă!

122. Sufletul meu Ți-l închin

"Dumnezeu să vă sfințească El însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos." (1 Tes. 5, 23).

Moderato

Su - fle - tul meu Ți - l în - chin, Ți - e Dom - nul meu,
lu - mi - nea - ză - l Tu de - plin, cu - al Tău har me - reu! cu - al Tău har me -
reu! să tră - iesc fru - mos, Dom - nul meu Hris - tos!

Sufletul meu Ți-l închin,
Ție Domnul meu,
luminează-l Tu deplin,
cu-al Tău har mereu! (bis)
Să trăiesc frumos,
Domnul meu Hristos!

Duhul meu Ți-l dau oricând,
Domnul meu iubit,
să-l sfințești, să-l faci mai blând,
cu-al Tău Duh Sfințit! (bis)
Să-Ți slujesc supus,
Domnul meu Isus!

Trupul meu azi Ți-l jertfesc,
Ție Doamne Sfânt,
să mi-l faci duhovnicesc,
prin al Tău Cuvânt! (bis)
Să Te-ascult mereu,
Doamne, Domnul meu!

123. Vin sub cruce...

"Lângă crucea lui Isus , stătea mama Lui..." (Ioan 19, 25).

Andante

Vin sub cru - ce u - mi - lit, căci în alt loc n'am gă - sit,
pa - ce'n su - fle - tu'mi ră - nit. Pră - bu - șit a - co - lo'n la - crimi,
scap de'a me - le gre - le pa - timi, un - de Dom - nu'a su - fe - rit!

Vin sub cruce umilit,
căci în alt loc n-am găsit,
pace-n suîletu-mi rănit.
Prăbușit acolo-n lacrimi,
scap de-a mele grele patimi,
unde Domnu-a suferit!

Sunt al Tău, Isuse-al meu,
merg pe drumul crucii greu,
unde pace am mereu!
Dragostea adânc mă leagă,
de Ființa Ta cea dragă,
fericit în Tine-s eu!

Pentru ce preablândul Miel,
sufere pe cruce El,
dându-Și sângele-l de Miel?
Pentru mine-a Lui Ființă,
și-a jertfit-o-n umilință,
mântuit să fiu prin El!

Eu eram, pierdut și dus,
de păcate-adânc răpus,
unde har și pace nu-s.
Dar mi-aduse mântuire,
Domnul prin a Sa jertfire,
când pe cruce S-a supus!

124. Mântuitorul vieții...

"...htarește-mi pașii în Cuvântul Tău, și nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine." (Psalm. 119,133).

Moderato

Mân - tu - i - to - rul vie - ții, a - ju - tă'mi cât tră -
iesc, să am de - plin lu - mi - na Cu - vân - tu - lui ce - resc! Să
nu m'a - bat din ca - lea ce Tu mi'ai a - ră - tat, și
i - ni - ma să'mi fi - e, fe - ri - tă de pă - cat!

Mântuitorul vieții,
ajută-mi cât trăiesc,
să am deplin lumina
Cuvântului ceresc!

Și pacea Ta cerească
să-mi umple viața mea,
ca pururi bucuria
Să se reverse-n ea.

Să nu m-abat din calea
ce Tu mi-ai arătat,
și inima-mi să-mi fie,
ferită de păcat!

Lucrarea Ta divină,
s-o pot nălța mai mult,
Cuvântul Tău cel dulce,
oriunde să-l ascult.

Să strălucească-n mine
iubirea Ta de Sus,
ca soarele din slavă,
mereu, fără apus!

Ca la sfârșitul vieții,
să-mi pot încredința,
cu liniște deplină,
viața-n mâna Ta!

125. Cum soarele...

"Pașii Tăi varsă belșugul" (Ps. 65, 11).

Andantino

Cum soa - re - le'n - căl - zeș - te pă-mân-tul în - ghe - țat,
 să-și poa - t'a - du - ce ro - dul fru - mos și'm - bel - șu - gat,
 a - șa'n - căl zeș - te'mi Doam - ne, me - reu vi - a - ța - mea,
 ca Du - hul să ro - deas - că, bel - șug de Cer în ea!

Cum soarele-ncălzește
 pământul înghețat,
 să-și poată aduce rodul
 frumos și-mbelșugat,
 așa-ncălzește-mi Doamne,
 mereu viața mea,
 ca Duhul să rodească,
 belșug de cer în ea!

Cum roua-nviorăază
 câmpiile cu flori,
 când arșița le stinge
 lumina din culori,
 așa mi-nviorăază,
 Isuse viața mea,
 ca mai frumos iubirea,
 să strălucească-n ea!

Ca-n mine toți să vadă
 Lucrarea-Ți mai frumos,
 lumina Ta să-mi fie
 viața mea - Hristos!
 Să-ndrept pe orice suflet,
 din lumea de păcat,
 spre Cerul unde Tu ești
 și Mire și-mpărat!

Cum vântul poartă-n drumu-
 miresmele de crin,
 și-aduce-n port corăbii
 din largul mării plin,
 așa să port oriunde
 Isuse-n viața mea,
 mireasma veșniciei
 pătruns și plin de ea
 Cum pururea balsamul
 alină răni ce dor,
 și liniștește-n suflet
 ar chinului fior,
 așa să-mi fie-ntr-una
 Isuse viața mea,
 balsam de har și pace
 în frământarea grea!

126. Betanie...

"Măria s-a așezat jos la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui." (Luca 10, 39).

Andantino

Be - ta - ni - e scum-pă, Al - tar fe - ri cit, a - prins în vă -
 pa - ia iu - bi - rii, în fla - că-ra-Ți sfân - tă ,pe veci s'au to -
 pit făp - tu - ra cu Dom - nul mă - ri - rii! în fla - că-ra-Ți
 sfân - tă, pe veci s'au to - pit făp - tu - ra cu Dom - nul mă - ri - rii!

Betanie scumpă, Altar fericit,
 aprins de văpaia iubirii,
 în flacăra-Ți sfântă, pe veci s-au topit
 făptura cu Domnul mării!

v .
 J .

Ce taină măreață, ce har luminos,
 în casa cea dulce s-arată,
 căci mirul iubirii, divin și frumos,
 își varsă mireasma-i curată!

Acolo odihna și pacea trăiesc
 în sfântă și dulce-armonie,
 lumina Cuvântului viu și ceresc,
 e taina ce dă bucurie!

Acolo-Adevăru-și găsește deplin,
 cămin cu adâncă primire,
 căci numai acolo nu este străin.
 - El pururi trăiește-n iubire!

Betanie scumpă, Altar fericit,
 primește-mă astăzi în tine,
 ca-n tine să ard și să fiu mistuit,
 în focul iubirii divine!

127. "Din El, prin El, și pentru El..."

(Romani 11, 36).

Moderato

Din El, prin El și pen-tru El, eu vreau ca să tră-iesc, nu fe-lul
 meu, ci sfân-tu'l fel, în mi-ne să'l pri-mesc! I - su-se, I - su-se Di-vin, din
 Ti-ne să'mi dai pe de plin, un su-flet fru-mos și se-nin, prin Ti-ne cu-rat să m'il
 țin, ca Ți - e să pot să'l in- chin! ca Ți - e să pot să'l în - chin!

Din El, prin El și pentru El,
 eu vreau ca să trăiesc,
 nu felul meu, ci sfântu-l fel,
 în mine să-l primesc!

Isuse, Isuse Divin,
 din Tine să-mi dai pe deplin,
 un suflet frumos și senin,
 prin Tine curat să mi-l țin,
 ca Ție să pot să-l închini (bis)

Din El, prin El și pentru El,
 eu vreau ca să lucrez,
 și viața Lui de Fiu și Miel,
 s-o am și s-o păstrez!

Din El, prin El și pentru El,
 să pot iubi mereu,
 și-n zbor sublim de porumbel,
 să naț sufletul meu.

Și astfel zilnic înălțat
 din tot ce-i pământesc,
 tot mai frumos și mai curat,
 eu pot ca să-Ți slujesc!

128. Ce cânt frumos!...

(Psalm. 40, 1-3).

Moderato

Ce cânt su - blim, ce cânt fru - mos, prin har am în-vă - țat,
 când Dom-nul meu I - sus Hris - tos, pă-ca-tul mi'a ier - tat.
 Ref. Sunt mân-tu - it, sunt mân-tu - it, prin jert - fa Dom-nu-lui iu - bit,
 a - șa m'a în - vă-țat să cânt, Mân-tu - i - to-rul meu cel sfânt!

Ce cânt sublim, ce cânt frumos,
 prin har am învățat,
 când Domnul meu Isus Hristos,
 păcatul mi-a iertat.

Ref. Sunt mântuit, sunt mântuit,
 prin Jertfa Domnului iubit,
 așa m-a învățat să cânt,
 Mântuitorul meu cel sfânt!

Ce cânt adânc, ce cânt ceresc,
 prin har ascult mereu,
 când în Hristos întreg trăiesc,
 și El e-ntreg ai meu!

Ce cânt înalt, ce cânt slăvit,
 prin har mi-a fost adus,
 prin el învăț desăvârșit,
 iubirea lui Isus!

Să cânt mereu, să cânt senin,
 prin har mai fericit,
 că-n Jertfa Ta am fost deplin,
 iertat și mântuit!

129. Să nu merg după un străin..

"...Oile merg după El, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin." (Ioan 10, 4-5).

Andantino

Să nu merg du - pă'un stră - in, Doam-ne, ni - cio - da - tă,
 chiar de-aș fi si - lit prin chin, ori pe'un drum cu flori de crin, să nu merg du -
 pă'un stră-in, ci să calc de - plin, de-plin, ur - ma Ta cu - ra - tă!

Să nu merg după un străin,
 Doamne, niciodată,
 chiar de-aș fi silit prin chin,
 ori pe-un drum cu flori de crin,
 să nu merg după-un străin,
 ci să calc deplin, deplin,
 urma Ta curată!

Să-nțeleg chemarea Ta
 pururea prin lume,
 zilnic s-o pot asculta
 și să nu m-abat din ea,
 să-nțeleg chemarea Ta,
 ca să-ți pot mereu nălța,
 Doamne, sfântul Nume!

Să n-aduc pe-Altarul sfânt,
 foc străin de Tine,
 ci aprins de-al Tău Cuvânt,
 vreau să ard cu tot ce sunt,
 să n-aduc pe-Altarul sfânt,
 un amestec de pământ,
 ci sfințit, pe Tine!

Doamne, să mă-ncred deplin,
 în cereasca-Ți Mână,
 mă păzește de străin,
 ochii-n ochii Tăi să-i țin,
 pași-mi calce mai senin,
 și pe drumul Tău divin,
 pururi să rămână!

130. Să nu pornesc...

"Recunoaște-L pe Domnul în toate căile tale și El îți va netezi cărările." (Proverbe 3, 6).

Andante

Să nu por-nesc pe'a mea că-ra - re, I - su-se pâ-nă ce cu-rat, nu-Ți
 re-cu-nosc Fi - in - ța sfân - tă, că mă'n-so-țeș-te ne'n-ce-tat. Căci
 toa-te dru-mu-ri-le me - le, în ca-re nu Te văd mer-gând, co -
 boa-ră'n văi de făr - de - le - ge, mi - ros de ră-tă-ciri du-când!

Să nu pornesc pe-a mea cărare,
 Isuse, până ce - curat,
 nu-Ți recunosc Ființa sfântă,
 că mă-nsoțește nencetat.
 Căci toate drumurile mele,
 în care nu Te văd mergând,
 coboară-n văi de fărdelege,
 miros de rătăcirii ducând!

Ridică-mi orice vâl Isuse,
 ce ochii mi-a acoperit,
 să-Ți recunosc mai clar Ființa
 în toți acei ce Te-au primit.
 Și-apoi în dulce părtășie,
 cu ei deplin să pot trăi,
 adânc cum Te doresc pe Tine,
 așa adânc să-i pot dori!

Când cercetez Cuvântul vieții,
 ce-n Cartea Ta se află scris,
 să nu mă lași pân-ce Ființa-Ți
 n-o recunosc în tot, deschis.
 Nu litera o vreau, Isuse,
 ci duhul ei - pe Tine-ntreg,
 iar Adevărul și iubirea,
 prin Tine vreau să le-nțeleg!

Căci dacă eu nu umblu, Doamne,
 să-Ți recunosc Ființa Ta,
 ce altceva mai bun aș face,
 și cum pot eu a Te avea?
 Ajută-mi pururea, oriunde,
 să Te cunosc tot mai deplin,
 căci numai unde Tu ești viață,
 e adevărul Tău divin!

131. Armonizează-mi Tu Isuse.

"...Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului." (2 Cor. 3, 18).

Andantino

Ar - mo - ni - zea-ză-mi Tu, I - su - se, vi - a - ța mea cu via - ța
Ta, cu sim - ți - ri - le'n - tregi su - pu - se, de Ti - ne să pot as - cul -
ta! Ar - mo - ni - zea-ză-mi Tu cre - din - ța, cu vo - ia Ta, Stă - pân ce -
resc, să nu mi'a - bat nici - când fi - în - ța, din dru - mul Tău dum - ne - ze - iesc!

Armonizează-mi Tu, Isuse,
viața mea cu viața Ta,
cu simțurile-ntregi supuse,
de Tine să pot asculta!

Armonizează-mi Tu credința,
cu voia Ta, Stăpân Ceresc,
să nu mi-abat nicicând ființa,
din drumul Tău dumnezeiesc!

Armonizează-mi Tu iubirea,
cu-a Ta iubire necurmat,
acordul ei să-mi umple firea,
topind-o-n cântul minunat!

Armonizează-mi cugetarea,
cu adevărul Tău frumos,
să-Ți înțeleg deplin Lucrarea,
și s-o vestesc armonios!

Armonizează-mă cu Tine,
Isuse-n totul pe deplin,
nimic străin să n-am în mine,
când cânt în corul Tău divin!

Și-n dulcea armonie plină,
în care-am fost duios primit,
cu Tine pururi în lumină,
să-ți pot cânta desăvârșit!

132. Privind spre-a Ta făgăduință

"...El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe,
ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești..."
(2 Petru 1, 4).

Andantino

Pri - vind spre'a Ta fă - gă - du - in - ță, păr - taș la fi - rea Ta mă
fac, și lan - țuri tari de ne - cre - din - ță, I - su - se, simt cum se des -
fac! Simt în - no - i - t'a mea pu - te - re, simt pa - cea Ta tot mai de -
plin, simt ce - ru'n - treg de mân - gă - ie - re, în su - flet cum co - boa - ră lin!

Privind spre-a Ta făgăduință,
părtaș la firea Ta mă fac,
și lanțuri tari de necredință,
Isuse simt cum se desfac!

Simt înnoit-a mea putere,
simt pacea Ta tot mai deplin,
simt ceru-ntreg de mângâiere,
în suflet cum coboară lin!

Lumina Ta tot mai puternic
cuprinde-ntreagă viața mea,
și stăpânit de-un duh cucernic,
mă-nchin adânc în Fața Ta!

Îți mulțumesc c-a Ta iubire
și harul Tău îmbelșugat,
mi-a dat și mie mântuire,
am fost și eu răscumpărat!

Spre slava Ta vreau viața-mi toată
să mi-o jertfesc pân-la sfârșit,
s-arate-n ea tot mai curată,
lucrarea harului slăvit!

Iar dulcea Ta făgăduință,
cu-adâncile-i comori de har,
să mă păstreze în credință,
până când Tu veni-vei iar!

133. Isus, Izvor de mângâiere

"Voi aveți totul deplin în El..."

(Coloseni 2, 10).

Andantino

I-sus Iz - vor de mân - gă - ie - re, la Ti - ne vin în - cre - ză -

tor, sunt co - ple - șit de-o grea du - re-re, și mis - tu - it de-al ei fi -

Ref.

or! I-sus, I - sus azi vin la Ti-ne, cu'a-dânci sus - pi-ne, la Ti-ne

vin, iu-bi-rea Ta să mă lu - mi-ne, și să'mi a - du-c'al Tău a - lin!

Isus - Izvor de mângâiere,
la Tine vin încrezător,
sunt copleșit de-o grea durere,
și mistuit de-al ei fior.

Isus, Isus azi vin la Tine,
cu-adânci suspine,
Ref. la Tine vin,
iubirea Ta să mă lumine,
și să-mi aduc-al Tău alin!

Isus - Izvor de bucurie,
sunt întristat azi de vrăjmași,
să mă păzești, să-mi dai tărie,
și-n mâna lor să nu mă lași.

Isus - Izvor de har și pace,
adâncă pace Tu să-mi dai,
chiar carnea de mi s-ar desface,
în duhul meu e cer.e rai!...

Acunde viața mea în Tine,
atunci când luptș grele vin,
Tu, numai Tu să fii în mine,
Izvorul harurilor plin!

134. Din zări senine...

"S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat chip de rob..."

(Filipeni 2, 7).

Andantino

Din zări se - ni - ne, I - sus, la mi - ne, cu bra - țe pli - ne, Tu ai ve -

nit, și mân - tu - i - re, din grea pie - i - re, se - ni - nă, -

3 3

de - pli - nă, mi'ai dă - ru - it. Să'mi dai cre - din - ță, de'a Ta Fi - in - ță, să m'a - li -

pesc pân' la sfâr - șit, și să'Ți slu - jesc tot mai sme - rit!

Din zări senine,
Isus, la mine,
cu brațe pline,
Tu ai venit.
Și mântuire,
din grea pieire,
senină,
deplină,
mi-ai dăruit.
Să-mi dai credință,
de-a Ta Ființă,
să m-alipesc pân-la sfârșit,
și să-Ți slujesc tot mai smerit!

Inima-mi toată,
Ți-e descuiată,
s-o faci curată,
prin Jertfa Ta,
să-mi dai tărie,
și pace vie,
divină,
deplină,
să pot purta,
Cuvântul vieții,
prin lumea morții,
și totdeauna viața mea,
s-o stăpânești cu pacea Ta!

137. Când teama de ziua de mâine...

"Nu vă îngrijați de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei." (Matei 6, 34).

Moderato

Când tea- ma de zi- ua de mâi- ne, fră- mân- tă via- ța mea, un
 har mai pu - ter- nic, Stă - pâ - ne, re - var- să Ți Tu în ea! Să tră-
 iesc, să tră- iesc cu pu - te- re, li - niș - tit zi- ua sfân- tă de az', căci în
 mâi- ne tră- ind e du- re- re, și n- tu- ne- ric și chin și ne- caz! căci în caz!

Când teama de ziua de mâine,
 frământă viața mea,
 un har mai puternic Stăpâne,
 revarsă-Ți Tu în ea!

Să trăiesc, să trăiesc cu putere,
 liniștit ziua ziua sfântă de az'
 căci în mâine trăind e durere,
 și-ntuneric și chin și necaz!

Când planuri de mâini mă apasă,
 și-mi fur-al păcii har,
 păstrează-mă-n dulcea Ta Casă,,
 și odihnă dă-mi Tu iar!

Să trăiesc, să trăiesc cu credință,
 ziua sfântă de azi, mai frumos,
 căci altfel nu va fi cu puțință,
 să-mi păstrez bucuria-n Hristos!

Pe ziua de mâini totdeauna,
 Tu singur ești Stăpân,
 o grijă să am - numai una:
 în Tine să rămân!

Să nu port grija zilei de mâine,
 căci aceasta mă trage-n păcat,
 să trăiesc, o, Isus, pentru Tine,
 ziua sfântă de azi, ce mi-ai dat!

138. Jertfa Domnului...

"El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre..."
 (1 Ioan 2, 2).

Andante

Jert - fa Dom - nu - lui Hris - tos, es - te - dru - mul
 lu - mi - nos, ca - re'n ce - ruri su - ie, Veș - nic fi - va
 fe - ri - cit, su - fle - tul ca - re'a ve - nit, și pe dru - mul
 cel slă - vit, pa - șii să și'i su - ie! pa - șii să și'i su - ie!

Jertfa Domnului Hristos,
 este drumul luminos,
 care-n ceruri suie.
 Veșnic fi-va fericit,
 sufletul care-a venit,
 și pe drumul cel slăvit,
 pașii să și-i puie!... (bis) ^

Jertfa Domnului Isus,
 mântuire a adus,
 pentru-ntreaga fire;
 dar din harul ei bogat,
 care scapă din păcat,
 gustă azi cel ce curat,
 crede-a ei vestire!

Jertfa Domnului iubit,
 și pe mine m-a primit,
 din adânci păcate...
 Cântă azi inima mea,
 c-am găsit în Jertfa Sa,
 har în starea cea mai grea,
 și în Cer, Cetate!

Jertfa Domnului e **Har**,
 este ceru-ntreg în dar,
 e comoar-aleasă!...
 suflete ce-n greu te frângi,
 vrei Tu fericit s-ajungi!
 - Vin acum, să nu-i respingi,
 dragostea duioasă!

139. Ești tu binecuvântare?.

"Orbului îi eram ochi și șchiopului picior. Celor nenorociți le eram tată..."
(Iov 29, 15- 16).

Andantino

Ești tu bi - ne - cu - vân - ta - re pen - tru cei din ju - rul tău?

Via - ța ta a - ra - tă pu - ruri, pe I - sus și ce - rul Său? Să fiu bi - ne - cu - vân - ta - re pen - tru cei din ju - rul meu, e do - rin - ța ar - ză - toa - re,

ce mă mis - tu - ie me - reu. Bi - ne - cu - vin - tea - ză, Doam - ne, tot - dea - u - na

via - ța mea, ca toți cei din jur să fi - e bi - ne - cu - vân - tați prin ea!

Ești tu binecuvântare,
pentru cei din jurul tău?
Viața ta arată pururi
pe Isus și Cerul Său?

Să fiu binecuvântare,
pentru cei din jurul meu,
e dorința arzătoare,
ce mă mistuie mereu.

Ref- Binecuvintează, Doamne,
totdeauna viața mea,
ca toți cei din jur să fie,
binecuvântați prin ea!

Ești tu cale pentru-acea
care astăzi rătăcesc,
și-n adâncul fărdelegii
viața-ntreagă și-o trăiesc?

Ești tu ochiul curăției
pentru orbii în păcat!
Pot ei ca să afle-n tine
Adevărul minunat?

E ființa ta lumină?
Poți să fii tu ajutor,
celor ce nu-l au în viață
pe Isus Mântuitor?

De nu ești predat în totul
Domnului, trăind frumos,
nu poți fi nici ochi, nici cale,
pentru cei fără Hristos!

Dacă-n viața ta păcatul
mai trăiește-n loc ascuns,
tu ești piatra poticnirii,
pentru toți, de nepătruns.

Poți să ai înțelepciune,
poți să știi vorbi frumos,
de n-ai haina neprihanei,
nu-i poți duce la Hristos!

Numai când tu ai în viață
ca stăpân pe Domnul Sfânt,
poți fi binecuvântare,
tuturora pe pământ!

140. O, ISIK e, vin ia Tine...

"Pe cel ce vine ta Mine, nu-l voi izgoni afară..." (Ioan 6, 37).

Musical score for 'O, Isuse, vin la Tine...' in G major, 4/4 time, Moderato. The score consists of four staves with lyrics in Romanian. The melody is simple and melodic, with some triplets indicated by a '3' over the notes.

O, I - su - se, vin la Ti - ne, cu'al meu su - flet zbu - ciu - mat, pa - cea
Ta să mi' a - li - ne, căci Tu l'ai răs - cum - pă - rat! Azi din
nou o grea is - pi - tă, mai a - dânc și mai cum - plit, c'o să -
gea - tă o - tră - vi - tă, l'a stră - puns și l'a ră - nit!

O, Isuse, vin la Tine,
cu-al meu suflet zbuciumat,
pacea Ta să mi-l aline,
căci Tu l-ai răscumpărat!
Azi din nou o grea ispită,
mai adânc și mai cumplit,
c-o săgeată otrăvită,
l-a străpuns și l-a rănit!

Dar Tu, Doctorul cei Mare,
Tu, Cerescule Alin,
vindecă-l și dă-i iertare,
ca din nou să Ți-l închin.
Și mi-l Ține cu iubire,
sub aripa Ta de har,
ca nici o nelegiuire,
să nu-l mai rănească iar

Ci-n deplină curăție,
și sfințit prin Duhul Sfânt,
Ție, Doamne, numai Ție,
să-Ți slujească pe pământ,
să Te-nalțe-n orice vreme,
să te-asculte mai supus,
și cu dor mereu să cheme,
Numele Tău drag, Isus!

Și să ducă vestea bună,
celor frânți sub greu păcat,
ca în Mâna Ta să-și pună,
sufletul lor apăsător;
și-mpreună-n veșnicie
să-Ți putem cânta în cor,
slavă, slavă, slavă Ție,
drag și scump Mântuitor!

141. Nu pentru pâine...

Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun...Mă căutați...pentru că ați mâncat din pâinile acelea și v-ați săturat." (Ioan 6, 26).

Musical score for 'Nu pentru pâine...' in D major, 4/4 time, Moderato. The score consists of four staves with lyrics in Romanian. The melody is simple and melodic, with some triplets indicated by a '3' over the notes.

Nu pen-tru pâi - ne vreau, I - su - se, să Te ur - mez azi pe pă - mânt, nici
pen-tru da - ru - ri - le'a - du - se din ce - rul Tău cel pu - ruri sfânt, nici pen - tru
vea - cul ca - re vi - ne, cu ha - ruri cum nu bă - nu - iesc, ci te ur -
mez, Te vreau pe Ti - ne, căci Te iu - besc, o, Te iu - besc!

Nu pentru pâine vreau, Isuse
să Te urmez azi pe pământ,
nici pentru darurile- aduse
din Cerul Tău cel pururi sfânt,
nici pentru veacul care vine,
cu haruri cum nu bănuiesc,
ci Te urmez, Te vreau pe Tine,
căci Te iubesc, o, Te iubesc!

Și vreau să-mi creasc-a mea iubire,
și-n ea să fiu tot mai aprins,
să ard cu-ntreaga mea simțire,
ca-n focul soarelui nestins.
Și-apoi să spun cu-nflăcărare,
cum pentru mine Te-ai jertfit,
cum mi-ai adus răscumpărare,
căci m-ai iubit, o, m-ai iubit!

Și ca Măria vreau întruna,
să Te ascult, să Te privesc,
să am dorința ei cea **UNA**,
să Te iubesc, să Te iubesc!
Căci singură iubirea poate
răspunde la iubirea Ta,
în dragoste-s cuprinse toate,
prin ea doresc a Te-asculta.

Nu pentru pâine vreau, Isuse,
să Te urmez azi pe pământ,
nici pentru darurile-aduse
din Cerul Tău cel pururi sfânt,
ci vreau iubirea-n toate cele,
s-o am, s-o năuț mereu mai sus,
prin ea adâncurile mele
să Te urmeze-adânc Isus!

142. De nu știi...

"Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu." (Luca 14, 26).

Moderato

De nu știi u - ră pă - ca - tul și ur - mă - ri - le'i a -
ma - re, ni - cio - da - tă tu pe Dom - nul să'L iu - bești nu'i
fi în sta - re. N'ai să poți iu - bi lu - mi - na,
nici că - ra - rea ei cu - ra - tă, când tră - iești în
în - tu - ne - ric, când ai i - ni - ma'n - ti - na - tă!

De nu știi urî păcatul
și urmările-i amare,
niciodată tu pe Domnul
să-L iubești nu-i fi în stare.
N-ai să poți iubi lumina,
nici cărarea ei curată,
când trăiești în întuneric,
când ai inima-ntinată!

De nu știi urî minciuna,
de-o ascultă, de-o bagi în seamă,
nu ți-e tată Adevărul,
nici iubirea nu ți-e mamă.
N-ai să poți să-nveți vreodată
ce e drept și ce-i sfințire,
când Cuvântul Cărții sfinte
tu îl calci cu bună știre!

De nu știi urî la vreme
rătăcirea care vine,
ea-și înfige-a ei săgeată,
otrăvindu-te pe tine!
Și sub jarul ei oriunde
tu vei geme și vei plânge,
căci în inimi bucuria
Adevărul doar o strânge!

Dacă nu urăști în totul
lumea cu-âl ei fel de viață,
și nu fugi de-a ei cărare
care-ți stă mereu în față,
tu nu poți intra-n cetatea
veșnic-a neprihănirii,
pregătită-n Cerul slavei
pentru fiii mântuirii!

De n-ai inima deschisă
pentru a primi iubirea,
care-a pregătit-o Domnul
ca să-ți schimbe toată firea,
tu nu vei putea-nțelege
rostul vieții de credință,
nici ce-i rău și nici ce-i bine
ca să-l știi, nu-i cu puțință!

Numai când urăști fierbinte,
a vrăjmașului lucrare,
vei cunoaște Adevărul,
vei iubi cu-nflăcărare...
- Cercetează-ți zilnic viața,
învățând deplin iubirea,
căci cu cât iubești pe Domnul,
vei urî nelegiuirea!...

Doamne-nvață-mă pe mine,
- prin Cuvântul Cărții Tale -
să urăsc calea minciunii,
să iubesc a vieții cale.
Și cu inima-nfocată,
trăind zilnic în sfințire,
să fiu pururea ca Tine,
și în ură și-n sfințire!

143. Cu încredere deplină..

Moderato

Cu în-cre-de - re de - pli - nă în Lu-cra-rea ha - ru - lui,
 via - ța mea o pun se - ni - nă, dea-su - pra Al - ta - ru - lui.
 Ca să ar-dă'n sfân-ta pa - ră, jert - fă a - du - cân - du - se,
 A - de - vă - ru - lui și ia - ră Lui mai mult pre - dăn - du - se!

Cu încredere deplină
 în Lucrarea harului,
 viața mea o pun senină,
 deasupra Altarului.

Ca să ardă-n sfânta pară,
 jertfă aducându-se,
 Adevărului și iară
 Lui mai mult predându-se!

Să-l înalțe cu tărie,
 fără nici o temere,
 morții din păcat să-nvie,
 lumea s-o cutremure!

Să dărâme temelia,
 tuturor minciunilor,
 aducând împărăția
 veșnic-a luminilor.

Cu încredere curată
 în Cuvântul Cerului,
 viața mi-o jertfesc pe toată,
 numai Adevărului.

Să rodească El în mine,
 prin Lucrarea Harului,
 viața limpedei lumine
 deasupra Altarului!

144. Atâta har...

"...înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice..."
 (Psalm. 16,11).

Andantino

A - tă - ta har, a - tă - ta bi - ne, și'a - tă - ta fe - ri - ci -
 re, pri-mesc când îmi în-drept spre Ti - ne, l - su se'a mea pri-vi -
 re. Dar cât de grea și cât de frân - tă, mi'e tot-dea - u - na via -
 ța, când uit Fi - în - ța Ta cea sfân - tă, și'n-drept spre lu - me fa - ța.

Atâta har, atâta bine,
 și-atâta fericire,
 primesc când îmi îndrept spre Tine,
 Isuse-a mea privire.

Dar cât de grea și cât de frântă,
 mi-e totdeauna viața,
 când uit Ființa Ta cea sfântă
 și-ndrept spre lume față.

Ce bucurii, ce roade sfinte,
 deplin mă-ncununează,
 când Te privesc cu dor fierbinte,
 când ochii-Ți mă veghează!

Dar ce căderi, ce-nfrângeri grele,
 ce viață de pustie,
 trăiesc când lumea-n toate cele,
 privirea mi-o îmbie!

Desăvârșită-mi fă dorința,
 și-a ochilor lumine,
 ca să-Ți privesc adânc Ființa,
 întipărand-o-n mine.

Și-apoi s-o naț cu vrednicie,
 în trupul meu dețină,
 ducând de-aici, spre Veșnicie,
 lumină din Lumină.

145. Samson

(Judecători 16, 4-21).

Moderato

Sam-son, când a fost bi-ru - it de pă-cat, Da - li - la tă-ia - tu - i'a pă-rul, c'a-
tunci le- gă-mân- tul cel sfânt și'a căl- cat, și'a - tunci a tră- dat A- de - vă- rul. A -
tun- cea vrăj- ma- șii l'au prins și i'auscos și o - chii plă- tin- du'și des - frâ- ul, la
răș- ni - ța lor, în- tr'o tem- ni - ță, jos, l'au pus să le ma - ci - ne gră- ul...

Samson, când a fost biruit de păcat,
Dalila tăiatu-i-a părul,
c-atunci legământul cel sfânt și-a călcat
și-atunci a trădat Adevărul.

Atuncea vrăjmașii l-au prins și i-au scos
și ochii - plătindu-și desfrâul,
ia rășnița lor, într-o temniță, jos,
l-au pus să le macine grăul...

Când drumul credinței în har nu ți-e drept,
când ochii-ți privesc într-o parte,
Dalilele lumii te-apucă la piept,
și viața ți-o-mping înspre moarte.

Te leagă cu funii, mai strâns de pământ,
tăindu-ți puterea cea sfântă,
și calci în picioare un sfânt legământ,
căci false iubiri te încântă!...

Vrăjmașii te-apucă și ochii ți-i scot,
să nu poți vedea niciodată
frumos Adevărul cu cerul lui tot,
din Țara-n lumină-mbrăcată!

La rășnița lor te silesc să-nvârtești,
să macini sămânța minciunii,
mai crunt te apasă, când tu obosești,
n-au mila de tine niciunii.

Pieri-vei cu ei în lumescul palat,
când ora cea sfânt-o să vie,
de nu-L chemi pe Domnul cel sfat și-ndurat,
căci vremea de har e târzie!

O, Doamne, păzește-mă Tu să nu fiu
cuprins de-o Dalilă vicleană,
și drumul credinței, mai drept să mi-l țiiu,
'nălțându-Ți doar Ție Osana!...

146. Dumnezeu! milei...

"Grăbește. Dumnezeule de mă izbăvește!" (Psalm. 70, 1).
"Nu un vrăjmaș mă batjocorește, căci aș suferi...Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu frate de cruce și prieten cu mine." (Psalm. 55, 12-13).

Andantino

Dum-ne - ze - ul mi - lei, a - du'a Ta'n - du - ra - re,
pes - te via - ța'mi frân - tă sub du - reri a - ma - re,
caci tot mai a - prins e fo - cul de du - reri a - ma - re!
caci tot mai a - prins e fo - cul de du - reri a - ma - re!

Dumnezeul milei,
adu-a Ta-ndurare,
peste viața-mi frântă
sub dureri amare,
căci tot mai aprins e focul de dureri amare!

Lupta se-ntețește,
cei vrăjmași se-ncruntă,
Doamne, fii cu mine,
ochiul lor mă-nfruntă.
mai aprins, mai plin de ură, ochiul lor mă-nfruntă!

Uneltesc întruna,
contra vieții mele,
fac la planuri zilnic,
pentru ca să-nșele.
Inimile dragi și scumpe, ei vor să le-nșele!

Și-au întors cărarea,
în vechea cetate,
unde e minciuna
ca stăpână-n toate.
- Vor s-amestece adevărul cu minciuna-n toate!

Ți-au schimbat Cuvântul
Sfânt a-vieții Apă,
ca să nu mai poată,
nimeni să-l priceapă.
Cei setoși de mântuire, să nu-l mai priceapă!

Cântecul preadulce
despre sfântu-Ți Nume,
părăsit e astăzi
pentru-n cânt din lume.
Ca să placă tuturor, cântă cum e-n lume!

Binecuvintează
viața mea cu pace,
să rămân statornic,
Doamne, cum îți place.
Pe cărarea voii Tale, Doamne, cum îți place!

Și furtuna care
calea mi-o aține,
să nu mă doboare,
ci s-o trec cu bine.
Strălucind în noaptea urii, s-o pot trece bine!

Și-adă biruința,
sfântă și deplină,
în vâltoarea luptei,
Doamne, fă lumină.
Adevărul și iubirea să facă lumină!

Ca din toate-acestea,
Numele Tău mare,
să primescă veșnic
slavă și năltăre.
Mai puternic să primească, slavă și năltăre!

147. Isuse - Credința.

"Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască
in El" (Coloseni 1, 19).

Maestoso

I - su-se Cre-din-ța cea sfân-tă și dreap-tă, Tu shimbiși vi-a-ță și
vor-bă și fap-tă, în har și ce-reas-că lu - mi - nă! în
har și ce-reas-că lu - mi - nă! Căci su-fle-tul ca-re în Ti-ne vi -
a-ză pri-meș-te pe chi-pu'i din tai-ni-ca'i ra-ză, ce-ți
scal-dă Fi-in-ța Di-vi - nă! ce-ți scal-dă Fi-in-ța Di-vi - nă!

Isuse - **Credința** cea sfântă și dreaptă,
Tu schimbi și viață și vorbă și faptă,
în har și cerească lumină! (bis)
Căci sufletul care în Tine viază,
primește pe chipu-i din tainica rază,
ce-ți scaldă Ființa Divină! (bis)

Isuse - **Nădejdea** nenfrântă și vie,
comori nepătrunse de har ce-o să vie,
în Tine pe veci sunt cuprinse!...
în Tine și astăzi primește putere,
când sufletul geme sub munți de durere,
în grele lupte aprinse!

Isuse - **Iubirea** cea pururi fierbinte,
sădești în viață virtuțile sfinte,
când Ție întreagă Ți-e dată!
Căci sufletu-n care e-a Ta stăpânire,
se face ca Tine, izvor de iubire,
fierbinte, adâncă, curată!

De Tine-nsetează întreaga-mi ființă,
Să-mi fii Tu iubire, Nădejde, Credință,
pe-a vieții îngustă cărare,
să port adevărul frumsetii din Tine,
în cortul vremelnice al vieții din mine,
mai viu, mai statornic, mai tare!

148. "La cine să ne ducem?..."

(Ioan 6, 68).

Andante

La ci-ne să ne du-cem, Doam - ne, când is - pi - tiți sun-tem cum -
plit, când su - fle - tul se zba - te'n lup - te, și'a - tă de des e bi-ru-
Ref.
it? Ve-nim la Ti - ne, ve-nim la Ti - ne cu i - ni -
mi - le noas-tre'n-tregi, I - su-se scump, iz-vor de ha - ruri, Tu să ne'a-
juți cu'a Ta - le da - ruri, căci nu - mai Tu, Tu ne'n-țe - legi!

La cine să ne ducem, Doamne,
când ispitiți suntem cumplit,
când sufletul se zbate-n lupte,
și-atât de-ades e biruit?

Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
R.f Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuti cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nțelegeți!

La cine să-nvălmășim, la cine,
când îndoiele ne rod amar,
când e pierdut și stins în suflet,
al bucuriei veșnic har?

La cine să găsim odihnă,
când oboșiți suntem de chin,
când prea secătă ni-e răbdarea,
pe-un drum de suferințe plin?

La cine să alergăm, Isuse,
când taina Ta n-am înțeles,
când copleșiți de întuneric,
stricăm Cuvântul Tău ades?

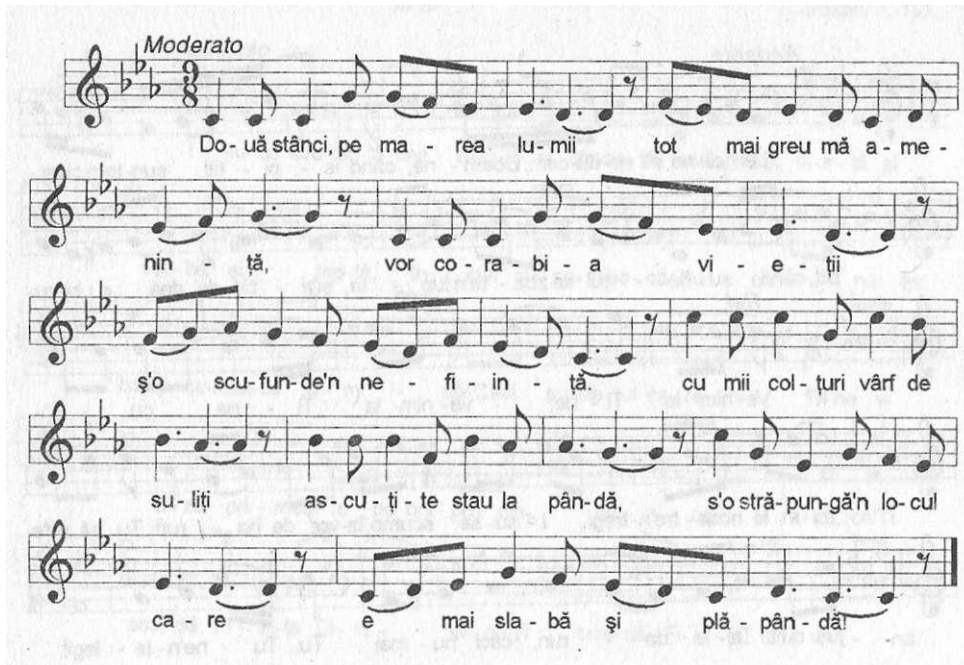
La cine să venim noi astăzi,
când cei mai dragi ne părăsesc,
când din pricina căii Tale,
de rătăcirii ne-nvinuiesc?

De Tine ne-alipim, Isuse,
mai mult acum ca orișicând,
căci Tu n-ai izgonit pe nimeni,
din cei care-au venit plângând!

Tu ești Odihnă, ești Iertare,
ești Dragoste fără sfârșit,
ești înțelegerea adâncă,
ești Harul tot, nemărginit.

149. Două stânci..

Moderato

Do- uă stânci, pe ma - rea lu- mii tot mai greu mă a - me -
nin - tă, vor co - ra - bi - a vi - e - ții
ș'o scu- fun- de'n ne - fi - in - tă. cu mii col - țuri vâr f de
su - liți as - cu - ți - te stau la pân - dă, s'o stră- pun- gă'n lo- cul
ca - re e mai sla - bă și plă - pân - dă!

Două stânci, pe marea lumii,
tot mai greu mă amenință,
vor corabia vieții
s-o scufunde-n neființă.

Cu mii colțuri - vâr f de suliți -
ascuțite stau la pândă,
s-o străpungă-n locu-n care
e mai slabă și plăpândă!

Și cu grab-apoi s-o-nece-n
valuri negre, otrăvite,
să nu mai ajungă-n portul
harurilor strălucite...

Una-i stânca **necredinței**,
cu înfățișare hădă,
pare moartea-ntruchipată,
ce de oameni stă să rădă.

Din durerea lor își face
pricină de bucurie,
și din morți și-adună zilnic
hrana ei de temelie!...

Alta e **credința falsă**
- stâncă mai ucigătoare -
ce pe chipu-i de-ntunric
poartă haină lucitoare.

Pare înger de lumină,
cu privirea ei te fură,
să te tragă-n ghiara morții,
căci e diavolul-n făptură.

Câte suflete curate
au fost înecate-n valuri,
căci înșelătoria-i formă,
pare salvatoare maluri!...

Dă corăbiei vieții,
Doamne, cârma luminată,
a **credinței ce lucrează**
în iubirea-nflăcărată!

Duhul Sfânt mi-o cârmuiască,
prin furtuni, pe mări adânce,
să nu mi-o scufunde-n valuri
lucifericele stânce!

Și s-ajungă-n portul păcii,
din slăvita-mpărăție,
unde nu-s dureri, nici lupte,
ci odihnă pe vecie.

150. Pe calea credinței..

"Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit..." (2 Timotei 4, 10).

Moderato

Pe-a drep-tei cre-din-țe că - ră - re, că - deri vin, în tru-da ur -
că - rii, dar nu e că-de-re mai ma-re, de - cât pă - ră - si - rea că -
ră - rii! de - cât pă - ră - si - rea că - ră-rii! dar nu e că-de-re mai
ma - re, de - cât pă - ră - si - rea că - ră - rii!

Pe-a drepteii credințe cărare,
căderi vin, în truda urcării,
dar nu e cădere mai mare,
decât părăsirea cărării, (bis 1) bis

În lupta credinței divine,
înfrângeri avem câteodată,
dar nu sunt înfrângeri mai pline,
ca lupta cea bună trădată!

Pe-ogorul lucrării mărețe,
adesea sunt pierderi amare,
dar pierderi de-adâncă tristețe-s
atunci când renunți la lucrare!

Păcatul desparte oriunde
viața de Cer, de credință,
dar harul iertării se-ascunde,
când tu nu mai vrei pocăință!

Isuse, păzește-Ți urmașii,
de-nfrângeri, căderi sau păcate,
și-ndreaptă-le zilnic Tu pașii,
pe calea credinței curate!

151. Iubire din ceruri...

"...Căci dragostea este de la Dumnezeu..." (Ioan 4, 7).

Moderato

Iu - bi - re din ce - ruri a - du - să, în i - nimi de car - ne ești pu -
să, când tai - na cre - din-ței cu - ra - te le smul - ge din ne - gre pă - ca -
te, când tai - na cre - din-ței cu - ra - te le smul - ge din ne - gre pă - ca -
te. *Ref.* Du - hul Sfânt ne um - ple'n - tru - na cu iu - bi - rea cea de
Sus, când ni'e i - ni - ma pre - da - tă, toa - tă Dom - nu - lui I - sus!

Iubire din ceruri adusă,
în inimi de carne ești pusă,
când taina credinței curate
le smulge din negre păcate. bis

Duhul Sfânt ne umple-ntruna
cu iubirea cea de Sus,
când ni-e inima predată,
toată Domnului Isus!

Iubire, comoară de haruri,
în inimi cobori mii de daruri,
când taina evlaviei sfinte,
le umple cu-n dar mai fierbinte!

Duhul Sfânt ne umple-ntr-una,
cu-a iubirii sfinte legi,
când Isuse-a noastre inimi,
Ție le predăm întrtegi.

Iubire, izvor de frumsețe,
în inimi aduci tinerețe,
și-avânt spre vecii fericite,
din Tine, prin Tine primește!

Duhul Sfânt ne umple-ntr-una,
cu-al iubirii veșnic jar,
când ni-e inima întreagă
pentru Domnul, sfânt altar!

152. "Luați toată armătura..."

(Efeseni 6, 13-18).

Moderato

În-cin-ge-mă, Slă-vit Pă-rim-te, cu A-de-vă-rul sfânt și
ta-re, și-a-poi-tri-mi-te-mă ma-in-te, în lupta vie-ții-
grea și ma-re. Căci știi ce-ntin-să e min-ci-u-na, și ce vi-
cle-an și-as-cuns tră-ieș-te, de cur-sa ei în-tot-dea-u-
na, prin A-de-văr Tu mă pă-zeș-tel

Încinge-mă Slăvit Părinte,
cu Adevărul sfânt și tare,
și-apoi trimite-mă nainte,
în lupta vieții grea și mare.
Căci știi ce-ntinsă e minciuna,
și ce viclean și-ascuns trăiește,
de cursa ei întotdeauna,
prin Adevăr Tu mă păzește.

Cu platoșa neprihănirii
îmbracă-mi viața mea oriunde,
ca sulița nelegiurii
să nu mai poată o pătrunde.
Și-apoi trimite-mă în lume,
să fac Lucrarea Ta curată,
ca-n mine toți să vadă cum e
o viață din păcat salvată!

Cu râvna unică și vie,
a Evangheliei curate,
picioarele mai mult să-mi fie,
de Tine zilnic încălțate,
ca piatra grijilor din cale,
să nu mă-nțepe sau rănească,
și-apoi mă du pe-a lumii vale,
să nalt Solia Ta cerească!

Cu scutul harului credinței,
acoperit să fiu de Tine,
și-apoi în lumea necredinței
trimite-mă cu vești divine!
să sting săgețile arzânde,
ce-n contra mea trimit vrăjmașii,
puteri din zi în zi crescânde,
mai mult să-mi însoțească pașii!

Iar spada Duhului, ce este,
Cuvântul sfânt oricând puternic,
pe-a biruinței nalte creste,
să mă păstreze mai statornic.
Și-apoi trimite-mă în focul
aprins al luptei îndârjită,
căci liniștit privesc spre locul
nădejtilor preafericite.

Pe cap, Părinte, cu-ndurare,
al mântuirii coif mi-așează,
și-apoi trimite-mă-n Lucrare,
cu mintea liberă și trează.
Să-Ți pot cunoaște vocea lină,
să știu ce mi-ai făcut Tu mie,
să umblu-n limpede lumină,
să am cu Tine părtășie!

Îmi umple zilnic Tu potirul
vieții mele, Sfânt Părinte,
prin Duhul să-și reverse mirul
de rugăciune mai fierbinte,
să pot veghea cu mulțumire,
păstrând frumsețea curăției,
s-atrag pe toți spre-a Ta iubire,
izvorul sfânt al bucuriei.

Și astfel înarmat cu toată
cereasca armătură vie,
s-ascult atent porunca-Ți dată,
viteaz ostaș la datorie!
Și steagul sfânt al voiei Tale
să-l nalt mai sus, cu-nflăcărare,
să afle toți a vieții cale,
ce duce-n slava viitoare!

153. Să mă apere...

"Să mă ocrotească nevinovăția și neprihănirea."
(Psalm. 25, 21).

Moderato

Să mă a-pe-re în-tru-na ne-vi-no-vă-ți-a dul-ce, pe-a ei per-nă tot-dea-u-
na ca-pul vreau să mi se cul - ce, pe'a ei oe Să fiu gă - sit, mai a - li-
pit, l-su-se lân-gă Ti - ne, când zi-ua-rea a-su-pramea, mai fu-ri -
oa-să-vi - ne Că's ur-mă-rit, și pri-go-nit de cei ce-mi ca-tă vi -
nă, dar fă me-reu, su-fle-tul meu pu-ter-nic prin lu - mi - nă!

Să mă apere într-una
nevinovăția dulce,
pe-a ei pernă totdeauna
capul vreau să mi se culce.

Ref. Să fiu găsit,
mai alipit,
Isuse lângă Tine,
când ziua rea
asupra mea,
mai furioasă vine.
Că-s urmărit,
și prigonit
de cei ce-mi cată vină,
dar fă mereu,
sufletul meu,
puternic prin lumină!

Să mă apere-Adevărul,
- Turnul neclintit și tare -
să fiu neînfrânt ca Cerul,
în divina Ta Lucrare!

Să mă apere-n viață,
peste tot neprihănirea,
și în suflet și pe față,
să-și arate strălucirea!

Să mă aperi Tu, Isuse,
căci eu mă încred în Tine,
doar Tu ești Neprihănirea
si-Adevărul pentru mine!

154. Mi-e dor de căminul iubirii..

"...Ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca
să fim acasă la Domnul." (2 Cor. 5, 8).

Andantino

Mi-e dor de că - mi-nul iu - bi-rii, de fe-țe-n lu - mi-nă scăi - da-te, de
sfân-tul fi - or al pri - mi-rii, de scum-pe-le i - nimi cu - ra-te! Mi'e
dor de că - mi-nul iu - bi-rii, cât lim-ba să spu-nă nu poa-te.

Mi-e dor de căminul iubirii,
de fețe-n lumină scăldate,
de sfântul fior al primirii,
de scumpele inimi curate!
- Mi-e dor de căminul iubirii,
cât limba să spună nu poate.

Mi-e dor de sfârșitul durerii,
de harul ce dă alinare,
e-aproape hotarul puterii
ce-mi ține viața-n răbdare.
- Mi-e dor de sfârșitul durerii,
și dorul se face mai mare.

Mi-e dor de triumful luminii,
în noaptea aceasta de groază,
cu ură se luptă străinii,
zdrobit adevărul să-i vază.
- Mi-e dor de triumful luminii,
adâncu-mi de el însetează!

Mi-e dor de odihna cea sfântă,
că-s prea obosit în furtună,
să nu-mi cadă inima-nfrântă,
când greul în juru-mi se-adună.
- Mi-e dor de odihna cea sfântă,
de mâna ei moaie și bună.

Mi-e dor, o, Isuse de Tine,
de scumpa și dulce Ta Țară,
o, vino, mă ia și pe mine,
din lumea aceasta amară,
și du-mă acolo la Tine,
în veșnica Ta Primăvară

155. Să locuiesc în Templu...

"M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda, până ce am intrat în sfântul locaş al lui Dumnezeu." (Psalm. 73, 16-17),

Moderato

Să lo-cu-iesc în Tem-plul Tău-Pă-rin-te, do-resc a-dânc în ori-ce vre-me,
de'a-co-lo să pri-vesc şi mai fier-bin-te, în-tre-gu'mi su-flet să Te che-me.
Să lo-cu-iesc de-plin în Tem-plul le-gii sfin-ţe-ni-ei şi în-du-ră-rii,
să pot pri-ce-pe tai-na făr-de-le-gii, şi tai-na veş-ni-c'a ier-tă-rii.

Să locuiesc în Templul Tău Părinte,
doresc adânc în orice vreme,
de-acolo să privesc şi mai fierbinte
întregu-mi suflet să te cheme.

Să locuiesc deplin în Templul legii
sfinţeniei şi îndurării,
să pot pricepe taina fărdelegii,
şi taina veşnic-a iertării.

Să locuiesc în dragostea curată,
slăvitul Templu al luminii,
privind de-aici în lumea-ntunecată,
pricep şi florile şi spinii.

Pricep şi Adevărul şi minciuna;
şi bucuria şi durerea;
şi starea liniştită şi furtuna,
şi ura grea şi mângâierea!

Să nu mă-mpiedice perdeaua cetii,
ce-o pun vrăjmaşii-n faţa porţii,
să locuiesc întreg în Templul vieţii,
zdrobind puterea rece-a morţii.

Căci numai când în Templul Tău Părinte,
eu locuiesc - sfinţit de Tine -
prin Duhul pot pricepe din nainte,
adâncul tainelor divine!

C-aici, în orbitoarea frumuseţe,
din casa harurilor plină,
e strălucirea sfintei Tale Feţe,
ce schimbă totul în lumină!

156. Să-mi dai o minte sănătoasă...

Caut sa vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări."
(2 Petru 3, 1).

Să-mi dai o min-te să-nă - toa-să, Pă - rin-te'Ți cer cu stă-ru -
in-ță, ca vo-ia Ta cea lu-mi - noa-să, s'o în-te-leg cu u-șu -
rin-ță. Să-mi dai pu-teri și har mai ma-re, să pot ur - ma în-tot-dea-
u-na, a a-de-vă-ru - lui că - ra-re, să nu mai pot ur - ma min - ciu-na!

Să-mi dai o minte sănătoasă,
Părinte-Ți cer cu stăruință,
ca voia Ta cea luminoasă,
s-o înțeleg cu ușurință.

Să-mi dai puteri și har mai mare,
să pot urma întotdeauna,
a adevărului cărare,
- să nu mai pot urma minciuna!

Să-mi dai iubire mai fierbinte,
de Cer, de frați - s-alerg ca vântul,
spre Ținta ce mi-ai pus nainte,
- să nu mai pot iubi pământul!

Să-mi dai prin Duhul Sfânt dorință,
s-ascult Cuvântul care-L sameni,
și-apoi trăindu-l cu credință,
să nu mai pot s-ascult de oameni!

Să-mi dai oricând statornicie,
în lupta sfântă și curată,
și biruind cu bărbăție,
să nu mai pot cădea vreodată!

C-atuncea pot s-ascult de Tine,
călcând pe urma voii Tale,
când nu ascult de voci străine,
când nu pășesc pe altă cale!

Și-atunci primesc din plin iubire,
când nu iubesc a lumii viață,
pe-aripi de har și fericire,
zoresc spre alba Dimineață.

157. Lăudați-L pe Domnul...

"Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui! Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit El din mâna vrăjmașului."

Maestoso (Psalm - 107 - 1 & 2) -

Lă - u - da - ți! L pe Dom - nul mă - ri - rii, cei nă -
 cuți din Iz - vo - rul cu - rat, al cre - din - tei în Ha - rul iu -
Ref.
 bi-rii, pe Gol-go-ta în-treg a - ră - tat! Lă - u - dați și cân - tați, voi ce-ați
 fost răs-cum-pă - rați, cu a - vânt ne - în-frânt, lă - u - dați pe Dom-nul Sfânt!

Lăudați-L pe Domnul măririi,
 cei născuți din Izvorul curat,
 al credinței în Harul iubirii,
 pe Golgota întreg arătat!

Lăudați
 și cântați
 voi ce-ați fost răscumpărați,
 cu avânt,
 neînfrânt,
 lăudați pe Domnul Sfânt!

Lăudați-L pe Domnul veciei,
 voi ce-ați fost din păcat izbăviți,
 voi cei liberi de lanțul robiei,
 lăudați-L pe El și-L slăviți!

Lăudați-L pe Domnu-ndurării,
 voi copii credincioși care stați,
 în lumina din Templul iertării,
 numai voi doar puteți să-l cântați!

Numai voi îi cunoașteți puterea,
 și iubirea și haru-l nespus,
 numai voi ați primit înfierea,
 voi ce credeți adânc în Isus!

Acuități și primiți cu credință,
 adevărul din sfântu-l Cuvânt,
 căci atunci veți avea biruință,
 - lăudați-L pe Domnul preasfânt!

158. Pe Golgota...

"El este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea." (Efes. 2, 14).

Andantino

Pe Gol-go-ta s-au în - tâl - nit, drep - ta - tea cu iu - bi - rea, căci
 zi - dul ce - le-a des-păr - țit, a - co - lo sus s'a pră - bu - șit, și
 1 pen - tru veci le-a dă - ru - it, prin cru-cea ei, u - ni - rea! căci ni - rea!
 2

Pe Golgota s-au întâlnit,
 dreptatea cu iubirea,
 căci zidul ce le-a despărțit,
 acolo sus s-a prăbușit,
 și pentru veci le-a dăruit,
 prin crucea ei, unirea! \bis

Pe Golgota s-au împăcat,
 Stăpânul cu zidirea,
 căci blestemul pentru păcat,
 pe culmea ei l-a ridicat,
 Isus, când viața Lui Și-a dat,
 ca-n El s-avem unirea!

Pe Golgota a fost răpus,
 Satan cu-a lui oștire,
 pământu-ntreg va fi supus,
 prin jertfa Domnului Isus,
 și pentru veci va fi adus,
 cu cerul în unire!

Pe Golgota dacă venim,
 primindu-i legiuirea,
 părerii și patimi părăsim,
 adâncul dragostei trăim,
 prin cruce totul biruim,
 și-avem deplin unirea!

O, suflete, dacă dorești
 să afli mântuirea,
 întoarce-te din căi lumești,
 ia Golgota să te silești,
 să vii grăbit ca să primești,
 cu Tatăl Sfânt unirea!

159. Dacă vrei...

"Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi...și să vă îmbrăcați în omul cel nou..." Efes. 4, 22).

Moderato

Da-că vrei să pri-mești A-de-vă-rul, din Cu-vân-tul Ce-resc și cu-rat, tu go-leș-te-ți în-trea-ga fi-in-ță, de pă-ri, ră-tă-ciri și pă-cat. Tu go-leș-te-ți în-trea-ga fi-in-ță, de pă-ri, ră-tă-ciri și pă-cat. Căci I-sus, ți-a a-dus, A-de-vă-rul cel de sus; de vo-iești, să-L pri-mești, tu prin el te mân-tu-iești!

Dacă vrei să primești Adevărul,
din Cuvântul ceresc și curat,
tu golește-ți întreaga ființă,
de păneri, rătăcirii și păcate.

Dacă vrei să vestești Adevărul,
tu de cruce să fii pregătit,
căci Golgota te-așteaptă în lume,
de vestești Adevărul slăvit!

Căci isus,
ți-a adus,
Ref Adevărul cel de Sus;
de voiești
să-L primești,
tu prin El te mântuiești!

Mai ferice-i să stai cu-Adevărul
în prigoane, în chin și-n dureri,
decât viața de slavă-n minciună,
pe un drum presărat cu plăceri!

Dacă vrei să trăiești Adevărul,
mai întreg, mai deplin, mai frumos,
tu omoară-ți fireasca trăire,
învățând să trăiești ca Hristos!

Dar ce slavă, ce haruri mărețe,
la sfârșit pregătite îți sânt,
de-ai primit și-ai trăit Adevărul,
și curat l-ai vestit pe pământ!

160. Chemarea harului...

"Câtă vreme se zice: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile..." (Evrei 3, 15).

Che-ma-rea ha-ru-lui de Sus, și azi ră-su-nă
în-că, o, vi-no su-fle-te su-pus, în bra-țul Dom-nu-lui
I-sus, prin jert-fa'i sfân-ță ți-a a-dus, ier-ta-rea Lui a-dân-că!

Chemarea harului de Sus,
și azi răsună încă,
o, vino suflete supus,
în brațul Domnului Isus,
prin jertfa-I sfântă ți-a adus,
iertarea Lui adâncă!

Și astăzi sângele-I curat,
e locui de scăpare,
o, vin cu-al tău amar păcat,
oricât ai fi de-mpovărat,
o, vino să fii ușurat,
prin sfânta Lui iertare!

Să nu respingi chemarea Sa,
căci haru-i pe sfârșite,
o, vin-acum, nu amâna,
Isus te-așteaptă, nu uita,
căci El îți dă iertarea Sa,
și ceruri fericite!

161. Legământul cu Domnul..

"Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legământul făcut cu El le dă învățătură." (Psalm. 25, 14).

Legământul cu Domnul Isus,
mă păstrează oricând în credință,
și-n puterea ce dă biruință,
de-l păstrez credincios și supus!

} bis

Legământul prin jertfă-ncheiat,
mă învață în tot adevărul,
și mă leagă prin Duhul cu Cerul,
dacă-l țin pretutindeni curat!

Legământul prin harul ceresc,
mă-nouiește în duh și-n gândire,
și mă crește aprins în iubire,
dacă zilnic mai viu-l-nouiesc!

Să m-ajută, o, Isus, luminos
să-mi păstrez legământul cu Tine,
iară focu-ncercării când vine,
să mă facă mai sfânt, mai frumos!

162. Vrei să afli mântuirea?

"Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit..." (F.Ap. 16, 31).

Vrei să afli mântuirea?
Vrei tu fericirea ta?
Adu-ți inima ca jertfă,
Domnului pe Golgota!

Vrei să-nveți deplin iubirea?
Vrei s-o ai și s-o trăiești?
Vino frate pe Golgota,
căci în alt loc n-o găsești.

Pe Golgota, pe Golgota,
de-ți aduci a ta ființă,
vei avea belșug de pace,
de iubire și credință.
Vei cunoaște adevărul,
vei primi statornicie,
căci pe culmea ei e drumul,
care duce-n veșnicie!

Golgota-i izvor de haruri,
căci pe ea Stăpânul Sfânt,
a adus dintru-nălțime,
cerurile pe pământ!

Vrei să știi ce-i adevărul?
Vrei să-mbraci lumina lui?
Doar pe Golgota putea-vei,
când sub cruce te supui.

Vino să-i primești azi darul,
necuprins de mintea ta,
căci viața și lumina
le găsești pe Golgota!

163. Turmă mică..

"Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăția." (Luca 12, 32).

Moderato

Tur-mă mi - că nu te te-me, Dom-nul e Păs-to - rul tău.

Ur - le lu - pi'n ori - ce vre - me, și fur - tu - na'n jur de'ar ge - me,

dar de ti-ne, nu te te - me, nu se'a-tin-ge nici un rău! nu se'a-tin-ge nici un

rău! Nu te te-me, nu te te-me, nu te'a-tin-ge nici un rău!

Turmă mică - nu te teme,
Domnul e Păstorul tău.
Urle lupii-n orice vreme,
și furtuna-n jur de-ar geme,
dar de tine, nu te teme,
nu se-atinge nici un rău! - bis
Nu te teme, nu te teme,
nu te-atinge nici un rău!

Căci puterea Lui e mare,
și iubirea Lui e foc.
Cine-ar mai putea sub soare,
viața ta să ți-o doboare,
când în mâna Lui cea tare,
tu rămâi în orice loc?

Mâna-L tare, mâna-L tare,
te-o păzi în orice loc!

Deci alungă gând de teamă,
și de El să te-alipești;
El ți-e Tată, El ți-e Mamă,
tu ascultă-L când te cheamă,
și din calea Lui ia seamă,
pașii tăi să nu-i clintești.
să iei seamă, să iei seamă,
pașii tăi să nu-i clintești!

În curând sfârșești cărarea,
cea de trudă pe pământ,
roadă Duhului, răbdarea,
își va înceta lucrarea,
și va-ncepe Sărbătoarea,
veșnică în Cerul sfânt.

Sărbătoarea, Sărbătoarea,
feri cită-n Cerul sfânt!

164. Dumnezeuul îndurării...

"Vreau ca bărbații să se roage în orice loc și să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli." (1 Tim.2, 8).

Andantino

Dum-ne - ze - ul în - du - ră - rii, sfânt iz - vor de pa - ce, ha - rul

veș - nic al ier - tă - rii, ia - răși să mă'm - bra ce Ca - să

pot năl - ța cu - ra - tă, ru - ga ' mea în la - crimi, să nu

fi - e'm-pie - di - ca - tă de pă - cat și pa - timi!

Dumnezeul îndurării,
Sfânt Izvor de pace,
harul veșnic al iertării,
iarăși să mă-mbrace.
Ca să pot nălța curată,
ruga mea în lacrimi,
să nu fie-mpiedicată,
de păcat și patimi!

Mâini curate totdeauna
să ridic spre Tine,
nentinate de minciuna,
care-adeșea vine.
Căci în firea mea de humă
zace viclenie,
biruiește-o Tu și du-mă
zilnic spre vecie!

Iar cu dragii mei din casă
să trăiesc în jarul
dragostei pe care-l lasă
totdeauna harul.
Ca aripa rugii mele
să-și poarte dorința,
pe nălțimile acele
unde-Ți stă Ființa!

Dumnezeule, Părinte,
dă-mi dorință vie,
să mă pot ruga fierbinte,
cu credință, Ție!
Și prin firul rugăciunii
să cobori în mine,
taina veșnic-a luminii,
care este-n Tine!

165. Ca piatră vie.

"Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească..." (1 Petru 2, 5).

Andante

Ca pia - tră vi - e și cu - ra - tă, să fiu zi -
dit în Tem - plul vie - ții, fă-mi i - ni - ma ne - vi - no - va -
tă, I - sus, ca zo - rii di - mi - ne - ții. fă-mi i - ni - ma ne -
vi - no - va - tă, I - sus, ca zo - rii di - mi - ne - ții.

Ca piatră vie și curată,
să fiu zidit în Templul vieții,
fă-mi inima nevinovată,
Isus, ca zorii dimineții. } bis

Ca mădular sfințit de Tine,
în Trupul Tău Tu mă așează,
și viu și-ntreg și treaz mă ții,
prin harul ce mă luminează!

Ca mielușel în mica Turmă,
mai veghetor s-ascult Cuvântul,
și umilit, pe sfânta-Ți urmă,
să pot străbate azi pământul!

Ca nestemată pururi vie,
pe diadema-mpărătească,
să strălucesc o veșnicie,
mărind frumsețea Ta cerească!

Și tot ce Tu mă vrei Isuse,
mă vreau și eu cu prisosință,
dorinți străine fă-le-apuse,
să-Ți pot plini a Ta dorință!

166. Spre Tine, Doamne.

"La Tine-mi ridic ochii, la Tine, care locuiești în ceruri." (Psalm. 123, 1).

Andantino

Spre Ti - ne Doam-ne, iar mi'n - drept, sme - rit lă - un - trul meu, căci
dor a - dânc a - prins în piept, mă mis - tu - ie me - reu! Aș vrea să fiu ca
Ti - ne blând, o, scump Mân - tu - i - tor, să am vi - a - ța ta ori-când, mi'e
dor s'o am, mi'e dor! Mi'e dor, mi'e dor I - sus, să-Ți fiu tot mai su -
pus, dă-mi ha - rul Tău mai ar - ză - tor, să ard mai mult de dor!

Spre Tine, Doamne, iar mi-ndrept,
smerit lăuntru meu,
căci dor adânc aprins în piept,
mă mistuie mereu!
Aș vrea să fiu ca Tine blând,
o, scump Mântuitor,
să am viața Ta oricând,
mi-e dor s-o am, mi-e dor!

Mi-e dor, pe drumul Tău curat,
s-alerg neconținut,
de rătăcirii și de păcat,
deplin să fiu păzit!
Să-mi crească dragostea mereu,
cu sfântul ei fior,
și pacea Ta în orice greu,
mi-e dor s-o am, mi-e dor!

Mi-e dor, mi-e dor Isus,
să-Ți fiu tot mai supus,
Ref- dă-mi harul Tău mai arzător,
să ard mai mult de dor!

Lumina albei curății
doresc s-o pot avea,
și harul sfintei bucurii,
să-mi umple viața mea...
Mi-e dor de Țara Ta de Sus
de veacul viitor,
mi-e dor de Tine scump Isus,
mi-e dor, atât de dor!...

167. De-aş fi târât...

"Şi chiar de nu ne va scoate(din cuptor), să ştii împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi şi nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălţat!"
(Daniel 3, 18).

Moderato

De-aş fi tâ-răt a - fa - ră din ce - ta - te - că Şte-fan, şi ca
el să fiu u - cis a - tât cât în - că i - ni-ma mea ba-te I -
sus, nu-Ţi voi căl - ca Cu-vân-tul scris! a - tât cât în - că i - ni-ma mea
ba - te I - sus, nu-Ţi voi căl - ca Cu - vân - tul scris!

De-aş fi târât afară din cetate
ca Ştefan, şi ca el să fiu ucis,
atât cât încă inima mea bate,
Isus, nu-Ţi voi călca Cuvântul scris!

De-aş fi batjocorit în gura mare,
de toţi acei ce viaţa-mi urmăresc,
atât cât încă voi avea suflare,
Isus, mai mult de Tine m-alipesc!

De-aş fi închis şi pus sub crudă pază,
şi-n întunec de mormânt de-aş sta,
atât cât încă mintea-mi este trează,
Isus, eu nu renunţ la calea Ta!

De-aş fi de cei mai dragi dat părăsirii,
şi ne-nţeles şi-nvinuit de-aş fi,
mi-aş îneca în lacrimi darul firii,
dar Adevărul Tău nu-l voi jertfi.

Ci vreau mai mult, cu-n întreaga mea fiinţă,
cât timp voi pribegi pe-acest pământ,
să pot rămâne-n unica credinţă,
descoperită-n viul Tău Cuvânt!

Ş'mflăcărat de Tine prin iubire,
să-Ţi naţ slăvitul Nume tot mai sus,
căci Tu-mi eşti Adevăr şi Mântuire,
şi Tu Credinţă, pentru veci. Isus!...

168. O, Doamne.

"Adu-Ţi aminte, Doamne, de ce ni s-a întâmplat! Uită-Te
şi vezi-ne ocara!"
(Plâng. Ier. 5, 1).

Andante

O, Doam-ne'n ru - ga noas-tră cea de azi curg la - cri - me a - ma-re pe o -
braz, căci fru-moa-sa Ta Lu - cra - re, e căl - ca - tă în pi - cioa-re, cu'n-gâm-
fa-re, de vrăj - ma - şii cei cum-pliţi de răi; dar la Ti-ne'a-vem scă-pa - re,
căci sun-tem ai Tăi, du-pă mi - la Ta cea ma-re, dă - ne a - ju-tor, şi'n
ha - rul Tău, a-dânc în - tă - ri - tor, să ne cu-prinzi, o, scump Mân-tu - i - tor!

O, Doamne-n ruga noastră cea de azi
curg lacrimi amare pe obraz,
căci frumoasa Ta Lucrare,
e călcată în picioare,
cu-ngâmfare,
de vrăjmaşii cei cumplit de răi;
dar la Tine-avem scăpare,
căci suntem ai Tăi,
după mila Ta cea mare,
dă-ne ajutor,
şi-n harul Tău, adânc întăritor,
să ne cuprinzi, o, scump Mântuitor!

Adu-ne izbăvirea mai curând,
c-am obosit în rugă aşteptând,
dulcea Ta făgăduinţă,
care-aduce biruinţă,
prin credinţă,
mai fierbinte astăzi o dorim,
întăreşte-ne-n răbdare,
ca să nu cârtim,
căci suntem în strâmtorare,
dar privim mereu,
spre Tine Atotputernic Dumnezeu,
Ocrotitorul nostru sfânt în greu!

169. O, Doamne-n toate...

"Toate își au vremea lor, și fiecare lucru de supt ceruri își are ceasul lui...
Tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei... (Ecl. 3, 1-7).

Andantino

O, Doam-ne'n toa-te vreau să-Ți fiu pe plac, în toa-te vo-ia Ta vreau s'o'm-pli-nesc, în toa-te vreau să Te măr-tu-ri-sesc, a-ju-tă-mă să nu pot să gre-sesc, lu-mi-na Ta de-pli-nă s'o pri-mesc, ca să nu tac când e ca să vor-besc, să nu vor-besc când tre-bu-ie să tac. I -

Ref.

su-se din Ți-ne să-mi vi-nă lu - mi - nă de - pli - nă, lu - mi - nă să-mi fa - că vi - a - ța se - ni-nă. Ca vor - ba, tă - ce - rea, lu - cra - rea și sta - rea, și lup - ta cea grea și-as-tep - ta - rea, să-Ți poar - te pe - ce - tea di - vi - nă!

Și vremea toată s-o răscumpăr vreau,
Lucrarea Ta mai mult s-o cercetez
pe inimă s-o am și s-o păstrez,
să pot în ea mereu să naintez,
dar să m-ajuti, prin Duhul să veghez,
ca să nu stau când e ca să lucrez,
să nu lucrez când trebuie să stau!

Să mă ridici din tot ce-i dedesupt
se sfântul Cer, din tot ce e nedrept,
dar să rămân smerit pe drumul drept,
Cuvântul Tău întreg să-L am în piept,
din orice somn străin să mă deștept,
ca să nu lupt când trebuie s-aștept,
să nu aștept când trebuie să lupt!

O, Doamne-n toate vreau să-Ți fiu pe plac,
în toate voia Ta vreau s-omplinesc,
în toate vreau să Te mărturisesc,
ajută-mă să nu pot să greșesc,
lumina Ta deplină s-o primesc,
ca să nu tac când e ca să vorbesc,
să nu vorbesc când trebuie să tac!

Isuse din Tine să-mi vină,
lumină,
deplină,
R lumină,
° să-mi facă viața senină!
f Ca vorba,
r tăcerea,
e lucrarea
n și starea,
și lupta cea grea
și-așteptarea,
să-Ți poarte pecetea divină!

170. O, unde ești ?...

"htoarce-ne la Tine, Doamne și ne vom întoarce!"
(Plâng. Ier.5, 21).

Andantino

O, un-de ești, o, un-de Doam-ne, fi-in-ța mea cu dor Te ca-tă;
O, un-de ești, o, un-de Doam-ne, fi-in-ța mea cu dor Te ca-tă;
din mii de căi în-se-lă-toa-re, spre Ti-ne ca-lea, Tu mi'a-ra -
din mii de căi în-se-lă-toa-re, spre Ti-ne ca-lea, Tu mi'a-ra -
tă! Pă-ca-tul m'a or-bit, și-a-dânc am ră-tă-cit, dar mâ-na Ta de
ha-ruri pli-nă, să mă con-du-că spre lu-mi-nă!

O, unde ești, o, unde Doamne,
ființa mea cui dor Te cheamă;
din mii de căi înșelătoare,
spre Tine calea, Tu mi-arată!
Păcatul m-a orbit,
și-adânc am rătăcit,
dar mâna Ta de haruri plină,
să mă conducă spre lumină!

Nemărginitul este-n Tine,
Ființa Ta îi umple firea;
pe cer, cu litere de stele,
ai scris: cărarea Mea-i iubirea!
în tot ce eu privesc,
mă-nvață să citesc,
a adevărului cărare,
de mântuire dătătoare!

De intru-n mine totdeauna,
eu văd Lucrarea mâinii Tale,
descoperind și-aicea Doamne,
a dragostei duiosă cale.

Căci toată ființa mea,
e doar Lucrarea Ta.
O, slavă și-nchinare Ție,
Ți-aduc, Părinte, pe vecie!

171. Spre Golgota..

"Isus, ducându-și crucea, a ajuns la locul, zis al
"Căpățânii", care în evreește se cheamă "Golgota".
(Ioan 19, 17).

Spre Gól-go-ta ur-că Dom-nul răb-dă-tor, să plă-teas-că vi-na noas-tr'a tu-tu-
ror, să ne'a-du-că mân-tu-i-rea din pă-cat, prin sfin-ți-tu'l sân-ge
ca-re s'a văr-sat Su-fle-te, o, su-fle-te da-c'ai sim-ți,
de pă-ca-te'n la-crimi tu te'ai des-păr-ți, te'ai pre-da în bra-țul
dul-ce'a lui I-sus, ca-re pen-tru ti-ne mor-ții s'a su-pus!

Spre Golgota urcă Domnul răbdător,
să plătească vina noastră tuturor;
să ne-aducă mântuirea din păcat,
prin sfințitu-i sânge care L-a vărsat!

Coasta Lui străpunsă vindecă deplin,
rana fărdelegii cu amărui chin;
setea-l arzătoare, drumul ne-a deschis,
spre izvor de ape vii din Paradis! ,

Suflete, o, suflete dac-ai simți,
de păcate-n lacrimi tu te-ai despărți;
te-ai preda în brațul dulce-a! lui Isus,
care pentru tine morți S-a supus!

pentru noi, pe cruce, Domnu-a fost întins,
să ne-arate harul dragostei aprins,
să dărâme zidul ce ne-a despoărit,
de Cerescul Tată care ne-a zidit.

Moartea Lui slăvită ne-a-nviat din morți,
numai ea deschis-a ale vieții porți...
veșnicia toată slavă vei cânta,
de primești azi Darul de pe Golgota!

172. Toate cărările Tale...

"Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie,
pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui."
(Psalm. 25, 10).

Andantino

Toa-te că-ră-ri-le Ta-le, o, Doam-ne Sfânt și ma-re, toa-te că-ră-ri-le
Ta-le, sunt pa-ce și'n-du-ra-re! Chiar când vi-a-ța*mi es-te greu lo-vi-tă,
și, când fur-tu-na nea-gră mă or-beș-te, știu că'n-du-ra-re-a
Ta ne-măr-gi-ni-tă, cu'a ei lu-mi-nă pu-ruri mă'n-so-țeș-te!

Toate cărările Tale,
o, Doamne Sfânt și mare,
toate cărările Tale,
sunt pace și-ndurare!
Chiar când viața-mi este greu lovită,
și când furtuna neagră mă orbește,
știu că-ndurarea Ta nemărginită,
cu-a ei lumină pururi mă-nsoțește.

Toate cărările Tale,
Cerescule Părinte,
toate cărările Tale,
sunt dragoste fierbinte!
Când viitorul inima-mi frământă,
când ura lumii crunt mă săgetează,
știu că iubirea Ta cea neînfrântă,
cu-a ei putere ființa mi-o veghează!

Toate cărările Tale,
din tainica vecie,
toate cărările Tale-s
întregi credincioșie!

Chiar când credința-mi este clătinată,
și când nădejdea-mi zace doborâtă,
credincioșia Ta nestrămutată,
mă ține lângă Tine, hotărâtă!

Toate cărările Tale,
Preaînțelept Stăpâne,
toate cărările Tale,
sunt sfântă-nțelepciune!

Când calea-mi este cu țepușe-amare,
și-ncerc dureri și pierderi ne-ntâlnite,
știu că-n înțelepciunea Ta cea mare,
mă pregătești pentru lucrări slăvite!

Toate cărările Tale,
de mine ne-nțelese,
toate cărările Tale,
sunt haruri mai alese!

Căci văile de moarte-ntunecate,
prin care trec în scurta mea trăire,
sunt drumurile Tale minunate,
ce duc la viață și desăvârșire!

173. Știi ?...

"El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți." (Isaia 53, 5).

Moderato

Știi că Dom-nul prea-mă-rit, Ce-rul sfânt a pă-ră-sit, pen-tru ti-ne?

Știi că'n ha-rul Lui bo-gat, chip de rob El a lu-at, pen-tru ti-

Ref.

ne? pen-tru ti-ne? Pen-tru ti-ne, pen-tru mi-ne,

Dom-nul S'a-jert - fit, mân-tu-i - re, fe-ri-ci - re, El ne'a pre-gă - tit!

Știi că Domnul Preamărit,
Cerul sfânt a părăsit,
pentru tine?
Știi că-n harul Lui bogat,
chip de rob El a luat,
pentru tine?

Pentru tine, pentru mine,
Domnul S-a jertfit,
Ref. mântuire, fericire,
El ne-a pregătit!

Știi că șarpele Satan,
ispitiți-L-a viclean,
pentru tine?
Știi c-aici cât a stătut,
loc de-odihnă n-a avut,
pentru tine?

Știi că El, Preablândui Miel,
judecat a fost mișel,
pentru tine?
Știi c-apoi fu osândit,
ca să fie răstignit,
pentru tine?

Știi că crucea cea mai grea,
umilit El o purta,
pentru tine?
Știi c-al morții-amar venin,
l-a băut El pe deplin,
pentru tine?

Toate Domnul le-a răbdat,
pentru negrul tău păcat,
pentru tine?
Toate El le-a suferit,
ca să fii tu mântuit,
pentru tine?

Dacă știi iubitul meu,
că Isus prin chinu-l greu,
cel de moarte,
pus-a morții stăvilă,
ca la masa Lui de har,
să ai parte!

Vino-acum de ce mai stai,
vino, inima să-l dai,
El te-mbie;
Mâna Lui străpuns-ar vrea,
mântuirea să ți-o dea
pe vecie!

174. Cum Isuse...

"Isus le-a zis: "Oare nu știți că trebuie să fiu în Casa
Tatălui Meu?" (Luca 2, 49).

Moderato

Cum, I - su - se, tot - dea - u - na, Tu ai fost gă - sit de -
plin, în Lu - cră - ri - le și'n Ca - sa Sfân - t'a Ta - tă - lui Di -
vin, tot a așa do - resc fier - bin - te, - ca să fiu gă - sit și
eu pe de - plin în A - de - vă, rul și'n iu - bi - rea Ta me - reu!

Cum, Isuse, totdeauna,
Tu ai fost găsit deplin,
în Lucrările și-n Casa
Sfânt-a Tatălui Divin,
tot așa doresc fierbinte,
ca să fiu găsit și eu
pe deplin în Adevărul
și-n iubirea Ta mereu.

Cum prin lume fără teamă
ai umblat din loc în loc,
binele făcându-l pururi
și stingând al urii foc,
tot așa și eu, ca Tine,
vreau să fiu pe-acest pământ,
purător de haruri sfinte
și-n trăire și-n cuvânt.

Cum ascultător în toate
Tu ai fost pân-la sfârșit,
împlinind smerit Cuvântul
Dumnezeului slăvit,
tot așa, cu-ntregu-mi suflet,
și pe rug dac-aș fi pus,
vreau să-Ți împlinesc Cuvântul,
chiar așa cum Tu L-ai spus!

Cum ca jertfă Ți-ai dat viața,
pe-al iubirii sfânt altar,
să răscumperi omenirea
din păcatul ei amar,
tot așa ca Tine, Doamne
vreau să fiu și eu mereu,
jertfă să m-aduc într-una
pentru cei din jurul meu.

Și cum Tu cu-mbeșugare,
ai adus un rod frumos,
fă-mă și pe mine-asemeni
roditor și credincios.
Ca și eu, așa ca Tine,
să pot spune la sfârșit:
Tată-am isprăvit Lucrarea,
după cum Tu ai voit!

175. Deschide gura de mormânt...

"Din fundul adâncului, Te chem, Doamne! (Psalm. 130, 1).

Moderato

Des-chi-de gu-ra de mor-mânt, Prea mi-los ti-ve Ta-tă,
 să ies, să nălț Nu-me-le-Ți Sfânt, Mai sus ca ni-cio-da-tă
 să ies, să nălț, Nu-me-le-Ți Sfânt, mai sus ca ni-cio-da-tă!

Deschide gura de mormânt,
 Preamilostive Tată,
 să ies, să nălț Numele-Ți Sfânt,
 mai sus ca niciodată!

Dezleagă-mi mâinile deplin,
 de tot ce mi le leagă,
 să pot Cuvântul Tău să-l țin,
 mai sus în, lumea-ntreagă.

Desprinde-mi viața mea de tot
 ce-ar mai putea s-o țină,
 ca liber, mai frumos s-o pot
 nălța înspre lumină!

Și cum pe toți care-au venit
 la Tine cu credință,
 Le-ai ascultat și împlinit
 umila lor dorință,

Așa și ruga mea de-acum
 din temniți ferecate,
 ascult-o și deschide-mi drum,
 spre sfânta libertate!

176. Pământ cum sânt..

Andantino

Pă-mânt cum sânt, Preas-fânt Cu-vânt, cu-a-vânt ne'n-frânt Te
 cânt!... căci har și far și jar și'al-tar mi'ești Tu Cu-vânt în
 dar. căci har și far și jar și'al-tar mi'ești Tu Cu-vânt, în dar.

Pământ
 cum sânt,
 Preasfânt
 Cuvânt,
 cu-avânt
 ne-nfrânt,
 Te cânt!...

R e f r e n
 Căci har ^
 și far
 și jar
 și-altar > bis
 mi-ești Tu
 Cuvânt,
 în dar.

De vin
 senin,
 alin
 divin,
 mi-aduci
 deplin,
 în chin!

De sus
 Isus,
 te-adus,
 supus,
 și-n har
 nespus
 m-a pus!

De-mi stai
 în grai
 și-n trai
 îmi dai
 un strai
 de cer,
 de rai!

177. Mântuire, Mântuire

i

Moderato

Mân-tu-i-re, mân-tu-i-re, din a-dânci pă-ca-te,
 să-ți a-du-că cu iu-bi-re, nu-mai Dom-nul poa-te;
 Dra-gul meu, să-ți dea vi-a-ță, Dom-nul sin-gur poa-te,
 dra-gul meu, să-ți dea vi-a-ță, Dom-nul sin-gur poa-te.

Mântuire, Mântuire,
 din adânci păcate,
 să-ți aducă cu iubire,
 numai Domnul poate;
 dragul meu, să-ți dea viață,

Domnul singur poate. (bis)

Alinare, alinare,
 în dureri cumplite,
 cu iubire, cu-ndurare,
 Domnu-ți dă iubite.
 Mângâiere vieții tale,

Domnu-ți dă iubite.

Biruință, biruință,
 în ispite grele,
 cu iubire, prin credință,
 Domnu-ți dă în ele.
 De-L ascultți, tu mai puternic,
 vei ieși din ele.

Bucurie, bucurie,
 har venit prin cruce,
 cu iubire, Domnul ție,
 zilnic ți-l aduce.
 De trăiești în curăție,
 zilnic ți-l aduce.

Fericire, fericire,
 - vrajă ce te leagă -
 cu putere, cu iubire,
 ți-o dă Domnu-ntreagă.
 De rămâi în El statornic,
 vei primi-o-ntreagă!

178. În temple...

"Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini omenești." (F-Ap. 17, 24; 7, 4-80).

Andantino

În tem-ple zi-di-te de mâini o-me-nești, Tu, Doam-ne, nu stai ni-cio-da-tă,
 căci Duh și Lu-mi-nă și Dra-gos-te ești, și
 Dra-gos-tea'i Tem-plul ce Tu'l lo-cu-iești, când ea se păs-trea-ză cu-ra-tă!
 căci Duh și Lu-mi-nă și Dra-gos-te ești, și
 dra-gos-tea'i tem-plul ce Tu'l lo-cu-iești, când ea se păs-trea-ză cu-ra-tă!

În temple zidite de mâini omenești,
 Tu, Doamne, nu stai niciodată,
 căci Duh și Lumină și Dragoste ești,
 și Dragostea-i templul ce Tu-l locuiești
 când ea se păstrează curată!

În inima-n care credința-i veșmânt,
 și-n sângele Tău curățită,
 Tu vii cu iubire, Stăpâne Preasfânt,
 e singurul templu dorit pe pământ,
 de inima Ta fericită!

Atunci când iubirea adună cu dor
 copiii luminii divine,
 cobori cu grăbire în mijlocul lor,
 căci Tu le ești Templu și Har sfințitor,
 și Templu sunt ei pentru Tine!

Credința și pacea și-ai dragostei jar,
 și viața în Duh și-n lumină,
 sunt toate lucrări izvorâte din har,
 sunt Templu-Adevărului, fără hotar -
 umplut cu Ființa-Ți Divină!

Aici, în Lucrările Tale mereu,
 Tu stai și-Ți găsești desfătare,
 în ele să stau pe deplin vreau și eu,
 căci ele sunt Templul adâncului meu,
 în care Ți-aduc închinare!

179. Sunt liniștit...

"Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi..." (Ioan 15, 4).

Andante

Sunt li - niș - tit și fe - ri - cit, I - su - se, când ră - mân în Ti - ne, fur -
tuni și greu de vin me - reu, nu pot pă - trun - de pân' la mi - ne! fur -
tuni și greu, de vin me - reu, nu pot pă - trun - de pân' la mi - ne!

Sunt liniștit, - și fericit,
Isuse, când rămân în Tine,
furtuni și greu, - de vin mereu, \
nu pot pătrunde pân-la mine!) ^{1s}

Sunt luminat - și-nveșmântat,
cu albe și preasfinte haine,
când tot ce-ai spus - ascult supus,
urmând cărarea Ta de taine!

Biruitor - și roditor,
sunt când în Templul curăției,
eu locuiesc - și-adânc trăiesc,
fiorul sfânt al veșniciei.

180. Te rog, Stăpânul meu...

"...Cine'nu adună cu Al/Ine^risipește..." (Matei 12, 30).

Andante

Te rog Stă - pă - nul meu Prea - bun, prin Du - hul să mă în - țe - lep -
tești, să nu zi - desc ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - dești.
tești, să nu zi - dese ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - dești.
să nu zi - desc ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - dești.

să nu zi - dese ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - dești.

Te rog Stăpânul meu Preabun,
prin Duhul să mă-nțelepțești,
să nu zidesc ce Tu dă-râmi,)
să nu dă-râm ce Tu zidești. J ^{bis}

Din plasa harului ceresc,
s-aleg și eu cum Tu alegi,
să nu culeg ce Tu arunci,
să nu arunc ce Tu culegi!

În orice timp și-n orice loc,
Lumina fie-mi căpătâi,
să nu rămân când Tu Te duci,
să nu mă duc când Tu rămâi.

Să-mi dai iubirea-n adevăr,
să Te cunosc mai mult cum ești,
să nu iubesc ce Tu urăști,
să nu urăsc ce Tu iubești.

Prin lumea veacului de-acum,
cu adevărul să mă-ncingi,
să nu resping ce Tu primești,
să nu primesc ce Tu respingi.

Să-mi potrivești viața mea,
cu voia Ta în totul tot, -
ca a greși-n Lucrarea Ta,
nicicând, nicicând să nu mai pot!

181. Să-mi odihnesc.

Moderato

Să-mi o-dih-nesc fi-in-ța ră-vă-și-tă, I-su-se'n A-de-vă-rul cel din
Ti-ne, ca A-de-vă-rul dul-ce, li-niș-ti-tă o-dih-nă să-și gă-seas-că'ori-când în
mi-ne. A-ju-tă-mă me-reu, slă-vi-te Dum-ne-zeu, ca'n
A-de-vă-rul sfânt să fiu pe'a-cest pă-mânt. Și El, ă-poi, de-plin, cu
fe-lul Său di-vin, să fi-e'n via-ța mea și să ră-mă-nă'n ea!

fe - lul Său di - vin, să fi - e'n via-ța mea și să ră-mă-nă'n ea!

Să-mi odihnesc ființa răvășită,
Isuse-n Adevărul cel din Tine,
ca Adevărul - dulce, liniștită -
odihnă să-și găsească-n mine .

Ajută-mă mereu
Slăvite Dumnezeu,
ca-n Adevărul sfânt,
Rf- să fiu pe-acest pământ.
Și El, apoi, deplin,
cu felul Său divin,
să fie-n viața mea
și să rămână-n ea!

Plăcere să-mi găsesc fără-ncetare,
în Casa Adevărului cerească,
ca Adevărul, sfântă desfătare,
în mine totdeauna să-și găsească!

Și să rămân predat în sfânta mână
a Adevărului nebiruită,
ca Adevăru-n mine să rămână,
și-acum și-n Veșnicia fericită!

182. Numai Tu.

Moderato

Nu-mai Tu, o, I-sus, cu iu-bi-re, nu-mai Tu, nu-mai Tu, m'ai ă-
dus pen-tru veci măn-tu-i-re, nu-mai Tu, nu-mai Tu. Tu m'ai
scos din a-dân-curi de moar-te, nu-mai Tu, nu-mai Tu, și la
via-ță fă-cu-tu-m'ai par-te, nu-mai Tu, nu-mai Tu.

Numai Tu, o, Isus, cu iubire
numai Tu, (bis)
mi-ai adus pentru veci mântuire,
numai Tu, (bis)
Tu m-ai scos din adâncuri de moarte,
numai Tu, (bis)
și la viață făcutu-mi-ai parte,
numai Tu. (bis)

Numai Tu mă păstrezi în lumină,
numai Tu, (bis)
și-n credință și-n pace deplină,
numai Tu. (bis)
Tu mi-aduci alinare-n durere,
numai Tu, (bis)
și-n ispite mă-mbraci cu putere,
numai Tu. (bis)

Pe nălțimi de-adevăr și frumsețe,
mă ridici, numai Tu,
și-n adâncuri de taine mărețe,
Tu mă duci, numai Tu.
Te slăvesc cu întreaga-mi ființă,
scump Isus, scump Isus,
că-n izvoare de har și credință,
Tu m-ai pus, Tu m-ai pus..

Andantino

Când treci pe'a pă-mân-tu-lui ca-le, do-resc să-ți aș-tern, îm-pă-ra -

te, nu hai-ne, nici seci o-sa - na - le, ci'a i - ni-mii do-ruri cu - ra -

te. nu hai-ne, nici seci o-sa - na - le, ci'a i - ni-mii do-ruri cu - ra - te.

Andante

Preas-fin - te Miel Dum-ne - ze - iesc, Mi - reas - ma cu - ră - ți-ei, ai

rupt pe - ceți ca - re o-presc, că - ra - rea veș - ni - ci - ei. Ai

dă - ră - mat și'ai ni - mi - cit, vrăș - ma - șul zid de moar - te, de

ha - rul vie - ții fe - ri - cit, ni - mic nu mai des - par - te!

188. Unde-L cauți tu pe Domnul..

"Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?"
(Luca 24, 5).

The image shows a musical score for the hymn 'Unde-L cauți tu pe Domnul..'. It is written in 3/4 time, marked 'Andante', and features a single melodic line on a treble clef staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The lyrics are written below the notes in a Romanian font. The score consists of four lines of music, each with a corresponding line of lyrics. The lyrics are: 'Un-de'L ca- uți tu pe Dom - nul su- fle - te iu - bi - te? Prin-tre morți și prin-tre lu - cruri ne-în-su - fle - ți-te? O, nu'L vei gă - si a - i - cea, nici o veș - ni - ci - e, căci El e Iz - vor de via - ță și nă - dej - de vi - e. ne - se - cat iz - vor de via - ță și nă - dej - de vi - e!'

Unde-L cauți tu pe Domnul, suflete iubite?
Printre morți și printre iucruri neînsuflețite?
- O, nu-L vei găsi aicea, nici o veșnicie,
căci El e Izvor de viață și nădejde vie.
Nesecat Izvor de viață și nădejde vie!

Unde-L cauți tu pe Domnul? Pe cărarea lumii?
Printre fiii ei născuți din aluatul numii?
- O, nu-L vei găsi, că-n lume e-mpărat minciuna,
iar Isus e Adevărul sfânt pe totdeauna,
adevăr nenfrânt și tare, sfânt pe totdeauna.

Unde-L cauți tu pe Domnul? Printre frați și rude?
Oricât L-ai striga aicea, glasul nu-ți aude.
El e-n Templu, pe Altarul rânduit de Tatăl,
nu-L găsești în altă parte - vin aici și cată-L,
căci zadarnică ți-e truda - vin aici și cată-L.

Cum îl cauți tu pe Domnul? Prin știința firii?
Tu nu știi că ea e roadă a nelegiurii?
- O, nu-L vei găsi, căci locul Lui e curăția,
cine-și leapădă păcatu-l simte părtășia.
De-mbraci hainele luminii, tu-l simți părtășia!

Ieși afară din cetatea lumii blestemată,
ieși din firea ta robită de adânci păcate,
și grăbit să vii la Domnul, dincolo de poartă,
El ți-aduce mântuire și păcatu-ți iartă.
Te acopere cu viață și păcatu-ți iartă!

Vino, să urmezi cărarea vieții care duce,
prin Golgota neuitată, prin ocări și cruce,
Sus în Cerul veșniciei plin de strălucire,
unde locuiește Domnu-n har și fericire,
lângă El pe veci te-așează, Domnu-n fericire!

189. Să cântăresc...

"Să n-ai în sacul tău două feluri de greutate!" (Deut. 25, 13).

Moderato

Să cân-tă-resc în lu-me toa-te cu'al Tău cân-tar dum-ne-ze-iesc, căci e drep-ta - rul de drep-ta-te, cu ca-re nu pot să gre-sesc! *Ref.* Să cân-tă-resc, să cân-tă-resc, cu'al Tău cân-tar dum-ne-ze-iesc, și gân-dul meu și vor-ba mea, și i-ni-ma cu tot din ea, și'n-dem-nuri de la cel stră-in, I-sus să cân-tă-resc de-plin cu'al Tău dum-ne-ze-iesc Cu-vânt, cân-ta-rul veș-nic drept și sfânt!

Să cântăresc în lume toate
cu-al Tău cântar dumnezeiesc,
căci e Cântarul de dreptate,
cu care nu pot să greșesc!

Să cântăresc, să cântăresc,
cu-al Tău Cântar dumnezeiesc,
și gândul meu și vorba mea,
și inima cu tot din ea,
Ref.1. și-ndemnuri de la cel străin,
Isus să cântăresc deplin,
cu-al Tău dumnezeiesc Cuvânt,
cântarul veșnic drept și sfânt!

Ajută-mă s-arunc din mine,
cântar străin, firesc și rău,
să poată pururi a rămâne,
în inimă cântarul Tău!
(Refren 1)

Măsura Ta de soare plină,
în inimă s-o am și-n gând,
căci măsurând cu-a ei lumină,
eu nu pot să greșesc nicicând!

Vreau să măsoz, vreau să măsoz,
o, scumpul meu Mântuitor,
cu-a Ta măsură ne-ncetat,
ca să nu pot cădea-n păcat,
Ref. 2. și calea mea și lucrul meu,
și tot ce este-n jur mereu,
vreau să măsoz cu-al Tău Cuvânt,
dreptar desăvârșit și sfânt!

Ajută-mă s-arunc Isuse,
măsuri firești din viața mea,
zdrobește-le și fă-le-apuse,
să pot purta măsura Ta!
(Refren 2)

C-atunci mă porți cu vești divine,
prin lumea care zace-n rău,
când am desăvârșit în mine,
măsura Ta, cântarul Tău!

Cântarul Tău, Măsura Ta,
doresc deplin a le purta,
să-Ți fiu un martor credincios,
făcând Lucrarea Ta frumos.
Ref. 3. în mine să Te-ncrezi deplin
ca-n tot ce fac să spui: amin.
Așa doresc, Isuse Sfânt,
să pot trăi pe-acest pământ!

i

190. Păcatul Ți-a gătit...

"Îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: "Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat..." (Matei 28, 5-6).

Andante

Pă - ca - tul Ți'a gă - tit, I - su - se, a - dânc și'n - tu - ne - cos mor - mânt, și'n

Ref.

moar - te'n - lăn - tu - it Te pu - se, să zaci Tu cel mai Viu și Sfânt. Dar nu'i groa - p'a -

tât de'a - dânc - că, și nu'i lanț a - tât de gros, ca să poa - tă ți - ne veș - nic

A - de - vă - rul lu - mi - nos. Căci din ea, mai viu, mai ta - re, mai slă - vit și

mai fru - mos, va'n - vi - a fă - ră ză - ba - vă, c'A - de - vă - rul e Hris - tos!

Păcatul Ți-a gătit, Isuse,
adânc și-ntunecos mormânt,
și-n moarte-nlănțuit Te puse,
să zaci Tu cel mai Viu și Sfânt.

Pecetluitu-i-a intrarea
și strajă-n ușa lui a pus,
ca să-Ți împiedice Lucrarea,
ce Tu ai spus c-o faci, Isus!

Dar când sosit-a ora sfântă
zdrobite-au fost drăcești puteri,
și straja a căzut înfrântă,
în fața sfintei învieri.

Dar nu-i groap-atât de-adâncă
și nu-i lanț atât de gros,
ca să poată ține veșnic
Ref. Adevărul luminos.
Căci din ea, mai viu, mai tare,
mai slăvit și mai frumos,
va-nvia fără zăbavă,
c-Adevărul e Hristos!

Și-n strălucire orbitoare
Te-ai ridicat Biruitor,
Isuse, Veșnicule Soare,
de viață pururi dătător!

191. Dincolo..

Moderato

Din - co - lo de va - lea mor - ții, din - co - lo de cru - ce, e Ce -

ta - tea vie - ții'n ca - re, Dom - nul ne va du - ce. Pe'a cre - din - ței sfân - tă ca - le,

Dom - nul ne va du - ce. Pe'a cre - din - ței sfân - tă ca - le, Dom - nul ne va du - ce.

Dom-nul ne va du - ce. Pe'a ere-din-ței sfân-tă ca-le, Dom-nul ne va du-ce.

Dincolo de valea morții
dincolo de cruce,
e Cetatea vieții-n care,
Domnul ne va duce.
Pe-a credinței sfântă cale, Domnul ne va duce. (bis)

Dincolo de marea lumii,
dincolo de apă,
e slăvita-mpărăție
unde El ne scapă.
Cu Corabia credinței, Domnu-n Ea ne scapă.

Dincolo de munții urii,
dincolo de noapte,
e iubirea în lumină,
cu-a ei roade coapte.
Cu-a credinței mână strângem roadele ei coapte!

Dincolo de suferință
dincolo de chinuri,
e parfumul cel din via,
cu preasfinte vinuri.
cu-a credinței cupă bem noi sfintele ei vinuri.

Ochiul limpede-al credinței
să ni-l ții Părinte,
să privescă oricând **Dincolo**
harurile sfinte.
În curând păși-vom pragul harurilor sfinte.

192. Dă-mi harul credinței..

Moderato

Dă-mi ha- rul cre- din- ței în vre- mea de-a- cum, când șer- pîn- do-
 ie- lii as- cunșis- tau în drum; în gân- duri, în vor- be, în fap- te'n do-
 rinți, I - su- se dă-mi ha- rul preas- fin- tei cre- dinți. în gân- duri, în
 vor- be în fap- te'n do- rinți, I - su- se dă-mi ha- rul preas- fin- tei cre- dinți.

Dă-mi harul credinței în vremea de-acum,
 când șerpilor-ndoiei ascunși stau în drum;
 în gânduri, în vorbe, în fapte-n dorinți,
 Isuse dă-mi harul preasfintei credinți.

Dă-mi harul credinței adânc și curat,
 când sufletul geme adânc apăsător!
 Când veacul-ndoiei scârșește din dinți,
 isuse dă-mi harul preasfintei credinți.

Dă-mi harul credinței mereu mai aprins,
 de gheața-ndoiei să fiu neatins,
 Te rog cu putere și lacrimi fierbinți,
 Isuse dă-mi harul preasfintei credinți.

Dă-mi harul credinței, să zbor tot mai sus,
 de munții-ndoiei să fiu nerăpus;
 .când mușcă durerea, când vin suferinți,
 Isuse dă-mi harul preasfintei credinți.

Dă-mi harul credinței, să trec liniștit,
 pe marea-ndoiei cu valuri cumplite.
 Vâslind cu putere și noi stăruinți,
 Isuse dă-mi harul preasfintei credinți.

Dă-mi harul credinței, să pot să privesc,
 spre țărmul nădejdi spre care pășesc,
 mergând pe cărarea urmată de sfinți,
 Isuse prin harul preasfintei credinți.

Dă-mi harul credinței, să pot rămânea ,
 în Tine statornic cu dragostea mea,
 topit în lumina slăvitei Ființi,
 Isuse prin harul preasfintei credinți.

193. Doresc să pot să-Ți cânt Isuse..

Moderato

Do-resc să pot să-Ți cânt, I - su-se, c'o i - ni-mă me-reu se-
ni-nă scâl-da-tă'n va-luri de lu-mi-nă a-prin-să'n
dra-gos-tea di-vi-nă și o-dih ni-tă'n pa-ce
li-nă a-șa do-resc să-Ți cânt, I - su-se! scâl-da-tă'n su-se!

Doresc să pot să-Ți cânt, isuse,
c-o inimă mereu senină,
scăldată-n valuri de lumină,
aprinsă-n dragostea divină,
și odihnită-n pacea lină,
așa doresc să-Ți cânt, Isuse!

Doresc să pot s-alerg, Isuse,
c-o inimă despovărată,
în sângele Tău sfânt spălată,
de dor mai mult înflăcărată,
pe calea Ta cea minunată,
așa doresc să-alerg, Isuse!

Doresc să pot să lupt, Isuse,
c-o inimă mai arzătoare,
umplută cu-adevărul tare,
să poată fi biruitoare,
în lupta sfinților cea mare,
așa doresc să lupt, Isuse!

Doresc să pot s-aștept, Isuse,
c-o inimă mai liniștită,
și c-o răbdare nesilită,
făgăduința Ta slăvită,
ce-n har curând va fi-implinită,
așa doresc s-aștept, Isuse!

Să cânt, s-alerg, să lupt, Isuse,
și să aștept sunt haruri sfinte,
pe care Ți le cer fierbinte,
chiar când nu pot rosti cuvinte,
Tu dă-mi-le mai dinainte,
așa Te rog, Te rog, Isuse!...

194. Să știu...

"Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai
lui Dumnezeu. Și suntem." (1 Ioan 3, 1).

Andantino

Să știu că sunt co-pi-lul Tău, Pă-rin-te, s'o știu
bi-ne că-s mân-tu-it din ori-ce rău, prin har, prin har de
Ti-ne! O, Ta-tă, Ta-tă Sfânt, Tu vrei pe'a-cest pă-mânt, să
știu, să știu ce sânt, să știu, să știu ce sânt, prin trai și prin cu-
vânt, să-Ți nălț Nu-me-le sfânt, și-a-șa să spun ce sânt!

Să știu că sunt copilul Tău,
Părinte s-o știu bine,
că-s mântuit din orice rău,
prin har, prin har de Tine!

O, Tată, Tatăsfânt,
Tu vrei pe-acest pământ,
să știu, să știu ce sânt, (bis)
prin trai și prin cuvânt,
să-Ți nălț Numele sfânt,
și-așa să spun ce sânt!

Să știu că sunt ostaș smerit,
Isuse să știu bine,
că-n Oastea Ta am fost primit,
prin har, prin har de Tine!

Isus, Isuse Sfânt,
Tu ceri pe-acest pământ,
să fiu ostaș ne-nfrânt,
în frontul vieții sfânt,
să lupt cu dor și-avânt,
și-așa să spun ce sânt!

Să știu că-s rânduit să fiu,
o, Doamne să știu bine,
un martor credincios și viu,
prin har, prin har de Tine!

O, Doamne, Doamne Sfânt,
am pus un legământ,
să-Ți fiu un martor sfânt,
oricând pe-acest pământ,
de-i soare, nor sau vânt,
lucrând să spun ce sânt!

195. Fă-mi cântecul..

Moderato

Fă-mi cân- te- cul un foc a- prins, din A - de - vă - rul veș - nic, să
 ar - dă'n Tem- plul Tău ne - stins, ca jert - fă și ca sfeș - nic! Pu-
 te - rea lui să fa - că scrum, lu - cra - rea ră - tă - ci - rii, îm-
 prăș - ti - ind pe'al vie - ții drum, mi - reas - ma mân - tu - i - rii!

Fă-mi cântecul un foc aprins,
 din Adevărul veșnic,
 să ardă-n Templul Tău nestins,
 ca jertfă și ca sfeșnic!
 Puterea lui să facă scrum,
 lucrarea rătăcirii,
 împrăștiind pe-al vieții drum,
 mireasma mântuirii!

Fă-mi cântecul o spadă grea,
 Cuvântul Tău să-l poarte,
 să-mpartă biruința Ta,
 prin lumea cea de moarte;
 să taie-adânc orice păcat,
 și orice rătăcire,
 croind un drum mai luminat,
 spre har și mântuire!

Fă-mi cântecu-nțiept năier,
 pe marea suferinței,
 să poarte-n orice timp spre Cer,
 corabia credinței!
 Și s-o păzească liniștit,
 de stânca rătăcirii,
 înaintând desăvârșit,
 spre Țărnul mântuirii!

Fă-mi cântecul, spre slava Ta,
 să sune tot mai tare,
 mai plin să poată arăta,
 iubirea-Ți arzătoare.
 Și armonia lui de har,
 s-atragă pe oricine,
 din noaptea chinului amar,
 Isuse lângă Tine!

196. Fă-mă Tu folositor...

"...Altă dată ți-a fost nefolositor, dar care acum îți va fi folositor și ție și mie."
(Filimon 11).

Moderato

Fă - mă Tu fo - lo - si - tor, Doam - ne, prin iu - bi - re, ca să pot pe'al

Tău o - gor, du - ce mân - tu - i - re! ca să pot pe'al Tău o - gor,

Ref.

du - ce mân - tu - i - re! I - su - se, I - su - se

fă - mă Tu fo - lo - si - tor nu - mai prin iu - bi - re!

Fă-mă Tu folositor,
Doamne prin iubire,
ca să pot pe-al Tău ogor, Ibis
duce mântuire!
Isuse, Isuse, fă-mă Tu folositor
numai prin iubire!

Duhul pururi sfințitor,
să mă poarte-n lume,
ca să fiu folositor,
sfântului Tău Nume!
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
sfântului Tău Nume!

Mai aprins, mai râvnitor,
să alerg nainte,
ca să fiu folositor,
cauzei preasfinte.
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
cauzei preasfinte!

Dă-mi puterea să-mi omor,
zilnic vechea fire,
ca să fiu folositor,
căii de sfințire.

Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
căii de sfințire!

Stinge-mi foc ucigător,
de dorinți străine,
ca să fiu folositor,
numai pentru Tine!

Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
numai pentru Tine!

Fă-mă Tu mai răbdător,
în dureri amare,
ca să-Ți fiu folositor,
Ție în Lucrare!

Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
Ție în Lucrare!

Și de Tine mai cu dor
inima-mi anină,
ca să-Ți fiu folositor,
pururi prin lumină!

Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
pururi în lumină!

197. O, vindecă-mi ochiul credinței...

"Doamne, deschide-i ochii să vadă." (2 Regi 6, 17).

O, vindecă-mi ochiul credinței Isus,
să poată privi strălucirea,
din ceru-adevărului fără apus,
în care domnește iubirea! j

Mai limpede fă-mi-l în vremea de-acum,
să-Ți pot recunoaște Ființa,
să pot ocoli orice piedică-n drum,
ce-o pune-n ascuns necredința.

Când somnul vrăjmaș, mă pândește și-ar vrea
adânc să pătrundă în mine,
alungă-l Isuse din inima mea,
și ochiul mai treaz Tu mi-l ține!

Topește-mă-n focul preasfintei iubiri,
ca ochiul credinței să poată
păstra necurmat și fierbinte-n priviri,
Ființa-Ți în har îmbrăcată!

198. Suflete-al meu

Suflete-al meu,
cântă mereu,
cântă pe Domnu-n lumină,
cântă supus,
căci ți-a adus,
har și primire deplină.

Mai luminos,
Ref. mai credincios,
cântă și-ascultă-L pe Domnul Hristos!

Drumu-l slăvit,
calcă-l smerit,
plin de nădejdea sfințirii,
cântă nenfrânt,
cântecul sfânt,
scut ți-este harul iubirii!

Fii răbdător,
spini ce dor,
grabnic trăi-și-vor sfârșitul,
zorii de har,
dulce răsar,
iată e roș Răsăritul!

199. Ce frumoasă-i mântuirea..

Moderato

Ce fru - moa - săi mân - tu - i - rea, ce fru - moa - să! ce fru -
moa - să! Toar - nă'n su - flet fe - ri - ci - rea, lu - mi - noa - să! lu - mi -
noa - să! Căci a - cel ca - re'a ve - nit, la I - sus cel răs - tig - nit,
mân - tu - i - re'a do - bân - dit, lu - mi - noa - să! lu - mi - noa - să!

Ce frumoasă-i mântuirea,
ce frumoasă! (bis)
Toarnă-n suflet fericirea
luminoasă! (bis)
Căci acel care-a venit,
la Isus cel răstignit,
mântuire-a dobândit,
luminoasă!

Ce deplină-i mântuirea,
ce deplină,
taina ei omoară firea
cea de tină!
Și din moartea ei răsar,
zorii vieții noi, în dar,
îmbrăcată-n sfântul har
și-n lumină!

Ce slăvită-i mântuirea,
ce slăvită!
E gătită cu iubirea
liniștită!
Și pe unde trece ea,
lasă alb veșmânt de nea,
miresmat cu dragostea
liniștită!

Ce măreață-i mântuirea,
ce măreață!
Poartă-n ea nemărginirea
de viață.
Căci în haru-l minunat •
Domnu-n brațe ne-a purtat,
spre izvorul nesecat
de viață!

Închinare-n umilință
închinare,
îi aducem cu credință
și-ascultare,
Domnului iubit Isus,
ce-n iubire ne-a adus,
mântuirea cea de Sus,
cu-ndurare!

200. Neam de Dumnezeu...

"Suntem din neamul Lui..."

(Fap. Ap. 17, 28).

Moderato

Din neam de Dum - ne - zeu sun - tem, nă - scuți din
veș - ni - ca! Fi - in - tă, toți câți pe - ce - tea
Lui a - vem, toți câți pur - tăm în duh cre -
din - tă; din Dum - ne - zeu sun - tem din Dum - ne - zeu!

Din neam de Dumnezeu suntem,
născuți din veșnica-I Ființă,
toți câți pecetea Lui avem,
toți câți purtăm în duh credință;

R f Din Dumnezeu,
suntem din Dumnezeu.

Toți câți în **inimă-am** primit
chemarea harului divină,
adusă-n chip desăvârșit,
prin jertfa Fiului deplină;

Toți câți păstrăm al Lui Cuvânt
lumină sfântă pe cărare;
toți câți înaintăm cu-avânt,
spre-mpărăția viitoare;

Toți câți suntem **înveșmântați**,
cu **arzătoarea** Lui iubire,
- suntem din neamul Lui, curați,
și El e-a noastră Moștenire!

201. Ce pot să spună despre tine ?...

Maestoso

Ce pot să spu - nă des - pre ti - ne, a - cei ce via - ța - ți ur - mă -
resc? te so - co - tesc lu - cra - re sfân - tă a Ha - ru - lui dum - ne - ze -
iesc? te so - co - tesc lu - cra - re sfân - tă a Ha - ru - lui dum - ne - ze -
iesc. Tu știi, tu vezi! o, cer - ce - tea - ză - ți a - dânc și a - tent vi - a - ța
ta, chiar de te - n - șa li pe ti - ne în - suți, pe Dom - nul nu - L poți în - șa - la - la!

Ce pot să spună despre tine,
acei ce viața-ți urmăresc?
Te socotesc lucrare sfântă
a harului dumnezeiesc?

Văd pe ogorul vieții tale
belșugul roadelor de sus?
Și fața ta arată pururi
blândețea Feței lui Isus?

Ref. Tu știi, tu vezi! - O, cercetează-ți
adânc și-atent viața ta,
chiar de **te-nșeli** pe tine **înșuți**,
pe Domnul nu-L poți înșela!

Te văd ei liberi de pământul
și lumea veacului **de-acum**?
Și-alergi tu liniștit și sigur
pe-al neprihanei veșnic drum?

Văd ei lumină minunată,
în tot ce faci și-n tot ce spui?
Și simt **în** ființa ta de humă
că ești copilul Domnului?

Isus te-a pus **să-l** fii lumină,
și mărturie pe pământ,
cum **împlinești** voința-l sfântă,
și cum ții **sfântu-l** legământ?

El și-a făcut cu prisosință
lucrarea pentru tine, blând,
de nu-L ascuți în umilință,
vei da socoata în curând!

202. Isuse, trezește-Ți urmașii...

"Isus, apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: "Ce. un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine?" (Matei 26, 40).

Isuse, trezește-Ți urmașii,
căci somnul adânc i-a cuprins,
în noaptea aceasta vrăjmașii,
pe Tine Te vor iarăși prins!

Vor mâinile Tale să-Ți lege,
o, sfânt Adevăr luminos,
că-n lumea **de acum** nu e lege,
să-Ți apere Chipul frumos!

Lucrarea Ți-o vor nimici,
pe Tine pe cruce Te vor,
păzește-i cu dreapta-Ți slăvită,
pe-acei ce-Ți urmează cu dor!

Adună-i mereu lângă Tine,
că-n **lume-s** atâtea dușmani,
și-atâtea trădări și suspine,
și-atâtea grădini **Ghetsimani**.

Mai trează le Ține credința,
și dragostea-n suflet curat,
să poarte și ei biruința,
Isuse, cum Tu ai purtat!

203. Ce dulce-i trăirea cu Tine...

Ce dulce-i trăirea cu Tine,
Isus când **Te-ascult**,
și-Ți caut mai mult,
privirile Tale senine! } bis

Ce tainice doruri mă leagă,
când inima mea,
cu focul din ea,
cuprinde Ființa-Ți întreagă!

Ce haruri, ce roade **preasfinte**,
mă umplu mereu,
când sufletul meu,
aleargă spre Țintă, nainte!

Odihnă plăcută **m-așteaptă**,
în Casa de Sus,
când umblu supus,
cu Tine pe calea cea dreaptă!

204. Pacea și iubirea..

"...Cel ce sta pe cal, a primit puterea să ia pacea de pe pământ..."
(Apocalipsa6, 4).

Andante

Pa- cea și iu- bi- rea s'au lu- at din lu- me, ur- me- le l'orsfin- te pes- te tot s'au șters,
căci ni- si- pul mă- rii făr- de- le- gi' n spu- me, 'co- pe- ri- t'a dru- mul pe'un- de e- le' au mers.
Groa- ză și'n- tu- ne- ric as- tăzi stă- pă- ne- ște fa- ța'n- tu- ne- ca- l'a'n- tre- gu- lui pă- mânt,
sus- pi- nând aș- teap- tă fi- rea și tân- jeș- te, du- p'al măn- tu- i- rii Nou A- șe- ză- mânt!

Pacea și iubirea s-au luat din lume,
urmele lor sfinte peste tot s-au șters,
căci nisipul mării fărdelegii-n spume,
coperit-a drumul pe-unde ele-au mers!

Groază și-ntuneric astăzi stăpânește
fața-ntunecat-a-ntregului pământ,
suspînând așteaptă firea și tânjește,
dup-al mântuirii Nou Așezământ!

Norii grei de ură tot mai mult s-adună,
ploaia să și-o verse peste fiii ei,
tremură văzduhul, fulgeră și tună,
și tresaltă vesel, demonii mișei!...

Pacea și iubirea pururi se sărută,
doar în locu-n care e Stăpân Hristos,
fericită-i viața ce-ascultând tăcută,
rupe legătura cu lumea de jos!

Și se nălță-n cerul păcii și iubirii
pe-a credinței cale dată de Isus,
chiar în cort de humă, haina mântuirii,
o-mbracă-n lumina slăvilor de Sus!

Vino, Doamne, vino! Ca s-aduci cu Tine,
pacea și iubirea și-al nădejdi har,
pe pământul care tremură-n suspine,
frământat de chinuri și de plâns amar!

Și-adu Sărbătoarea stăpânirii Tale,
peste lumea care s-a zbătut în rău,
pacea Ta să-i fie luminoasă cale,
slavă-n veci să cânte, doar Numelui Tău!

205. De la Tine-am învățat

"Isus a zis: Învățați de la Mine..."

(Matei 11, 29)

Moderato

Eu de la Ti-ne'am în - vă - tat, I - su - se, eu de la Ti-ne'am în - vă -
tat, I - su - se, că lu-mea'i pa - tri - e stră - i - nă,
pen-tru'a-de - văr, pen- tru lu - mi-nă, pen-tru cre - din-ța
cea di - vi - nă, pen-tru iu - bi - rea Ta se ni-nă, pen-tru a -
cei ce vor să vi - nă, la Ti - ne să le dai ho - di - nă!

Eu de la Tin-am învățat Isuse, (bis)
că lumea-i patrie străină,
pentru-adevăr, pentru lumină,
pentru credința cea divină,
pentru iubirea Ta senină,
pentru acei ce vor să vină
la Tine să le dai hodină...

Am învățat că lumea e-o pustie, (bis)
de rătăcirii și viclenie,
că nu-i a Ta Împărăție,
ci Te-a primit ca pe-o urgie
când Tu pe-ntinsa ei pustie
îi dăruiai din Apa vie
spre-o fericită veșnicie.

Am învățat, Isus, că mântuire (bis)
din stări adânci de rătăcire,
din neagra lumii rânduie,
din lanțuri de nelegiuire,
din faptele din vechea-mi fire,
primesc când vreau cu hotărâre
desăvârșită izbăvire...

Da, de la Tine-am învățat, Isuse (bis)
ca să trăiesc cu-adevărat,
tot ceea ce mi-ai arătat.
De nu ascult a Ta dreptate
să pier în noaptea de păcate
străin de sfânta-Ți bunătate,
de Tine în eternitate!

206. Cu ochii tăi de cer

(Binecuvântare)

- pentru Daniela, 15 iunie 1963,

- ziua ei de naștere -

Moderato

Cu o- chii Tăi de Cer cu soa-re, de-a pu- ruri Ce- rul să'l pri-vești,
ca Ce-ru'n su- flet să-ți co- boa- re, și Ce- ru'n veci să'l mos- te-nești.
ca Ce-ru'n su- flet să-ți co- boa- re, și Ce- ru'n veci să'l mos- te-nești.

Cu ochii tăi de Cer cu soare,
de-a pururi Cerul să-l privești,
ca ceru-n suflet să-ți coboare,
și Ceru-n veci să-l moștenești.

O sărbătoare nesfârșită,
scăldată-n har dumnezeiesc,
să te-ncunune fericită,
- fetița mea, azi îți doresc!

207. Nu-i jertfă prea mare..

Moderato

Nu-i jert-fă prea ma-re să ca-zi a - pă-rând frum-se-țea'A-de-vă-ru-lui
 ca-re din Cer co-bo-ră - t'a la noi a-du-când, lu -
 mi-nă, iu-bi-re, ier-ta-re! din cer co-bo-ră - t'a la
 noi a-du-când, lu - mi-nă, iu-bi-re, ier-ta-re!

Nu-i jertfă prea mare să cazi apărând
 frumsețea-Adevărului care
 din Cer coborât-a la noi aducând,
 lumină, iubire, iertare! } hi

Nu-i jertfă prea mare să pierzi pe pământ
 averi, prietenii, libertate,
 când Domnul smerit a lăsat Cerul sfânt,
 să poarte-ale noastre păcate.

Nu-i jertfă prea mare să fii prigonit,
 când crezi și păstrezi calea dreaptă,
 când știi c-o s-ajungi un sfârșit strălucit,
 când știi ce cunună te-așteaptă!

Nu-i jertfă prea mare, când ochii-ți ridici
 spre Jertfa de Domnul adusă,
 când știi cât de mult a plătit El aici
 a ta mântuire nespusă!

Alungă-ntristarea și fii fericit,
 cântând imnuri **sfinite** iubirii,
c-alături de Domnul ai fost rânduit,
 să fii pe altarul jertfirii!

208. Când m-apasă întristarea..

Moderato

Când m'a-pa-să în-tris-ta-re-a, când mi'e su-fle-tu' 'no-rat, o, I -
 su-se a - li - na - rea, și o - dih - na'n Ti-ne-mi cat. Tu cu -
 noști făp-tu-ra'mi sla-bă, și știi lup-te-le ce-mi vin, a-du'mi,
 Doam-ne, mai de-gra-bă a-ju-to-rul Tău de-plin!

Când m-apasă întristarea,
 când **mi-e sufletu-norat**,
 o, Isuse alinarea,
 și oduhna-n **Tine-mi** cat.
 Tu cunoști făptura-mi slabă,
 și știi luptele ce-mi vin,
 adu-mi, Doamne, mai degrabă
 ajutorul Tău deplin!

Adu-mi bucuria sfântă,
 și seninu-n viața mea,
 luptele care-o frământă,
liniștește-le în ea.
 Și-n lumina **Feței Tale**,
 să mă ții **pân-la** sfârșit,
 ca să pot pe-a vieții cale
 alerga neconținut.

În iubire și-n credință
 totdeauna să mă crești,
 și de scumpa Ta **Ființă**,
 tot mai mult să **m-alipești**.
 Ca să pot rămâne-n **Tine**,
 liniștit și roditor,
 chiar și-atunci când greul vine,
 scumpul meu Mântuitor!

209. De-ai străbate..

Moderato

De'ai stră - ba - te'n lung și'n lat, ma - rea și pă - mân - tul,
 de cu zori pâ - nă'n-se - rat a - ler - gând ca vâ - n - tul,
 n'ai să a - ții ni - cio - dat' porci zi - dind ce - ta - te,
 nici pe cel strâmb și'n - ti - nat, făp - tu - ind drep - ta - te!

De-ai străbate-n lung și-n lat
 marea și pământul ,
 de cu zori până-n sera
 alergând ca vântul,
 n-ai să afli niciodată
 porci zidind cetate,
 nici pe cel strâmb și-ntinat,
 făptuind dreptate

N-ai să afli lup păstor,
 nici pod peste mare,
 nici pe cel lingușitor,
 sfânt pe-a sa cărare!
 Nici fățarnicul trăind
 lepădat de sine,
 într-o lume ce-i aprind,
 patimile-i pline.

Nici pe omul cel firesc
 pătrunzând în taina
 Adevărului ceresc,
 și să-i poarte haina.
 N-ai să-l vezi pe cel răpus
 de pământ și lume,
 să-L iubească pe Isus
 și preasfântu-l Nume!...

De-ai străbate-n lung și-n lat
 și pământ și mare,
 n-ai să-l vezi pe cel bogat,
 în sfânta Lucrare.
 Căci acel înălțuit
 de-a morții robie,
 niciodată nu-i primit,
 în Lucrarea vie!

Domnul nu-și dă turma Lui
 - cea din veac iubită -
 niciodată lupului,
 spre a fi păzită.
 Și nici haru-l sfințitor
 El nu și-L împarte,
 șarpelui otrăvitor,
 purtător de moarte!

Ci El dă desăvârșit,
 mântuire-aleasă,
 celui care-a părăsit,
 calea păcătoasă!
 Celui ce-a primit deplin,
 viață și iertare,
 îi dă harul Lui divin,
 pentru-a Sa Lucrare!

Prin credință-a fost adus
 și prin haru-l mare,
 miel în Turma lui Isus,
 dintre morți și fiare.
 Și pe urma Lui călcând,
 cu nădejde vie,
 poate ca să-l fie-oricând
 sfântă mărturie!

210. Ce dulce-i povara iubirii..

Moderato

Ce dul-ce'i po-va-ra iu-bi-rii, Pe u-meri cu-rați a-șe-
za-tă, ea-i mi-rul din Tem-plul mă-ri-rii, Și
ja-rul pe'al-ta-rul jert-fi-rii, A-șa e po-va-ra iu-
bi-rii, În i-ni-mă'n ca-re'i pur-ta-tă!

Ce dulce-i povara iubirii,
pe umeri curați așezată,
ea-i mirul din Templul măririi,
și jarul **pe-altarul** jertfirii,
așa e povara iubirii,
În inima-n care-i purtată!

Ce albă e floarea iubirii,
mai albă ca **neaua-nsorită**,
ea-i sfânta podoab-a unirii,
și-i veșnic izvor fericirii,
așa este floarea iubirii,
În inima-n care-i primită!

Povara și floarea iubirii,
păstrează-o și crește-o în mine,
să fiu de folos mântuirii,
la toți de pe calea **pieirii**,
prin harul ales al iubirii,
Isus să-i atrag lângă Tine!

211. Iubirea-mi fierbinte

(Binecuvântare)

- pentru **soția** mea, **Lena**, cu ocazia zilei de naștere,
6 iulie 1963.

Andantino

Iu-bi-rea'mi fier-bin-te'ți do-reș-te, mai mult să'l iu-bești pe Hris-
tos, căci su-fle-tul ca-re iu-beș-te, e tă-năr în veci și fru-mos! căci
su-fle-tul ca-re iu-beș-te, e tă-năr în veci și fru-mos!

Iubirea-mi fierbinte-ți dorește,
mai mult să-L iubești pe Hristos,
căci sufletul care iubește
e **tănăr** în veci și frumos!

Și capul mereu ți se culce
pe umărul Lui mai supus,
nimic nu-i atâta de dulce
ca dragostea pentru Isus!

Ea-i viață, putere, lumină,
și-avânt înspre veacul măreț,
de ea fie-ți inima plină,
- e tot **ce-ți** doresc mai de preț!

Niculiță !

212. Isuse-ntruparea Harului

Moderato

I - su-se'n-tru - pa - rea preas - fân - tu - lui Har, și Pre - ot și Jert - fă Tu
ești pe Al - tar, în Tem - plu - l sfin - ți - rii, în Tem - plu - l sfin - ți - rii, și
Pre - ot și jert - fă ești Tu pe Al - tar. Ca toți ca - re gem de pă - ca - te ro - biți, prin
Ti - ne să fi - e ier - tați și pri - miți, de Ta - tăl, de Ta - tăl mă - ri - ri!

Isuse-ntruparea preasfântului Har,
și Preot și Jertfă Tu ești pe Altar,
în Templul sfințirii, (bis)
și Preot și Jertfă Tu ești pe Altar.
Ca toți care gem de păcate robiți,
prin **Tine** să fie iertați și primiți,
de Tatăl, de Tatăl mării!

Isuse-Armonia din Cerul slăvit,
Tu ești și Stăpân dar și Rob umilit,
în sfânta Lucrare,
Tu ești și Stăpân dar și Rob umilit.
Izvor al vieții Tu viața Ți-ai dat,
să-i poți ridica pe cei morți în păcat,
la viață, la viață și soare!

Isuse-Frumsețea neprinsă-n Cuvânt,
Păstor **Preaputernic** și Miel pururi sfânt,
Tu ești pe vecie,
Păstor Preaputernic și Miel pururi sfânt!
Pecețile sfinte le-ai rupt și-ai deschis,
cărări spre lumină și har nedescris,
și dragoste, dragoste vie!

Isuse ești **TOT** pentru cei ce Te vor,
ești Bobul de grâu, dar **și-ntinsul** Ogor,
ce porți mântuire,
ești Bobul de grâu, dar și-ntinsul Ogor,
ca toți cei sădiți, prin credința de foc
în Tine - s-ajungă în **Veșnicul** Loc,
primind fericire!

Să fiu ca și Tine, Isuse doresc,
cum Tu **mi-ai** slujit vreau și eu să-Ți slujesc,
cu-ntreaga-mi ființă,
cum Tu mi-ai slujit vreau și eu să-Ți slujesc!
În mine să pot să cuprind pe deplin,
și viața și lucrul și **felu-Ți** divin,
mereu prin credință.

213. Arătarea Lui

"...Când se va arăta El, vom fi ca EL." (1 Ioan 3, 2).

Moderato

Doar ce-lor ce Te-ai a-ră-tat, o, A-de-văr prea-lu-mi-nos, și
 Te-au vă-zut cu'a-de-vă-rat, a-șa cum ești, a-șa fru-mos, și
 fo-cul Tău în veci nes-tins, i-a bi ru it și i'a a-prins, doar
 ei pri-mesc pe chi-pul lor slă-vi-tu'Ți chip stră-lu-ci-tor; și
 fe-lul Tău și fa-ța-Ta, doar ei le pot cu-rat a-vea. căci
 tot ce ar-de pe al-tar, i-a chip de foc, de-vi-ne jar, de-vi-ne jar.

Doar celor ce Te-ai arătat,
 - o, Adevăr prealuminos, -
 și Te-au văzut cu-adevărat,
 așa cum ești, așa frumos,
 și focul Tău în veci nestins,
 i-a biruit și i-a aprins,
 - doar ei primesc pe chipul lor
slăvitu-Ți chip strălucitor;
 și felul Tău și Fața Ta,
 doar ei le pot curat avea, -
 căci tot ce arde pe altar,
 ia chip de foc, devine **jar!**... (bis)

214. Nu poți ști ce-i învierea..

Andantino

Nu poți ști ce-i în-vi-e-rea, nici s'o crezi cu'a-de-vă-rat,
 când din-moar-tea făr-de-le-gii, dra-gul meu, n'ai în-vi-at.
 Căci în tai-ne-le preas-fîn-te va pă-trun-de cel ce-i viu,
 mor-ții în-să ni-cio-da-tă, nici nu cred și nici nu știu!

Nu poți ști ce-i învierea,
 nici s-o crezi cu-adevărat,
 când din moartea fărdelegii,
 dragul meu, n-ai înviat.
 Căci în tainele preasfinte
 va pătrunde cel ce-i viu.
 Morții **însă** niciodată,
 nici nu cred și nici nu știu!

Nu poți ști ce-i mântuirea,
 și-adâncimea ei de har,
 când la plugul fărdelegii
 tragi **pe-al lumii-ntins** hotar!
 Numai cei iertați și liberi,
 îi simt focul ei întreg.
 Robii **însă** niciodată,
 n-o cunosc, nici **n-o-nțeleg!**

Nu poți ști ce-i biruința
 Jertfei de pe Golgota,
 când mocirla fărdelegii
 ți-a-necat viața **ta**.
 Căci în luptele divine
 biruiesc doar cei curați;
 ca să-noate, niciodată,
 nu mai pot cei înecați.

Nu poți ști ce-i Adevărul
 rânduiriilor cerești,
 când pe calea fărdelegii,
 și-a minciunii tu pășești.
 Numai cel născut din Duhul
 prin credința în Isus,
 în lumina cunoștinței
 tainelor pe veci e pus!...

215. Un stâlp în Templul Tău...

"Pe cel ca va birul, îl voi face un stâlp în Templul
Dumnezeului meu..." (Apocalipsa 3, 12).

Moderato

Un stâlp în Tem-plul Tău cel viu, zi - dit a - dânc în Ti - ne,
I - sus do - resc de - plin să fiu, să pot pe u - meri ca să ții,
po - ve - ri - le di - vi - ne! po - ve - ri - le di - vi - ne!

Un stâlp în Templul Tău cel viu,
zidit adânc în **Tine**,
Isus doresc deplin să fiu,
să pot **pe** umeri ca să ții, } **bis**
poverile divine!

Împodobit și potolit,
cu aurul credinții,
să port în chip desăvârșit,
lumina harului slăvit,
în noaptea **suferinții!**

Pân-la sfârșit neclătinat,
din sfânta Temelie,
păstrează-mă tot mai curat,
mai hotărât, mai nenfricat,
oricâte-ar fi să vie!

Să fiu un **reazim** sfințitor,
trudiților pe cale,
alin și har **întăritor**,
să torn în inimile lor,
prin glasul Cărții Tale.

Un stâlp în Templul Tău cel sfânt,
durat în stânca tare,
a Adevărului nenfrânt,
Isuse **fă-mă** pe pământ,
spre slava Ta cea mare!

216. Nu te frământa...

"...Isus i-a zis: "Marto, **Marto**, pentru multe lucruri te îngri-
jorezi și te fământă tu, dar un singur lucru trebuiește. **Ma-**
ria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua."
(Luca 10, 41-42).

Nu te fră-mân - ta ca Mar-ta, mul - te tu să'n - fap - tu - iești,
ros - tul vie - ții nu-mai U - NUL: A - de - vă - rul să'l gă-sești.
Și ră-măi a - poi sta - tor - nic, cu tot su - fle - tu'a - li - pit,
li - niș - tit ca și Ma - ri - a, lăn - gă Dom-nul Prea-iu-bit.

Nu te frământa ca **Marta**,
multe tu **să-nfăptuiești**,
rostul vieții-i numai **UNUL** :
Adevărul **să-l** găsești.
Și rămăi apoi statornic,
cu tot sufletu-alipit,
liniștit ca și **Maria**,
lângă Domnul Preaiubit.

Însetat după știință,
multe-nveți azi pe pământ,
multe prinde-a ta gândire,
multe știi, căci multe sânt!
Dar de nu știi lucrul **UNIC**,
spus de orbul vindecăt,
tu nu poți avea lumina
harului **îmbelșugat!**

Poți păzi cu **sânguință**,
ca și tânărul avut,
multe legi, porunci și jertfe,
câte **alții** n-au putut,
dar de-ți mai lipsește **UNA** :
"Ruperea de veacul rău,"
tu n-ai parte niciodată,
cu Isus în Cerul Său.

De te lupți cu multe planuri,
de vrei multe căi s-apuci,
uiți de UNICA Lucrare,
și de slujba care-o duci.
Uiți s-alergi pe calea sfântă,
și uiți Ținta ce ți-a pus,
Înainte ta curată,
Domnul nostru Sfânt Isus!

Uiți iubirea-n simplitatea
inimii de prunc candid,
ce cu cheia ei descuie,
porți ce alte legi **le-nchid**...
- Domnul vrea **UN** singur lucru:
- prin trăire-așa să-l știi: -
"Tu în El și El în tine,"
contopiți pe veșnicii!

217. Tot ce-i vrednic...

"...Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit...aceea să vă însușească..."
(Filipeni 4, 8).

Andante

Tot ce-i vred-nic de pri-mit, tot ce-i vred-nic de do-rit, tot ce-i vred-nic
de iu-bit, Doam-ne să mă'n-su-fle-teas - că, ca să pot tră - i cu-rat,
în-tr'o lu-mede pă-cat, și'n lu-mi-nă'n-veș-mân-tat, să 'nalț ca - u - za ce-reas-că!

Tot ce-i vrednic de primit,
tot ce-i vrednic de dorit,
tot ce-i vrednic de iubit,
Doamne să mă-nసులేతా,
ca să pot trăi curat,
într-o lume de păcat,
și-n lumină-nveșmântat,
să nălț Cauza cerească!

Tot ce-i vrednic și frumos,
tot ce-i sfânt și de folos,
e-Adevărul luminos,
dătător de mântuire.
Tu ești Adevăru-ntreg,
viața mea de Tine-o leg,
căci prin **Tine înțeleg**,
tot ce-i vrednic de iubire!

Dumnezeul meu Ceresc,
dă-mi credință să doresc,
și putere să primesc,
tot ce vine de la Tine.
Să iubesc ce Tu iubești,
să doresc ce Tu dorești,
să primesc ce Tu primești,
haru-acesta-l vreau în mine!

218. Nu poți cumpăra cu bani.

"...Bani tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut
că darul lui Dumnezeu s-ar putea câpăta cu bani."
(Fap. Ap. 8. 20).

Andantino

Nu poți cum - pă - ra cu bani, mân-tu - i - rea mi - nu - na - tă,
de te'ai zba - te ani și ani, nu poți cum - pă - ra cu bani,
ea se dă la cei sâr - mani, prin cre-din - ță, fă - ră pla - tă!

Nu poți cumpăra cu bani,
mântuirea minunată,
de te-ai zbate ani și ani,
nu poți cumpăra cu bani,
ea se dă la cei sărmani,
prin credință, fără plată!

Nu poți cu firești puteri,
să duci luptele divine,
nici a Duhului poveri,
nu poți cu firești puteri,
să le porți smerit spre Cer,
de n-ai viață nouă-n tine!

Nu poți prinde-n mintea ta,
cea-ntinată și firească,
darul de pe Golgota,
nu-l poți prinde-n mintea ta,
numai Duhu-i poate da,
starea care să-l primească!

Numai harul minunat,
coborât întreg prin cruce,
te ridică din păcat,
și din locu-ntunecat,
dacă crezi cu-adevărat,
mântuire el îți-aduce!

Leapădă tot ce-i pământ,
leapădă-ți vicleana fire,
și-atunci Domnul pururi sfânt,
îți dă harul Lui nenfrânt,
și lumină și avânt,
și comori de fericire!

219. Cu amfora inimii...

"Apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică." (Ioan 4, 14).

Moderato

Cu am - fo - ra i - ni - mii me - le când zo - ri și a -
 run - că be - tea - la lu - mi - nii pe ce - rul de ste - le, gră -
 bit și n - se - tat vin cu ea - la Fân - tă - na cu a - pa cea
 vi - e și sfân - t'A - de - vă - ru - lui, ca - re țâș - neș - te din
 veci spre ve - ci - e, s'o um - pli cu dul - ce ră - coa - re

Cu amfora inimii mele
 - când zorii-și aruncă beteala
 luminii pe cerul cu stele -
 grăbit și-nsetat vin cu ea la

Fântâna cu Apa cea vie
 și sfânt-a Adevărului, care
 țâșnește din veci spre vecie,
 s-o umpli cu dulce răcoare.

Și setea din **ea-și** potolescă
câți trec prin a lumii Sahară,
 puteri tot mai noi să primească,
 să-și poarte a crucii povară!

Mi-e amfora mică, Stăpâne,
 dar mult să reverse ea poate,
 cu Apa cea vie din Tine,
 mi-o umple în zilele toate!

220. Cum stropul..

Moderato

Cum stro - pul cris - ta - lin de ma - re, cu ma - rea'n veci se fa - ce u - na,
 că i smuls din ea și tot - dea - u - na re - vi - ne în în - tă - ia sta - re,
 a - așa sunt cei ce prin cre - din - tă ca stropi, năs - cuți din A - pa Vi - e,
 u - niți sunt toți pe veș - ni - ci - e, de stau în Veș - ni - ca Fi - in - tă.

Cum stropul cristalin de mare,
 cu marea-n veci se face una,
 că-i smuls din ea - și totdeauna
 revine în întâia stare,
 așa sunt cei ce prin credință
 ca stropi, născuți din Apa Vie,
 uniți sunt toți pe veșnicie,
 de stau în Veșnica Ființă.

Cum o scânteie își păstrează,
 cu focul vie unitate,
 din trupul lui când nu se-abate,
 căci **numa-n** el ea luminează,
 așa sunt cei născuți din focul
 aprins al dragostei divine,
 uniți sunt toți cu roade pline,
 în el când își păstrează locul!

Cum boabele de grâu unite
sunt doar în pâinea minunată,
 în suferință frământată,
 atunci când ele sunt zdrobite,
 așa sunt cei ce **suferința**,
zdrobitu-le-a dintâia fire,
 desăvârșiți sunt în unire,
 că-n pâinea vieții-și au ființa!

Cum vinul ce dă bucurie
 e-o unitate fericită,
 a boabelor ce nimicită,
li-e firea cea născută-n vie,
 așa sunt cei ce-și au trăirea,
 în Vița harurilor tare,
 au bucurii și sărbătoare,
 în noul vin ceresc, **UNIREA**.

221. Acesta-i Adevărul...

"Cuvântul Tău este Adevărul..."

(Ioan 17, 17).

Andantino

De uzi me-reu pe al-ții, și tu vei fi u-dat,
nu se-ceri ni-cio-da-tă, de-cât ce-ai se-mă-nat!
A-ces-ta'i A-de-vă-rul pu-ter-nic și fru-mos,
ce-nstră-lu-ci-ta'l Car-te ni l-a lă-sat Hris-tos!

De uzi mereu pe alții,
și tu vei fi udat,
nu seceri niciodată
decât ce-ai semănat!
Acesta-i Adevărul
puternic și frumos,
ce-n strălucita-l Carte
ni l-a lăsat Hristos!

Și sabia din teacă
de-o scoți spre a lovi,
de sabie pieri-vei,
când ceasu-ți va sosi.
Acesta-i Adevărul
din sfântul Cer adus,
și-i scris în Cartea păcii,
prin jertfă, de Isus!

Pe calea mântuirii
așa doar poți s-apuci,
de-ți lepezi eul propriu
și crucea când ți-o duci.
Acesta-i Adevărul
nenfrânt și luminos,
descoperit în Cartea
Vieții lui Hristos!

La doi stăpâni deodată,
nu vei putea sluji,
nici firea pământească
nu poți a o-mblânzi.
Acesta-i Adevărul
pe care ni l-a spus,
cu-atâta limpezime,
în Cartea Sa, Isus!

Părintele iubirii
păcatul ne-a iertat,
prin Fiul Său de credem,
căci jertfă ni l-a dat.
Acesta-i Adevărul
prea dulce și duios,
ce-atât de nalt se vede,
în Cartea lui Hristos!

Pământu-ntreg cu Cerul
curând se va uni,
când Domnul în mărire,
la noi va reveni.
Acesta-i Adevărul
mângâietor nespus,
ce-n Cartea Veșniciei
ni l-a păstrat Isus!

De cercetăm cu râvnă
preasfântă Cartea Sa,
noi Adevărul veșnic,
deplin îl vom afla.
Căci Adevărul unic,
e-un diamant ceresc,
cu mii și mii de fețe
ce-n dragoste scilipesc!

Ferice-acel ce crede
și-n dragoste-i aprins,
în tainică lumină
de Adevăr e prins!
Că-ntreaga mântuire,
și harul minunat,
e-n Adevărul veșnic,
atunci când l-ai aflat!

222. Fereastra vieții...

"...Daniel...a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui..." (Daniel 6, 10).

Andantino

Fe - reas - tra vie - ții me - le, Doam - ne, mai
 larg des - chi - de - o ne - cur - mat, spre ce - rul ha - ru - ri - lor Ta -
 le, ne - măr - gi - nit și ne - se - cat spre Ce - rul ha - ru -
 ri - lor Ta - le, ne - măr - gi - nit și ne - se - cat!

Fereastra vieții mele, Doamne,
 mai larg deschide-o necurmat,
 spre Cerul harurilor Tale,
 nemărginit și neseacă! bis

Ca aerul curat și proaspăt,
 al Adevărului sfințit,
 s-o primenească totdeauna,
 statornic și desăvârșit.

Al dragostei zefir s-o umple
 cu-al ei parfum îmbătător,
 mai strălucit, mai viu, mai spornic,
 în revărsatul zorilor!

Căci sunt cu trupul prins în lumea
 vremelnicului **Babilon**,
 dar ard de dorul revederii,
 dumnezeiescului Sion!

Păstrează-mi Tu deschisă, Doamne,
 fereastra vieții necurmat,
 spre Fericita mea **Nădejde**
 Sionul binecuvântat!

223. O, Doamne, dă-mi mereu iubirea...

"Urmăriți dragostea..."

(1 Corinteni 14, 1).

Andantino

O, Doam - ne, dă-mi me - reu iu - bi - rea, ce poa - te prin - de - n
 ea vrăj - ma - șii, ce'mi fa - ce lim - pe - de pri - vi - rea, și'n
 ca - lea Ta mi'n - dreap - tă pa - șii. ce'mi fa - ce lim - pe -
 de pri - vi - rea și'n ca - lea Ta mi'n - dreap - tă pa - șii.

O, Doamne, dă-mi mereu iubirea,
 ce poate prinde-n ea vrăjmașii,
 ce-mi face limpede **privirea**,
 și-n calea Ta **mi-ndreaptă** pașii. }bis

Dă-mi Tu **înțelepciunea** care
 cu Adevărul mă **încinge**,
 cu zel **m-aprinde** în Lucrare,
 și focul **rătăcirii**-l stinge.

Și dă-mi puterea cea din Tine,
 să biruiesc orice ispită,
 să năntez spre zări senine,
 nălțând dreptatea Ta slăvită.

Cu harurile Tale sfinte,
 îmi umple zilnic Tu ființa,
 să pot **trăi-mplinind**, Părinte,
 Cuvântul Tău, cum Ți-e dorința!

224. Cu resemnare...

"Căci întristările noastre ușoare de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă." (2 Cor. 4, 17).

Andantino

Cu re - sem - na - re și cre - din - tă, să urci cal - va - rul
u - mi - li - rii, că-n a - dâncimi de su - fe - rin - tă, se
naș - te per - la mân - tu - i - rii! că-n a - dâncimi de
su - fe - rin - tă, se naș - te per - la mân - tu - i - rii!

Cu resemnare și credință,
să urci calvarul umilirii,
că-n adâncimi de suferință,
se naște perla mântuirii!

Cu râvnă-n rugă tu te pune,
să-mprăști umbrele minciunii,
că-n adâncimi de rugăciune,
se află **perla-nțelepciunii!**

Cu stăruință arzătoare,
Tu cercetează ce te-ncântă,
că-n adâncimi de cercetare,
e Adevărul - perlă sfântă!

Cu-a neprihanei armă vie,
să stingi a patimilor pară,
că-n adâncimi de curăție,
găsești iubirea, perlă rară!

Să-ți fie viața adâncită
în Domnul - Marea Vieții pline -
căci El e pururi nesfârșită
Comoara perlelor divine!

225. Cu haina iubirii...

"Atunci Sem și Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers **deandăratelea** și au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă fețele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor." (Fac. 9, 23).

Moderato

Cu hai-na iu - bi - rii s'a - co-păr me-reu, pe cel dez-go - lit de is -
pi - tă, și greu să nu-l ju-dec în cu-ge-tul meu, ros-tind o sen -
Ref. tin - tă gră - bi - tă! lu - bi - rea, iu - bi - rea, să-mi um-ple de-a pu-ruri tră -
i - rea, iu - bi - rea, iu - bi - rea, pli-neas-că-și în mi-ne me - ni - rea.

Cu haina iubirii s-acopăr mereu,
pe cel dezgolit de ispită,
și rău să **nu-l** judec în cugetul meu,
rostind o sentință grăbită!

Iubirea, iubirea
Ref. să-mi umple de-a pururi trăirea,
iubirea, iubirea
plinească-și în mine menirea.

Nici piatra osândei cea rece și grea
în mine s-o am ridicată,
ci dragostea dulce, cu focul din ea,
să facă deplin judecată!

Iar sabia sfânt-a dreptății de Sus
nici când să n-o scot cu grăbire,
ci pururi **să-nvăț de la Domnul Isus**,
dreptatea născută-n iubire.

Cu plugul iubirii să scot nencetat
păcatul cu-a lui rădăcină,
că-n dragoste sufletul este curat,
prin ea se păstrează-n lumină!

În răni de păcate să torn nesfârșit
balsamul iubirii divine,
căci dragostea-i semnul că Domnul slăvit
născutu-m-a nou dintru Sine!

226. Pe harfa inimii...

Maestoso

Pe har - fa i - ni - mii un sin - gur Nu - me, do -
 resc să nalț un cân - tec ma - ies - tos, lu - mi - na lui să um ple'n -
 trea - ga lu - me, căci Soa - re e dum - ne - ze - ies - cul Nu - me: I -
 SUS HRISTOS! - SUS HRISTOS! căci Soa - re e dum - ne - ze -
 ies - cul Nu - me: I - SUS HRIS - TOS! I - SUS HRIS - TOS!

Pe harfa inimii un singur Nume,
 doresc să nalț în cântec **maiestos**,
 lumina Lui să **umple-ntreaga** lume, } bis
 căci Soare e dumnezeiescul Nume:
ISUS HRISTOS! -bis-

În Taina Lui e-ntreaga mântuire,
 și-ntregul Har prin El a fost adus.
 O, Nume sfânt! Comoară de iubire,
 puterea Ta aduce mântuire:

HRISTOS ISUS!

Să-mi acordezi, Isuse, în lumină,
 prin Duhul, harfa inimii mereu,
 și-n armonia limpede și plină,
 să-Ți nalț slăvitul Nume în lumină
 de **DUMNEZEU!**

227. La adăpostul Sângelui.

"Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nînici ourgie..." (Exod 12, 13).

Andantino

La a - dă - pos - tul Sân - ge - lui sfin - țit, al Mie - lu - lui de
 Paș - te, de ori - ce griji și te - meri sunt scu - tit, de pa - ce su - fle
 tul mi-e co - ple - șit, la a - dă - pos - tul Sân - ge - lui sfin - țit, spe - ran - ta
 mea re - naș - te! de mea re - naș - te! spe - ran - ta mea re - naș - te!

La adăpostul Sângelui sfințit,
 al Mielului de Paște,
 de orice griji și temeri sunt scutit,
 de pace sufletul mi-a copleșit,
 la adăpostul Sângelui **sfințit**,
 speranța mea renaște! (bis 2)

bis

La adăpostul sângelui curat,
 eu scap de-o grea povară,
 prin El cu Dumnezeu sunt **împăcat**,
 din pomul vieții roade El mi-a dat,
 la adăpostul Sângelui curat,
 e-a Harului comoară!

Lumină și imbold deplin primesc
 și aripi de credință,
 să zbor spre Canaanul cel Ceresc,
 când stau sub Sângele dumnezeiesc,
 lumină și imbold deplin primesc,
 în slaba mea ființă!

O, slavă Ție, Mielușel Preasfânt,
 căci Jertfa Ta slăvită,
mi-e stânca mântuirii pe pământ,
mi-e adăpost puternic și nenfrânt,
 mi-e bucurie sfântă și avânt,
 spre Era **fericită!**...

228. Ridică-Ți lucrători..

Moderato

Ri - di-că-Ți lu - cră - tori I - su - se, căci ma-re'i se - ce - ri - șul

Tău Dez - lea-gă bra-te - le su - pu-se, de stă-pă-ni-rea ce-lui rău! Pe o

Ref.

go-rul lu-cră-rii di - vi-ne, ca s'a-du-ne I - su-se cu Ti-ne, să-Ți ri-dici, să-Ți ri-dici lu-cră-

tori, mai a-prinși de-ai iu - bi - rii fi - ori, mai pă-trunși de-al cre-din-ței a - vânt, și mai

plini de preas-fân-tul cu-vânt. Ca s'a-du-ne I - su-se cu Ti-ne, pe o-go-rul lu-cră-rii di-

vi-ne, să-Ți ri - dici, să-Ți ri-dici lu - cră - tori, de lu - mi - nă și har pur - tă - tori!

Ridică-Ți lucrători Isuse,
căci **mare-i** secerișul Tău,
dezleagă **brațele** supuse
de stăpânirea celui rău!

Pe ogorul Lucrării divine,
ca s-adune Isuse cu **Tine**
să-Ți ridici, să-Ți ridici lucrători,
mai aprinși de-ai iubirii fiori,
mai pătrunși **de-al** credinței avânt,
și mai plini de preasfântul Cuvânt.
Ca s-adune Isuse cu Tine,
pe ogorul Lucrării divine,
să-Ți ridici, să-Ți ridici lucrători,
de lumină și har purtători!

Ref.

Înflăcărează-i Tu cu darul
dumnezeieștei stăruinți,
să poată strânge în grânarul
ceresc, noi snopi curați și sfinți.

Și-nveșmăntează-i în lumină,
prin Adevărul Tău sfințit,
să **poat-alege** din neghină,
frumosul grâu desăvârșit!

Ridică-Ți în Lucrarea vie,
pe cei din viața Ta născuți,
căci numai viii pot **să-nvie**,
pe **morții-n** fărdelegi ținuți!

Ce mare, mare Ți-e Lucrarea
și ce preț mare Te-a costat,
doar cei ce-i simt din plin chemarea
sunt lucrători cu-adevărat!

229 . De pe culmile iubirii...

"Moise s-a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan." (Deut. 34, 1).

Moderato

De pe cul - mi - le iu - bi - rii, al - be și'n - so - ri - te,
văd în - tin - sul stră - lu - ci - rii și splen - doa - rea rân - du - i - rii,
pa - tri - ei do - ri - te! pa - tri - ei do - ri - te!

De pe culmile iubirii,
albe și-nsorite,
văd **întinsul** strălucirii,
și splendoarea rânduirii,
Patriei dorite! (bis)

Inima **mi-se** aprinde,
viața-mi se topește,
de-aș putea azi **m-aș** desprinde,
de pământul ce-mi cuprinde
dorul care crește!

Și-aș zbura, zbura spre Tine,
să Te-ajung odată,
căci Te port adânc **în** mine,
și-n furtuni și-n vremi senine,
Țară minunată!

Frumusețea Ta **mă-mbie**,
- totu-i sărbătoare -
m-ai vrăjit pe veșnicie,
vino, **sfântă-mpărăție**,
cu-al Dreptății Soare!

230. La frângerea pâinii...

"Pe când ședea cu ei la masă, a luat pâinea; și după ce a rostit binecuvântarea, a **frânt-o**, și **le-a** dat-o. Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut..." (Luca 24, 30-31).

Moderato

La frân - ge - rea pâi - nii Cu - vân - tu - lui sfânt, I -
su - se Te'a - rați tot - dea - u
strân - ge în cort de pă - mânt, lu - mi - nă și har și'a - de -
văr ne - în - frânt, din Ce - rul de tai - ne în - tru - na!

La frângerea pâinii Cuvântului sfânt,
Isuse Te-arăți totdeauna,
și sufletul strânge în cort de pământ,
lumină și har și-adevăr neînfrânt,
din Cerul de taine - **întruna!**

Din frângerea pâinii Cuvântului viu
primesc și-mi păstrez viața nouă,
ea-mi ține tăria **pe-al** lumii pustiu
și dorul **mi-l** crește spre Tine să viu,
cu genele pline de rouă!

Vreau frângerea pâinii s-o fac necurmat
în Templul iubirii aprinse,
s-o pot împărți mai divin, mai curat,
la toți cei flămânzi după harul bogat,
cu **măinile-n** rugă întinse!

La frângerea pâinii Cuvântului Sfânt
Isuse Te-arăți tuturor,
ea-i ușă și scară și aripi și-avânt,
spre Cerul preasfântului Tău Legământ,
de unde-i privesc aurora!

231. Nu poți opri...

Maestoso

Nu poți o - pri din drum mă - re - țul soa - re, nici tim - pu'n loc nu'l
 vei pu - tea ți - nea, nici le - gea mor - ții cea ne - cru - tă - toa - re,
 s'o'm - pie - dici as - tăzi tu nu vei pu - tea! nici le - gea mor - ții
 cea ne - cru - tă - toa - re, s'o'm - pie - dici as - tăzi tu nu vei pu - tea!

Nu poți opri din drum mărșul soare,
 nici **timpu-n** loc **nu-l** vei putea ține,
 nici legea morții cea necruțătoare,
 s-o-mpiedici astăzi tu nu vei putea! } bis

Și nici sfârșitul veacului de ură,
 nici judecata care va veni,
 nici **vremile** prezise de Scriptură,
 să le oprești - zadarnic vei trudi!

Nici Primăvara Harului ce vine,
 n-o poți lega **în** lanțuri și obezi,
 puterea ei nimic n-o poate ține,
 ea vine chiar și dacă tu nu crezi

Cuvântul Dumnezeului Puternic,
 ce veșnic stă deasupra tuturor,
 desăvârșit se **va-mplini** statornic,
 căci El e viu și-atotbiruitor!

232. Smulge cu desăvârșire.

"Deșteleniți-vă un ogor nou și nu semănați între spini..."
 (Ieremia 4, 3).

Andante

Smul - ge cu de - să - văr - și - re, ori - ce rest din
 ve - chea'mi fi - re, ră - dă - cini a - dânci și tari,
 de pă - cat ce dau lăs - tari, smul - ge - le din
 via - ța mea, Doam - ne cu pu - te - rea Ta!

Smulge cu desăvârșire,
 orice rest din vechea-mi **fire**,
 rădăcini adânci și tari,
 de păcat ce dau lăstari,
smulge-le din viața mea,
 Doamne, cu puterea Ta!

Buruienile străine,
 care-au fost sădite-n mine,
 de lucrarea celui rău,
 smulge-le cu brațul Tău;
 sufletul să-mi **fie-n** veac,
 un ogor pe sfântu-Ți plac.

Ca sămânța Ta cerească,
 să-ncolțească, să rodească,
 Harul mântuirii plin,
 cu-n duh nou, cu-n simț divin,
 și cu-n **dor**, mai arzător,
 după veacul viitor!

Evangelia slăvită,
 s-o pot duce neștirbită,
 celor care zac **robiți**,
 de păcate-nlănțuiți,
 să **primesc-al** vieții dar,
 și-al iertării veșnic har.

Fă Tu viața mea grădină,
 cu flori albe de lumină,
 purtătoare de nectar,
 și de roade sfinte-n har,
 să le strângi, să le culegi,
 numai Tu, **Isuse-ntregi**.

233. Nu uita...

"Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și nu uita niciuna
din binefacerile Lui..." (Psalm. 103, 2).

Moderato

Nu ui - ta c'ai fost smuls din pier - za-re, de I - sus când vi - a - ța și'a
dat, nu ui - ta ce'a cos-tat, ce preț ma-re mân-tu - i - rea din ne-gru'ți pă -
cat! nu ui - ta ce'a cos-tat, ce preț ma-re mân-tu - i - rea din ne-gru'ți pă-cat!

Nu uita c-ai fost smuls din pierzare,
de Isus când viața Și-a dat;
nu uita ce-a costat, ce preț mare, }
mântuirea din **negru-ți** păcat!

Nu uita că tu porți sfântul nume,
al vieții **și-al** harului sfânt,
rânduit ești să fii pentru lume,
mărturie prin trai și cuvânt!

Nu uita, nu uita niciodată,
că tu ești pe pământ un străin,
nu uita că viața ți-e dată,
ca să naști Adevărul divin!

Nu uita de chemarea cerească,
și **de-a**legerea ta pentru har,
prin veghere s-o faci să lucească,
dovedind că nu lupți în zadar.

Să-ți aduci totdeauna aminte,
de Isus și **Cuvântu-l** nespus,
propășire și viață fierbinte,
vei avea când nu uiți ce ți-a spus!

234. Chiar cei aleși.

Moderato ₃

Chiar cei **ă** - leși sunt is - pi - tiți să ca - dă, în vre-mu - ri - le
gre-le de a - poi, dă o - chi - lor tre - zi - e ca să va - dă, I -
su - se că Tu ești me - reu cu noi, dă o - chi - lor tre -
zi - e ca să va - dă, I - su - se că Tu ești me - reu cu noi!

Chiar cei aleși sunt ispițiți să cadă,
în vremurile grele de apoi,
dă ochilor trezie ca să vadă, } **bi**
Isuse că Tu ești mereu cu noi!

Și-n inimi toarnă liniște deplină,
și-avânt și har în greul Tău război,
să știm adânc, că-n tot ce-o fi să vină,
mai alipit, mai viu ești lângă noi!

Când urlă valurile **spumegânde**,
de necredință, ură și nevoi,
adu-ne-aminte-ndemnurile blânde,
ce ni le-ai dat spunând că ești cu noi!

Și nu lăsa durerea și-oboșeala,
să ne târască-n negrul lor șuvoi,
ci **iartă-ne** slăbia și greșala,
și-ncredințează-ne că ești cu noi!

235. Când vin!

Moderato

Când vin spre mi - ne oști cum - pli - te, de n-dem-nuri și is - pi - te gre - le, când
 în - gro - zit pri - vesc spre e - le, I - su - se'n cli - pe - le a - ce - le, dă
 i - ni - mi'mi pu - teri spo - ri - te! dă i - ni - mi'mi pu - teri spo - ri - te!

Când vin spre mine oști cumplite,
 de-ndemnuri și ispite grele,
 când îngrozit privesc spre ele,
 Isuse-n clipele acele,
 dă inimi-mi puteri **sporite**. (bis)

Înviorează-mă-n credință,
 nădejdea fă-mi-o tot mai tare,
 și dragostea mai arzătoare,
 să pot rămâne în picioare,
 încunurat de biruință!

Și-nvăluit în pace-adâncă
 să cânt cântări de bucurie,
 când trec prin neagra vijelie,
 să văd lumina ce-o să vie
 de haruri neștiute încă!

Deschide-a ochilor lumine,
 să văd cum Tu-mi numeri pașii,
 să-Ți recunosc deplin urmașii,
 că mult mai mulți decât vrăjmașii
 sunt cei ce luptă pentru mine!

Să văd oștirile de îngeri,
 ce-mi **împresoară** viața toată,
 să-mi văd puterea minunată,
ce-azvârle-ntunecata gloată,
 în hăul veșnicei înfrânger!

236. Adânc dorim..

Andantino

A - dânc do rim, să-Ți îm - pli - nim, o, Doam - ne,
 toa - tă vo - ia - Ta, slă - vi - tu-Ți Glas, în ori - ce
 ceas, a - ju - tă - ne a'l as - cul - ta! slă - ta!

Adânc dorim,
 să-Ți împlinim
 o, Doamne toată voia Ta,
slăvitu-Ți Glas,
 în orice ceas,
 ajută-ne **a-l** asculta! } bis

Cu Duhul Sfânt,
 pe-acest pământ,
 să ne conduci pe drumul Tău,
 descoperind,
 și biruind,
 îndemnurile celui rău!

Stăruitori,
 și roditori,
 în lucrul Tău să fim mereu,
 nălțând cu drag,
 frumosul steag,
ne-mpiedicați de nici un greu!

Ca la sfârșit,
 mai strălucit,
 cu toții să-Ți putem cânta,
 când Tu măreș,
 a noastre vieți,
 cu har le vei încununa!

237. Mântuire plină... *)

Moderato

Mân - tu - i - re pli - nă, pa - ce și lu - mi - nă,
 din sla - vă se - ni - nă ți - e ți'a a - dus, ți - e ți'a a - dus,
 naș - te - rea slă - vi - tă, cum a fost ves - ti - tă, în ies - lea sme -
 ri - tă'a Dom - nu - lui I - sus, Dom - nu - lui I - sus!

Mântuire plină,
 pace și lumină,
 din slava senină,
 ție ți-a adus, (bis)
 nașterea slăvită,
 cum a fost vestită
 - în ieslea smerită a -
 Domnului Isus. (bis)

Dacă cu credință,
 și cu umilință,
 în a ta ființă
 astăzi o primești,
 taina mântuirii,
 înnoirea firii,
 plinul fericirii,
 pururea trăiești!

Căci în haru-l mare,
 prin a Sa-ntrupare,
 ne-a deschis intrare
 Domnul Preamărit,
 în slăvita-l Casă,
 la bogata-l masă
 și la slavă-aleasă,
 fiindcă ne-a iubit!

*) Crăciunul 1963.

238. Nu e greu..

Moderato

Nu e greu să găsești A - de - vă - rul preas - fânt, când ți ca - uți ar - zând, cu cre -
 din - tă, când sme - rit ți as - culți în - che - ind le - gă - mânt, când sme - rit ți as - culți în - che -
 ind le - gă - mânt, căi ur - mezi cu în - tre - ga'ți fi - in - tă. când sme -
 rit ți as - culți în - che - ind le - gă - mânt, căi ur - mezi cu în - tre - ga'ți fi - in - tă!

Nu e greu să găsești Adevărul preasfânt,
 când ți cauți arzând, cu credință,
 când smerit ți asculți, încheind legământ (bis 1) bis
 că-i urmezi cu întreaga-ți ființă.

Nu e greu, când iubești felul Său cristalin,
 când trăirea cu El ție-ți place,
 - ce ușor te conduce atunci, ce senin,
 înspre țarmuri albastre de pace!

Dăruit când îi ești, când cărarea i-o ții,
 Adevărul se dăruie ție,
 și când rupi legături de firești prietenii,
 îi câștigi pentru veci prietenie!

Când sărac și lipsit pentru El tu rămâi,
 Adevărul îți este comoară,
 mai bogat, mai de preț pe pământ nimeni nu-
 decât El, când în tine coboară!

Și pe față primești chipul Lui preafrumos,
 de lumină, blândețe, iubire,
 c-Adevărul e viață, e har, e Hristos,
 e întreg Dumnezeu în mărire!

239. Să-mi fii Tu Alfa și Omega...

"Eu *sunt* Alfa și Omega, începutul și Sfârșitul, zice Domnul..."
(Apocalipsa 1, 8).

Moderato

Să-mi fii Tu Al - fa și O - me - ga vie - ții, I - sus - se tot - dea -
u - na pe pă - mânt, lu - cea - fă - rul fru - mos al di - mi - ne - ții
să-mi fi - e'al Tău dum - ne - ze - iesc Cu - vânt! lu - cea - fă - rul fru -
mos al di - mi - ne - ții să-mi fi - e'al Tău dum - ne - ze - iesc Cu - vânt!

Să-mi fii Tu Alfa și Omega vieții,
Isuse, totdeauna pe pământ,
Luceafărul frumos al **dimineții**
să-mi **fie-al** Tău dumnezeiesc Cuvânt? } bis

Prin Tine vreau să-ncep orice lucrare,
Și tot prin Tine vreau ca s-o sfârșesc
cum **raza-și** are obârșia-n soare,
așa - din Tine viața să-mi trăiesc!

Pecetea Duhului s-o am în mine,
în tot ce simt, gândesc și spun și fac
bobocii-mpărăției care vine,
în inimă **să-i** vezi cum se desfac.

Să-mi fii Tu Alfa și **Omega-n** toate,
și-n toate **fă-mă** sfânt și roditor,
căci doar prin Tine sufletul meu poate
păși spre fericitul Viitor!

240. Dreptate...

"Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui. care strigă
zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun
ca le va face dreptate în curând..." (Luca 18, 1-3)

Maestoso

Drep - ta - te, Drep - ta - te, I - SU - SE, Drep - ta - te, pe Ti - ne Te vrem, du - pă
Ti - ne tân - jîm, cu su - fle - te ar - se, cu tru - puri us - ca - te, Îți
ce - rem azi a - pa, a - dânc s'o sor - bim! Cu su - fle - te ar - se, cu
tru - puri us - ca - te, Îți ce - rem azi a - pa, a - dânc s'o sor - bim!

Dreptate, Dreptate, **ISUSE** - Dreptate,
pe Tine te vrem, după Tine tânjîm,
cu suflete arse, cu trupuri uscate,
îți cerem azi apa, adânc s-o sorbim!

E lungă-ncercarea, e aspră durerea,
în văile morții în care-așteptăm,
o, vino Dreptate, arată-Ți puterea,
pe brațele Tale noi capu-l plecăm!

Adu-ne lumina în noaptea de groază,
adu-ne scăparea din fund de mormânt,
pătrunde-ne viața cu dulcea Ta rază,
căci credem în Tine cu suflet nenfrânt!

Ridică-ne Tu de pe umeri povara,
de hule, batjocuri, minciuni și ocări,
ce lung-a fost iarna! Adu primăvara,
slăvitei și veșnicei Tale-arătări!...

O, vino Dreptate, înalță-Ți Ființa,
și-n noi care plângem, c-atât Te dorim,
cuprinde-ne Tu și ne-nvie credința,
ca Numele Tău și mai mult să-L slăvim!

241. În fiecare zi...

Andante

În fi - e - ca - re zi c'un pas să na - in - tez pe
ca - lea dreap - tă, să urc smerit din treap - tă'n treap -
tă, spre Ce - rul ca - re mă aş - teap - tă, ui - tând ce'n
ur - mă mi'a ră - mas! ui - tând ce'n ur - mă mi'a ră - mas!

În fiecare zi cu-n pas
să naintez pe calea dreaptă,
să urc smerit din treaptă-n treaptă
spre Cerul care mă aşteaptă,
uitând ce-n urmă mi-a rămas! (bis)

Mai tare azi să fiu ca ieri,
mai răbdător în suferință,
mai hotărât, mai cu credință,
să năuț divina Ta voință,
Isuse-n lumea de dureri!

Și astfel zilnic propășind,
să-Ți fiu **arzândă** mărturie,
prin lumea rece și pustie,
ca sufletele să **învie**,
și-apoi de Tine să le prind!

Iubirea Ta vreau și mai mult
din zi în zi s-o pot pătrunde,
să-i prind puterea ce-o ascunde,
și dus de blândețe ei unde,
deplin solia să-i ascult!

Să port **amiaza**-n viața mea,
mai limpede ca altădată,
cu trupul meu îngemănată,
Ființa Ta să fie toată,
în neprihana albă - nea!

242. Cine-ar putea?..

Andantino

Ci - ne'ar pu - tea să-ți dea ier - ta - re, pen - tru pă - ca - tul
tău cel ma - re ci - ne'ar pu - tea? ci - ne'ar pu -
tea? I - sus Dum - ne - ze - ies - cul Miel, prin jert - fa ce'a a -
du - s'o El, El ar pu - tea! El ar pu - tea! I - ar pu - tea!

Cine-ar putea să-ți dea iertare,
pentru păcatul tău cel mare,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus Dumnezeiescul Miel,
prin jertfa ce-a adus-o El,
El ar putea!

Cine-ar putea să-ți dea lumină,
și-n suflet liniște deplină,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus e Unicul Izvor,
de haruri pururi dăător,
El ar putea!

Cine-ar putea să-ți dea tărie,
în vremurile de urgie,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus cu brațul Lui ne-nfrânt,
ce ține soare și pământ,
El ar putea!

Cine-ar putea să-ți facă parte,
de viața cea fără de moarte,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus, îți spun - și sigur știu,
căci mort a fost, dar este viu,
El ar putea!

De crezi cu inimă curată,
și Lui **Îi** dai viața toată,
El **îți** va da, El **îți** va da,
comori de Cer, comori de har,
și fericiri fără hotar,
cu mâna Sa!

243. E noapte..

Moderato

E noap-te a-dân-că și ur-lă fur-tu-na, iar ca-lea cre-din-ței se
fa-ce mai grea, a - ju - tă - ne Doam-ne prin har tot-dea-u - na, să'n-
frân-gem vrăș-ma-șii ce via - ța ne'ar vrea! A - via - ța ne'ar vrea!

E noapte adâncă și urlă furtuna,
iar calea credinței se face mai grea,
ajută-ne Doamne, prin har totdeauna,
să-nfrângem vrăjmașii ce viața ne-ar vrea! } 1

Să ținem privirea mereu ridicată,
mai sus peste lumea de unde suntem,
spre Ținta vieții-n lumină-mbrăcată,
prin neguri și lupte, mai clar s-o vedem!

Păstrează-ne treji și adu-ne aminte,
că noaptea și chinul de-aici s-or sfârși,
și-n Țara luminii și-a păcii preasfinte,
noi fiii credinței curând vom pași!

244. De ce-s fără putere?.

Moderato

De ce's fă - ră pu - te-re? De ce sunt în - tris - tat? De
ce n'am mân-gă - ie-re și su - fle-tu'm-pă - cat? N'am pen-tru-că is -
pi-ta, a - tunci când n'am ve-gheat a - su - pra mea țin - ti - ta și'a
dânc m'a să-ge - tat. Dar vin a-cum la Ti-ne, preas-fânt Mân-tu - i -
tor, Te rog să tor - ni'n mi - ne, bal - sam vin - de - că - tor!

De ce-s fără putere?
de ce sunt întristat?
De ce n-am mângâiere
și sufletu-mpăcat?
- N-am pentru că ispita,
atunci când n-am vegheat,
asupra mea ținut-a
și-adânc m-a săgetat.

Dar vin acum la Tine,
Preasfânt Mântuitor,
Te rog să torni în mine,
balsam vindecător!

De ce nu am lumină?
De ce mi-e capul greu?
De ce tot caut vină
la cei din jurul meu?
- E pentru că păcatul
m-a prins și m-a mânjit,
și azi eu, vinovatul,
de el sunt chinuit!

De ce trăiesc înfrângeri?
De ce mi-e calea grea?
De ce amare plângeri
mi-neacă viața mea?
- E pentru că pământul
mă leagă strâns de el
și uit prea des Cuvântul
ropstit de Blândul Miel!

Din bezna stării grele,
din adâncimi de rău,
adâncurile mele,
le-ndrept spre harul Tău!
Știu că-n a Ta iubire,
pe nimeni n-ai respins,
și-n sfânta-Ți mântuire,
Isuse m-ai cuprins!

245 . Zidul casei mele...

"...Preoții au lucrat fiecare înaintea casei lui." (Neemia 3, 28).

Andante

Zi-dul ca-sei me-le vreau în-tâi a dre-ge, să nu în-tre fia-ra
cea fă-ră de le-ge, mie-lu-șe-ii să-i sfâ-și-e fia-ra fă-ră
le-ge! mie-lu-șe-ii să-i sfâ-și-e fia-ra fă-ră le-ge!

Zidul casei mele
vreau întâi a-l drege,
să nu intre fiara
cea fărădelege;
mielușeii să-i sfâșie, fiara fără lege! (bis)

Dup-aceea brațu-mi
altora s-ajute,
să ridice ziduri
sparte și căzute;
cu blândețe să ridice ziduri greu căzute!

Grija cea dintâie,
dorul ce mă poartă,
e s-alung păcatul,
când îmi bate-n poartă;
să-l cunosc și-apoi să-l birui, când îmi bate-n poartă.

Ca să pot în juru-mi
priveghea cu teamă,
sufletele care
uită să ia seamă;
pe cărarea mântuirii, când nu bagă seamă!

Să nu-nvăț pe nimeni
numai cu vorbirea,
ci prin viața-mi nouă
să duc mântuirea;
prin trăirea-nvățăturii, să duc mântuirea!

Doamne, Domnul milei,
dă-mi un duh cucernic,
cauza cea sfântă,
s-o vestesc puternic;
dintr-o inimă curată, s-o vestesc puternic!

Să Te-ncrezi în mine,
pururea prin lume,
fruntea mea să poarte,
scris Slăvitu-Ți Nume.
Prin lumină să-Ți înalțe dulcele Tău Nume!

246 . Tu întâi...

"Dă-tepe tine însuși pildăde fapte bune, în toate privințele...!
(Tit 2, 7).

Moderato

Ca să poți a - pă - ra mân - tu - i - rea, și A - de - vă - rul și Pa - cea de
Sus, mai în - tăi tu să'i simți ză - mis - li - rea î - nă - un - tru să'ți schim - be tră -
i - rea, prin cre - din - ța în Domnul I - sus! Mai în - tăi tu să'i simți ză - mis -
li - rea î - nă - un tru să'ți schim - be tră i - rea, prin cre -
din - ța în Dom - nul I - sus! prin cre - din - ța în Dom - nul I - sus!

Ca să poți apăra mântuirea,
și-Adevărul și Pacea de Sus,
mai întâi tu să-i simți zămislirea
înăuntru - să-ți schimbe trăirea,
prin credința în Domnul Isus! (bis 2)) bi

Mai întâi tu să fii o scânteie
din izvorul de Soare și jar,
ca arzându-ți făptură să deie
tuturor care vin ca să-ți ceie
Adevăr, mântuire și har!

Tu întâi să primești liberare
de-ntuneric, plăceri și pământ,
ca să poți fi o vie-ndrumare,
spre Acel care-mparte salvare,
celor prinși de păcat ca-n mormânt!

Tu să ai mai întâi părtășie
cu lumina Cetății cerești,
și-al tău nume în Cartea cea vie
scris prin jertfa Golgotei să fie,
- numai astfel ești pus să slujești.

Tu întâi să pătrunzi taina firii,
cea din Duhul Preasfânt Dumnezeu,
și vestmântul frumos al sfințirii,
cu podoabele albe-a iubirii
să-l îmbraci tu întâi - și mereu.

Doar așa vei putea totdeauna,
ca să aperi ce-i sfânt și frumos,
când înfrângi prin credință minciuna,
când evlaviază-ți este cununa,
când întâi tu trăiești ca Hristos!

247. Numai o vorbă...

"...Zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit..."
(Matei 8. 8).

Andantino

Nu-mai o vor - bă să spui I - su - se, și bez-na nop-ții se va schim -
ba în zi se - ni - nă de soa - re plî - nă, și pa - ce li - nă, spre sla - va Ta.
Cu - vân - tul Tău I - sus, e har nes - pus, și foc de Sus, la noi a - dus;
El veș - nic e ne'n - frânt, că-i viu și sfânt, în Cer și pe pă - mânt!

Numai o vorbă să spui Isuse,
și bezna nopții se va schimba,
în zi senină,
de soare plină,
și pace lină,
spre slava Ta.

Cuvântul Tău Isus,
e har nespus,
și foc de Sus,
la noi adus;
El veșnic e nenfrânt,
că-i viu și sfânt,
în Cer și pe pământ!

Numai privirea s-o-ndrepti Isuse,
spre cei ce sufăr și plâng amar,
și-atunci suspinul,
cel ca pelinul,
primește-alinul
- preadulce har!

Privirea Ta Isus,
e-alin nespus,
și har de Sus,
la noi adus,
ea dă din plin puteri,
și mângâieri,
când trecem prin dureri!

Și numai gândul să-L ai Isuse
spre cei ce Ție, viața și-au dat,
și-Ți simt iubirea,
și ocrotirea,
și fericirea,
cu-adevărat!

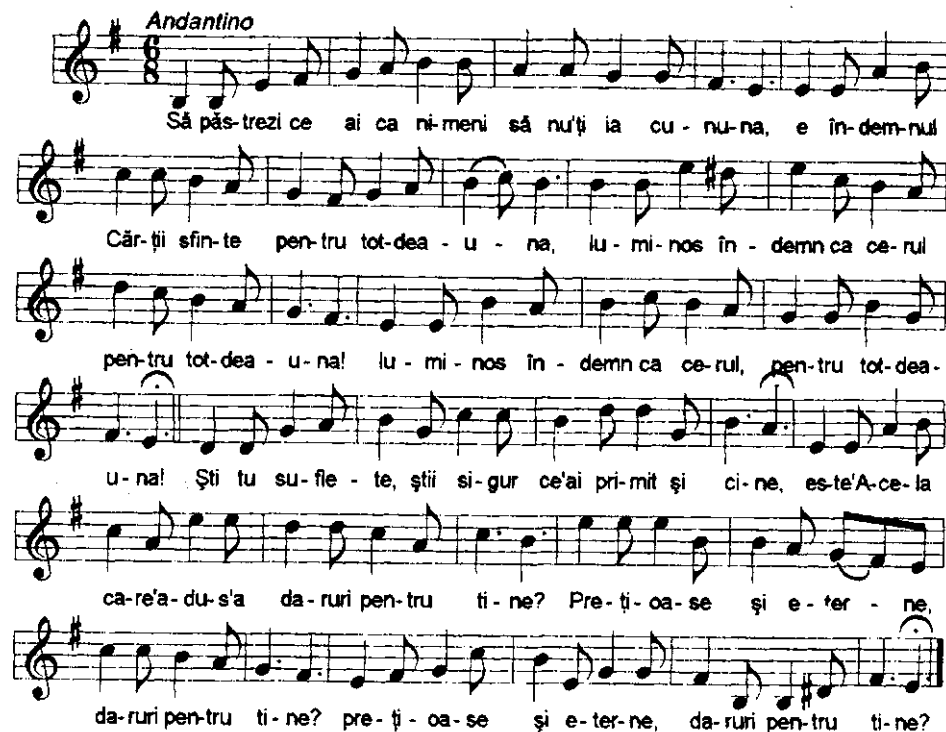
O, gândul Tău Isus,
e dor nespus,
spre noi ce-am pus,
nădejdea Sus.
Slăvit, slăvit să fii,
pe veșniciei,
căci numai Tu ne ții!

248. Să păstrezi...

"Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa."

(Apocalipsa 3, 10).

Andantino

Să păs-trezi ce ai ca ni-meni să nu-ți ia cu - nu-na, e în-dem-nul
Căr-ții sfin-te pen-tru tot-dea - u - na, lu - mi-nos în - demn ca ce-rul
pen-tru tot-dea - u-na! lu - mi-nos în - demn ca ce-rul, pen-tru tot-dea-
u-na! Știi tu su-fle - te, știi si-gur ce-ai pri-mit și ci-ne, es-te'A-ce-la
ca-re'a-du-s'a da-ruri pen-tru ti-ne? Pre-ț-i-oa-se și e - ter - ne,
da-ruri pen-tru ti-ne? pre-ț-i-oa-se și e-ter-ne, da-ruri pen-tru ti-ne?

Să păstrezi ce ai ca nimeni să nu-ți ia cununa,
e **îndemnul** Cărții sfinte pentru totdeauna,
luminos îndemn - ca Cerul, pentru totdeauna! (bis)

Știi tu suflete, știi sigur ce-ai primit și cine,
este-Acela care-adus-a daruri pentru tine?
Prețioase și eterne, daruri pentru tine? (bis)

Ai primit tu de la Domnul sfânta Lui iertare?
Pentru ochii tăi de beznă, ai tu vindecare?
Poți să spui așa ca orbul: **văd**, am vindecare?

Ai primit tu mântuire, prin har și **credință**?
Renăscut ai fost prin Duhul **în** a ta ființă?
Firea cea dumnezeiască e-n a ta ființă?

Haina **albă-a neprihanei** - dulce gingășie -
și inel divin în deget pentru cununie,
- ai primit tu toate-acestea pentru cununie?

Ai primit tu înfierea? - Știi că ea **ți-e** dată
prin **Isus Mântuitorul**, de Cerescul Tată?
Dacă crezi pe veci **ți-e** dată de Cerescul Tată!

Ce-ai primit tu de la Domnul? - Spune fără teamă!
Numai cei ce știu aceasta pot să ieie seamă;
cei ce au **în** ei comoară, pot să **țină-n** seamă!

Să păstrezi ce ai, căci drumul tot mai greu se face,
dar curând ajungi limanul cel dorit de pace.
Și uitând ce-a fost în urmă, odihnești în pace!

249. Lespezi grele..

Andante

Les-pezi gre - le de du - re - re de m'ar a - pă - sa,
de m'ar a - pă - sa, și de-aș bea o - țet cu fie -
re, și-aș fi dus pen - tru jun - ghe - re,
nu . Te pot lă - sa, I - su - se nu Te pot lă - sa!

Lespezi grele de durere
de m-ar apăsa, (bis)
și de-aș bea oțet cu fiere,
și-aș fi dus pentru junghiere,
nu Te pot lăsa,
Isuse, nu Te pot lăsa!

Carnea dacă mi-ar desface
cei ce m-asupresc,
facă-mi răul ce mi-ar face,
grămădindu-l cât le place,
nu Te părăsesc,
Isuse, nu Te părăsesc!

De mi-ar da tot ce-i în lume:
al măririi nimb,
marea fericirii-n spume,
și-un strălucitor renume,
nu pot să Te schimb,
Isuse, nu pot să Te schimb!

Și prigoană și mărire,
orice va veni,
din credință, din iubire,
de sub dulcea Ta privire,
nu mă va clinti,
Isuse, nu mă va clinti!

Căci doar mâna Ta mă ține,
- Tu mi-ai spus curat -
și-ncercarea care vine,
mă va face pentru Tine
mai înflăcărat,
Isuse, mai înflăcărat!

250. Veghează ne-ntrerupt...

"Celui ce veghează asupra căii lui, acelaia îi voi arăta
mântuirea..." (Psalm 135: 23)

Moderato

Ve - ghea - ză ne'n - tre - rupt, ve - ghea - ză, a - su - pra
ta ne - o - bo - sit, Hris - tos a - tunci te lu - mi - nea -
ză, când som - nul nu te'a co - ple - șit Hris -
tos a - tunci te lu - mi - nea - ză, când som - nul nu te'a co - ple - șit!

Veghează ne-ntrerupt, veghează,
asupra ta neobosit,
Hristos atunci te luminează,
când somnul nu te-a copleșit! } bis

Atunci te umple cu iubire,
atunci te-ncinge cu tărie,
atunci întreaga mântuire,
în inimă o ai - să știi!...

Izvorul Lui de Apă vie,
prin tine curge când veghezi,
iar adevăr și bucurie,
primești Cuvântul când l-L crezi.

Veghează ne-ntrerupt, veghează,
așa-i porunca cea de Sus,
neprihănirea se păstrează,
când tu-mplinești ce El a spus!

Privirea ține-o înainte,
străjer pe turn - mai treaz să stai,
tot Cerul harurilor sfinte,
când tu veghezi - în tine-L ai!

251. Să fiu sădit...

"Eleste ca un pom sădit lângă un izvor cu apă..."
(Psalm. 1, 3).

Să fiu să - dit în veș - ni - ca Gră - di - nă, pe
ma - lul ră - u - lui cu A - pă vi - e, din
se - vă de'A - de - văr și de Lu - mi - nă, din
se - vă de'A - de - văr și de Lu - mi - nă, să mi
trag de - plin și via - ță și tă - ri - e!

Să fiu sădit în veșnica Grădină,
pe malul râului cu Apă vie,
din sevă de-Adevăr și de Lumină (bis)
să-mi trag deplin și viață și tărie!

Să fiu finic cu frunza veșnic verde,
cu roade-n Soarele Dreptății coapte,
privirea Lui de aur să-mi dezmiere
făptura mea - că-n lume-i miez de noapte!

Sub mâna Grădinarului - în pace,
să mă supun, să-mi curățească toate
mlădițele uscate și sărace,
să pot rodi mai mult - cât El socoate!

Iar roadele de viață dătătoare,
crescute-n har și-n a iubirii lege,
să fie zilnic mai atrăgătoare,
să placă tuturor a le culege!

252. Prin lume trec străin..

"Căci n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căuta-
rea celei viitoare."
(Evrei 15, 14).

Prin lu - me trec stră - in, cu do - ru'n su - flet pa - ră, și pă - șesc spre'o
al - tă Fe - ri - ci - tă Ța - ră! Fru - moa - să de nes - pus, e
Ța - ra pre - gă - ti - tă de Dom - nul meu I - sus, prin jert - fa Lui slă - vi - tă!

Prin lume trec străin,
cu doru-n suflet pară,
și pășesc spre-o altă
fericită Țară!

Frumoasă de nespus,
e Țara pregătită,
Ref. de Domnul meu Isus,
prin Jertfa Lui slăvită!

Credința-mi este drum,
iar dragostea lumină,
și pășesc spre dulcea
Țară-n veci senină!

Privirea azi mi-o țin
nainte îndreptată,
și pășesc spre Tine
Țară minunată!

Ce taine, ce lucrări
adânci a-măreției,
Tu le ai gătit
Țară-a bucuriei!

O, Doamne, dă-mi puteri
s-alerg cu dor fierbinte,
ca s-ajung în Țara
harurilor sfinte!

253. O trâmbiță să fiu.

Maestoso

O trâm-bi-ță să fiu, cu glas de-a-ra-mă a
A-de-vă-ru-lui di-vin și-e-tern, și noap-tea de min-ciu-nă, fă-ră
tea-mă și noap-tea de min-ciu-nă fă-ră tea-mă S'o bi-ruiesc, lu-
mi-nă să aș-tern! s'o bi-ruiesc, lu-mi-nă să aș-tern! O trâm-bi-
Ref.
ță, o trâm-bi-ță să fiu spre sla-va Dum-ne-ze-ului Cel Viu!

O trâmbiță să fiu, cu glas de-aramă,
a Adevărului divin și-etern,
și noaptea de minciună, fără teamă (bis)
s-o biruiesc - lumină să aștern! (bis)

O trâmbiță, o trâmbiță să fiu
spre slava Dumnezeului cel Viu!

Să spun mai deslușit mereu, chemarea
la lupta sfântă-a Domnului Hristos,
să pregătesc poporului intrarea
în Canaanul harului frumos!

Să cadă zidurile întărite
a-lerihonului, cu larg ecou,
și oști vrăjmașe, fie nimicite
desăvârșit, de Iosua cel nou!

O trâmbiță să fiu, - să fiu scânteie,
și-un Ghedeon viteaz să fiu,
să surp-nălțimi de Baali și Astarteie,
și cultul lui Iehova să-l re-nviu!

Prin mine biruiescă Adevărul
lumina și iubirea cea de sus,
ființa mea, deplin s-arate Cerul
și frumusețea Blândului Isus!

254. Harul Tău...

"...Harul Meu îți este de ajuns,, (2 Cor. 12, 9).

Ha - rul Tău în gre - le cli - pe, Doam-ne mi-e de'a juns,
căci sub sfîn - te - le'i a - ri - pe, El mă țî - ne'as - cuns!
Su - te de să - geți a - prin - se de la cel mi - sel,
toa - te'n har pie - ri - vor stin - se, de mă'n - cred în El!

Harul Tău, în grele clipe,
Doamne mi-e de-ajuns,
căci sub sfintele-i aripe,
El mă ține-ascuns!
Sute de săgeți aprinse
de la cel mișel,
toate-n har pieri-vor stinse,
de mă-ncred în El.

}bis

Harul Tău nu-l pot cuprinde,
- e fără sfârșit -
inima de Cer mi-o prinde,
mai desăvârșit.
Și mi-o umple de putere
să pot birui,
și ispită și durere,
tot ce va veni!

Harul Tău se înnoiește
zilnic - cum ai spus!
Sufletul prin El primește,
liniștea de Sus!
Jertfa mulțumirii pline,
- mirul ei sfințit -
o ridic smerit spre Tine,
Domnul meu iubit!

Tu-mi ești sfântă Moștenire,
Harul mi Te-a dat,
și-n eternă fericire,
sunt înveșmântat!
Laude și osanale
Ție-Ți cânt mereu,
pentru darurile Tale,
Dumnezeul meu!

255. Te caut!..

Moderato

Te ca - ut, Te ca - ut, I - su - se, din zori în a - murg, cu
do - ruri ce curg spre Țî - ne în va - luri nes - pu - se, ca
a - pa de mun - te în clo - cot, ca ploa - ia de va - ră în ro - pot ca
zbo - rul so - li - ei de clo - pot, a - așa eu Te ca - ut, I - suse!...

Te caut, Te caut, Isuse,
din zori în amurg,
cu doruri ce curg
spre Tine în valuri nespuse,
ca apa de munte în clocot,
ca ploaia de vară în ropot,
ca zborul soliei de clopot,
așa eu Te caut, Isuse!...

C-o râvnă mai vie, mai caldă,
întruna Te cat,
deși Te-am aflat,
și sufletu-n Tine se scaldă!
Cum floarea-nsetează de soare,
cum cerbul dorește izvoare,
așa este-a mea căutare,
mereu mai curată, mai caldă!

Cu cât eu Te caut pe Tine,
cu-atâta mai mult,
doresc să-Ți ascult,
chemările Tale divine!
Căci cine-ar putea vreodată
cuprinde Ființa Ta toată,
în taine de soare-mbrăcată?
- De-aceea Te caut pe Tine!...

În Tine-mi găsesc liniștire,
și sufletul meu,
primește mereu,
comori de-adevăr și iubire!...
Te caut Izvor al cântării,
lumină în noaptea-ntristării,
doresc frământarea căutării,
că-n ea-i doar a mea liniștire!...

256. Fericirea mea...

"...Cât despre mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu."
(Psalm. 73. 2).

Andantino

Fe - ri - ci - rea mea cu - ra - tă, Dum - ne - ze - ul meu, e să mi
am a - pro - pi - a - tă i - ni - ma me - reu, de Fi - in - ța Ta slă - vi - tă,
U - ni - vers de jar, ca să fi - e mis - tu - i - tă pe al iu - bi - ri - al - tar!

Fericirea mea curată,
Dumnezeul meu,
e să-mi am apropiată
inima mereu,

de Ființa Ta slăvită,
- univers de jar -
ca să **fie** mistuită
pe-al iubirii-altar.

Să Te pot adânc pătrunde
ca să-Ți înțeleg
strălucirea care-ascunde
adevăr-ntreg!

Treptele luminii Tale
zilnic să le sui,
pe cărarea de petale
albe-a-Harului.

Ca Lucrarea mântuirii
să sporească-apoi
roadele desăvârșirii
vieții celei noi.

Fericirea mea curată,
Dumnezeul meu,
este inima-mi predată
Dragostei mereu!

257. Doamne, Tu mă vezi...

Moderato

Doam - ne, Tu mă vezi, știi ce greu îmi a - pa - să azi du - hul meu!
Știi c'ai mei vrăj - mași mă pân - desc și cu a lor să - geți mă lo - vesc!

Doamne, Tu mă vezi, știi ce greu
îmi apasă azi duhul meu!
Știi c'ai mei vrăjmași mă pândesc
și cu-a-lor săgeți mă lovesc! } bis

Dar în harul Tău mă încred,
și-adevărul sfânt eu îl cred.
Să nu cad acum obosit,
când mai furios sunt lovit!

Mulțumesc adânc și mă-nchin
Ție, Domnul meu, pe deplin,
că nu pierd aici nici un păr,
Tu mă ții prin har și-adevăr!

258. Fericit în veci e omul

Moderato

Fe-ri-cit în veci e o-mul, ce tră-ieș-te prin cre-din-ță, și de-
plin se'n - cre-de'n Dom-nul cu în-trea-ga lui fi-in-ță! și de-
plin se'n - cre-de'n Dom-nul cu în-trea-ga lui fi-in-ță!

Fericit în veci e omul,
ce trăiește prin credință,
și deplin se-ncrede-n Domnul
cu întreaga lui ființă!

Fericit e când ascultă
sfânta Lui învățătură,
și nu schimbă nici o iotă
de cum scrie la Scriptură!

Fericit e în nădejde
și-n văpaie de iubire,
așteptând cu dor fierbinte
strălucita Lui venire!

Fericit e viața toată,
fericit în veșnicie,
fericit în suferință,
fericit în bucurie!

259. Ciocârlii zglobii

- pentru copii -

Moderato

Cio-câr-lii zglo-bii ur-că în ță-rii, ca să spu-nă
Ce-lui Sfânt la-u-dă prin cânt. Doar a-co-lo sus pot cân-ta nes-pus.
să'n-vă-țăm și noi, co-pii, de la cio-câr-lii: să cân-tăm fru-mos,
Dom-nu-lui Hris-tos, gân-dul să'l năl-țăm de jos, pen-tr'un cânt fru-mos!

Ciocârlii zglobii
urcă în țării,
ca să spună Celui Sfânt
laudă prin cânt.
Doar acolo sus
pot cânta nespūs.
Să-nvățăm și noi, copii,
de la ciocârlii:

Să cântăm frumos,
Domnului Hristos,
Ref. gândul să-l-nălțăm de jos,
pentru-un cânt frumos!

Ciocârlii zglobii
din câmpii și vii,
zboară-nalt și-n cânt mereu,
pentru Dumnezeu.
Glasul ce li-i dat
e pentru cântat.
Să-nvățăm și noi copii,
de la ciocârlii:

260. Te chem cu dor, Isuse..

Andantino

Te chem cu dor, I - su - se, și aș - tept răs - pun - sul Tău, o,
vin și ne ri - di - că, din vea - cu'a - ces - ta rău! o, vin și ne ri -
di - că, o, vin și ne ri - di - că din vea - cu'a - ces - ta rău!

Te chem cu dor, Isuse,
și-aștept răspunsul Tău,
o, vin și ne ridică (bis 2) } bis
din veacu-acesta rău!

Cu toți ai Tăi din lume
- acei ce **Te-au** primit -
unesc cu ei chemarea:
o, vin, **Isus** iubit!

Povara suferinței
și dorul ca să vii,
îmi copleșesc ființa
și strig: să **nu-ntârzii!**

Te chem, Te chem, Isuse,
și știu că vei veni;
Te-aștept cu doru-n suflet
în fiecare zi!

261. Isuse, Te rugăm!.

Moderato

I - su - se, Te ru - găm a - cum, as - cul - tă - ne măn -
ni - rea, căci tot mai greu e'al nos - tru drum prin lu - mea ca - re za - ce'n
fum, să nu ne piar - dă'n praf și'n scrum, a - du - ne iz - bă - vi - rea!

Isus, Te rugăm acum,
ascultă-ne măhnirea,
căci tot mai greu **e-al** nostru drum
prin lumea care zace-n fum,
să nu ne piardă-n praf, și-n scrum,
adu-ne izbăvirea!

Îți mulțumim **de-al** Tău Cuvânt,
ce ni l-ai dat lumină,
ca să ne-arate pe pământ
că totu-i goană după vânt,
că-i **trud-amară** și frământ,
că nu-i aici hodină!

Ajută-ne ca să privim
făgăduința-Ți vie,
că-n Tine credem - și trăim
Cuvântul sfânt. Prin el noi știm
că Locul Slavei moștenim,
cu Tine pe vecie!

262. Focul dragostei..

Moderato

Fo - cul dra - gos - tei de Sus, mai de - plin, mai de - plin,
 ne dă chi - pul lui I - sus, cris - ta - lin, cris - ta - lin. Și lu - mi - na'l
 de to - paz mai fru - mos, mai fru - mos, se re - var - să pe o - braz,
 ma - ies - tuos, ma - ies - tuos. Azi cu su - fle - tu'n cân - țări lă - u - dăm,
 lă - u - dăm, Tem - plul ma - rei în - du - rări, un - de stăm, un - de stăm.
 Ce - lui mai pre - sus de zări, ne'n - chi - năm, ne'n - chi - năm.

Focul dragostei de Sus,
 mai deplin (bis)
 ne dă chipul lui **Isus**,
 cristalin. (bis)
 Și lumina-l de topaz
 mai frumos, (bis)
 se revarsă pe obraz,
 maiestuos. (bis)
 Azi cu sufletu-n cântări
 laudăm (bis)
 Templul mării îndurări,
 unde stăm. (bis)
 Celui mai presus de zări,
 ne-nchinăm.

263. Biruiește-mi ființa

Moderato

Bi - ru - ieș - te-mi fi - in - ța, să-Ți pot slu - ji mai sfânt! Î - no -
 ieș - te-mi cre - din - ța prin vi - ul Tău cu - vânt! Doam - ne, când mă
 bi - ru - iești, sunt în - treg lu - mi - nă, Tu, prin mi - ne stră - lu - cești,
 cu pu - te rea pli - nă! Vo - ia Ta a - tunci e steag î - năl - țat în
 mi - ne, și Te am mai viu, mai drag mai de - plin pe Ți - ne!

Biruiește-mi ființa,
 să-Ți pot sluji mai sfânt!
 Înnoiește-mi credința,
 prin viul Tău Cuvânt!

Biruiește-mi puterea
 din firea mea de lut,
 să se vadă-nvierea
 ce-n mine ai făcut!

Doamne, când mă biruiești,
 sunt întreg lumină,
 Tu, prin mine strălucești,
 cu putere plină!
 Ref. Voia Ta atunci e steag
 înălțat în mine,
 și Te am mai viu, mai drag
 mai deplin pe Tine!

Biruiește-mă-n toate,
 Stăpânul meu Divin,
 ca ființa-mi s-arate
 că sunt al Tău deplin!

264. Isuse, ești cu mine

Moderato

I - su - se, ești cu mi - ne, ești A - dă - pos - tul meu, și'n
ori - și - ce fur - tu - nă mă li - niș - tești me - reu! și'n
ori - și - ce fur - tu - nă mă li - niș - tești me - reu! Co -
ră - bi - oa - ra vie - ții, pe ma - rea lu - mii az' de
Ti - ne'i o - cro - ti - tă să n'a-jung sub ta - laz!

Isuse, ești cu mine,
ești Adăpostul meu,
și-n orișice furtună
mă liniștești mereu! *j*^{bis}

Corăbioara vieții,
pe marea lumii az'
de Tine-i ocrotită
să n-ajung sub talaz!

Tu ești Atotputernic,
Tu m-ai răscumpărat,
eu sunt al Tău de-a pururi,
prin harul ce mi-ai dat!

Îți mulțumesc, Isuse,
Ți-aduc cu duh senin,
o jertfă de-nchinare
acum și-n veci, amin!

265. Treaz să păstrezi

Moderato

Treaz să păs - trezi su - fle - tul meu, Tu să'l a - ștezi proas - păt me - reu
în vi - a Ta, sfânt lu - cră - tor să-Ți poa - tă da rod mai cu spor!
în vi - a Ta, sfânt lu - cră - tor să-Ți poa - tă da rod mai cu spor!

Treaz să păstrezi
sufletul meu,
Tu să-l așezi
proaspăt mereu
în via Ta,
sfânt lucrător
să-Ți poată da
rod mai cu spor!

Doamne, doresc
harul preasfânt,
să Ți-l vestesc
viu pe pământ!
Cântec senin,
neîntinat,
Ție-Ți închin
înlăcărat!

266. Cu cheia credinței.

Moderato

Cu che - ia cre - din - ți des - cui a ce - ru - lui poar - tă, și'n
 toa - te splen - do - ri - le lui pe mi - ne mă poar - tă. Mă
 plim - bă'n că - mări de sma - rald cu stropi de ru - bi - ne, I -
 su - se'n iu - bi - re mă scald ă - lă - turi de Ti - ne! -

Cu cheia credinței descui
 a cerului poartă,
 și-n toate splendorile lui
 pe mine **mă** poartă.

Mă **plimbă-n** cămări de smarald
 cu stropi de rubine,
 - **Isuse-n** lumină mă scald
 alături de Tine.

Palatele-ntregului har
 deschise-mi sunt toate,
 și sori de iubire-mi răsar,
 prin sfânta **Cetate...**

O, cheie-a credinței de sus,
 o, scut al tăriei,
 prin tine mă face Isus
 un fiu al veciei.

267. Mai albă ca neaua

Moderato

Mai al - bă ca nea - ua'n - so - ri - tă să-ți fi - e me - reu via - ța ta, co -
 moa - ră de har fe - ri - ci - tă, s'o poa - tă de - plin a - ră - ta. co -
 moa - ra de har fe - ri - ci - tă, s'o poa - tă de - plin a - ră - ta.

Mai albă ca neaua-nsorită
 să-ți fie mereu viața ta,
 comoara de har fericită,
 s-o poată deplin arăta.

Mai tare ca stânca de munte
 să-ți fie credința oricând,
 și vânturi și valuri să-nfrunte,
 aceeași Solie purtând.

Mai vie nădejdea, mai plină
 să-ți fie în lupta cea grea,
 și pacea adâncă, divină,
 în suflet adânc să ți-o dea.

Mai mult decât **soarele-n** slavă
 fierbinte iubirea s-o ai,
 topindu-te-n sfânta ei lavă,
 să poți tuturora s-o dai...

Acestea-ți doresc preaiubite...
 - Și Domnul cel bun și-ndurat,
 să-ți dea mult mai **mult...strălucite**
 și roade și har nesecat.

268. Prin glasul Cărții

Moderato

Prin gla-sul Căr-ții sfin-te sfin - țit sunt pe că - ra-re, prin
 el pri - mesc pu - te - rea cre - din-ței sfin - ți - toa - re. prin
 el pri-mesc pu - te - rea cre - din-ței sfin - ți - toa - re.

Prin glasul Cărții sfinte
 sfințit sunt pe cărare,
 prin el primesc puterea
Credinței sfințitoare.

Prin glasul Cărții vieții
 viața-mi se-noiește,
 și-n fața suferinței
Nădejdea mea sporește.

Prin glasul Cărții păcii
 și-a dragostei divine,
 mai viu, Isus, se-aprinse
lubirea mea de Tine.

Și tot ce am, o, Doamne,
 e-n Cartea Ta divină,
 prin tainica ei slovă
 păstrat sunt în lumină.

269. Ai pățimit cumplit, Isuse

Moderato

Ai pă-ti-mit cum-plit, I - su-se, a - tunci când ne'ai răs-cum - pă -
 rat! A noas-tre făr - de - legi nes-pu - se, a noas-tre făr - de - legi nes-
 pu - se, prin sfântu-Ți sân-ge le'ai spă - lat! prin sfân-tu-Ți sân-ge le'ai spă - lat! -

Ai pățimit cumplit, Isuse,
 atunci când ne-ai răscumpărat!
 a noastre fărădelegi nespuse (bis)
 prin sfântu-Ți sânge le-ai spălat! (bis)

De sete, gura-Ți era arsă,
 și trupu-n răni Ți-era-nvelit!
 Ca vina să ne fie ștearsă,
 ce mult și-adânc ai pățimit!

A trebuit să treci prin moarte,
 să poți ca să ne-nvii pe noi,
 s-avem de harul vieții parte,
 și-n ceruri să ne duci apoi!

Ți mulțumim cu închinare,
 Isuse, pentru jertfa Ta,
 prin ea, la Dumnezeu intrare
 avem, pe veci în slava Sa!

270. Adu-ne-al izbăvirii har

Moderato

A - du - ne'al iz - bă - vi - rii har, din
gro - ta as - ta de a - mar, să Te slă - vim sub soa - re plin, I -
sus, Mân - tu - i - tor Di - vin! să Te slă - vim sub soa - re plin, să
Te slă - vim sub soa - re plin, I - sus, Mân - tu - i - tor Di - vin!

Adu-ne-al izbăvirii har,
din grota asta de amar,
să Te slăvim sub soare plin, (bis 2)
Isus, Mântuitor Divin! } bis

Și Tu ai fost într-un mormânt,
Mântuitorul nostru Sfânt.
Tu știi ce-nseamnă a fi-nțiat,
paharu-acesta l-ai gustat!

Dar Tu mormânt-ai biruit,
din el ai înviat slăvit,
de-aceea poți să ne dezlegi,
căci numai Tu ne înțelege!

Îți mulțumim că ne vei da
și nouă izbăvirea Ta,
cu-ncredere o așteptăm!
Și-acum și-atunci Te lăudăm!

271. Răsună cântecul..

Maestoso

Ră - su - nă cân - te - cul de sla - vă Ți - e, de'a -
ici de jos din cel mai greu mor-mânt, cu tru - pu'n chin, cu du - hu'n bu - cu -
ri - e, Te la - ud Doam - ne, Ta - tăl meu Preas - fânt! cu
tru-pu'n chin, cu du-hu'n bu - cu - ri - e, Te la - ud, Doam-ne, Ta - tăl meu Preas-fânt!

Răsună cântecul de slavă Ție,
de-aici de jos din cel mai greu mormânt,
cu trupu-n chin, cu duhu-n bucurie,
Te laud, Doamne, Tatăl meu Preasfânt!

Când deznădejdi se năpustesc spre mine,
și totul pare mai întunecos,
știu, prin credință, că eu sunt cu Tine,
și **Tu-mi** trimiți un har mai luminos!

Dreptatea Ta va fi biruitoare,
și adevărul sfânt mai strălucit,
Tu vei aduce-un timp de sărbătoare,
iar planul celui rău va fi zdrobit!

Îți mulțumesc de-a Ta făgăduință,
o, Dumnezeu! Cel Minunat!
Îți-nalț acum cântări din suferință,
căci totul este harul Tău bogat!
Prin cruce știu c-ajung la biruință.
Fii lădat, în veci fii lădat!

272. Frumoasă dragoste...

Text: T.D.
Andantino

Fru-moa-să dra-gos-te din - tăi, nu-mai o - da - tă eş-ti'n
via - tă, dar cât de scum - pă ne ră - mări, fru-moa-să
dra-gos-te din - tăi! fru-moa-să dra-gos-te din - tăi! dar cât de
scum-pă ne ră - mări, fru-moa-să dra-gos-te din - tăi!

Frumoasă dragoste dintâi,
numai odată ești în viață,
dar cât de scumpă ne rămâi,
frumoasă dragoste dintâi! (bis 1)

Credință dar dumnezeiesc,
doar una poți să fii pe lume,
când toți ai tăi la fel trăiesc,
credință dar dumnezeiesc!

Nădejde har neprețuit,
doar tu ești unica avere,
când tot **ce-avem** s-a nimicit,
nădejde har neprețuit!

Frumoase fețe-a lui Hristos,
doar voi dați veșnic strălucire,
când stați pe chipul credincios,
frumoase fețe-a lui Hristos!

Isuse, Doamne, Te rugăm,
păstrează-ni-le-n veci curate,
ca-n totul noi să-Ți semănăm,
Isuse, Doamne, Te rugăm!

273. O, Ceresc și Bun Părinte...*)

Text: T.D.
Trad. din l. maghiară
Andantino

O, Ce - resc și bun Pă - rin - te, dul - ce Dum - ne - ze - ul meu,
văd că pie - re'n lu - me to - tul, nu - mai Tu-mi ră - mări me - reu.
Su - fle - tul meu Te do - reș - te, Tu ești via - ța pen - tru mi - ne,
și-as-tept toa - tă mân - tu - i - rea, Doam - ne nu - mai de la Ți - ne!

O, Ceresc și Bun Părinte,
dulce Dumnezeul meu,
văd că **piere-n** lume totul,
numai Tu-mi rămâi mereu.
Sufletul meu Te dorește,
Tu ești viața pentru mine,
și-aștept toată mântuirea,
Doamne numai de la Tine!

Cum pe-o floare vestejită,
roua o învie iar,
harul Tău mi-alină-n suflet,
râni ce-au sângerat amar!
Mai ușoară-mi simt povara,
când m-aplec la rugăciune,
și când tot ce mă apasă,
Ție Doamne, pot a-Ți spune!

Orice bucurii în viață,
numai de la Tine-mi vin,
de aceea pentru toate,
Ție-Ți mulțumesc deplin!
Lacrimile mulțumirii,
strălucind pe-a mea privire,
sunt a marelui Tău Nume,
slavă și mărturisire!

Eu așa de slab sunt Doamne,
aripile-mi obosesc,
totuși să mă naț spre Tine,
din tot sufletul doresc!
O, ceresc și bun Părinte,
fii nedespărțit de mine,
vreau cât mai trăiesc viața,
s-o trăiesc doar pentru Tine!

*) După o veche melodie reformată.

274. Noi suntem..

Text: T.D.

Moderato

Noi sun-tem os - ta-șii cre - din - ții, în Ta - tăl Prea-sfânt Dum-ne -
zeu, pre-cum au tră - i - t'o pă - rin - ții, ur-mând al Scrip-
tu - rii cre - deu! Lu - crând și lup - tând cu cre - din -
tă, gă - tim vi - i - to - rul fru - mos ur-mân - d'o cūr -
trea - ga fi - in - tă, slu - jim și ves - tim pe Hris - tos!

Noi suntem ostașii **credinții**,
în Tatăl Preasfânt Dumnezeu,
precum au trăit-o părinții,
urmând al Scripturii credeu!

Lucrând și luptând cu **credință**,
gătim viitorul frumos,
urmând-o cu-ntreaga ființă,
slujim și vestim pe Hristos!

Noi suntem ostașii nădejdiei,
puternice-n Domnul Isus,
statornici în orice primejdii,
nălțăm steagul Lui tot mai sus.

Luptând și lucrând cu nădejde,
gătim viitorul frumos,
un gând fericit ne-ntărește,
slujim și vestim pe Hristos!

Noi suntem ostașii iubirii,
adusă de Duhul cel Sfânt,
și ducem **solia-nfrățirii**,
la toți în Hristos pe pământ!

Lucrând și luptând cu iubire,
gătim viitorul frumos,
grăbind fericita-nfrățire,
slujim și vestim pe Hristos!

275. Numele Tău.

Text: T.D.

Maestoso

Nu - me - le Tău e mi - nu - nat, o, Doam - ne Sfânt și Ma - re,
e'al ce - ru - ri - lor ne - se - cat, iz - vor de des - fă - ta - re! Me - reu mai nou, mai
sfânt, mai nalt, iz - vor de des - fă - ta - re! *Ref.* Slă - vit în veș - nic
cânt, e Nu - me - le Tău Sfânt, i - nalt și ne - gră - it Cu - vânt,
e Nu - me - le Tău sfânt, sfânt, sfânt! e Nu - me - le Tău sfânt, sfânt, sfânt!

Numele Tău e minunat,
o, Doamne Sfânt și Mare,
e-al cerurilor neseecat,
Izvor de desfătare.
Mereu mai nou, mai sfânt, mai nalt,
Izvor de desfătare!

Slăvit în veșnic cânt,
e Numele Tău sfânt,
Ref. înalt și negrăit Cuvânt,
e Numele Tău sfânt, sfânt, sfânt! (bis)

Numele Tău dumnezeiesc,
e Taină și Lumină,
nici îngerii nu Ți-l rostesc,
ci cântă și se-nchină.
Când Ți-L aud rostit în Cer,
toți îngerii se-nchină!

Numele Tău e strălucit,
e-al Cerurilor Soare,
e pace sfântă, negrăit
de-adânc odihnitoare;
Eternă pace, negrăit
de-adânc odihnitoare!

Numele Tău nebănuț,
e-avânt și tinerețe,
e Paradisul nesfârșit,
de cânt și frumusețe,
din care vecii curg spre veci
în cânt și frumusețe!

Numele Tău Preafericit
e șoaptă și-alipire,
unire de nebiruit,
cu veșnica iubire.
Comoara celor cununați
cu veșnica iubire.

276. Te preamărim pe Tine..

Text: T.D.
Moderato

Te prea-mă-rim pe Ti-ne Ta-tăl, Ce-resc și U-nic Dum-ne-zeu, Cel Că-ru-ia se'n-
chi-nă toa-te, oș-ti-ri-le ce-rești me-reu! oș-ti-ri-le ce-rești me-reu!
Te prea-mă-rim și ne'n-chi-năm, și'n veci do-rim să-Ți î-năl-țăm, mă-ri-re'n cer
și pe pământ, Nu-me-lui Tău cel sfânt, sfânt, sfânt, mă-ri-re Nu-me-lui Tău sfânt!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
Ceresc și Unic Dumnezeu,
Cel Căruia se-nchină toate,
oștirile cerești mereu! (bis)

Ref. Te preamărim,
și ne-nchinăm,
și-n veci dorim
să-Ți înălțăm,
mărire-n Cer și pe pământ,
Numelui Tău cel sfânt, sfânt, sfânt,
mărire Numelui Tău sfânt!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
Atotputernic și slăvit,
Cel Căruia Îi cântă ceruri
de Heruvimi neconteniți!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
în care viața toți ne-avem,
căci bunătatea Ta ne ține,
cât Tu voiești, atât suntem!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
prin Fiul Tău Isus Hristos,
căci El e slava Ta prin care,
faci totul sfânt și luminos!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
prin Duhul Tău Ceresc și Sfânt,
căci Tu prin El ne dai viață,
îndemn și pază pe pământ!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
chemând doritul veac divin,
când Cerul și pământul una,
îți vor cânta la fel, amin

277. Chiar dac-ar fi.

Text: T.D.
Andantino

Chiar da-c'ar fi să'n-dur din greu, du-ri și lan-țuri și ru-
și-ne, a-ju-tă-mi Dum-ne-ze-ul meu, să nu pot
să mă las de Ti-ne! să nu pot să mă las de Ti-ne! a-ju-tă-mi
Dum-ne-ze-ul meu, să nu pot să mă las de Ti-ne!

Chiar dac-ar fi să-ndur din greu,
dureri și lanțuri, și rușine,
ajută-mi Dumnezeul meu,
să nu pot să mă las de Tine! (bis) } bis

Chiar dac-ar fi să fiu răpit,
și-n noapte dus de mâini haine,
oricât închis și chinuit,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să mi se ia
tot ce-am avut pe lângă mine,
sărac și gol de-aș rămânea,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să zac flămând,
bolnav și-uitat la uși străine,
lovit și alungat, nicicând
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi cei dragi ai mei,
răpiți și duși de lângă mine,
zdrobit de dorul după ei,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să știu că mor
departe dus în zări străine,
tânjind de-al casei mele dor,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să fiu ucis,
de cei cu mâini de sânge pline,
pân-la sfârșit să spun deschis,
că nu pot să mă las de Tine!

Iar după toate-acestea, Sus,
tot ce-mi doresc eu de la Tine,
e să se vad-atunci, Isus,
că-i harul Tău - ce-n veci mă ține!

278. Atunci când Te-am aflat.

Text: T.D.
Andantino

A-tunci când Te'am a - flat pe Ti-ne, de toa - teeu m'an: le - pă -
dat, e-ram în sfân - ta'mi să-ră-ci - e, dum-ne ze - ieș-te de bo -
gat! e-ram în sfân - ta'mi să-ră-ci - e, dum-ne - ze - ieș-te de bo - gat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
de toate eu **m-am** lepădat,
eram în sfânta-mi sărăcie,
dumnezeiește de bogat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
tot sufletul **mi-era** vrăjit
plângeam ca-n cea mai grea durere,
atât eram de fericit!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
așa o zi de rând era,
dar n-am pe lume sărbătoare,
mai fericită decât ea.

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
eu m-am simțit că sunt bogat,
dar nici atunci, nici azi Isuse,
nu știu cât sunt cu-adevărat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
eram atât de vinovat,
dar ca pe cel mai fără vină,
așa cu drag **m-ai** sărutat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
nici nu simțeam că merg pe jos,
părea că zbor prin întuneric,
atât era de luminos!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
al primăverii vis era,
dar ca-ntr-un mijloc greu de iarnă,
atât belșug de flori ninge!

279. Ajută-ne să Te iubim.

Text: T.D.
Andantino

A - ju - tă - ne să te iu - bim, Ce - res - cul
nos - tru Ta - tă, chiar da-c'ar fi să nu pri -
mim, în veac nici o răs - pla - tă. chiar da-c'ar
fi să nu pri - mim, în veac nici o răs - pla - tă.

Ajută-ne să Te iubim,
Cerescul nostru Tată,
chiar dac-ar fi să nu primim,
în veac nici o răsplată. } bis

Să credem în puterea Ta,
adânc cum ni se spune,
chiar dacă nu ni-i asculta,
nicicând vreo rugăciune!

Să ținem sus Cuvântul Tău,
în crâncena-ncercare,
chiar dacă ne-ar lovi cel rău,
cu ură și mai mare!

Să nu ne îndoim deloc
în și mai grea ispită,
s-avem când vom ieși din foc
o față strălucită.

Și astfel zilnic preschimbați,
din bine în mai bine,
s-atingem slava înfiați,
având un chip cu Tine!

280. A sosit..

Text: T.D.
Maestoso

A so - sit, a so - sit iz - bă - vi - rea, s'a sfâr - șit, s'a sfâr - șit chi - nul
 greu, să năl - țăm, să năl - țăm mul - tu - mi - rea, ne'a scă - pat, ne'a scă - pat Dum - ne -
 Ref
 zeu! Mul - tu - mim, mul - tu - mim nu - mai Ți - e, Doam - ne sfânt, Doam - ne sfânt și'n - du -
 rat, ne'n - chi - nă - m, ne'n - chi - nă - m pe ve - ci - e, nu - mai Tu, nu - mai Tu ne'ai scă - pat!

A sosit, a sosit izbăvirea,
 s-a sfârșit, s-a sfârșit chinul greu,
 să nălțăm, să nălțăm mulțumirea,
 ne-a scăpat, ne-a scăpat Dumnezeu!

Re Mulțumim, mulțumim numai Ție,
 Doamne sfânt, Doamne sfânt și-ndurat,
 ne-nchinăm, ne-nchinăm pe vecie,
 numai Tu, numai Tu ne-ai scăpat!

A sosit, a sosit biruința,
 a căzut, a căzut lanțul jos,
 s-a sfârșit, s-a sfârșit suferința,
 să-nălțăm, să-nălțăm pe Hristos!

S-a sfârșit, s-a sfârșit înoptarea,
 am ieșit, am ieșit din mormânt,
 să-nălțăm, să-nălțăm toți cântarea,
 ne-a scăpat, ne-a scăpat Duhul Sfânt!

A sosit, a sosit strălucirea,
 s-a sfârșit, s-a sfârșit noaptea grea,
 până-n veci, până-n veci mulțumirea,
 Celui Sfânt, Celui Sfânt vom nălța!

281. Voi cei adânc căzuți în patimi.

Text: T.D.
Andantino

Voi cei a - dânc că - zuți în pa - timi, ce vreți ier - ta - rea
 s'o a - flați, de șap - te ori spă - lați în la - crimi, de Dom - nul să v'a -
 Ref
 pro - pi - ați! Ve - niți spre el în Duh cu - cer - nic, și'n gând cu - rat de
 ori - ce fel, căci Dum - ne - zeu A - tot - pu - ter - nic, și'n - fri - co - șat de Sfânt e El!

Voi cei adânc căzuți în patimi,
 ce vreți iertarea s-o aflați,
 de șapte ori spălați în lacrimi,
 de Domnul să v-apropiați!

Voi care-n dulce părtășie,
 cu Dumnezeu vreți să intrați,
 cu teamă sfântă-n curăție,
 de șapte ori să vă spălați!

Veniți spre El în duh cucernic
 e. și-n gând curat de orice fel,
 căci Dumnezeu e-Atotputernic,
 și-nfricoșat de Sfânt e El!

Voi care vreți a Lui vestire,
 în lume s-o mărturisiți,
 de șapte ori pe zi-n sfințire,
 să vă spălați și-apoi vorbiți!

Voi toți cei care cu credință,
 vreți Lui să vă mărturisiți,
 de șapte ori în pocăință,
 să vă spălați și-așa veniți!

Voi care-n slujba Lui divină,
 doriți pe veci să vă predați,
 de șapte ori pe zi-n lumină,
 ființa-ntreagă v-o spălați!

282. O, noi ne-am bizuit pe Domnul..

Maestoso

O, noi ne'am bi - zu - it pe Dom-nul, de'a- ce- ea nu ne'a bi - ru - it, nici
vân-tul când vu - ia pu - ter- nic, nici va- lul când vu - ia cum- plit. Bi - zu -
i - ți - vă pe Dom-nul, toți ai Lui în ori - ce fel, căci în
El au bi - ru - in-ță, câți se bi - zu-iesc pe El! căci în pe El!

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea nu ne-a biruit,
nici vântul când vuia puternic,
nici valul când izbea cumplit.

Bizuiți-vă pe Domnul,
toți ai Lui în orice fel,

Ref
căci în El au biruință, } bi
câți se bizuiesc pe El. }

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea-n noaptea cea mai grea,
purtam în suflet strălucirea,
luminii ce se-apropia.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea când zdrobiți păream,
spre fericita izbăvire,
adânc încrezători priveam!

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea-n nopți de suferinți,
senini trăiam înflăcărea,
cântării marii biruinți.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea azi cântăm așa,
din toată inima slăvindu-l
puterea și iubirea Sa.

283. Noi suntem martori.

Text: T.D.
Moderato

Noi sun-tem mar-tori că Hris - tos, e Dum-ne - zeu, cu
Ta - tăl U - NA, a - de - vă - rat și cre-din - cios, și'a -
tot - pu - ter- nic tot - dea - u - na! Cei ce'au tră - it, cei
ce'au vă - zut, sunt mar-tori vred- nici de cre-zut, c'a - de - vă - rat și
cre - din - cios, Mân - tu - i - tor e'n veci Hris- tos!

Noi suntem martori că Hristos,
e Dumnezeu, cu Tatăl **UNA**,
adevărat și credincios,
și-Atotputernic totdeauna!

Noi suntem martori căci am fost,
în loc de moarte și pierzare,
și L-am căutat de Adăpost,
și brațul Lui ne-a dat scăpare!

Ref
Cei ce-au trăit, cei ce-au văzut,
sunt martori vrednici de crezut,
c-adevărat și credincios,
Mântuitoare-n veci Hristos!

Noi suntem martori c-am trecut,
prin greutatea nemaitrăite,
și L-am chemat și l-am văzut,
puterea mâinii Lui slăvite!

Noi suntem martori pentru voi
și pentru Domnul pe vecie,
o, fie-n ziua de apoi,
slăvită-această mărturie.

284. Voi care-ați fost adânc legați...

Text: T.D.

Andantino

Voi ca-re-ați fost a-dânc le - gați, și Dum-ne-zeu v'a dat scă-pa-re,
 voi pân' la moar-te-l da-to-rați, re-cu-noș-tin-ța cea mai ma-re:
 O, nu ui-tați, o, nu ui-tați, ce l'ati pro-mis, ce-l da-to-rați,
 pli-niți al vos-tru le-gă-mânt, căci Dum-ne-ze-ul vos-tru-i sfânt!

Voi care ați fost adânc legați,
 și Dumnezeu v-a dat scăpare,
 voi pân-la moarte-l datorati,
 recunoștința cea mai mare!

O, nu uitați, o, nu uitați,
 ce l-ați promis, ce-l datorati,
 pliniți al vostru legământ,
 căci Dumnezeul vostru-l sfânt!

Voi care L-ați chemat în greu,
 și El va scos din suferință,
 voi până-n veci lui Dumnezeu,
 îi datorati recunoștință!

Atât de-adânc căzuți erați,
 când El v-aduse izbăvire,
 azi El așteaptă, nu uitați,
 întreaga voastră dăruire!

O, nu uitați ce l-ați promis,
 când L-ați rugat în strâmtoare,
 El Și-a-mplinit Cuvântu-l scris,
 dar cum vi-l împliniți voi oare?...

285. Când gânduri negre

Text: T.D.

Andante

Când gân-duri ne-gre mă fră-mân-tă, când te-meri gre-le mă'n-spăi-mân-
 tă, când răni a-dânci îmi sân-ge-rea-ză, când stin-să-mi pa-re ori-ce ra-
 ză, când mi-ar-de i-ni-mă'n-sus-pi-ne, l-su-se'n-toar-ce-mă spre Ti-ne! Căci
 de-mi ră-sai, lu-mi-nă'mi dai, și'un dul-ce-a-lin, mi'a-du-ci'n chin; din
 ori-ce greu mor-mânt mă'n-vii, l-su-se când la mi-ne vii!

Când gânduri negre mă frământă,
 când temeri grele mă-nspăimântă,
 când răni adânci îmi sângerează,
 când stinsă-mi pare orice rază,
 când mi-arde inima-n suspine,
 Isuse-ntoarce-mă spre Tine!

Căci de-mi răsai,
 lumine-mi dai,
 și-un dulce-alin,
 Refmi-aduci în chin;
 din orice greu mormânt mă-nvii,
 Isuse când la mine vii!

Când plâng cu lacrimi prea amare,
 când greul prea nenvins îmi pare,
 când tot ce-am scump mi se va duce,
 când singur voi zăcea sub cruce,
 când prea zdrobit e duhu-n mine,
 Isuse-ntoarce-mă spre Tine!

Când prea adâncă simt durerea,
 când prea secată mi-e puterea,
 când tot ce-am drag o să se piardă,
 când vor lovi cei ce dezmiardă,
 nenfrânt mă nalță din ruine,
 Isuse-ntors pe veci spre Tine!

286. Hristos ne-a adus...

Text: T.D.
Maestoso

Hris - tos ne'a a - dus bi - ru - in - ța, prin Nu - me - le Lui stră - lu - cit, cân -
ta - ți! cu toa - tă fi - in - ța, în veci fi - e El prea - mă - rit! I -
Ref.
sus mai pre - sus, sla - vă Ți - e, cu'a - vânt, ne'n - frânt, Ți - năl - țăm căci
Sus toți am pus, pe ve - ci - e, un sfânt Le - gă - mânt să Ți ur - măm!

Hristos ne-a adus biruința,
prin Numele Lui strălucit,
cântați-I cu toată ființa,
în veci fie El preamărit!

Hristos ne-a adus învierea,
când noi toți zăceam ca-n mormânt,
cântați-I, cânați-I puterea,
și-al Lui minunat Nume sfânt!

Isus
mai presus,
R slavă Ție,
e cu-avânt,
f neînfrânt,
r Ți-nălțăm,
e căci Sus,
n toți am pus,
pe vecie,
un sfânt,
legământ
să-Ți urmăm!

Hristos ne-a adus izbăvirea,
când noi toți eram greu legați,
cântați-I, cânați-I mărirea,
și Numele Lui lăudați!

287. Ce-adânc mă mângâi.

Text: T.D.
Andantino

Ce'a-dânc mă mân-gâi Tu Pă-rin - te, când noap-tea îmi în-drept spre Ți-ne, fi -
o - rul i - ni - mii fier - bin - te, de un - da la - cri - mi - lor li - ne! Ce'a -
dânc mă mân-gâi Tu când zo - rii, zâm - besc pe'a zi - lei al - bă fa - ță, când
no - ul har îmi dă fi - o - rii, cu - rați ai dra-gos - tei de via - ță!

Ce-adânc mă mângâi Tu Părinte,
când noaptea îmi îndrept spre Tine,
fiorul inimii fierbinte,
de unda lacrimilor line!

Ce-adânc mă mângâi Tu când zorii,
zâmbesc pe-a zilei albă față,
când noul har îmi dă fiorii,
curați ai dragostei de viață!

Ce-adânc mă mângâi Tu când toate,
cărările îmi par închise,
și-n clipa următoare poate,
văd zarea luminându-mi-se!

Ce-adânc mă mângâi Tu când seara,
cu genele înrourate,
își pleacă fruntea lin povara,
pe mâinile împreunate!

Ce-adânc mă mângâi Tu oriunde
și orișicând mă-ndrept spre Tine,
căci viața-ntreagă mi-o pătrunde
fiorii liniștii divine.

288. Îndură-Te. o, Doamne..

Text: T.D.
Andante

În - du - ră - te, o, Doam - ne, de toți ai Tăi me -
reu, dar și mai mult te'n - du - ră, de cei ce plâng mai
greu! A - proa - pe fii, o, Doam-ne, de toți cei a - su -
priți, dar fii și mai a - proa - pe de cei mai greu lo - viți!

Îndură-Te, o, Doamne,
de toți ai Tăi mereu,
dar și mai mult Te-ndură,
de cei ce plâng mai greu!

Aproape fii, o, Doamne,
de toți cei asupriți,
dar fii și mai aproape
de cei mai greu loviți!

Și caută-i o, Doamne,
pe toți câți sunt pierduți,
dar și mai mult **pe-aceia**,
ce-s mai adânc căzuți!

Și mângâie-i cu milă,
pe câți sunt amărâți,
dar și mai mult să-i mângâi,
pe cei mai doborâți!

Pe toți **ascultă-i** Doamne,
și-ajută-i Tu degrab,
dar și mai mult **pe-aceia**
mai încercat și slab!

De Tine toți au lipsă,
dar dintre toți câți pier,
mai mult au cei ce singuri,
și-nstrăinați Te cer.

289. Îndreaptă-mi inima..

Text: T.D.
Andantino

În-dreap-tă-mi i - ni - ma spre Ti - ne, în ori - ce cli - pă
de du - re - re, a - ceas - ta fi - va pen - tru mi -
ne, iz - vo - rul u - nic de pu - te - re! A - ceas - ta fi - va
pen - tru mi - ne, iz - vo - rul u - nic de pu - te - re!

Îndreaptă-mi inima spre Tine,
în orice clipă de durere,
aceasta fi-va pentru mine,
izvorul unic de putere! } bis

Îndreaptă-mi inima spre Tine,
în orice zi de bucurie,
aceasta-i taina ce-mi va ține,
viața-n har și-n curăție!

Îndreaptă-mi inima spre Tine,
în anii grei de încercare,
aceasta-mi va păstra-n suspine,
nădejdea-n slava viitoare!

Îndreaptă-mi inima spre Tine,
Isuse-ntreaga mea viață,
căci harul și puterea-mi vine,
doar când rămân în sfânta-Ți Față!

290. Sfinte Tată..

Text: T.D.
Andante

Sfin - te Ta - tă bun și blând, Ți - e ne ru - găm năl - țând,
prin - tre la - cri - me fier - binți, a - le i - ni - mii do - rinți!
Prin smeri - te ru - gă - ciuni, a - le vie - ții slă - bi - ciuni,
și'n po - tir de le - gă - mânt, do - rul în - drep - tă - rii sfânt!

Sfinte Tată bun și blând,
Ție ne rugăm, nălțând,
printre lacrimi fierbinți,
ale inimii dorinți!
Prin smerite rugăciuni,
ale vieții slăbiciuni,
și-n potir de legământ,
dorul îndreptării sfânt!

Căci ne doare-adânc și-amar,
vorba multă fără har,
rugăciunea fără foc,
slujba fără duh deloc;
părtășia fără dor,
dragostea fără fior,
bucuria fără cânt,
viața fără Duhul Sfânt!

Doamne-ndură-Te și fă-i
plini de har pe toți ai Tăi,
dă-ne-un duh ascultător,
cald și blând și răbdător;
mai fierbinte să iubim,
mai adânc să ne smerim,
mai din plin trăind ce știm,
ca să fim cum ne numim!

291. Eu nu știu, Doamne.

Text: T.D.
Andantino

Eu nu știu, Doam-ne, un - de în-că, îmi vei mai du-ce pa - șii mei, dar știu că
Tu poți fi ori - un - de, lu - mi nă sfân-tă pen - tru ei! dar știu că
Tu poți fi ori - un - de, lu - mi - nă sfân-tă pen - tru ei!

Eu nu știu, Doamne, unde încă
îmi vei mai duce pașii mei,
dar știu că Tu poți fi oriunde,
lumină sfântă pentru ei! bis

Eu nu știu câte noi primejdii,
m-așteaptă-n calea mea de-acum,
dar știu că Tu poți fi-ajutorul,
și paza mea pe orice drum!

Eu nu știu câte lacrimi încă,
au să mai verse ochii mei,
dar știu că Tu-mi poți fi-alinare
și mângâiere pentru ei!

Eu nu știu Doamne de câți prieteni,
și frați mai pot fi părăsit,
dar știu că Tu rămâi cu mine,
însoțitor nedespărțit!

Eu nu știu câte noi ispite,
vor mai veni în calea mea,
dar știu că-n Tine biruință,
și izbăvire pot avea!

Eu nu știu câte jertfe încă,
va trebui s-aduc din greu,
dar știu că Tu-mi poți da putere,
să-mi urc deplin calvarul meu!

Eu nu-mi știu, Doamne, viitorul,
dar știu că el e-n mâna Ta,
ajută-mi să nu uit aceasta,
ca liniștit să-Ți pot urma!

292. Suind..

Text: T.D.
Moderato

Su- ind din nou pe'un vechi ur - cuș, port jert - fe noi spre'un vechi al - tar,
cu - ra - ne noi de vechi că - tuși, nalt în - că'un stâlp pe'un sfânt ho - tar!
E - ben - E - zer! A - juns a - ici, pri - vesc tot lun - gul drum tre - cut,
ce pași mă - runți, ce ur - me mici, ce'a tre - bu - it și ce'an: fă - cut!
ce pași mă - runți, ce ur - me mici, ce'a tre - bu - it și ce'am fă - cut!

Suind din nou pe-un vechi urcuș,
port jertfe noi spre-un vechi altar,
cu rane noi de vechi cătuși,
nalt încă-un stâlp pe-un sfânt hotar!

Eben-Ezer! - Ajuns aici,
privesc tot lungul drum trecut,
ce pași mărunți, ce urme mici,
ce-a trebuit și ce-am făcut!

Gândesc cu sufletul durut,
la anii ce i-am risipit,
cât am trăit din ce-am știut?
Cât am știut din ce-am trăit!

Cât am gândit din ce făceam?
Cât am făcut din ce-am gândit?
Cât am iubit din ce aveam,
cât am avut din ce-am iubit?...

Cât am trăit din ce-am crezut,
cât am crezut din ce-am trăit?
Cât am vorbit din ce-am făcut,
cât am făcut din ce-am vorbit?

La stâlpul meu de greu hotar,
cad azi cu fruntea la pământ,
nu-n cântec pun, ci-n plâns amar,
Isuse noul legământ!

Și-aș vrea de-acum pân-la sfârșit,
prin harul Tău dumnezeiesc,
să pot trăi tot ce-am vorbit,
să pot vorbi tot ce trăiesc!

293. Singurătăți.

Text: T.D.
Andantino

Sin - gu - ră - tăți și'n - de - păr - tări, mă'n - chid ca'n - tr'o ce - ta -
te și'a - de - sea prin - tre ne - gre zări, nici gân - dul nu răz - ba -
te! Dar când la Ti - ne, Doam - ne vin, u - șor mi'e to - tul și se -
nin. Tu mi schim - bi'n bi - ne - cu - vân - tări, sin - gu - ră - tăți și'n - de - păr - tări!

Singurătăți și-ndepărtări,
mă-nchid ca-ntr-o cetate,
și-adesea printre negre zări,
nici gândul nu-mi străbate!

Dar când la Tine Doamne vin,
ușor mi-e totul și senin.
Tu-mi schimbi în binecuvântări,
singurătăți și-ndepărtări!

Dezamăgiri și-ndurerări,
mă ard și mă sfâșie,
și-n toate cele patru zări,
văd numai vijelie.

Dar când spre Tine Doamne vin,
mi-e pașnic totul și senin.
Tu-mi schimbi în binecuvântări
dezamăgiri și-ndurerări.

Neliniștiri și-amenințări,
mă-nconjur ca o mare,
și cât privesc în depărtări,
nu văd nici o scăpare.

Dar când spre Tine Doamne vin,
frumos văd totul și senin,
Tu-mi schimbi în binecuvântări,
neliniștiri și-amenințări.

294. Fața Ta..

Text: T.D.
Moderato

Fa - ța Ta I - su - se, când se va i - vi,
plân - sul și du - re - rea ni se vor sfâr - și;
I - ni - ma de cân - tec ni se va um - plea,
când o să ră - sa - ră, Doam - ne, Fa - ța Ta!

Fața Ta Isuse, când se va ivi,
plânsul și durerea ni se vor sfârși;
inima de cântec ni se va umplea,
când o să răsară Doamne, Fața Ta!

Lumea astăzi cântă, veselă fiind,
iar ai Tăi suspină, calea grea suind,
dar curând acestea toate s-or schimba,
când o să răsară Doamne Fața Ta!

Dă-ne Tu puterea harului mereu,
cât străbatem valea plângerii cu greu,
să păstrăm credința, să putem răbda,
până-o să răsară Doamne Fața Ta.

295. Fața Ta.

Text: T.D.
Moderato

Fa - ța Ta I - su - se, Soa - re fe - ri - cit,
mi'n - se - ni - nă dul - ce su - fie - tul zdro - bit,
îmi a - lun - gă noap - tea su - fe - rin - ții grea,
când ră - sa - re dul - ce, Doam - ne, Fa - ța Ta!

Fața Ta Isuse, Soare fericit,
mi-nșenină dulce sufletul zdrobit,
îmi alungă noaptea suferinții grea,
când răsare dulce, Doamne, Fața Ta. bis

Fața Ta Isuse când se va ivi,
toată suferința ni se va sfârși,
inima de cântec ni se va umplea,
când o să răsară dulce Fața Ta.

Fața Ta Isuse mângâie-ntărind,
inima ce plânge, calea grea suind,
Tu în bucurie plânsul vei schimba,
când o să răsară dulce Fața Ta.

Fața Ta Isuse o slăvim răbdând,
câte ea cu lacrimi inima plecând,
așteptând lumina care ne-o vei da,
când o să răsară dulce Fața Ta.

296. Mărit fii Tu..

Text: T.D.
Andantino

Mă - rit fii Tu Cel ca - re dai lu - mi - nă - ori - că - rei di - mi - ne - ți, și
ca - re soa - re - le - ți ră - sai a - tât de blând și de mă - re - ți! Mă -
rit să fii în veci mă - rit, A - tot - pu - ter - nic Dum - ne - zeu, c'a -
tât de blând și stră - lu - cit, în tot ce faci Te vezi me - reu!

Mărit fii Tu Cel care dai
lumină-oricărei dimineți,
și care soarele-ți răsai,
atât de blând și de măreț!

Ref

Mărit să fii în veci mărit,
Atotputernic Dumnezeu,
c-atât de blând și strălucit,
în tot ce faci Te vezi mereu!

Mărit fii Tu Cel care pui
tărie-n brațul muncitor,
și faci să crească-urma lui,
belșugul hranei tuturor!

Mărit fii Tu Cel ce gătești
un pat drumețului sărman,
porți mii de sori pe căi cerești,
vegbind în somn un biet orfan!

Mărit fii Tu Cel ce veghezi,
asupra tuturor oricând,
și care-n tot ce faci Te vezi,
măreț, strălucitor și blând!

297. Adeseori..

Text: T.D.
Andantino

A - de - se - ori is - pi - te gre - le a - su - pra vie - ții
me - le vin, zdro - bind o - di - h - na nop - ții me - le și al
zi - lei li - nis - tit se - nin. A - tunci a - lerg la ru - gă - ciu -
ne, și prin Hris - tos din nou pri - mesc, pu - te - re să le'n
vîng pe toa - te, și ia - răși pa - cea să'mi gă - sesc!

Adeseori ispite grele
asupra vieții mele vin,
zdrobind odihna nopții mele
și-al zilei liniștit senin.

Atunci alerg la rugăciune,
și prin Hristos din nou primesc,
Ref. putere să le-nving pe toate,
și iarăși pacea să-mi găsesc!

Adeseori dureri amare,
adânc mi-ncearcă viața mea,
și dreapta-ncrederii cărare,
așa de greu o pot ținea!

Adeseori puteri dușmane,
spre mine năvălesc cumplit,
lăsându-mi viața numai rane,
și sufletul adânc lovit!

298. Odată la fântână..

Text: T.D.
Andantino

O - da - tă la fân - tă - nă stând, I - sus l'a zis fe - me - ii,
blând: ori - ci - ne'a - ceas - tă a - pă bea, cu - rând din nou va în - se -
ta! Ori - ci - ne'aceas - tă a - pă bea, cu - rând din nou va în - se - ta!

Odată la fântână stând,
Isus I-a zis femeii, blând:
oricine-această apă bea,
curând din nou va înseta!

Dar apa care-o voi da Eu,
alină sufletul mereu,
izvoare vii în el se fac,
și nu mai însetează-n veac!

Isuse, timp îndelungat
și eu din plin m-am adăpat,
bând din al lumii-amar izvor,
cu suflet tot mai ars de dor.

Dar setea nu mi-am potolit,
ci-am fost mereu mai chinuit;
când însă Apa Ta mi-ai dat,
adâncul tot mi-a săturat!

De-atuncea ani și ani s-au dus,
dar n-am mai însetat Isus,
căci harul Apei Tale vii,
m-a-ndestulat pe veșnicii!

299. Ca un ascuns mărgăritar.

Text: N.M. și T.D.
Andantino

Ca un as - cuns măr - gă - ri - tar, e'al mân - tu - i - rii ma - re
dar, fe - ri - ce su - fle - tul a - cel, ce l'a pri - mit și'l a - re'n
el. fe - ri - ce su - fle - tul a - cel, ce l'a pri - mit și'l a - re'n el.

Ca un ascuns mărgăritar,
e-al mântuirii mare dar,
ferice sufletul acel,
ce l-a primit și-l are-n el.

Ca un tezaur de mult preț,
e-al mântuirii dar măreț,
ferice-acel ce l-a găsit,
și-l va păstra pân-la sfârșit!

Ca un izvor curat și plin,
e-al mântuirii dar divin,
ferice-acel ce l-a aflat,
și bea din el cu-adevărat.

Ca mirul cel cu bun miros,
e-al mântuirii dar frumos,
ferice-acel ce-l va păstra,
împrăștiind mireasma sa!

O, suflet drag de n-ai primit,
ai mântuirii dar slăvit,
dă tot ce ai s-o poți avea,
căci nu-i nimic mai scump ca ea!

300. Har și lumină..

Text: T.D.
Moderato

Har și lu - mi - nă - n - cu - nu - nă me-reu, fa - ța în - toar - să spre
cru - ce, via - ța as - cun - să'n Hris - tos - Dum - ne - zeu, sla - vă și pa - ce a -
du - ce! via - ța as - cun - să'n Hris - tos - Dum - ne - zeu, sla - vă și pa - ce a - du - ce!

Har și lumină-ncunună mereu,
fața întoarsă spre cruce,
viața ascunsă-n Hristos-Dumnezeu,
slavă și pace aduce!

Noaptea când bezna-i mai mare, oricând,
semn e că ziua răsare,
lanțul când arde și doare, curând
cade, oricât e de tare!

Greu e urcușul spre vârful frumos,
mare-irăsplata luminii,
suie, că-ntr-una ți-e cerul mai jos,
cinste-s ocara și spinii.

Sus să rămâi în lumină mereu,
fața ținând-o spre cruce,
viața trăită-n Hristos-Dumnezeu,
veșnică slavă aduce!

301. Lăudați copii...

(pentru copii)

Text: T.D.
Moderato

Lă - u - dați co - pii pe Dom - nul, lă - u - dăm, lă - u - dăm,
și cân - tați al Lui sfânt Nu - me, Îl cân - tăm, Îl cân - tăm!
Ref.
Câmp cu flori și cer cu ste - le, flu - tu - rași mii și mii,
pă - sări, roa - de, toa - te ce - le le-a fă - cut El, co - pii.

Lădați copii pe Domnul
- lăudăm, lăudăm,
și cântați a Lui sfânt Nume,
- Îl cântăm, Îl cântăm!

Câmp cu flori și cer cu stele,
fluturași mii și mii,
Ref. păsări, roade, toate cele
le-a făcut El, copii.

Lăudați copii pe Domnul,
- lăudăm, lăudăm,
Lui să-I dați inima voastră,
- Lui I-o dăm, Lui I-o dăm.

Lăudați copii pe Domnul,
- Lăudăm, lăudăm,
Și-nvățați din Cartea sfântă,
- învățăm, învățăm!

Lăudați copii pe Domnul,
- lăudăm, lăudăm;
și-ascultați ce El vă cere,
- ascultăm, ascultăm!

302. Tu știi la ce necazuri...

Text: T.D.
Andantino

Tu știi la ce necazuri, Doamne,
în lumea asta ne-ai trimis,
fă să-ndrăznim s-avem credință,
să biruim cum Tu ai zis.

Tu știi că-n lume-așa ca mieii,
la lupi ai spus că ne trimiți,
păzește-ne-ntreei Isuse,
să nu putem fi biruiți!

Tu știi ce slabi suntem adesea
și ce ispite tari avem,
fii ne-ncetat cu noi în luptă,
și-ajută-ne să nu cădem!

Tu știi ce rară e iubirea,
și-n lume ce puțin trăim,
nu-ngădui să fim o, Doamne,
prea despărțiți de ce iubim!

Tu știi ce grea e-n lumea asta
povara slujbei ce ne-o cei,
dă Doamne celor ce le-ai dat-o
și inimi pe măsura ei!

303. Nedespărțitul meu Prieten...

Text: T.D.
Andantino

Nedespărțitul meu Prieten,
Mântuitorul meu cel Sfânt,
Ocroitorul meu puternic,
ce-adânc îndatorat Îți sânt!

Ce-adânc întreaga mea ființă,
cu-a Ta Ființă s-au pătruns,
c-atât de plin mă simt de Tine,
și-n ce-i văzut și-n ce-i ascuns!

Din tot trecutul vieții mele,
uitat-am tot ce cunoșteam,
pe Tine însă tot mai mare
și mai adânc în gând Te am!

Uitat-am fețe mult dorite,
ce-mi luminau al vieții crez,
dar Fața Ta și-n ochi și-n suflet,
mereu mai limpede-o păstrez!

Cu tot ce-aveam mai drag pe lume,
stau tot mai rar și mai puțin,
dar Cerul gândurilor mele,
întreg de Tine-i tot mai plin!

Și n-am nici amintiri din urmă,
și nici dorinți de viitor,
Făptura Ta întreagă-mi umple,
întregul inimii fior!

Azi toat-a vieții strălucire
și-ntregul fericirii rai,
și tot ce-aș mai dori Isuse,
în Tine sunt, doar Tu le ai.

Tu mi-ai schimbat a vieții beznă,
în rai strălucitor și sfânt,
Stăpânul veșniciei mele,
ce-adânc îndatorat Îți sânt!

304. Când ne-ai lăsat porunca milei...

Text : T.D.
Andantino

Când ne-ai lă - sat po - run - ca mi - lei, pen - tru de'a - proa - pe - le sâr -
man, noi am sim - țit, I - sus, că Tu ești A - cel mi -
los Sa - ma - ri - tean! noi am sim - los Sa - ma - ri - tean!

Când ne-ai lăsat porunca milei,
pentru de-aproapele sârman,
noi am simțit Isus că Tu ești
acel milos Samaritean!

Căci, vai, și noi am fost odată
căzuți între tâlhari cumpliți,
strigând zadarnic după milă,
zăceam uitați și părăsiți!

Dar n-a fost nimeni să ne-ajute,
căci cine oare-ar fi putut,
când sufletul zăcea-n pierzare,
atât de-adânc și greu căzut.

De n-ai fi fost Tu milostive
și bunule Samaritean,
noi n-am fi-aflat nicicând odihna,
din sfântul mântuirii han.

Ce bun ai fost cu noi Isuse,
și cât de-adânc Îți mulțumim,
fă ca și noi, așa ca Tine,
în slujba milei să trăim!

305. Mărit Biruitor...

Text : T.D.
Maestoso

Mă - rit Bi - ru - i - tor I - sus, oș - tiri de mii de mii, Îti cân - tă jos, Îti cân - tă Sus, pe veci de veș - ni - cii! Năl -
țând mă - ri - re Ți - e, cu'al în - ge - ri - lor cor, noi
Îti cân - tăm și ne'n - chi - năm, Mă - reț Bi - ru - i - tor!

Mărit Biruitor Isus,
oștiri de mii de mii,
Îți cântă jos, Îți cântă Sus,
pe veci de veșnicii!

Nălțând mărire Ție,
cu-al îngerilor cor,
Ref. noi Îți cântăm
și ne-nchinăm,
Măreț Biruitor!

Mărit fii Tu Cel ce murind,
din morți ne-ai înviat,
în veci mai mult iubit fiind,
vei fi mai mult nălțat!

Mărit fii Tu căci crucea Ta,
e-al biruinței semn,
toți cei ce cred, primesc prin ea,
putere și îndemn!

Mărit fii Tu în unic Cor,
de toți ai Tăi urmași,
căci în mărețul Viitor,
la slavă-i faci părtași.

306. Slăvit sâ fii Isus...

Text : T.D.
Andantino

Slă-vit sâ fii slă-vit I - sus, ce bi - ru - in - tă ne-ai a - dus, ce praz - nic
sfânt ne-ai pre - gă - tit, în veci sâ fii slă-vit! în veci sâ fii slă-vit, Mân-tu - i -
tor iu - bit, că'n ha - ru! Tău ne-ai dă - ru - it, tot ce-am nă-dăj - du -
it, mai mult de ce-am nă-dăj - du - it, în veci sâ fii Slă - vit. -

Slăvit sâ fii slăvit Isus,
ce biruință ne-ai adus,
ce praznic sfânt ne-ai pregătit,
în veci sâ fii slăvit!

În veci sâ fii slăvit,
Mântuitoriubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci sâ fii slăvit.

Eram căzuți când Te-am strigat,
Tu strigătul ne-ai ascultat,
cu braț înalt ne-ai izbăvit,
în veci sâ fii slăvit!

Din noaptea grea pe toți ne-ai scos,
la locul larg și luminos,
ne-ai dat mai mult de ce-am gândit,
în veci sâ fii slăvit!

Cu cei atât de mult iubiți,
stăm iar cântându-ți fericiți,
tot ce-am cerut ne-ai împlinit,
în veci sâ fii slăvit!

Doar lacrimile pot vorbi,
ce sfânt ni-e plinul inimii,
azi n-avem grai mai fericit,
în veci sâ fii slăvit!

Ce scurte clipe-acum ne par,
toți anii lungi de chin amar,
cu ce mult har i-ai copleșit,
în veci sâ fii slăvit!

307. Când trec prin ape..

Text : T.D.
Andantino

Când trec prin a - pe tul - buri, și lupt cu va - luri gre - le, I -
su - se nu - mai Tu-mi ești, Li - ma - nul vie - ții me - le! Li -
ma - nul vie - ții me - le, Li - ma - nul vie - ții me - le, ră -
măi doar Tu I - su - se, Li - ma - nul vie - ții me - le!

Când trec prin ape tulburi,
și lupt cu valuri grele,
Isuse numai Tu-mi ești,
limanul vieții mele!

Ref. Limanul vieții mele,
limanul vieții mele,
rămâi doar Tu Isuse,
limanul vieții mele!

Când trec prin întuneric,
și lupt cu neguri grele,
Isuse numai Tu-mi ești,
lumina vieții mele!
Lumina vieții mele...

Când trec prin suferință,
și lupt cu chinuri grele,
Isuse numai Tu-mi ești,
alinul vieții mele!
Alinul vieții mele...

Când zac zdrobit de trudă,
și-nfrânt de munci prea grele,
Isuse numai Tu-mi ești,
odihna mea prin ele!
Odihna vieții mele...

Când pierd averi prea scumpe,
și-n cerc dureri prea grele,
Isuse numai Tu-mi ești,
comoara vieții mele.
Comoara vieții mele...

Când voi sfârși-alergarea,
și timpul slujbei grele,
Isus Tu fi-vei veșnic,
răsplata vieții mele!

Răsplata vieții mele,
răsplata vieții mele,
rămâi pe veci Isuse,
răsplata vieții mele!

308. Pacea crucii Tale..

Text : N.M. și T.D.
Andantino

Pa - cea cru - cii Ta - le, scump Mân - tu - i - tor,
es - te'al bu - cu - ri - ei, me - le'a - dânc iz - vor! Vreau
Ref. pa - cea Ta, o, Dom - nul meu, să mi um - ple i - ni - ma me - reu, de -
plin s'o am și s'o tră - iesc, și'a - sa să Te măr - tu - ri - sesc

Pacea crucii Tale,
scump Mântuitor,
este-al bucuriei
mele-adânc izvor!

Vreau pacea Ta, o, Domnul meu,
să-mi umple inima mereu,
Ref. deplin s-o am și s-o trăiesc,
și-așa să Te mărturisesc!

Pacea Ta cerească
mângâie deplin,
ale vieții mele
răni și plâns și chin!

Pacea Ta mi-alină
Duhul zbuciumat,
când prin pocăință
sunt din nou iertat!

Pacea Ta-mipăstrează
sufletul senin,
când Tu-mi ești Stăpânul
inimii deplin!

Pacea Ta-mi sfințește
viața zi de zi,
când smerit Cuvântul,
caută a Ți-l păzi.

Pacea Ta-i comoa:
și odihna mea,
n-am nimic pe lume,
mai de preț ca ea!

Pacea Ta Isuse,
o voi vrea mereu,
ea e fericirea
sufletului meu.

309. In veci noi n-am vedea..

Text : T.D.
Andante

În veci noi n'am ve - dea pe Ta - tăl, când prin Hris - tos nu L'am pri - vi, căci
fo - cul fe - tei Lui ne'ar ar - de, și stră - lu - ci - rea' ne'ar or - bi! Pe
Ref. Dum - ne - ze - ul cel ascuns, doar Fi - ul sin - gur L'a pă - truns, de nu vrei să'l cu -
nosti prin El, în veci nu'l vei pu - tea alt - fel! În veci nu'l vei pu - tea alt - fel!

În veci noi n-am vedea pe Tatăl,
când prin Hristos nu L-am privi,
căci focul Feței Lui ne-ar arde,
și strălucirea-l ne-ar orbi!

Pe Dumnezeuul cel ascuns,
doar Fiul singur L-a pătruns,
de nu vrei să-L cunoști prin El,
în veci nu-L vei putea altfel!

Noi n-am putea-ntâlni pe Tatăl,
și slava Lui de ne-ndurat,
de n-ar fi Fiul Său prin care
ni S-a făcut apropiat!

El stă-n lumină orbitoare,
și-n foc de mii de sori aprins,
și-n slavă negrăit de sfântă,
de nepătruns și necuprins!

Căutați-L prin Hristos pe Tatăl
și Duhul vă va lumina,
căci cine prin Hristos nu-L caută,
în veci nu-L va putea afla.

O, numai Fiul Său cel dulce,
ni L-a putut descoperi,
că-n veci noi n-am avea pe Tatăl,
când pe Hristos nu L-am primi!

310. Hai, somn ușor...

(cântec de leagăn)

Text : T.D.
Andantino

Hai somn u - șor, iu - bit o - dor, căci blând de sus, de
la I - sus, vin fă - ră pași, dragi în - ge - rași, să-ți
cân - te lin în somn se - nin! Na - ni, na - ni,
na - ni, na - ni, dul - ce crin, dor se - nin!

Hai, somn ușor,
iubit odor,
căci blând de Sus,
de la Isus,
vin fără pași,
dragi îngerași,
să-ți cânte lin,
în somn senin!

Nani, nani,
nani, nani,
Ref. dulce crin,
dor senin!

Hai somn ușor,
iubit odor,
iubirea mea,
deasupra ta,
se va ruga,
să poți avea,
în leagăn lin,
un somn senin!

Hai somn ușor,
iubit odor,
al nostru Domn,
să-ți fie-n somn,
mângâietor,
ocrotitor,
s-ai somn senin
în leagăn lin!

Hai somn ușor,
iubit odor,
să crești așa,
cum Domnul vrea,
fiu credincios,
al lui Hristos,
cu suflet lin
și Cer senin!

311. Nani, nani...

(cântec de leagăn)

Text : T.D.
Andantino

Na - ni, na - ni, som - nul dul - ce, dra - gul
ma - mei să se cul - ce, ma - ma-i cân - tă
să se cul - ce! Somn u - șor, drag o - dor, drag o - dor,
sogn u - șor, dor se - nin, som - nul lin, som - nul lin,
dor se - nin!

Nani, nani somnul dulce,
dragul mamei să se culce,
mama-i cântă să se culce!

Somn ușor, drag odor,
drag odor, somn ușor,
Ref. dor senin, somnul lin,
somnul lin, dor senin!

Sfânta rază nu-nșerează,
sfânta rază ne veghează,
Tatăl nostru ne veghează!

Duhul Sfânt să te sfințească,
suflet bun să mi te crească,
dor și cânt să mi te crească!

Visuri line să te-aline,
nopti senine să-ți lumine,
totdeauna să-ți lumine!

Vocea lină și duiosă,
noaptea-i plină și frumoasă,
să crești inimă frumoasă!

Fața-ți fie liniștită,
viața-ți fie fericită,
limpede și fericită!

312. Veniți la Mine..

Text : T.D.
Andante

Ve - niți la Mi - ne'a spus I - sus, voi cei a - dânc îm - po - vă -
rați, și toți în ha - rul Meu de Sus, o - dih - na vie - ți'o să a -
flați! - și toți în ha - rul Meu de Sus, o - dih - na vie - ți'o să a -
flați. *Ref.* Ve - niți, ve - niți la Mi - ne toți cei os - te -
niți, ve - niți, ve - niți, o - dih - na vie - ți s'o - gă - siți!

Veniți la Mine-a spus Isus,
voi cei adânc împovărați,
și toți în harul meu de Sus,
odihna vieții-o să aflați. } bis

Veniți, veniți
la Mine, voi cei osteniți,
veniți,veniți,
odihna vieții s-o găsiți!

Luați cu toții jugul Meu,
căci cei ce duc povara Mea,
chiar și-n necazul cel mai greu,
odihna vieții-și vor afla!

Isuse și eu am venit,
la Tine-adânc împovărat,
și-n harul Tău cel fericit,
odihna vieții mi-am aflat!

Aută-mi jugul Tău purtând,
pe urma Ta mereu să vin,
să-mi poți și mie da oricând,
odihna vieții pe deplin!

313. Pierdut zăceam.

Text : T.D.
Andantino

Pier - dut ză - ceam în greu pă - cat, că - zut din al ier - tă - rii har, când
Doam - ne iar m'ai că - u - tat, și a - tât de dui - ce m'ai che -
mat; la Ti - ne iar, la Ti - ne iar! când iar!

Pierdut zăceam în greu păcat,
căzut din al iertării har,
când Doamne iar m-ai căutat,
și-atât de dulce m-ai chemat,
la Tine iar,
la Tine iar! } bis

Ce-adânc-a fost căderea mea,
și în ce adânc păcat zăceam,
că-n starea mea nespuse de rea,
simțeam că-n desnădejdea-mi grea
pe nimeni n-am,
pe nimeni n-am!

Ființa-ntreagă mi-a pătruns,
chemarea dulcelui Tău har,
cu-ntregu-mi suflet Ți-am răspuns,
lăsând păcatul meu ascuns,
în plâns amar,
în plâns amar!

Cu scumpu-Ți sânge mi-ai spălat,
din nou păcatul făptuit,
o, Doamne-n veci fii lăudat,
ce har să fii din nou iertat,
ce har slăvit,
ce har slăvit!

Atât de-adânc Ți mulțumesc,
îndepărtat pe veci de rău,
cu-ntreagă inima-Ți slujesc,
și-ntreaga-mi viață Ți-o jertfesc,
pe veci al Tău,
pe veci al Tău!

314. Doi ochi senini

Text : T.D.
Andantino

Doi ochi se-nini au plâns pe cru-ce, a-dânc sfâ-și-e-tor și greu,
doi ochi se-nini au plâns pe cru-ce pă-ca-tul tău, pă-ca-tul meu!
doi ochi se-nini au plâns pe cru-ce pă-ca-tul tău, pă-ca-tul meu!

Doi ochi senini au plâns pe cruce,
adânc, sfâșietor și greu,
doi ochi seniniau plâns pe cruce,
păcatul tău, păcatul meu!

bis

O frunte-a ispășit pe cruce
sub spinii cruntului călău,
o frunte-a ispășit pe cruce
păcatul meu, păcatul tău!

Și două mâini iertau pe cruce,
mijlocitor spre Dumnezeu,
o, două mâini iertau pe cruce
păcatul tău, păcatul meu!

Și-o inimă purta pe cruce,
răscumpărându-ne din rău,
o inimă purta pe cruce
păcatul meu, păcatul tău!

O, ochi senini și frunte sfântă,
ce-adânc v-a sângerat mereu,
o, ochi senini, o, frunte sfântă,
păcatul lor, păcatul meu!

Și sfinte mâini însângerate,
adânc în suflet azi mă dor,
preasfinte mâini însângerate,
păcatul meu, păcatul lor!

315. Crucea-i ascultarea.

Text : T.D.
Andantino

Cru-cea'i as-cul-ta-re-a Dom-nu-lui I-sus, cea mai nal-tă jert-fă
ca-re s'a a-dus, da-rul cel mai ma-re, pre-tul ne'n-tre-cut,
ca să mân-tu-ias-că ce e-ra pier-dut! Cru-cea'i sla-va Ta,
cru-cea'i pa-cea mea, din bles-tem m'a scos, Jert-fa lui Hris-tos,
via-ță mi'a a-dus, cru-cea lui I-sus, sla-vă lui Hris-tos, sla-vă lui I-sus!

Crucea-i ascultarea Domnului Isus,
cea mai naltă jertfă care s-a adus,
darul cel mai mare, prețul ne-ntrecut,
ca să mântuiască ce era pierdut!

Crucea e iubirea Domnului Isus,
nu-i cuvânt să nălțedragostea m'ai sus,
nu-i nimic s-arate-atât de strălucit,
dragostea cu care Tatăl ne-a iubit!

Crucea-i slava Ta,
crucea-i pacea mea,
din blestem m-a scos,
Jertfa lui Hristos,
Ref. viață mi-a adus,
crucea lui Isus,
slavă lui Hristos,
slavă lui Isus!

Crucea-i biruința Domnului Isus,
El a-nvins când Singur morții S-a supus,
și-a zdrobit vrăjmașul când S-a umilit,
preamărit e Mielul fiindcă S-a jertfit!

Crucea este slava Domnului Isus,
prin ea Și-a nălțat El Numele-Imai sus,
rănile Lui sfinte veșnic vor purta,
mântuirea noastră și mărirea Sa!

316. O, Tată Sfânt al zilei.

Text : T.D.

Moderato

O, Ta - tă sfânt al zi - lei și-al nop-ții Fă-că- tor, Tu ca-re ești Lu-
mi - na și via-ța tu-tu-ror, în cea-sul di - mi - ne - ții, scu- lărr-ou- ne din
somp, Te prea-mă-rim pe Ti - ne, Ce- res- cul nos-tru Domn! Ce- res- cul nos-tru
Domn! Ce- res- cul nos-tru Domn! Te prea-mă-rim pe Ti - ne, Ce- res- cul nos-tru Domn!

O, Tată Sfânt al zilei și-al nopții Făcător,
Tu care ești Lumina și viața tuturor,
în ceasul dimineții, **sculându-ne** din somn,
Te preamărim pe Tine, / Cerescul nostru Domn! / - de 3 ori -

O nouă zi începem și Doamne noi nu știm,
ce poate să ne-aducă și cum o s-o sfârșim,
de-aceea-n **mâna-Ți** sfântă și-n bunătatea Ta,
ne-ncredințăm viața cu tot ce va urma!

Îți cerem pâinea zilei, dar dacă n-o primim,
răbdare dă-ne Doamne și har să nu cântim!
De orice rău ne scapă, dar dacă va veni,
putere dă-ne Doamne și har a-l birui!

Înlătură ispita, dar dacă ne-ar cerca,
tărie dă-ne Doamne, să nu cădem în ea!
Ne scapă de primejdii, de curse și nevoi,
dar de vor fi să vină, prin toate fii cu noi!

Îți cerem sănătate, putere și-ajutor,
să facem munca noastră cu liniște și spor,
dar de va fi s-o facem de silă și-ntristați,
ajută-ne să ducem povara resemnați.

Dorim o zi senină, dar de va fi-o zi grea,
înseninează cerul virtuților prin ea.
Dorim o zi mai bună, dar de va fi cu-amar,
smeriți ne fă să-i ducem întregul ei Calvar!

E ceasul dimineții, începe-o nouă zi,
rămâi cu noi, o, Doamne prin tot ce va veni.
Ne-ncredințăm în mâna și-n harul Tău bogat,
fă s-o trăim în pace și fără de păcat!

317. Voi cei chemați.

Text : T.D.
Andante

Voi cei che - mați să du-ceți so - li - a lui I - sus, pur-
tați cu vred - ni - ci - e Cu-vân-tul ce l-ați spus; tră - ind în
cu - ră - ți - e sfin-țind un loc fru-mos, vir - tu - tea voas-tră
fi-va po-doa-ba lui Hris-tos, mă - ri - rea lui Hris-tos, frum-se-țea
lui Hris-tos vir - tu - tea voas-tră fi - va po-doa-ba lui Hris-tos!

Voi cei chemați să duceți solia lui Isus,
purtați cu vrednicie Cuvântul ce l-ați spus;
trăind în curăție, sfințind un loc frumos,
virtutea voastră fi-va podoaba lui Hristos,
mărirea lui Hristos, frumsețea lui Hristos,
virtutea voastră fi-va podoaba lui Hristos!

Rămâneți în aceeași credință care-a pus
în inimile voastre iubirea lui Isus;
și mergeți pân-la capăt pe drumu-i luminos,
statornicia voastră e cinstea lui Hristos,
e voia lui Hristos, e slava lui Hristos,
staornicia voastră e cinstea lui Hristos!

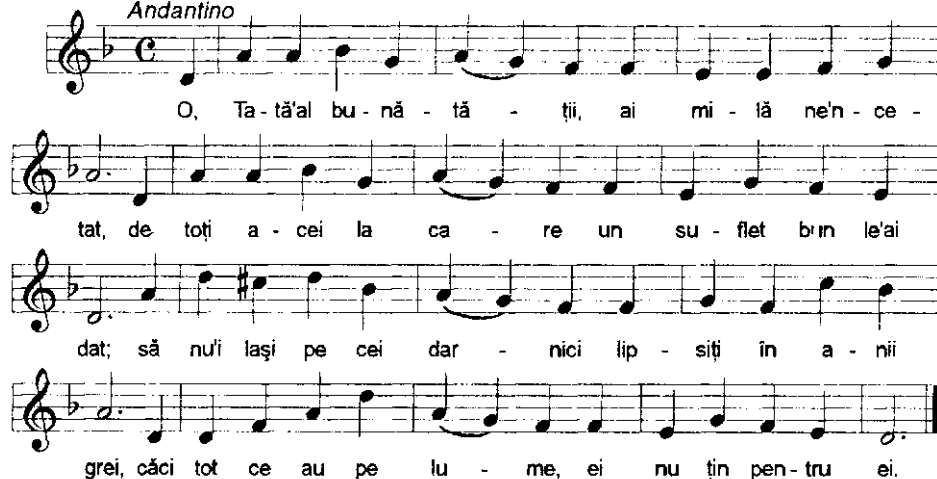
În fața suferinței plecând un duh supus,
fiți gata și de jertfă alături de Isus.
urcând senini calvarul, sfârșitu-i glorios,
răbdarea voastră fi-va triumful lui Hristos,
nălțarea lui Hristos, izbânda lui Hristos,
răbdarea voastră fi-va triumful lui Hristos!

Atunci mărturisirea ce-n lume ați adus,
purta-va-ncredințarea pecetii lui Isus.
Vestindu-i Adevărul puternic și duios,
vorbirea voastră fi-va Cuvântul lui Hristos,
solia lui Hristos, porunca lui Hristos,
vorbirea voastră fi-va Cuvântul lui Hristos!

La capătul credinței, când veți ajunge Sus,
și Ceru-ntreg veți umple cu slava lui Isus,
veți străluci alături de El în veci frumos,
Biserică slăvită, Comoara lui Hristos,
Mireasa lui Hristos, Cununa lui Hristos,
Biserică slăvită, Comoara lui Hristos!

318. O, Tatăl bunătății.

Text : T.D.
Andantino

O, Tată al bunătății ai milă ne-ncetat,
de toți acei la care un suflet bun le-ai dat;
să nu-i lași pe cei dornici lipsiți în anii grei,
căci tot ce au pe lume, ei nu țin pentru ei.

O, Tată al iubirii, fii bun și-ndurător,
cu cei în care arde al dragostei fior.
să nu lași despărțirea cu dorul la un loc,
căci rari sunt cei pe care nu-i mistuie-acest foc!

O, Tată al bucuriei, îndură-Te de-acei
ce au pe lume-o casă, dar n-au căldura ei.
Tu care totdeauna poți fi cu-ai Tăi iubiți,
fă-i și pe ei asemeni, de-ai lor nedespărțiți.

O, Tată al răbdării, fii răbdător și bun,
cu toți acei pe care prea mari poveri se pun.
Mărește-le puterea când greul li-l mărești,
nainte de răbdare necazul să-l sfârșești!

O, Tată al rugăciunii, ascultă-i Tu din Cer
pe cei ce ani, cu lacrimi, același har Ți-l cer.
Adună-i și pe dâșii, cum ruga le-o aduni,
dă harul pentru care ceri ani de rugăciuni.

319. Frumos e viitorul.

Text : T.D.
Moderato

Frumos e viitorul
spre care vă-ndreptați,
voi care cu credință
și dragoste luptați,
frumoasă este-n ceruri
ca soarele frumos,
cununa ce v-așteaptă
/: viteji ai lui Hristos. :- de 3 ori - } bis

Frumoasă e credința
pe care-o apărați,
nădejdea și iubirea
pe care le cântați;
Frumos e Adevărul
vestit de voi frumos,
fiți tari, voi duceți lumii
solia lui Hristos!

Frumoasă e Lucrarea
la care-ați fost chemați,
și numele și haina
și steagul ce-l purtați,
frumos să faceți lucrul,
să strângeți rod frumos,
acei ce nu fac astfel
nu-s vrednici de Hristos!

Frumoasă-i veșnicia
în care-o să intrați,
voi care pân-la capăt
frumos o să luptați;
Frumos în veci e Cerul
sfârșitului frumos,
nebănuită slavă
v-așteaptă la Hristos!

320. O, suflet..

Andantino

O, su- flet din su- fle- tul meu, fi- ordi- n a - ce- e- a- ş i iu- bi- re cal-
 va- rul a - ce- lu- i- a- ş i greu, ne- a dat o' n- fră - ți - tă sim - ți - re cal-
 va- rul a - ce- lu- i- a- ş i greu ne- a dat o' n- fră - ți - tă sim - ți -
 re! Fii bi- ne - cu- vâ- n - ta - tă, în veci de Dum- ne- zeu, tu
 par - te ne - ui ta tă, a su- fle - tu - lui meu, tu
 par - te ne - ui ta - tă a su- fle tu lui meu! -

O, suflet din sufletul meu,
 fior din aceeași iubire,
 calvarul aceluiași greu,
 ne-a dat o-nfrățită simțire! } bis

Ref Fii binecuvântată,
 în veci de Dumnezeu,
 tu parte neuitată,
 a sufletului meu!

În inima noastră, la fel,
 aceeași dorință suspină,
 Hristos mi te-a dat pentru El,
 pătașă la slujba-I divină!

Spre soarele-aceluiași steag,
 nălțăm o-nfrățită privire,
 și slavei Aceluiași Drag
 I-aducem unita jertfire!

Ce sfântă e lupta când știm,
 alături Ființa iubită,
 pătași la răbdare să fim,
 pătași și-n răsplata-I slăvită!

Ce scumpă-i cântarea în doi,
 ce rodincă-i slujba-n unire,
 când arde c-o flacăra-n noi,
 aceeași cerească trăire!

O, suflet din sufletul meu,
 răsad din aceeași credință,
 prin foc ne-a unit Dumnezeu,
 pe veci pentru-a Lui biruință!

321. Nimeni Altui.

Text : T.D.
Maestoso

Ni-meni al- tul de-cât Dom - nul, n'a pu - tut să dea scă - pa - re, Oas-tei

Sa - le'n su - fe - rin - ța și'n du - re - rea ei cea ma - re. Ni-meni

al-tul, ni-meni al-tul, ni-meni al- tul n'a pu - tut, să ne fi - e, în ur -

gi-e, steag și sa - bi - e și scut. Ni-meni al- tul, nu-mai Dom-nul, ni-meni al- tul n'a pu- tut!

Nimeni altul decât Domnul,
n-a putut să dea scăpare,
Oastei Sale-nsuferința
și-n durerea ei cea mare.

Când s-au năpustit vrăjmașii,
plini de ură și cruzime,
nici un loc de izbăvire,
pentru noi n-a fost la nime!

N-a fost nimeni să ne-asculte,
strigătele-ndurerate,
nici să apere dreptatea
pricinii nevinovate!

N-a fost nimenea să lupte,
pentru cei fără-apărare,
nici s-aline plâns fierbinte,
nici să lege răni amare!

Numai El a fost Acela,
numai Lui Îi dăm mărire,
numai Lui pentru deplina
și slăvita-l izbăvire!

Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag și sabie și scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!

Ref.

322. Ca fața dragostei.

Text : T.D.
Andantino

Ca fa - ța dra-gos-tei a - prin-se, fă-mi Doam-ne i - ni-ma din mi-ne, de'ar

ar-de'n flă-cări ne-mai - stin-se, a - tunci aș se-mă-na cu Ti-ne! a -

tunci aș se-mă-na cu Ti - ne de'ar ar-de'n flă-cări ne-mai - stin-se, a -

tunci aș se-mă-na cu Ti-ne, a - tunci aș se-mă-na cu Ti-ne!

Ca fața dragostei aprinse,
fă-mi Doamne inima din mine,
de-ar arde-n flăcări nemaistinse,
atunci aș semăna cu Tine! - bis }

Ca fața liniștei curate,
fă-mi Tu privirile senine,
de-ar străluci netulburate,
așa aș semăna cu Tine.

Ca Adevărul sfânt și tare,
fă-mi graiul și-ndrăzneț mi-l ține,
înalț și plin de-ncredințare
atunci aș semăna cu Tine!

Fă-mi înțelegerea frumoasă,
ca fața limpedei lumine,
pătrunzătoare și duiosă,
atunci aș semăna cu Tine!

De-aș fi tăcut cum e răbdarea,
și blând ca fața păcii line,
nevinovat ca înfrânarea,
Isuse-aș semăna cu Tine!

323. Se-apropie Lumina...

Text : T.D.

Moderato

Sa - pro - pi - e lu - mi - na, o, nu te da în - vins, ai
can - de - la a - prin - să și mij - lo - cul în - cins; ai can - de - la a -
prin - să și mij - lo - cul în - cins; S'a - pro - pi - e iz - băn - da, o,
nu că - dea în - frânt, tu porți un nu - me ma - re și ai pus un ie - gă -
mânt. tu porți un nu - me ma - re și ai pus un ie - gă - mânt.

Se-apropie lumina, o, nu te da învins,
ai candela aprinsă și mijlocul încins; - bis
se-apropie izbânda, o, nu cădea înfrânt,
tu porți un nume mare și ai pus un legământ. - bis

S-apropie cununa, mai luptă-te puțin,
curând vor trece norii și-n veci va fi senin.
se-apropie Ajutorul, întâmpină-l în drum,
veghează și te roagă să nu cazi chiar acum!

Se-apropie răsplata, lucrează mai cu spor,
se-apropie cununa, s-o porți biruitor:
se-apropie Stăpânul, să-L poți întâmpina,
ferice robul care va fi găsit așa!

324. Binecuvântați părinții...

Text : T.D.

Moderato

Bi - ne - cu - vân - tați pă - rin - ții, tot - dea - u - na pe pă - mânt, e po - va - ta
și do - rin - ta și i po - run - ca (Ce - lui Sfânt! e po - va - ta și do - rin - ta
și i po - run - ca Ce - lui Sfânt! Fe - ri - ciți vor fi co - pi - ii ce pă - rin - ții
și i cinstesc, fe - ri - ciți vor fi pă - rin - ții, ce co - pi - ii n - Dom - nu și cresc!

Binecuvântați părinții,
totdeauna pe pământ,
e povața și dorința
și porunca Celui Sfânt!

Fericiți vor fi copiii
Ref. ce părinții și-i cinstesc,
fericiți vor fi părinții,
ce copiii-n Domnu-și cresc!

Binecuvântați părinții
și mereu să-i ascultați,
căci așa veți fi de-a pururi
și voi binecuvântați!

Binecuvântați părinții,
chiar și când vă este greu,
căci oricând veți face astfel,
ascultați de Dumnezeu!

Binecuvântați părinții
și deplin să-i ajutați,
căci oricât de mult le-ați face,
n-ați plăti cât datorati!

Binecuvântați părinții,
chiar și-atunci când nu mai sânt,
cu iubire și cu lacrimi,
nu uitați al lor mormânt!

325. Când simt..

Text : T.D.
Andantino

Când simt că se a - pro - pi - e fur - tu - na și văd în ju - rul
meu no - rii grei, la ru - gă - ciu - ne'a - lerg eu tot - dea -
u - na, și'a - tunci pri - mesc din nou pa - cea ei! la ru - gă - ciu - ne'a -
lerg eu tot - dea - u - na, și'a tunci pri - mesc din nou pa - cea ei!

Când simt că se apropie furtuna,
și văd în jurul meu norii grei,
la rugăciune-alerg eu totdeauna,
și-atunci primesc din nou pacea ei!

Când simt că se apropie durerea,
și văd că am să urc nou calvar,
în rugăciune-mi caut eu mângâierea,
și sufletul mi-l simt plin de har!

Când simt că se apropie-o ispită,
și văd în jur pândind alt păcat,
la rugăciune-alerg eu - și-ntărită
mi-e inima în har neîncetat.

Când simt că se apropie plecarea,
și văd că sunt în drum spre sfârșit,
în rugăciune-mi caut eu alinarea,
și-atuncea pot s-aștept liniștit!

Fii binecuvântată rugăciune,
alin și scut și har luminos,
păstrează-ne mereu curați și du-ne
prin moarte-nvredniciți de Hristos!

326. Nu privi la suferința..

Text : T.D.
Moderato

Nu pri - vi la su - fe - rin - ța, pen - tru Dom - nul cu'n - tris - ta - re,
ea nu'i bles - tem, nici ru - și ne, ci e cins - tea cea mai ma - re!
ea nu'i bles - tem, nici ru - și ne, ci e cins - tea cea mai ma - re!
Ref. Su - fe - rin - ța pen - tru Dom - nul es - te ha - rul stră - lu - cit, fe - ri - cit
a - ce - la ca - re, e de ea în - vred - ni - cit!

Nu privi la suferința pentru Domnul cu-ntristare,
ea nu-i blestem, nici rușine, ci e cinstea cea mai mare!(bis)

Rétren Suferința pentru Domnul
este harul strălucit,
fericitacelacare,
e de ea învrednicit!

Suferința pentru Domnul, nu e noapte ci-i lumină,
nu e zbulcium și-apăsare, ci e liniște divină.

Suferința pentru Domnul nu-i cădere, ci-i nălțare,
nu e pierdere-n viață, ci-i câștigul cel mai mare!

Suferința pentru Domnul, nu e chin, ci-i mângâiere,
nu e plâns, ci-i cântec dulce, nu-i slăbie, ci-i putere!

Binecuvântați pe Domnul când sunteți în încercare,
câci prin ea vă faceți vrednici de răsplată viitoare!

Nu cârțiți, nici nu vă plângeți, ci-o răbdați cu bucurie,
câci ea trece, dar cununa vă rămâne pe vecie.

327. Din cea mai adâncă..

Text : T.D.
Andantino

Din cea mai a - dâncă noap-te de'n-tris - ta - re, și din cea-sul
cel mai greu și'a - pă - să - tor, și din cea mai nea-gră
bez-nă de'n-tris - ta-re, Te che-măm, o, Doam-ne, vi-no'n a - ju - tor!
vi-no'n a - ju - tor! vi-no'n a - ju - tor! vi-no'n a - ju - tor!

Din cea mai adâncă noapte de-ntristare,
și din ceasul cel mai greu și-apăsător,
și din cea mai neagră beznă de-ntristare, } bi
Te chemăm o Doamne, /: vino-n ajutor! :/

Mai porniți sunt astăzi ca oricând vrăjmașii,
mai aprinsă-i ura și cruzimea lor,
ca să nu ne piardă inima și pașii,
Te chemăm, o, Doamne vino-n ajutor!

Ca un leu năpraznic, gata să sfâșie,
vine-n contra noastră cel asupritor,
ca să nu ne-nghită noaptea de urgie,
Te chemăm, o, Doamne, vino-n ajutor!

328. Frânge noaptea.

Text : T.D.
Andantino

Frân - ge noap - tea as - ta de'a - pă - sa - re pli - nă
și'a - du Doam - ne'o - da - tă pes - te noi lu - mi - nă.
În a-ceas - tă noap-te'a groa - zei, Doam - ne'a-du lu - mi - nă.
În a-ceas-tă noap - te'a groa-zei, Doam-ne'a-du lu - mi - nă.

Frânge noaptea asta
de-apăsare plină
și-adu Doamne-odată
peste noi lumină.
În această noapte-a groazei, Doamne-adu lumină. (bis)

Ia-ne Doamne greul
care ne doboară,
fă-ne drum prin bezna
care ne-nconjoară.
Printre ziduri și prin bezna care ne-nconjoară! (bis)

Sfarmă lanțul care
sufletul ni-l strânge,
toarnă alinare
peste răni cu sânge.
Peste arșița de lacrimi, peste răni cu sânge... (bis)

329. Rugămu-ne Isuse...

Text : T.D.

Andante

Ru - gă - mu - ne I - su - se, Păs - to - rul în - du - ră - ri, noi
tur - ma Ta sfâr - și - tă, po - po - rul o - bo - sit, sun - tem să - tui de'a -
ma - ra pă - su - ne'a în - tris - tă - ri, o, vin, mai du - ne'o -
da - tă în sta - u - lul do - rit! sun - sta - u - lul do - rit!

Rugămu-ne Isuse, Păstorul îndurării,
noi turma Ta sfârșită, poporul obosit,
suntem sătui de-amara pășune a-ntristării,
o, vin, mai du-ne-odată în staulul dorit!

Rugămu-ne Isuse, Viteazul biruinței,
noi oastea Ta sleită, poporul tău înfrânt,
suntem sătui de greul și chinul suferinței,
o, vino iar mai nălță-i odată steagul sfânt!

Rugămu-ne Isuse, Episcopul iubirii,
Biserica-ncercată, poporul istovit,
sfârșește vremea jertfei și adu-ne-al izbăvirii
și-al bucuriei Praznic, atât de mult dorit!

330. Te rog, ia-mi Doamne.

Text : T.D.

Moderato

Te rog, ia-mi Doam-ne a - min - ti - rea, pă - ca - te - lor când - va tră -
i - te, c'a - ceas - ta'mi du - ce'n - chi - pu - i - rea și'o - nea - că'n a - pe o - tră -
Ref.
vi - te! Și'n fi - e - ca - re cli - pă, o, I - su - se, spre Ti - ne ia-mi a i - ni-mii do -
rinți, să-Ți fi - e'n - tregi, cu dra - gos - te su - pu - se, pe ca - lea u - nei mari cre - dinți!

Te rog, ia-mi Doamne amintirea,
păcatelor cândva trăite,
c-aceasta-mi duce-nchipuirea
și-o-neacă-n ape otrăvite!

Și-n fiecare clipă, o, Isuse,
spre Tine ia-mi a inimii dorinți,
• să-Ți fie-ntregi, cu dragoste supuse,
pe calea unei mari credinți!

Ia-midin adânc pomirea care
de lumea asta prea mă leagă,
să nu mai poată fi în stare
de lângă Tine să m-atragă!

Dorințele străine ia-le
și-n locul lor dă-mi numai una,
mai drag ca cerul voiei Tale,
nimic să n-am pe totdeauna!

Ia-mi prietenii de-ndemnurile,
pomirea spre ușurătate,
și tot ce dă vieții mele,
îndemn străin de căi curate!

Și-n locul tuturor Ți-aș cere
să-mi lași doar singură iubirea,
dar care nici într-o durere,
să nu cunoască despărțirea

331. la aminte Doamne...

Text : T.D.
Andante

la a - min - te Doam - ne, sta - rea grea prin ca - re, cu'a - pă -
sa - re'n su - flet, tre - cem fi - e - ca - re; mai cu
greu ca ni - cio - da - tă, tre - cem fi - e - ca - re. mai cu
greu ca ni - cio - da - tă, tre - cem fi - e - ca - re.

la aminte Doamne,
starea grea prin care
cu-apăsare-n suflet,
trecem fiecare,
mai cu greu ca niciodată, trecem fiecare. (bis).

Locul nostru-ineagră
noapte fără lună,
gândurile-s biete
păsări în furtună;
obosite și-aruncate păsări în furtună!

Duhul nostru-i zbcium,
doru-inerăbdare;
rugăciunea noastră-i
teamă și-ntrebare;
arzătoare și-ndelungă teamă și-ntrebare!

Nu mai vrei Tu oare
jertfele dorite,
rodul muncii noastre,
fețele iubite,
de nu-ntorci și nu mai mângâi fețele iubite?

Plugul ruginește,
harfele-ssfârmate,
săbiile-s frânte,
căile uitate;
plâng atât de dragi odată căile uitate!

Cât de mulți fac răul,
ce puțini fac bine;
cât de mult e lucrul,
brațe ce puține.
Și Tu totuși lași legate brațele puține!

Anii noștri zboară,
trupul se destramă,
viața ni se duce,
slujba Ta ne cheamă.
mai adânc ca niciodată, slujba Ta ne cheamă!

Ce mărețe gânduri,
ce dorinți slăvite,
ce lucrări și toate-s
doruri ne-mplinite;
fericite și frumoase doruri ne-mplinite!

la aminte Doamne,
lacrimile-amare,
gândurile scumpe,
dorul de Lucrare;
și-mplinește tot ce-Ți cere dorul de Lucrare!

la aminte Doamne,
lunga noastră jale,
c-așteptăm răspunsul
izbăvirii Tale;
bucuria și lumina izbăvirii Tale!

332. Minunată-i noaptea sfântă... *)

Minunată-i noaptea sfântă,
minunată,
sfânta pace înveșmântă
lumea toată.
Umple bucurii cerești,
inimile omenești,
noapte sfântă tu-nfrățești, }bis
lumea toată!

Nălțătoare-i noaptea sfântă,
nălțătoare,
vin păstorii, îngeri cântă,
ieslea-i soare!
Steaua arde luminos,
magii-nălță pe Hristos,
Maica-i raze, ceru-i jos,
ieslea-i soare!

Bucurie-i noaptea sfântă,
bucurie,
iadul cade, moartea-i frântă
pe vecie.
Profeția s-a-implinit,
mântuirea ne-a venit,
Sfânt Mesia fii slăvit,
pe vecie!

Îndurare-i noaptea sfântă,
îndurare,
cerul ne binecuvântă,
Haru-l mare.
Inimile vă gătiți,
pe Mesia să-L primiți,
să vă facă fericiți,
Haru-l mare!

*) Eram internat în Delta Dunării (colonia Grind), pentru Cuvântul Domnului, în iarna anului 1960. Cu ocazia sărbătorii Nașterii Domnului, am scris pe un ciob de sticlă, uns cu săpun, o melodie tip colind. T.Dorz, fiind împreună în acea baracă, i-a făcut un text. Un deținut însă ne-a pârât la comandant, care ne-a dus în poartă, la biroul lui și, cu ciobul în mână ne-a amenințat că ne intenționează un nou proces. Dar ciobul, umblând cu el, s-a șters și n-a mai avut corp delict. Totuși ne-a pedepsit cu cinci zile de izolare (o cămăruță umedă, în care primeam la trei zile mâncare, în acea cămăruță am compus altă melodie și T.Dorz alt text, zgâriind cu un bețișor pe pământ cântarea, pe care am învățat-o. Este vorba despre cântarea de mai sus.

Slăvit să fie Domnul!

333. Naintea Feței Tale.

Naintea Feței Tale Doamne,
plecând genunchii, ne-nchinăm,
și jertfa rugăciunii noastre,
din toată inima-Ți nălțăm!

Părinte Veșnic al Luminii,
căutăm Lumina și-o dorim,
ajută-ne din Cer primind-o,
pământului s-o dăruim!

Isuse, Adevărul veșnic,
dorim să Te primim trăit,
ajută-ne umblând prin Tine,
să Te purtăm desăvârșit!

O, Duh al dragostei aprinse,
de dragoste la toți ni-e dor,
aprinde-o mare și curată,
în viața noastră tuturor!

Ca izbăviți de întuneric,
de rătăcirii și dezbinări,
s-aducem rodul sfânt și dulce,
al fericitei ascultări!

C-a Ta e slava și puterea,
și-mpărăția pe deplin,
mărire Ție Tatăl, Fiul
și Sfântul Duh - în veci, Amin!

334. O inimă de bunătate plină...

Text : T.D.
Moderato

O i - ni - mă de bu - nă - ta - te pli - mă, Îți cer, o, Doam - ne a - așa cum Tu mi - o cei,
sfâr - șin - du - și toa - te lup - te - le se - ni - nă, să nu - și sfâr - șeas - că bu - nă - ta - tea ei.
Ref.
Te rog, o, Doam - ne Sfânt să - mi dai, o i - ni - mă cum Tu mi - o vrei,
c'a - sa o i - ni - mă do - resc, cum Tu do - rești să - ți dă - ru - iesc!

O inimă de bunătate plină,
îți cer, o, Doamne, - așa cum Tu mi-o cei,
sfârșindu-și toate luptele, senină,
să nu-și sfârșască bunătatea ei.

Ref Te rog, o, Doamne Sfânt să-mi dai,
o inimă cum Tu mi-o vrei,
c-așa o inimă doresc,
cum Tu dorești să-ți dăruiesc!

O inimă de-a Ta iubire plină,
îmi vreau, o, Doamne, - așa cum Tu mi-o vrei,
iubind pe toți, nicicând iubiri cu vină,
să nu-i păteze curăția ei!

O inimă de Tine Doamne plină,
doresc să-ți dau, oricând dorești s-o iei,
ca-n Cerul primăverii ce-o să vină,
s-așezi cu drag pe veci frumsețea ei!

335. Acolo.

Text : T.D.
Moderato

A - co - lo de un - de cei duși, am ve - nit, nu-i lu - nă, nici
ste - le, nici soa - re, dar nu-i loc să-L vezi pe Hris - tos mai slă -
vit, mai viu, mai pu - ter - nic, mai ma - re! dar nu-i loc să-L
vezi pe Hris - tos mai slă - vit, mai viu, mai pu - ter - nic, mai ma - re!

Acolo de unde cei duși, am venit,
nu-i lună, nici stele, nici soare,
dar nu-i loc să-L vezi pe Hristos mai slăvit
mai viu, mai puternic, mai mare!

Acolo-ncuitorul ce arde încins,
pier umbre și visuri și fețe,
dar sufletul gustă din Cerul atins,
divinul trăirii mărețe!

Acolo-n căința și-n plânsul amar,
mor patimi, dorinți și păcate,
darsufletul iesedîn marea de jar,
ca fața luminii curate!

Acolo se-ngroapă deșartele-averi,
cu scrumul trăirii deșarte,
dar sufletul trânge din chin și dureri,
comori care trec peste moarte!

De-acolo v-aducem cu chip strălucit,
minuni și-adevăr și cântare,
și calea aflată și prețul plătit,
și harul reîntors în Lucrare!

Hristos să vă facă mai treji să păstrați,
frumsețea Lucrării curate,
nicicând să nu strice iubirea-ntre frați,
vânzări, dezbinări, și păcate!

Hristos să v-ajute, mai sus să țineți,
Lumina soliei primite,
s-ajungeți la harul eternei vieți,
urmați de mulțimi nesfârșite!

336. Har și pace ție.

3 Ioan 2

Text : T.D.

Andantino

Har și pa-ce ți-e, har și pa-ce ți-e, har și pa-ce ți-e,
 azi și'n veș-ni-ci-e, har și pa-ce ți-e. *Fine* De la Dum-ne-zeu și
 Ta-tăl Dom-nu-lui Hris-tos I - sus, Fi - ul Său în A - de - vă - rul
 și'n lu-bi-rea cea de Sus! Îți do-resc în toa-te'a ta-le, nu-mai bi-ne și fo-
 los, să-ți spo-reas-că să-nă - ta - tea, ca și su-fle-tul fru - mos! *Da capo al fine*

Har și pace ție, har și pace ție, har și pace ție,
 azi și-n veșnicie, har și pace ție.

De la Dumnezeu și Tatăl
 Domnului Hristos Isus,
 Fiul Său în Adevărul
 și-n iubirea cea de Sus!
 Îți doresc în toate-a tale,
 Numai bine și folos,
 să-ți sporească sănătatea,
 ca și sufletul frumos!

(Se repetă " Har și pace ție...")

337. Seara-n liniște coboară...

Text : T.D.

Moderato

Sea-ra'n li - niș - te co - boa-ră, zi - ua'n li - niș - te'o sfâr-șim,
 la un loc cu to - ții ia - ră, Sfin - te Ta - tă'Ți mul - tu-mim!
Ref. Mul - tu - mim, mul - tu - mim, Sfin - te, Ta - tă'Ți mul - tu-mim!

Seara-n liniște coboară,
 ziua-n liniște-o sfârșim,
 la un loc cu toții iară,
 Sfinte Tată-Ți mulțumim!

Mulțumim, mulțumim,
Ref. Sfinte Tată-Ți mulțumim!

Tu ne-ai dat puterea toată,
 munca noastră s-o-implinim,
 pentru mila Ta bogată,
 Sfinte Tată-Ți mulțumim!

Ne-ai făcut cu-ndestulare,
 pâinea zilei s-o primim,
 pentru grija-Ți iubitoare,
 Sfinte Tată-Ți mulțumim!

Somn cu pace, noapte bună,
 de ia Tine noi dorim,
 și-nc-odată împreună,
 Sfinte Tată-Ți mulțumim!

338. Cântare de izbândă

Text : T.D.

Moderato

Cân - ta - re de iz - băn - dă în lu - me'a ră - su -
nat, Bi - ru - i - to - rul mor - ții, Hris - tos a în - vi -
at! Hris - tos a în - vi - at, Hris - toa a în - vi -
at, Bi - ru - i - to - rul mor - ții, Hris - tos a în - vi - at!

Cântare de izbândă în lume-a răsunat,
Biruitoarea morții, Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
Biruitoarea morții, Hristos a înviat!

Cântați popoare-a lumii, căci Cel ce v-a iertat,
plătindu-vă păcatul, Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
plătindu-vă păcatul, Hristos a înviat!

Cântați-I lumi și ceruri, căci Cel ce v-a creat,
biruitor Se-ntoarce: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
biruitor se-ntoarce: Hristos a înviat!

Cântați-I voi adâncuri, căci El v-a dezlegat,
pătrunse de lumină: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
pătrunse de lumină, Hristos a înviat!

Cântați pe al Măririi Stăpân și Împărat,
Cel viu, învie astăzi: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
Cel viu învie astăzi: Hristos a înviat!

Cântați puteri și veacuri, căci Cel adevărat,
în veci Nemuritorul: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
în veci Nemuritorul: Hristos a înviat!

339. La hotar de an trecut.

Text : T.D.
Andantino

La ho-tar de an tre-cut, su-fle-tul o-preș-te,
pes-te dru-mul pe-tre-cut, î-na-poi pri-veș-te.
Câ-te taj-ne, câ-te stări, fe-ri-cit tră-i-te,
câ-te bi-ne-cu-vân-tări, zil-nic în-no-i-te!

La hotar de an trecut,
sufletul oprește,
peste drumul petrecut,
înapoi privește.
Câte taine, câte stări,
fericit trăite,
câte binecuvântări,
zilnic înnoite!

Câte lacrimi și căinți,
urmelor lăsate,
câte jertfe și dorinți,
dragostei curate.
Ce nălțări și ce căderi,
ne-au uimit privirea,
ce comori și ce dureri,
umplu amintirea!

Am lăsat prin nopți de chin,
soare și morminte,
urme celor care vin
peste veci nainte.
Am lăsat pe drum de jar,
sânge și izvoare,
mărturii de cânt și har,
vremii viitoare!

Dumnezeule slăvit,
inima se-nchină,
fă din tot ce **Ți-am** jertfit,
cale de lumină.
Fă Lucrarea Ta de har,
oaste nesfârșită,
peste ultimul hotar,
s-o vedem slăvită!

340. Ce liniștiți sunt pașii Tăi.

Text : T.D.
Andantino

Ce li-niș-tiți sunt pa-șii Tăi, spre mi-ne când co-bo-a-ră,
și pe-a iu-bi-rii mii de căi în-in-ța mi-o'n-fă-șo-a-ră!
Ca iz-vo-ră-re-a din a-fund a stro-pi-lor spre
un-de, ca glasul do-ru-lui pro-fund, când i-ni-ma'l-ăs-cun-de!

Ref. Ce liniștiți sunt pașii Tăi,
spre mine când coboară,
și pe-a iubirii mii de căi,
ființa **mi-o-nfășoară!**

Ca izvorârea din afund
a stropilor spre unde,
ca glasul dorului profund,
când **inima-l** ascunde,

Ca plânsul zilei umezind,
pe geana ierbii sara,
ca apa ochilor privind,
înduioșați comoara,

Ca-nfiorările ce vin,
pe struna inspirată,
ca somnul ce coboară lin,
pe frunza legănată.

Ce liniștiți sunt pașii Tăi,
în mine când coboară,
ca a iubirii mii de căi,
spre-a inimii comoară!

Ca mersul stelelor pe cer,
ca răsăritul lunii,
ca luntrea gândului năier,
pe apa rugăciunii...

341. Doamne, Tu-n necazuri.

Text: T.D.
Moderato

Doam-ne, Tu'n ne - ca - zuri lân - gă noi ră - măi,
chi - nu - ri - le noas - tre, Tu le'n - duri în - tîi;
e - le mai na - in - te trec prin mâ - na Ta,
și nu'n - gă - dui nu - mai cât pu - tem răb - da!

Doamne, Tu-n necazuri lângă noi rămâi,
chinurile noastre, Tu le-nduri întâi;
ele mai nainte trec prin mâna Ta,
și nu-ngădui numai cât putem răbda!

Lacrimile noastre numărate sânt,
Tu mășori povara duhului înfrânt.
Tu porți mâna care taie-n rana grea,
și nu-ngădui numai cât putem răbda!

Zilele-ncercării Tu le-ai mărginit,
mărginită-i jalea celui asuprit.
Mărginit e răul și puterea sa,
și nu-ngădui numai cât putem răbda!

Doamne, Tu-n necazuri fii cu toți ai Tăi,
să nu meargă singuri pe-a durerii căi.
Curățește totul Tu, cu mâna Ta
să nu-ngădui numai cât pot ei răbda.

342. Dac-ar fi...

Text: T.D.
Moderato

Da - c'ar fi să iau I - su - se, via - ța iar de la'n - ce - put,
tot cu Ti - ne mi'aș tră - i - o, dar mai alt - fel ca'n tre - cut.
tot cu Ti - ne mi'aș tră - i - o, dar mai alt - fel ca'n tre - cut.

Dac-ar fi să iau Isuse,
viața iar de la-nceput,
tot cu Tine mi-aș trăi-o, bis
dar mai altfel ca-ntrecut.

Mi-aș trăi mai viu credința,
mai aprins, mai neclintit,
orice duh de rătăcire,
osândindu-l mai grăbit!

Aș nălța și mai puternic,
al nădejzii steag curat,
mai senin mai plin de pace,
lupta vieții s-o străbat!

Mi-aș păzi mai mult ca ochii,
dragostea pân-la mormânt,
ca nimic să nu-i păteze,
numele și chipu-i sfânt.

Aș iubi mai mult Lucrarea,
aș căuta mai mult pr frați,
iar Cuvântul Cărții sfinte,
l-aș sorbi mai cu nesaț!

N-aș ieși din ascultarea
dragostei frățești nicicând,
mai cu spor mi-aș face lucrul,
sufletul mi-ar fi mai blând!

M-aș sili mai mulți la Tine,
și mai dulce să-i atrag,
frumusețea casei Tale,
aș căuta-o ma i cu drag!

Mi-aș urma tot drumul vieții,
mai curat mai luminos,
o, abia atunci sfârșitul
mi-ar fi vrednic și frumos!

343. Cum marea...

Text: T.D.

Moderato

Cum ma-rea și a-du-ce spre țăr-mul do-rit, a dâ-n-cul sus-pi-ne-lor
gre-le, Ți-a-duc din stră-fun-duri l - su-se iu-bit, fi - o - rul cân-tă - ri - lor
me-le! Ți-a-duc din stră-fun-duri l - su - se iu-bit, fi - o - rul cân-tă - ri - lor me-le!

Cum marea-și aduce spre țărmul dorit,
adâncul suspinelor grele,
Ți-aduc din străfunduri Isuse iubit,
fiorul cântărilor mele!

Cum vântul aduce din drum nesfârșit,
spre munte parfum de vâlcele,
Ți-aduc de prin lupte Isuse iubit,
mireasma cântărilor mele!

Cum crinul și-a duce din noapte smerit,
spre soare, potirul cu stele,
Ți-aduc de prin bezne Isuse iubit,
lumina cântărilor mele!

Cum stupul de munte și-a du-nă trudit,
din stâncă dulceața-n inele,
Ți-am strâns din durere Isuse iubit,
nectarul cântărilor mele.

Și-n ceasul răpirii înalt și slăvit,
iubirea-Ți încheagă din ele,
frumoasă ca Tine, Isuse iubit,
cununa cântărilor mele!

Când sufletul cântă arzând strălucit,
Ți-aduce-n sclipiri de mărgele,
divina-i pod oabă, Isuse iubit,
frumusețea cântărilor mele!

Sărută-l și-ascultă că-Ți dă fericit,
în starea și-n clipele-acele,
suprema-i iubire, Isuse iubit,
cântarea cântărilor mele!

344. Împrăștiie frumusețea cântărilor...

Text: T.D.

Moderato

Îm - prăș - ti - e frum - se - țea cân - tă - ri - lor l - sus, cum soa - re - le lu -
mi - na pe-n - tin - deri făr' a - pus, căci su - fle - tul ce cân - tă în
veci e mai fru - mos, cân - ta - rea lău - mi nân - du'l îl fă - ce lău - mi -
nos! cân - ta - rea lău - mi - nă - du'l îl fă - ce lău - mi - nos!

Împrăștiie frumusețea cântărilor Isus,
cum soarele lumina **pe-ntinderi** fără-apus;
căci sufletul ce cântă mereu e mai frumos,
cântarea **luminându-l** îl face luminos! (bis)

Împrăștiie fiorul puternicei cântări,
cum tunetul își poartă cutremurul prin zări.
Căci sufletul ce cântă răzbește neînfrânt,
cântarea-i tinerețe, putere și avânt!

Împrăștiie-armonia cântărilor deplin,
cum vântul **poartă-n** larguri miresmele de crin;
căci unde e cântare, **acolo-i** duhul blând,
și pace și-armonie și dragoste oricând.

Împrăștiie cântarea cântărilor Isus,
să-nvăluie lumea-ntreagă în harul ei de Sus;
s-aduci prin ea cântarea pe pământ,
căci fericire-i numai în dragoste și cânt!

Împrăștiie mireasma cereștilor cântări,
cum vânturile poartă **parfumuri** peste zări,
căci unde-aduci cântarea, faci sufletul mai blând
și-acolo faci iubirii și păcii loc curând.

345. Cum cântăreții.

Text : T.D.
Andantino

Cum cân - tă - re - ți'n sta - re'a - dăn - că, sfâr -
șind pun mâi - ni - le u - șor, pe cor - zi - le ce su - nă
în - că, să stin - gă lin vi - bra - rea lor, pe cor - zi - le ce
su - nă în - că, să stin - gă lin vi - bra - rea lor,

Cum cântăreții-n stare-adâncă,
sfârșind pun mâinile ușor,
pe corzile ce sună încă,
să stingă lin vibrarea lor, } bis

Și-n timp ce harfa odihnește
sub mâna celui ce-a cântat,
ecoul jertfei ei plutește,
tot mai frumos și-ndepărtat,

Tot astfel, o Isuse-mi curmă
a inimii vibrare lin,
când în acordul cel din urmă
cântarea-i vei sfârși deplin.

Și cât sub mâna Ta duioasă
vei odihni a ei vibrări,
Tu **du-i** cântarea mai frumoasă,
din veac în veac, din zări în zări!

Și-n clipa învierii-adie-i
fiorul dragostei trezit,
să-Ți cânte-n corul veșniciei
divinul cânt desăvârșit!

346. Hristos a înviat din morți... (2)

Text : T.D.
Maestoso

Hris - tos a în - vi - at din morți, Hris - tos a în - vi - at! Des -
chi-se's iar a vie - ții porți, Hris - tos a în - vi - at! A în - vi -
at, a în - vi - at, Hris - tos a în - vi - at, a - de - vă -
rat, a - de - vă - rat, Hris - tos a în - vi - at!

Hristos a înviat din morți,
Hristos a înviat!
Deschise-s iar a vieții porți,
Hristos a înviat!

Și celor din mormânturi jos,
Hristos a înviat!
Răsare soare luminos,
Hristos a înviat!

A înviat, a înviat, Hristos a înviat,
adevărat, adevărat, Hristos a înviat!

Viață dăruindu-le,
Hristos a înviat!
Scripturile-mplînindu-le,
Hristos a înviat!

Cu moartea pre moarte călcând,
Hristos a înviat!
Păcatul tuturor iertând,
Hristos a înviat!

Cântăm spre slava Tatălui,
Hristos a înviat!
Mărire învierii Lui,
Hristos a înviat!

347. O, Doamne, ai milă de toți...

Text : T.D.
Moderato

O, Doamne, ai milă de toți care-i chemi,
să vină pe urmele Tale,
ajută-i în lupta din grele vremi,
nimic să nu-i frângă pe cale!

Ajută-l pe acel care-n urm-a lăsat
prea mari prietenii sau păcate,
să nu-l mai întoarcă din drumul curat,
dorința spre cele lăsate!

Ajută-l pe cel ce-a lăsat pe pământ
iubiri prea adânci și prea grele,
să nu-Ți lase calea cu duhul înfrânt,
și inima-ntoarsă spre ele.

Ajută-l pe-acel ce-a lăsat multe-averi,
și scapă-l din orice robie,
ca liber de-a lumii deșarte poveri,
să-Ți poată urma numai Ție!

Ajută-l **pe-acela** cu suflet legat,
ce ascunse păcate-ar mai ține,
căci cel care Tu nu-l **desparți** de păcat,
păcatu-l desparte de Tine!

Ajută-l **pe-acel** ce plecând lasă tot,
pe veci să se rupă de toate,
să n-ajungă stâlp ca femeia lui Lot,
privind blestemata cetate!

Ajută-l pe-acel ce-a ajuns la altar,
și nu-i pregătit de junghiere,
să nu-l prindă frica **de-al** morții hotar,
pierind **la** un pas de-nviere!

Ajută-i pe **toți** când e clipa cea grea,
să biruie tot ce-i mai leagă,
ca dând **lumea-ntreagă** pe dragostea Ta,
să-Ți afle-a Ta dragoste-ntreagă!

348. La muncă.

Text : T.D.
Maestoso

La mun-că, la mun-că vo - ioși să por-nim, cu plu-guri, cu sa-pe și
coa-se, în ru-gă și'n cân-tec mun-cind pre-gă-tim, ô - go - rul ro-di-rii fru-
moa-se! La mun-că, la mun-că vo - ioși, por - nim și sfâr-șim cre-din-
cioși, vom strân-ge cân-tând la cu - les, rod bun și bo-gat și a - les!

La muncă, la muncă voioși să pornim,
cu pluguri, cu sape și coase,
în rugă și-n cântec muncind pregătim,
ogorul rodirii frumoase!

Ref La muncă, la muncă voioși,
pornim și sfârșim credincioși,
vom strânge cântând la cules,
rod bun și bogat și ales!

Uniți și-nfrățiți de-o credință, muncind
cu brațe și inimi voioase,
vedea-vom mai grabnic și dulce-nflorind,
sămânța rodirii frumoase!

Pe ploi, prin furtuni, pe călduri sau zăpezi,
muncind cu priviri luminoase,
vom strânge din câmp, de prin vii sau livezi,
belșugul rodirii frumoae!

O, Tată din Cer Te rugăm să ne dai,
ani buni, plini de roade mănoase,
ca toți să-Ți aducem în fapte și-n grai,
prinosul rodirii frumoase!

349. Supărarea bunătații

Text : T.D.
Luminos

Su - pă - ra - rea bu - nă - tă - ții e ca ploa - ia cea de
va - ră, iu - te vi - ne, iu - te tre - ce, și pe ur - mă'i soa - re
ia - ră, iu - te vi - ne, iu - te tre - ce, și pe ur - mă'i soa - re ia - ră. Su - pă -
ra - rea u - ri în - să e ca ploa - ia toam - nei re - ce. Vi - ne'n cet dărcând se
la - să, pă - nă'n - ghea - ță nu mai tre - ce. Vi - ne'n ghea - ță nu mai tre - ce.

Supărarea bunătații
e ca ploaia cea de vară,
iute vine,
iute trece,
și pe urmă-i soare iară. } bis

Supărarea urii însă
e ca ploaia toamnei: rece.
Vine-ncet,
dar când se lasă,
până-ngheață nu mai trece. } bis

Voi fiți fiii bunătații,
s-aveți dragoste-mpreună,
și peste mânia voastră
soarele să nu apună! } bis

350. E zi de sărbătoare..

Text : G.P.
Moderato

E zi de sărbătoare ,
scăldată-n rai de soare,
și lin mai lin,
splendori de crin,
cireșul risipește,
din tril în tril,
un imn febril,
grădina ciripește!

E ziua biruinței,
și moartea suferinței,
vin, vin vibrând,
și val și vânt,
dau lumilor de știre,
e-nvins, e-nvins,
al **morții-ntins**,
prin viață și iubire!

E ziua izbăvirii,
a omului și-a firii,
și cresc, tot cresc,
și înfloresc,
vieți de ceruri pline,
iubind, iubind,
azi toate prind,
a semăna cu Tine.

E ziua înălțării,
dați zbor înalt **cântării**,
suim, suim,
în salt sublim,
cu inimile noastre,
sonor, sonor,
zoresc în zbor,
popoarele de astre!

E zi de sărbătoare,
pământ și Cer și soare,
și **timpu-nving**,
și **spațiu-l sting**,
și în veșnică lumină,
cântând, strigând,
nou nume-având
Isuse, Ți-se-nchină!

351. Cântați.

Text : I.V.
Moderato

Cântați, cânați cu toată bucuria,
acesta **este-adevăratul** har,
să suferiți ca El și **pân-la** capăt,
biruitori sui-veți pe calvar! } bis

Cântați mereu căci lacrimile multe,
pe **care-aici** le semănați plângând,
sunt snopii grei de **roade-mbeșugate**,
pe care îi veți secera-n curând!

O, fraților iubiți să nu vă temeți,
mai tari, mai hotărâți **în** legământ,
a voastră este suferința astăzi,
al vostru fi-va mâine cerul sfânt!

352. Ajută-mă Isuse...

Text : I.V.
Andante

A - ju - tă - mă I - su - se, în via - tă
cât tră - iesc, să am de - plin lu - mi - na și
chi - pul Tău ce - resc! să am de - plin lu -
mi - na și chi - pul Tău ce - resc!

Ajută-mă Isuse,
în viață cât trăiesc,
să am deplin lumina
și chipul Tău ceresc! }bis

În ziua de-ncercare,
cu suferința grea,
să-mi dai credință tare
și har să trec prin ea!

Cu inima curată,
cu duhul liniștit,
și cu nădejdea-ntreagă
de Tine alipit!

Când nimeni nu mai poate,
să-mi vină-n ajutor,
rămâi doar Tu cu mine,
al meu Mântuitor!

Și-n sfânta **părtășie**,
prin rugăciune strâns,
cu toți aceia care
răbdat-am și am plâns!

Iar dragostea fierbinte,
să-mi fie căpătâi,
aici și-n veșnicie,
Isuse Tu-mi rămâi!

353. Noi am rămas..

Text: T.D. din cartea "Din lupta Domnului" partea a doua.

Maestoso

Noi am ră - mas ur - când spre cul - me, cal - va - rul și mai
greu de'a-cum, când voi vă'n - toar - ceți în "ce - ta - te", și sin - guri
ne lă - sați în drum! De'a-cum a - mes - tecați în cea - ta de căr - tu -
rari și fa - ri - sei, veți ce - re ră - tig - ni - rea noas - tră, ne veți lo -
vi și voi cu ei! veși vi și noi cu ei!

Noi am rămas urcând spre culme,
calvarul și mai greu de-acum,
când voi vă-ntoarceți în "cetate",
și singuri ne-ați lăsat în drum!

Ref De acum amestecați în ceata
de cărturari și farisei,
veți cere răstignirea noastră,
ne veți lovi și voi cu ei!

Nu vă putem urma cărarea
pe care v-ați întors-napoi,
deși ne-ați dus atâtea lacrimi,
și-atâtea amintiri cu voi...

Simți-vom de sub greul crucii,
când biciuiți vom fi cumplit,
și ști-vom dintre mii de bice
că-i frate cel ce ne-a lovit!

Cunoaște-vom din mii de buze
pe-a fratelui ce ne-a scuiat,
din mii de cuie vom cunoaște
când mâna "fratelui" a dat.

Și vom întoarce-n altă parte
obrazu-nsângerat și stâns,
vom înghiți în noi durerea
...și nu ne veți vedea c-am plâns!

Dar când vom fi întinși pe cruce
de voi pe care v-am iubit,
va-ncepe veșnicia noastră
căci ceasul vostru s-a sfârșit.

Suim! Și grea e crucea-n spate.
Răbdăm! Și geme plânsu-n noi,
ne doare despărțirea noastră,
dar nu ne-ntoarcem înapoi!

354. Al Tău Nume..

Text: T.D. din "Cântările Apocalipsei" pag.66.
Andantino

Al Tău Nu- me nu-i "Me- si- a", nici "I- sus", nici "Domn Ce- resc",
nici un al- tul - ori - și - ca - re ar fi'n gra- iul o - me - nesc.
nici un al- tul - ori - și - ca - re ar fi'n gra- iul o - me - nesc.

Al Tău Nume nu-i "Mesia",
nici "Isus", nici "Domn Ceresc",
nici un altul - orișicare
ar fi-n graiul omenesc.

Eu Ți-am dat un nume, numai
ca să pot cumva vorbi,
despre Tine care altfel,
n-am știut cum Te numi.

Al Tău Nume-i însă altfel,
într-un fel în care nu-s,
poate nici în cer, cuvinte
ca să poată-așa fi spus.

Eu cu graiul, cu condeiul,
sau cu mintea ce-aș avea,
al Tău Nume a-L cuprinde
niciodată n-oi putea.

Numai inima, în clipe
de extaz, de har, de rai,
bănuiește, doar frumsețea
Numelui pe care-L ai!...

355. O, crește-mi iubirea...

Text: T.D. din "Cântările Apocalipsei" pag.78.

O, creș-te-mi iu - bi - rea în i - ni - ma mea, I - su - se, I -
su - se, me - reu Te-oi ru - ga. Îmi um - ple cu do - rul pe ca - re-L aș -
tept, și o - chii și gla - sul, și i - ni - ma'n piept. Îmi piept.

O, crește-mi iubirea
în inima mea,
Isuse, Isuse,
mereu Te-oi ruga.
Îmi umple cu dorul
pe care-L aștept,
și ochii și glasul, }bis
și inima-n piept.

O, crește-mi iubirea,
Isuse iubit,
să fiu de-a ei haruri
deplin copleșit;
să-mi crească în suflet
cu val după val,
ca râul ce crește
de dă peste mal!

O, crește-mi iubirea,
Iubite Isus,
în starea și-n locul
în care m-ai pus;
să port pretutindeni
belșugu-i de har,
și-a ei revărsare
să n-aibă hotar!

O, crește-mi iubirea
cu focu-i sfințit,
și chiar de m-ar arde,
să fiu mistuit.
Flămând de iubire,
mereu Te-aș ruga:
o, crește iubirea
în inima mea!

356. Psalmul 91.

Versificare: T.D.

Moderato

Cel ce stă sub o - cro - ti - rea Ce - lui Prea - în - alt de sus,
 și se o - di - neș - te'n um - bra Ce - lui ta - re de nes - pus,
 zi - ce pu - ruri des - pre Dom - nul: El e Ce - tă - țu - ia mea,
 Dum - ne - ze - ul meu în ca - re mă în - cred și voi scă - pa!

1. Cel ce stă sub ocrotirea
Celui Prea Înalt de Sus
și se odihnește-n umbra
Celui Tare de nespus
2. Zice pururi despre Domnul:
El e Cetățuia mea
Dumnezeul meu în care
mă încred și voi scăpa...(bis)

3. El te scapă, da, din lațul
vânătorului întins
și de ciumă-atunci când lumea
pustiirea a cuprins.
4. El te-acopere sub aripi
de-a Lui pene vei fi-ascuns,
căci a Lui credincioșie
este scut de nepătruns.(bis)

5. Nu te teme nici de groaza
din a nopții negre vremi
și nici de săgeata zilei
tu nicicând să nu te temi.
6. Nici de ciuma-ntunecimii
nu te teme, n-ai să cazi,
nu te teme de molima
care bântuie-n amiaz;(bis)

7. Mii să cadă lângă tine
zeci de mii de-a dreapta ta
dar de tine, nu te teme
nu se va apropia.
8. Doar vei sta...și cât privi-vei
împrejur, cu ochii tăi
vei vedea nenorocirea
și răsplata celor răi.(bis)

9. Fiindcă tu zici: Domnul este
locul meu adăpostit
și din Cel Prea Înalt făcut-ai
Tumul tău nebiruit.
10. De aceea niciodată
nenoroc nu vei avea
de-altău cort nicicând urgia
nu se va apropia.(bis)
11. Căci la îngerii puternici
Domnul le va porunci
și-n a tale căi în toate
pururi ei te vor păzi.
12. Ei te vor purta cu grijă
pe-a lor sfinte mâini cerești
ca piciorul de vreo piatră
nicidecum să nu-ți lovești.(bis)
13. Peste leii tari vei trece
pe năpârci tu vei călca
puii leilor și șerpii
biruiți, vor rămânea!
14. "Mă iubește - zice Domnul -
de aceea-l voi scăpa,
ocroti-l-voicăci cunoaște
Numele și slava Mea!"(bis)
15. "Voi răspunde totdeauna
când mă va chema grăbit,
să-l ajut în strâmtorare
și să-l fac nebiruit.
16. Da-i-voi izbăviri și slavă
cu ani lungi l-oi sătura
și-i voi arăta să vadă
sfântă mântuirea Mea!"(bis)

357. Când Te-ai coborât...

Text: T.D.

Moderato

Când Te-ai co - bo - rât, I - su - se, din ce - reas - ca'm - pă - ră - ți - e, Te'a pri -
mit pe lu - me nu - mai un bor - dei în - tr'o câm - pi - e, Te'a pri -
mit pe lu - me nu - mai un bor - dei în - tr'o câm - pi - e.

Când Te-ai coborât, Isuse,
din **cereasca-mpărăție**,
Te-a primit pe lume numai
un bordei într-o câmpie. } bis

Cât ai fost apoi în lume,
ca să chemi la mântuire,
doar bordeiele sărace
Te primiră cu iubire.

Dar Te-ai dus Isuse, Doamne,
stă bordeiul trist și rece,
de-atunci nimeni cu iubire
n-a fost pragul a-i mai trece.

O, **Isuse-acum** când iarăși
ne-aduci zorii bucuriei,
amintește-Ți cu-ndurare,
de bordeiele câmpiei.

Cercetează-le... 'ncălzește
cu lumina Ta pustia,
că nu-i unul, ci e plină
de bordeie azi câmpia.

358. O, atunci, Isuse-n templu

Text: T.D.

Moderato

O, a-tunci, I - su - se'n tem - plu bu - cu - ri - e în - ge reas - că,
a - vu Si - me - on, bă - tră - nul, c'a a - juns să Te cu - noas - că!
a - vu Si - me - on, bă - tră - nul, c'a a - juns să Te cu - noas - că!

O, atunci, Isuse-n templu,
bucurie îngerească
avu **Simeon**, bătrânul,
c-a ajuns să Te cunoască! bis

Căci ceruse să nu moară
până-Ți va vedea venirea,
Soare veșnic al iubirii,
care-aduce mântuirea!

După ce Te cunoscuse,
liniștit putea să moară,
liniștită-i numai moartea
celor care Te aflară!

Fă și azi, ca **toți** s-aștepte
cu-așa dor spre a Te naște,
fă ca nimeni să nu moară,
până nu Te va cunoaște!

359. Atuncea când am fost căzut

Text : T.D.
Moderato

A - tun- cea când am fost că - zut, în mâini de sân - ge pli -
 ne, a - tă - ția oa - meni au tre - cut și - rag pe lân - gă mi -
 ne! a - tă - ția oa - meni au tre - cut și - rag pe lân - gă mi - ne!

Atuncea când am fost căzut
în mâini de sânge pline,
atâția oameni au trecut
șirag, pe lângă mine! }

Ce mulți cu jale m-au privit
căzut acolo-n cale,
dar vai, nici unul n-a venit
din tină să mă scoale!

Nici unul nu s-a-nduioșat
să-mi șteargă plânsu-n gene,
Tu singur Te-ai apropiat,
Isus, Samaritene!

A-mele răni adânci le-ai uns,
durerea să se-aline,
iar eu la pieptul Tău ascuns,
plângeam: "Rămâi cu mine!"

360. Cel Slăvit de noi

Text : T.D.
Maestoso

Cel Slă - vit de noi e U - nul, Ne'n - ce - put și Nes - fâr - șit,
 El fi - ind prin Si - ne În - suși, din El toa - te s'au zi - dit!
 Ref. Glasul lui e A - de - vă - rul, Dra - gos - tea e vo - ia Sa,
 cu pu - te - re și Drep - ta - te ți - ne lu - mea cât e ea!

Cel Slăvit de noi e Unul
Ne-nceput și Nesfârșit,
El fiind prin Sine Însuși,
din El toate s-au zidit!

Glasul Lui e Adevărul,
Dragostea e voia Sa,
Ref. cu puterea și dreptate
ține lumea cât e ea!

Pretutindeni totdeauna
știe și pătrunde tot,
a-Lui slugi nenumărate
toate văd și toate pot!

Locul Lui e strălucirea,
veșnice-s a Lui lucrări.
Înaintea Feței Sale
sunt eterne desfătări!

Cel Slăvit de noi e Unul,
numai Lui să ne-nchinăm,
cu credința-ntregii inimi,
slavă veșnică-I cântăm!

361. Laudă Ție, Sfârșitu-ncercării

Maestoso

La - u - dă Ți - e, Sfâr - și - tu'n - cer - că - rii, la - u - dă Ți - e E -
 tern Dum - ne - zeu! Tu ai cân - ta - rul sfin - țit al du - re - rii,
 nu lași zdro - bi - tă răb - da - rea sub greu! Tu ai cân - ta - rul sfin -
 țit al du - re - rii, nu lași zdro - bi - tă răb - da - rea sub greu!

Laudă Ție, Sfârșitu-ncercării,
 laudă Ție, Etern Dumnezeu!
 Tu ai cântarul sfințit al durerii,
 nu lași zdrobită răbdarea sub greu! } bis

Laudă Ție, Adâncă-ndurare,
 laudă Ție, Izvorul de Har!
 Harul ne-a fost adăpostul de soare,
 temnița sumbră ne-a fost un altar!

Laudă Ție, Salvare deplină,
 laudă Ție, Părinte Slăvit!
 Tu ne ridici totdeauna-n lumină,
 noaptea ne-o schimbi într-un alb Răsărit!

Laudă Ție, Ocean de iubire,
 laudă Ție, o, Tată Divin!
 Sfântă-nchinare, și-n veci mulțumire,
 astăzi Ți-aducem ca jertfă! Amin!

CUPRINSUL

Titlul	Nr. cântării
A	
Acesta-i adevărul.....	221
Acolo.....	335
Acopere-mă-n har.....	90
Adânc dorim.....	236
Adeseori.....	297
Adevăr.....	46
Adevărul <i>înviază</i>	113
Adevăr și Har.....	59
Adu-ne-al izbăvirii har.....	270
Adu-ți aminte.....	80
Ai noștri noi nu mai suntem.....	72
Ai pătimit cumplit, Isuse.....	269
Ajută-mă, Isuse.....	35
Ajută-ne să Te iubim.....	279
Al Tău Nume.....	354
A mea iubire.....	61
Aprinde-mi Tu viața.....	73
Arătarea Lui.....	213
Armonizează-mi Tu, Isuse.....	131
A sosit.....	280
Atâta har.....	144
Atuncea când am fost căzut.....	359
Atunci când Te-am aflat.....	278
Azi, Daniela, fiica mea.....	69
Azi, ziua dăruită ție.....	44

Titlul	Nr.cântării
B	
Betanie.....	126
Binecuvântați părinții.....	324
Biruieste-mi ființa.....	263
Biruator.....	100
Biserică!.....	98
Bucuria păcii.....	1
Bucuria Ta.....	57

c	
Ca fața dragostei.....	322
Ca piatră vie.....	165
Ca un ascuns mărgăritar.....	299
Când bezna.....	75
Când gânduri negre.....	285
Când m-apasă întristarea.....	208
Când ne-ai lăsat porunca milei.....	304
Când pe-a lumii drumuri.....	7
Când simt.....	325
Când spre mine năvalnic.....	79
Când Te-ai coborât.....	357
Când teama de ziua de mâine.....	137
Când treci.....	186
Când trec prin ape.....	307
Când vin!.....	235
Cântarea Harului.....	55
Cântare de izbândă.....	338
Cântați.....	351
Cântă, o, suflete.....	22
Ce-adânc mă mângâi.....	287
Ce adevăr!.....	121
Ce bogat este Harul.....	89
Ce cânt frumos.....	128
Ce drag îmi ești.....	115
Ce dulce-i povara iubirii.....	210
Ce dulce-i trăirea cu Tine.....	203
Ce fericit mă simt, Isuse.....	60
Ce frumoasă-i mântuirea.....	199
Ce har.....	47
Ce liniștiți sunt pașii Tăi.....	340

Titlul	Nr.cântării
Cel Slăvit de noi.....	360
Ce pot să spună despre tine.....	201
Cer senin.....	12
Chemarea Harului.....	160
Chiar cei aleși.....	234
Chiar dac-ai fi.....	277
Cine-ar putea.....	242
Ciocârlii zglobii.....	259
Comoara Harului.....	54
Credința Adevărului.....	117
Credința mea.....	27
Crucea-i ascultarea.....	315
Cu amfora inimii.....	219
Cu cheia credinței.....	266
Cu haina iubirii.....	225
Cu harul.....	67
Cu harul credinței.....	63
Cu încredere deplină.....	143
Cum cântăreții.....	345
Cum Isuse.....	174
Cum marea.....	343
Cum soarele.....	125
Cum stropul.....	220
Cu ochii tăi de cer?	206
Cu răni și spini.....	119
Cu resemnare.....	224
Cuvântul Tău.....	36

D	
Dac-ar fi.....	342
Dacă Tu.....	109
Dacă vrei.....	159
Dă-mi harul credinței.....	192
De-ai străbate.....	209
De-aș fii târât.....	167
De ce-s fără putere.....	244
De la Tine-am învățat.....	205
De nu știi	142
Deschide gura de mormânt.....	175
De ziua-aceasta îți doresc.....	10
De ziua ta.....	65

	8
	191
	39
El.....	127
runși.....	43
ne.....	134
mai nainte.....	13
frie-mi știi viața.....	84
Doamne -n harul Tău.....	108
Doamne , Tu mă vezi.....	257
Doamne, Tu-n necazuri.....	341
Doi ochi senini.....	314
Doresc a Tale daruri.....	11
Doresc cu Tine să rămân.....	37
Doresc să pot să-Ți cânt , Isuse.....	193
Două stânci.....	149
Dreptate.....	240
Dumnezeul îndurării.....	164
Dumnezeul meu.....	6
Dumnezeul milei.....	146
Dumnezeu ne veghează.....	32

E

E noapte.....	243
Ești tu binecuvântare.....	139
Eu nu pot vorbi iscusit.....	94
Eu nu știu, Doamne.....	291
E zi de sărbătoare.....	350

F

Fața Ta Isuse, când se va ivi.....	294
Fața Ta Isuse, Soare fericit.....	295
Fă-mă Tu folositor.....	196
Fă-mi cântecul.....	195
Fereastra vieții.....	222
Fericirea mea.....	256
Fericit în veci e omul.....	258
Focul dragostei.....	262

Titlul	Nr.cântării
Frânge noaptea.....	328
Frumoasă dragoste dintâi.....	272
Frumos e viitorul.....	319

H

Hai, somn ușor.....	310
Har, numai har.....	53
Har și binecuvântări.....	21
Har și lumină.....	300
Har și pace ție.....	336
Harul și-Adevărul.....	49
Harul Tău.....	254
Harul vieții.....	101
Hristos a înviat.....	28
Hristos a înviat din morți (1).....	29
Hristos a înviat din morți (2).....	346
Hristos ne-a adus.....	286

I

Ia aminte, Doamne.....	331
Isuse - Adevărul.....	87
Isuse, când Tu ai murit.....	91
Isuse - Credința.....	147
Isuse ești cu mine.....	264
Isuse-ntruparea Harului.....	212
Isuse - Păstorul.....	185
Isuse, să fiu după inima Ta.....	107
Isuse, Te rugăm.....	261
Isuse, trezește-Ți urmașii.....	202
Isus, Izvor de mângâiere.....	133
Isus, Te iubesc.....	16
Isus, Tu singur.....	86
Iubirea-mi fierbinte.....	211
Iubirea Ta.....	110
Iubire din ceruri.....	151
Iubire, iubire.....	23
Iubire, Tu-mi ești mântuire.....	48
Izvorul meu.....	92

Titlul	Nr.cântării
Î	
Împărăția Păcii Tale sfinte.....	136
Împărăția Ta divină.....	104
Împrăstie frumusețea cântărilor.....	344
Îndreaptă-mi inima.....	289
Îndreaptă-mi privirea.....	76
Îndură-Te , o, Doamne.....	288
În Fața Ta.....	135
În fiecare zi.....	241
Înger alb.....	95
În mâna Ta.....	38
Înnoiește-mi credința.....	105
În temple.....	178
În Tine mă ascund, Isuse.....	50
Învăț-mă s-ascult Cuvântul.....	99
În veci noi n-am vedea.....	309
J	
Jertfa Domnului.....	138
L	
La adăpostul Sângelui.....	227
La cine să ne ducem.....	148
La frângerea pâinii.....	230
La hotar de an trecut.....	339
La muncă.....	348
La nunta cea din Cana.....	71
Laudă Ție, Sfârșitu-ncercării.....	361
Lăudați, copii.....	301
Lăudați-L pe Domnul.....	157
Legământul cu Domnul.....	161
Lespezi grele.....	249
Luați toată armătura.....	152
Lucrarea Harului.....	51
Lumina care este-n mine.....	184
Lumina sfântă.....	19
Lumina Ta.....	17
Luminat de-Adevăr.....	33

Titlul	Nr.cântării
M	
Mai alb ca neaua.....	267
Mă poartă-n carul Tău.....	78
Mărit biruitor.....	305
Mărit fii Tu.....	296
Mi-e dor de căminul iubirii.....	154
Minunată-i noaptea sfântă.....	332
Mântuire, mântuire.....	177
Mântuire plină.....	237
Mântuitorul vieții.....	124
Multe căi.....	62
N	
Naintea Feței Tale.....	333
Nani, nani.....	311
Neam de Dumnezeu.....	200
Nedespărțitul meu Prieten.....	303
Nimeni Altul.....	321
Noi am rămas.....	353
Noi suntem.....	274
Noi suntem martori.....	283
Nu e greu.....	238
Nu-i jertfă prea mare.....	207
Numai o vorbă.....	247
Numai Tu.....	182
Numele Tău.....	275
Nu numai să vorbesc.....	9
Nu pentru pâine.....	141
Nu poți cumpăra cu bani.....	218
Nu poți opri.....	231
Nu poți să știi ce-i învierea.....	214
Nu privi la suferința.....	326
Nu te frământa.....	216
Nu uita.....	233
O	
O, Adevărul.....	14
Oastea Domnului.....	103
O, atunci Isuse-n templu.....	358
O, Ceresc și Bun Părinte.....	273
Ochii Tăi.....	83

Titlul	Nr.cântării
O credință.....	56
O crește-mi iubirea.....	355
Odată la fântână.....	298
O, Doamne!.....	168
O, Doamne, ai milă de toți.....	347
O, Doamne, dă-mi mereu iubirea.....	223
O, Doamne, Domnul meu.....	5
O, Doamne-n toate.....	169
O, Dumnezeuule slăvit.....	114
O inimă de bunătate plină.....	334
O, Isuse, vin la Tine.....	140
O, noi ne-am bizuit pe Domnul.....	282
O, Tatăl bunătății.....	318
O, Tată Sfânt al zilei.....	316
O, suflet.....	320
O trâmbiță să fiu.....	253
O, unde ești.....	170
O, vindecă-mi ochiul credinței.....	197

P

Pacea crucii Tale.....	308
Pace adâncă.....	40
Pacea și iubirea.....	204
Păcatul Ți-a gătit.....	190
Pământ, cum sânt.....	176
Păstorul meu.....	70
Pe calea credinței.....	150
Pe culmile iubirii.....	229
Pe Golgota.....	158
Pe harfa inimii.....	226
Pe marea vieții.....	66
Pentru Adevăr.....	58
Pentru Tine, Domnul meu.....	34
Pierdut zăceam.....	313
Preasfinte Miel.....	187
Preasfinte Creator.....	18
Prin glasul Cărții.....	268
Prin Har.....	45
Prin încercări.....	26
Prin Jertfa Ta.....	120

Titlul	Nr.cântării
Prin lume trec străin.....	252
Privind spre-a Ta făgăduință.....	132
Psalmul 91.....	356
Puțin ulei.....	74

R

Rămâi cu noi.....	81
Răsună cântecul.....	271
Ridică-Ți lucrători.....	228
Rugămu-ne Isuse.....	329

S

S-alergăm.....	88
Samson.....	145
Să am credință tare.....	41
Să cântăresc.....	189
Să faci o, Isuse.....	82
Să fiu adevăr în credință.....	30
Să fiu sădit.....	251
Să locuiesc în Templu.....	155
Să mă apere.....	153
Să mă tragi după Tine.....	64
Să-mi dai o minte sănătoasă.....	156
Să-mi fii Tu Alfa și Omega.....	239
Să-mi odihnesc.....	181
Să-nalț adevărul.....	118
Să nu merg dup-un străin.....	129
Să nu pornesc.....	130
Să nu stricăm adevărul.....	77
Să păstrezi.....	248
Să știu.....	194
Să-ți recunosc, Isuse.....	106
Scrisoare.....	31
Se-apropie Lumina.....	323
Seara-n liniște coboară.....	337
Sfinte Tată.....	290
Sfântă Sărbătoare.....	96
Sfânt cuptor.....	2
Singură credința.....	93
Singurătați.....	293

Titlul	Nr.cântării
Slavă Domnului.....	4
Slăvit fii Tu, Isus.....	306
Smerenia.....	35
Smulge cu desăvârșire.....	232
Spre Golgota	171
Spre Tine, Doamne.....	166
Stăpânește-mă Isuse.....	116
Stăpâne, Tată.....	15
Suflete-al meu	198
Sufletul meu Ți-l închin.....	122
Suind.....	292
Sunt liniștit.....	179
Sunt lungi a mele zile.....	20
Supărarea bunătății.....	349
Sus voi copii.....	85

S

Știi?.....	173

T

Tatăl nostru.....	97
Te caut !.....	255
Te chem ...!.....	111
Te chem cu dor, Isuse.....	260
Te preamărim pe Tine.....	276
Te rog ia-mi, Doamne.....	330
Te rog, Stăpânul meu.....	180
Toate cărările Tale.....	172
Tot ce-i vrednic.....	217
Treaz să păstrezi.....	265
Trec încercările.....	24
Tu ești Odihna mea.....	52
Tu întâi.....	246
Turmă mică.....	163
Tu, Soarele nădejzii.....	3
Tu știi la ce necazuri.....	302

Titlul	Nr.cânlării
U	
Unde ești.....	183
Unde-L cauți tu pe Domnul.....	188
Un glas divin.....	25
Unire.....	68
Un singur Dumnezeu.....	102
Un stâlp în Templul Tău.....	215

V

Veghează ne-nterupt.....	250
Veniți la Mine.....	312
Viața să-mi jertfesc.....	112
Vin sub cruce.....	123
Voi care-ați fost adânc . legați.....	284
Voi, cei adânc căzuți în patimi.....	281
Voi cei chemați.....	317
Voi știți.....	42
Vrei să afli mântuirea?.....	162

Z

Zidul casei mele.....	245

**Toată slava și-nchinarea
Dumnezeului Slăvit,
El ni-l Viața și Lucrarea,
de la El primim cântarea,
Lui l-o închinăm - smerit,
azi și-n veacul nesfârșit!**

Slăvit să fie Domnul!